

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΟΒ'

Παρασκευή 8 Ιουλίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 13599

2. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:

Συζήτηση επί της προτάσεως του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξη Τσίπρα, σχετικά με τις συνέπειες που προκύπτουν από τη χρήση πυρηνικής ενέργειας, με αφορμή τη συμπλήρωση 25 χρόνων από την πυρηνική καταστροφή στο Τσερνόμπιλ και το πρόσφατο πυρηνικό ατύχημα στην Ιαπωνία, σελ. 13537-13599

3. Ανακοινώνεται ότι εκατόν οκτώ Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κατέθεσαν: α) πρόταση σύστασης Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης και

β) πρόταση ανάθεσης από τη Βουλή σε τριμελές γνωμοδοτικό συμβούλιο του νομικού ελέγχου των στοιχείων της κατηγορίας και της αξιολόγησης της ουσιαστικής βασιμότητας τους, κατά το άρθρο 86 παράγραφος 3 του Συντάγματος, τα άρθρα 153 και επόμενα του Κανονισμού της Βουλής και το άρθρο 5 του ν.3126/2003 "Ποινική ευθύνη των Υπουργών", όπως αυτό τροποποιήθηκε από το άρθρο 2 του ν.3961/2011.

1) Για τον κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης από το 2004-2006 και Αναπληρωτή Υπουργό Εσωτερικών με αρμοδιότητα στα θέματα δημόσιας τάξης από τις 9-1-2009 έως τις 10-10-2009, σχετικά με την ενδεχόμενη τέλεση του αδικήματος της απιστίας σε βαθμό κακουργήματος κατ' εξακολούθηση -άρθρο 390 του Ποινικού Κώδικα όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 15 του ν.3242/24-5-2004- σε βάρος του Δημοσίου.

2) Για τον κ. Γεώργιο Αλογοσκούφη, Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών από το 2004-2008, σχετικά με την ενδεχόμενη τέλεση του αδικήματος της απιστίας σε βαθμό κακουργήματος κατ' εξακολούθηση -άρθρο 390 του Ποινικού Κώδικα όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 15 του ν.3242/24-5-2004 - σε βάρος του Δημοσίου.

Παράλληλα, η ως άνω πρόταση προβαίνει σε ειδική μνεία ως προς την ενδεχόμενη τέλεση αξιοποιώνων πράξεων για τους πρώην Υπουργούς κ.κ. Αναστάσιο Μαντέλη και Αθανάσιο-Απόστολο Τσοχατζόπουλο. Για τον πρώην Υπουργό κ. Αναστάσιο Μαντέλη η πρόταση επισημαίνει ότι έχει ήδη ασκηθεί εναντίον του ποινική δίωξη και έχει παραγγελθεί κύρια ανάκριση. Για τον πρώην Υπουργό κ. Αθανάσιο-Απόστολο Τσοχατζόπουλο προτείνεται η αποστολή των σχετικών εγγράφων της δικογραφίας και του πορίσματος της Εξεταστικής Επιτροπής για τη διερεύνηση της υπόθεσης της «SIEMENS» στο σύνολό της στην τακτική δικαιοσύνη, ώστε να προχωρήσει αυτή στις δέουσες ενέργειες, σύμφωνα με τις αρμοδιότητές της. Τέλος, σχετικά με τα λοιπά πολιτικά πρόσωπα που αναφέρονται στο πόρισμα της Εξεταστικής Επιτροπής για τη διερεύνηση της υπόθεσης της «SIEMENS» στο σύνολό της, προτείνεται η αποστολή του πορίσματος αυτού, των πρακτικών και των συνημμένων του στην τακτική δικαιοσύνη, ώστε αυτή να διερευνήσει τυχόν ευθύνες πολιτικών προσώπων για πράξεις που εμπίπτουν στην αρμοδιότητά της, σελ. 13568-13597

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 13513-13514

2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 13515-13535

3. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Δευτέρας 11 Ιουλίου 2011, σελ. 13536

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών, Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Εσωτερικών, Εθνικής Άμυνας και Προστασίας του Πολίτη κατέθεσαν σχέδιο νόμου για τη: "Λειτουργία Ενεργειακών Αγορών, Ηλεκτρισμού και Φυσικού Αερίου, για Έρευνα, Παραγωγή και δίκτυα μεταφοράς Υδρογονανθράκων και άλλες ρυθμίσεις", σελ. 13539

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ. , σελ. 13555

ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε. , σελ. 13558

ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ Δ. , σελ. 13550

ΒΟΥΡΟΣ Ι. , σελ. 13549

ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ. , σελ. 13553

ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ Β. , σελ. 13547

ΔΙΩΤΗ Η. , σελ. 13537

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 13557

ΖΙΩΓΑΣ Ι. , σελ. 13543

ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Σ. , σελ. 13541

ΚΑΝΤΕΡΕΣ Ν. , σελ. 13563

ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ. , σελ. 13556

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 13598, 13599

ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. , σελ. 13552

ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι. , σελ. 13562, 13563

ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Β. , σελ. 13558

ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. , σελ. 13553, 13554, 13555

ΝΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 13558

ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ. , σελ. 13548

ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. , σελ. 13559, 13599

ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η. , σελ. 13545, 13547

ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ. 13565

ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ Α. , σελ. 13539

ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. , σελ. 13565

ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ. 13548

ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 13566

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΟΒ'

Παρασκευή 8 Ιουλίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 8 Ιουλίου 2011, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.06' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΙΩΤΗ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται η κυρία Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από την κ. Αικατερίνη Φαρμάκη-Γκέκη Βουλευτή Κορινθίας τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Μαντουδίου-Λίμνης-Αγίας Άννας εκφράζει την αντίθεσή του στην αναστολή της λειτουργίας του γραφείου εξυπηρέτησης ΙΚΑ Αγίας Άννας, από 1ης Ιουλίου 2011.

2) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Αμαλιάδας καταθέτει αιτήματα των εργαζομένων της περιοχής της Αμαλιάδας.

3) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων Ελλάδας καταθέτει προτάσεις σχετικά με το σχέδιο νόμου «Αναμόρφωση Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, ρυθμίσεις θεμάτων Κοινωνικής Ασφάλισης και άλλες διατάξεις».

4) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Νομού Ευβοίας διαμαρτύρεται για τη συνεχή διάθεση της διμοιρίας υποστήριξης της Αστυνομικής Διεύθυνσης Ευβοίας για την ενίσχυση της ΓΑΔ Αττικής, αλλά και για τα γενικότερα οικονομικά μέτρα της Κυβέρνησης απέναντι στα Σώματα Ασφαλείας.

5) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου καταθέτει προτάσεις σχετικά με το σχέδιο νόμου «Αναμόρφωση Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας και ρυθμίσεις θεμάτων κοινωνικής ασφάλισης και άλλες διατάξεις».

6) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ

κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γρηγόριος Μπουρσινός αιτείται την επίλυση ζητήματός του που αφορά οικόπεδο ιδιοκτησίας του στην παλιά πόλη της Λευκάδας.

7) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γρηγόριος Μπουρσινός αιτείται την επίλυση συνταξιοδοτικού του ζητήματος.

8) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Άγγελος Οικονόμου αιτείται επίλυση ζητήματός του που αφορά σε επιδοτούμενο πρόγραμμα στον ΟΑΕΔ.

9) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Δημήτριος Μανιταρέλλης αιτείται να πληροφορηθεί σχετικά με αίτημά του στο Υπουργείο Εθνικής Αμύνης.

10) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο αναφέρεται ότι οι δικηγόροι της Πάτρας εμφανίζονται συγκρατημένα αισιόδοξοι για την πορεία του Δικαστικού Μεγάρου, μία ημέρα μετά την επίσκεψη του Υφυπουργού Δικαιοσύνης.

11) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στα άτομα που εκμεταλλεύονται τους πολίτες παριστάνοντας τους ανάπηρους και ζητούν βοήθεια.

12) Ο Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κυνηγετική Συνομοσπονδία Ελλάδος, ζητεί τη συμμετοχή της στις εργασίες της υποομάδας που παραματεύεται την αναθεώρηση της νομοθεσίας περί θήρας.

13) Ο Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Εργαζομένων ΟΤΕ εκφράζει το φόβο ότι η συρρίκνωση του ΟΤΕ θα έχει αλυσιδωτές επιπτώσεις στην τεχνολογική και τηλεπικοινωνιακή εξέλιξη της χώρας.

14) Ο Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Συνταξιούχων Μηχανικών ΕΝ αιτείται την απόσυρση της παραγράφου 1 του άρθρου 44 που αφορά στις συντάξεις των ναυτικών.

15) Η Βουλευτής Έβρου κ. ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΟΥΣΗ κατέθεσε ανα-

φορά με την οποία αιτείται τη στελέχωση, με το απαιτούμενο προσωπικό, του Αστυνομικού Τμήματος των Κήπων για την εύρυθμη και αποτελεσματική λειτουργία του, κατά τους θερινούς μήνες.

16) Η Βουλευτής Έβρου κ. ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΟΥΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία αιτείται τη στελέχωση των τμημάτων συνοριακής φύλαξης Φερών, Τυχερού και Σουφλίου με αποσπάσεις προσωπικού που κατάγεται από το Νομό Έβρου, καθώς και ενίσχυση της υλικοτεχνικής υποδομής.

17) Ο Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Συνταξιούχων Πλοιαρχών ΕΝ Πάσης Τάξεως αιτείται την τροποποίηση του άρθρου 44 του μεσοπρόθεσμου που αφορά τις συνταξιοδοτικές διατάξεις που καταβάλλονται από το ΝΑΤ, οι οποίες μειώνονται κατά 6%.

18) Η Βουλευτής Έβρου κ. ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΟΥΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ζητά την τροποποίηση του ν.3943/2011 έτσι ώστε να πραγματοποιηθούν οι απαιτούμενες εκτιμήσεις, από το προσωπικό του ΕΛΓΑ, των καταστροφών που έχουν υποστεί οι αγρότες του Έβρου από τις χαλαζοπτώσεις.

19) Η Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης κ. ΧΡΥΣΗ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Πληροφορικών Ελλάδας αιτείται τη μοριοδότηση των πτυχιούχων Πληροφορικής, κλάδων ΠΕ19 και ΠΕ20, κατά την επιλογή υποψηφίων διευθυντών όλων των τύπων σχολικών μονάδων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

20) Οι Βουλευτές Πρεβέζης κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ και Ιωαννίνων κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Πανελλαδικό Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών ζητεί την καταβολή των οφειλομένων/δεδουλευμένων δύο ετών στους εργαζόμενους της εταιρείας «ΕΜΠΕΔΟΣ ΑΕ», μετά από διαδικασία πτώχευσης.

21) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Νέων Επαγγελματιών Ιδιοκτητών Ταξί Ηρακλείου διαμαρτύρεται για την απόρριψη του προεδρικού διατάγματος που αφορά στο θεσμικό πλαίσιο προσαρμογής του κλάδου των ταξί σε νέα οργάνωση και λειτουργία.

22) Ο Βουλευτής Ευβοίας κ. ΣΥΜΕΩΝ (ΣΙΜΟΣ) ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Παπασταματίου Μπιμπίκα αιτείται ώστε, τα παιδιά των τρίτεκνων οικογενειών που η περιφέρειά τους δεν μπορεί να τα καλύψει στις σχολές που έχουν επιλέξει, να έχουν τη δυνατότητα χρήσης του δικαιώματος μετεγγραφής σε όμορες περιφέρειες.

23) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αρχάνων-Αστερουσίων καταθέτει τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο δήμος και ζητά την επίλυσή τους.

24) Ο Βουλευτής Α' Πειραιώς κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ (ΜΑΝΩΛΗΣ) ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Εργαζομένων ΕΟΜΜΕΧ εκφράζει την αντίθεσή του στο σχέδιο διακοπής λειτουργίας του ΕΟΜΜΕΧ.

25) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Εργαζομένων ΕΟΜΜΕΧ εκφράζει την αντίθεσή του στο σχέδιο διακοπής της λειτουργίας του ΕΟΜΜΕΧ.

26) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το τεχνικό και γεωτεχνικό προσωπικό πρώην ΤΥΔΚ αιτείται την επανεκτίμηση της κατάργησης της υπηρεσίας της ΤΥΔΚ και την αξιολόγηση της δυνατότητας

επανασύστασης της τεχνικής υπηρεσίας των νέων δήμων.

27) Ο Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Εφημεριδοπωλών Αθηνών εκφράζει την έντονη διαμαρτυρία της για τα κυβερνητικά μέτρα που αφορούν στην άσκηση του επαγγέλματος του εφημεριδοπώλη με την εφαρμογή του ν.3919/02.03.2011.

28) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εθνική Γενική Συνομοσπονδία Αναπήρων και Θυμάτων Πολέμου Ελλάδος αιτείται την ανάκληση των περικοπών εις βάρος των αναπήρων και θυμάτων πολέμου, αναγνωρίζοντάς τους τις υπηρεσίες που πρόσφεραν στην πατρίδα.

29) Οι Βουλευτές, Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ και Β' Αθηνών κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα Αναπήρων διαμαρτύρεται για το μεσοπρόθεσμο Κυβέρνησης-Ευρωπαϊκής Ένωσης-Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και καταθέτει τα αιτήματα των ΑΜΕΑ και των οικογενειών τους.

30) Η Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΛΙΤΣΑ) ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ - ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες καταγγέλλει τις απάνθρωπες και παράνομες συνθήκες κράτησης στο τμήμα συνοριακής φύλαξης του τυχερού στον Έβρο.

31) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ιδιοκτητών Κέντρων Ξένων Γλωσσών εκφράζει τις απόψεις της όσον αφορά στο θέμα της επάρκειας, όσο ισχύει το παρόν νομικό καθεστώς.

32) Η Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΛΙΤΣΑ) ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ - ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ελλήνων Χημικών αιτείται την απαγόρευση της χρήσης χημικών και δακρυγόνων εναντίον διαδηλωτών.

33) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Τοπικός Οργανισμός Εργείων Βελτιώσεων Χρυσοβίτσας Ξηρομέρου Νομού Αιτωλοακαρνανίας αιτείται οικονομική ενίσχυση, προκειμένου να αντιμετωπιστούν ζητήματα που αφορούν στη λειτουργία του αρδευτικού έργου της περιοχής.

34) Οι Βουλευτές, Α' Θεσσαλονίκης κ. ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ, Α' Θεσσαλονίκης κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ και Β' Θεσσαλονίκης κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΙΓΝΑΤΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων στις Αγροτικές Συνεταιριστικές Οργανώσεις Νάουσας και Περιφέρειας Νομού Ημαθίας ζητεί να τροποποιηθεί η σχετική παράγραφος του άρθρου 6 του ν.3865/2010 στην κατεύθυνση του να περιλαμβάνονται σ' αυτήν και οι νυμφευμένοι άνδρες που εργάζονται στον ιδιωτικό τομέα.

35) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Νομικών και Πολιτικών Επιστημόνων εκφράζει την αντίθεσή της για την κατάργηση στο νέο λύκειο, του μαθήματος Πολιτικής και Δικαίου από υποχρεωτικού σε επιλογής.

36) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Περιπεριούχων Καπνοπώλων Ελλάδας αιτείται την έκδοση προεδρικού διατάγματος που να εξαιρεί τις άδειες πώλησης καπνοβιομηχανικών προϊόντων από την προβλεπόμενη απελευθέρωση του ν.3919/2011 εντός της τασσόμενης προθεσμίας των τεσσάρων μηνών κ.λπ..

37) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ατόμων με Αναπηρίες Γορέων και Φίλων Ιεράπετρας αιτείται την επιχορήγηση του Συλλόγου.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 16576/19-05-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αυγενάκη Ελευθέριου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 58329/ΙΗ/27-

06-2011 έγγραφο από την Υφυπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. - Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.minedu.gov.gr
Τηλέφωνο : 210-344 23 20
FAX : 210-344 32 45
CAPA

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

27 ΙΟΥΝ. 2011

Μαρούσι, 27- 6- 2011
Αρ.Πρωτ. Βαθμός Προτερ.
58329/ΙΗ

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
✓ Ελέγχου
✓ Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ : Βουλευτή κ.
- Λευτέρη Αυγενάκη
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

ΘΕΜΑ : «Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 16576/19-5-2011»

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 16576/19-5-2011, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Λευτέρης Αυγενάκης, σχετικά με τους ωρομίσθιους και αναπληρωτές εκπαιδευτικούς Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης (Ε.Α.Ε.), σας κάνουμε γνωστά τα ακόλουθα:

Ο σχεδιασμός του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων σχετικά με τις προσλήψεις των αναπληρωτών εκπαιδευτικών Ε.Α.Ε. Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης για το έτος 2011-2012 πιστοποιείται από το προγραμματισμό ο οποίος έχει ήδη πραγματοποιηθεί (Ιανουάριος 2011) και έχει ως εξής:

Π/θμια Εκπαίδευση: 1.227 θέσεις αναπληρωτών πλήρους ωραρίου.
100 θέσεις ωρομισθίων.

Δ/θμια Εκπαίδευση: 1.190 θέσεις αναπληρωτών πλήρους ωραρίου.
500 θέσεις ωρομισθίων.

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

Εσωτερική διανομή

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Υφυπουργού
3. Δ/ση Ειδικής Αγωγής
4. Τ.Κ.Ε.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

2. Στην με αριθμό 17144/31-05-2011 ερώτηση της Βουλευτού κ. Βόζεμπεργκ Ελισσάβετ (Ελίζας) δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ1/Α/οικ 14889/27-06-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλ-

λοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,

ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΤΡΕΛΑΪΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ

Ταχ. Διεύθυνση: Μεσογείων 119
101 92 ΑΘΗΝΑ
Πληροφορίες: Μ. Ντόρα
Τηλέφωνο: 210 6969032
Τηλεομοιότυπο: 210 6969034
E-mail : ntaram@eka.ypeka.gr

27 ΙΟΥΝ. 2011

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ &
ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ
ΑΛΛΑΓΗΣ

Αθήνα, 27 Ιουνίου 2011
Αρ. πρωτ.: Δ1/Α/οικ. 14889

ΠΡΟΣ: α) Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
β) Υπουργείο Οικονομικών
Καραγιώργη Σερβίας 10,
101 84, Αθήνα
γ) Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης
και Τροφίμων
Αχαρνών 2,
101 76, Αθήνα

ΚΟΙΝ.: Βουλευτή κα. Ε. Βόζεμπεργκ

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην υπ'αρ. 17144/31.5.2011 Ερώτηση της Βουλευτή κας Ε. Βόζεμπεργκ

Σε απάντηση της υπ'αρ. 17144/31.5.2011 Ερώτησης της Βουλευτή κας Ε. Βόζεμπεργκ, σας ενημερώνουμε ότι:

Ο καθορισμός της προς κατανομή ετήσιας ποσότητας αυτούσιου βιοντίζελ, υπολογίζεται λαμβάνοντας υπόψη το μέγιστο όριο ανάμειξης για το πετρέλαιο κίνησης, όπως αυτό καθορίζεται στις εκάστοτε αποφάσεις του Ανωτάτου Χημικού Συμβουλίου και την εκτίμηση κατανάλωσης πετρελαίου κίνησης για το επόμενο έτος. Σύμφωνα με την ισχύουσα απόφαση του ΑΧΣ που εκδόθηκε το 2010, το μέγιστο όριο ανάμειξης είναι 7%, αυξημένο κατά 2% σε σχέση με την προηγούμενη απόφαση.

Επίσης, επιτρέπεται η διάθεση μειγμάτων βιοκαυσίμων με προϊόντα διύλισης του αργού πετρελαίου με περιεκτικότητα σε βιοκαύσιμα πέραν του ορίου που καθορίζεται στις αποφάσεις του ΑΧΣ, εφόσον οι λοιπές προδιαγραφές των μειγμάτων αυτών βρίσκονται εντός των ορίων των προδιαγραφών, όπως καθορίζονται στις ισχύουσες αποφάσεις του ΑΧΣ για το βιοκαύσιμο ή άλλο ανανεώσιμο καύσιμο και το προϊόν διύλισης αργού πετρελαίου. Σημειώνεται ότι προβλέπεται η υποχρέωση ανάρτησης ειδικής σήμανσης από τους κατόχους Άδειας Λιανικής Εμπορίας και Άδειας Διάθεσης Βιοκαυσίμων στα σημεία πώλησης των: α) αυτούσιων βιοκαυσίμων ή άλλων ανανεώσιμων καυσίμων, β) βιοντίζελ αναμειγμένου με πετρέλαιο κίνησης σε ποσοστό που υπερβαίνει το όριο που καθορίζεται στις εκάστοτε σχετικές αποφάσεις του ΑΧΣ για τις προδιαγραφές του πετρελαίου κίνησης, γ) βιοαιθανόλης αναμειγμένης με βενζίνη σε ποσοστό που υπερβαίνει το όριο που καθορίζεται στις εκάστοτε

✓✓

σχετικές αποφάσεις του ΑΧΣ για τις προδιαγραφές της βενζίνης. Σημειώνεται ότι εκκρεμεί η έκδοση απόφασης που θα καθορίζει τα χαρακτηριστικά της ειδικής σήμανσης.

Όσον αφορά τα αποτελέσματα του ελέγχου των εξοφλημένων τιμολογίων, σας ενημερώνουμε ότι ο έλεγχος βρίσκεται σε εξέλιξη από την αρμόδια Επιτροπή Αξιολόγησης και Ελέγχου που συγκροτήθηκε με την υπ' αρ. ΥΠΕΚΑ/Δ1/Α/10085/19.05.2010 ΚΥΑ και εφόσον μετά την ολοκλήρωσή του προκύψουν διαφορές ή/και παραβάσεις, δύναται να επιβληθούν στους δικαιούχους της κατανομής, ανάλογα με τη σοβαρότητα της παράβασης και την υποτροπή τους, και οι κυρώσεις που προβλέπονται στην παρ. 9 του άρθρου 15Α του ν.3054/2002 όπως ισχύει και στην Δ19/Φ11/οικ.13098/1156/25.6.2010 απόφαση ΥΠΕΚΑ.

Αναφορικά με τα αποτελέσματα ελέγχου του ΟΠΕΚΕΠΕ, τα οποία ήταν απαραίτητα για την τροποποίηση της κατανομής, σας γνωστοποιούμε ότι αυτά αρχικά διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή στις 22.2.2011 ενώ ακολούθησε νεότερο διευκρινιστικό έγγραφο του ΟΠΕΚΕΠΕ, το οποίο διαβιβάστηκε στην Επιτροπή στις 9.3.2011, βάσει του οποίου υποβλήθηκε το από 29 Απριλίου 2011 πρακτικό της Επιτροπής. Ακολούθησε νέο πρακτικό της Επιτροπής Αξιολόγησης στις 29.4.2011, λόγω νεότερων στοιχείων του Υπουργείου Οικονομικών για τις παραδόσεις αυτούσιου βιοντίζελ κατανομής έτους 2009, τα οποία διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή στις 15.4.2011.

Όσον αφορά την υποβολή νέας άδειας λειτουργίας για επέκταση δυναμικότητας από την εταιρεία ΕΛΒΙ-ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΒΙΟΠΕΤΡΕΛΑΙΑ Α.Β.Ε.Ε., σημειώνεται ότι, σύμφωνα με το από 21.3.2011 Πρακτικό της Επιτροπής, υποβλήθηκε στις 14.3.2011 αντί του Αυγούστου 2010, ως όφειλε, και συνεπώς η αυξημένη δυναμικότητα ελήφθη υπόψη από τον Μάρτιο 2011 και μετά σύμφωνα και με την ΚΥΑ ΥΠΕΚΑ/Δ1/Α/11079/10.5.2011 «Τροποποίηση της ΚΥΑ ΥΠΕΚΑ/Δ1/Α/15555/04.08.2010 (ΦΕΚ Β' 1174) για την κατανομή έτους 2010 ποσότητας 164.000 χιλιολίτρων αυτούσιου βιοντίζελ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15Α παρ. 7 του ν. 3054/2002, όπως ισχύει» (ΦΕΚ 1071 Β' /31.5.2011).

Επίσης, σας ενημερώνουμε ότι δεν είναι σε γνώση της Υπηρεσίας η ύπαρξη καταγγελιών για παράνομη χρήση βαμβακόσπορου και βαμβακελαίου, που ενώ έχουν δηλωθεί ως πρώτη ύλη παραγωγής βιοκαυσίμου, χρησιμοποιούνται για την παραγωγή άλλων προϊόντων, ή καταγγελίες για παράνομες ελληνοποιήσεις ξένων τηγανελαίων. Σύμφωνα με το από 22.7.2010 πρακτικό της, η Επιτροπή εισηγήθηκε τον περαιτέρω έλεγχο συγκεκριμένων παραστατικών τηγανελαίων και βαμβακόσπορου. Η αρμόδια υπηρεσία του ΥΠΕΚΑ απέστειλε τα εν λόγω παραστατικά στο Σ.Δ.Ο.Ε. προς έλεγχο. Τα αποτελέσματα του ελέγχου δεν μας έχουν μέχρι σήμερα γνωστοποιηθεί.

Σχετικά με τις αποκλίσεις που παρατηρούνται στην απορρόφηση ποσοτήτων βιοντίζελ από τα διυλιστήρια σας γνωρίζουμε ότι σύμφωνα με το άρθρο 6 της ΚΥΑ ΥΠΕΚΑ/Δ1/Α/15555 (ΦΕΚ Β' 1174) όπως ισχύει, γίνονται αποδεκτές αποκλίσεις μέχρι ποσοστού 10% σε μηνιαία βάση και 5% σε ετήσια βάση ανά υπόχρεο. Από τον Ιούλιο 2010 έως και τον Απρίλιο 2011, κατόπιν ελέγχου της αρμόδιας υπηρεσίας του ΥΠΕΚΑ επί των στοιχείων παραδόσεων αυτούσιου βιοντίζελ από τους δικαιούχους της κατανομής στα διυλιστήρια, καταγράφεται απόκλιση από την υποχρέωση 18% συνολικά, για τα δύο διυλιστήρια και για όλους τους

δικαιούχους. Για το ίδιο διάστημα, καταγράφεται μείωση στις πωλήσεις του πετρελαίου κίνησης 14% σε σχέση με τις ποσότητες που αντιστοιχούν στην υποχρέωση των διυλιστηρίων.

Όσον αφορά την καθυστέρηση έκδοσης πρόσκλησης για την κατανομή έτους 2011, σας ενημερώνουμε ότι η αρμόδια υπηρεσία του ΥΠΕΚΑ προετοίμασε σχέδιο τροποποίησης του άρθρου 15^Α του ν.3054/2002 όπως ισχύει, με στόχο τη βελτίωση και απλοποίηση του θεσμικού πλαισίου. Λόγω καθυστέρησης στην τροποποίηση του νόμου αποφασίστηκε η πραγματοποίηση της κατανομής 2011 σύμφωνα με το ισχύον θεσμικό πλαίσιο. Η αρμόδια υπηρεσία έχει ήδη προωθήσει σχέδιο πρόσκλησης προς υπογραφή από τους αρμόδιους Υπουργούς ΥΠΕΚΑ και ΥΠΑΑΤ.

Σχετικά με τον έλεγχο της δυναμικότητας των μονάδων παραγωγής βιοντίζελ, σας ενημερώνουμε ότι αυτός αποτελεί αρμοδιότητα των κατά τόπους Περιφερειακών Ενοτήτων, οι οποίες είναι υπεύθυνες για την έκδοση των Αδειών Λειτουργίας των εν λόγω μονάδων.

Όσον αφορά τον έλεγχο της στρεμματικής απόδοσης των εκτάσεων που καλλιεργήθηκαν στα πλαίσια της κατανομής, αυτός θα πραγματοποιηθεί αφού ολοκληρωθεί από τον ΟΠΕΚΕΠΕ η διόρθωση προφανών σφαλμάτων επί των υποβληθέντων στοιχείων ενεργειακών καλλιεργειών, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 της ΚΥΑ ΥΠΕΚΑ/Δ1/Α/11079/10.5.2011 (ΦΕΚ Β' 1071).

Επίσης, σας ενημερώνουμε ότι σύμφωνα με την από 26.5.2011 επιστολή της Επιτροπής Αξιολόγησης και Ελέγχου, η Επιτροπή έχει ήδη διαβιβάσει στην Εποπτική Επιτροπή Παρακολούθησης του έργου της Επιτροπής Αξιολόγησης, με το από 29.4.2011 έγγραφό της, ηλεκτρονικά αρχεία με τα στοιχεία των τιμολογίων πρώτων υλών των υλοποιηθεισών συμβάσεων ενεργειακών καλλιεργειών, για έλεγχο τους από το Σ.Δ.Ο.Ε. Η Εποπτική Επιτροπή Παρακολούθησης του έργου της Επιτροπής Αξιολόγησης συγκροτήθηκε με την Δ1/Α/οικ. 6227/18.3.2011 απόφαση του Υφυπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής με αντικείμενο τη συνεχή παρακολούθηση και τον έλεγχο της πορείας των εργασιών της Επιτροπής Αξιολόγησης και την ενημέρωση της Πολιτικής Ηγεσίας του ΥΠΕΚΑ. Η Εποπτική Επιτροπή που προεδρεύεται από στέλεχος του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και συμμετέχει σε αυτήν στέλεχος του ΣΔΟΕ, καθώς και ο Πρόεδρος του ΟΠΕΚΕΠΕ, επιπλέον επιφορτίζεται με την εισήγηση βελτιώσεων της διαδικασίας ελέγχου των δικαιολογητικών που κατατίθενται σύμφωνα με το άρθρο 15Α και τις εξ αυτού απορρέουσες κοινές υπουργικές αποφάσεις.

Αναφορικά με την κατανομή ποσοτήτων βάσει παραστατικών αγοράς βαμβακόσπορου σας ενημερώνουμε ότι 5% της προς κατανομή ποσότητας κατανέμεται βάσει παραστατικών βαμβακόσπορου και βαμβακέλαιου ενώ 25% της προς κατανομή ποσότητας κατανέμεται βάσει παραστατικών ενεργειακών καλλιεργειών. Επιπλέον, σε περίπτωση που οι παραγόμενες ποσότητες βιοντίζελ από συμβάσεις ενεργειακών καλλιεργειών υπερβαίνουν το 25% της προς κατανομή ποσότητας, τότε αυτές κατανέμονται στο σύνολό τους και μειώνονται αναλογικά οι συντελεστές των λοιπών κριτηρίων. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι για την κατανομή έτους 2010,

το 4,1% της συνολικής ποσότητας βιοντίζελ κατανεμήθηκε βάσει παραστατικών βαμβακόσπορου και βαμβακέλαιου και το 38,4% βάσει ενεργειακών καλλιεργειών.

Όσον αφορά τη συμπερίληψη του βαμβακόσπορου στα κριτήρια κατανομής της ετήσιας ποσότητας βιοντίζελ, το ζήτημα αυτό αποτελεί αρμοδιότητα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, στο οποίο διαβιβάζεται η Ερώτηση.

Τέλος, η Ερώτηση διαβιβάζεται στο Υπουργείο Οικονομικών για τα θέματα που αφορούν τους προαναφερθέντες ελέγχους από το ΣΔΟΕ.

Ο Υπουργός

Γ. Παπακωνσταντίνου

Εσωτερική διανομή:

- Γραφείο κ. Υπουργού (5346/Β/246/1.6.2011)
- Γραφείο κ. Υφυπουργού
- Γραφείο κ. Γεν. Γραμματέα κ. Κ. Μαθιουδάκη
- Γενικό Διευθυντή Ενέργειας
- Δ/νση Οργάνωσης/Τμήμα Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
- Δ/νση Πετρελαϊκής Πολιτικής (3)

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΜΑΤΕΙΑΣ

Μ. ΜΑΣΤΟΡΑΝΤΩΝΑΚΗ

3. Στην με αριθμό 17176/31-05-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αντωνακόπουλου Παναγιώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 62682/

ΙΗ/27-06-2011 έγγραφο από την Υφυπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. - Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.minedu.gov.gr
Τηλέφωνο : 210-344 23 20
FAX : 210-344 32 45
GKOSK

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

27 ΙΟΥΝ. 2011

Μαρούσι, 27- 6- 2011
Αρ.Πρωτ. Βαθμός Προτερ.
62682/ΙΗ

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
✓ Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ: 1. Υπουργείο
- Αγροτικής Ανάπτυξης
και Τροφίμων
(Γραφείο κ. Υπουργού)
2. Βουλευτή κ.
- Παναγιώτη Αντωνακόπουλο
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

ΘΕΜΑ : «Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 17176/31-5-2011»

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 17176/31-5-2011, την οποία κατέθεσαν ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Αντωνακόπουλος σχετικά με το Πρόγραμμα «Κατανάλωση Φρούτων στα Σχολεία», και στα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας κάνουμε γνωστά τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με την αριθμ. 136367/26-01-2011 Κ.Υ.Α. (ΦΕΚ64 ^Β/2011) που αφορά στον «Καθορισμό των αναγκαίων συμπληρωματικών μέτρων για την εφαρμογή των Κανονισμών (ΕΚ) 1234/07 του Συμβουλίου και 288/2009 της Επιτροπής, σχετικά με την υλοποίηση του σχεδίου προώθησης της κατανάλωσης φρούτων στα σχολεία για το σχολικό έτος 2010-2011», το «Σχέδιο Προώθησης της Κατανάλωσης Φρούτων στα Σχολεία» εφαρμόστηκε σε πιλοτική βάση κατά το σχολικό έτος 2010-2011 στα δημόσια και ιδιωτικά δημοτικά σχολεία των Νομών Αττικής και Θεσσαλονίκης.

Στους δύο αυτούς Νομούς, φοιτούν συνολικά 282.366 μαθητές σε 1.542 σχολικές μονάδες. Για το επόμενο σχολικό έτος, σύμφωνα με ενημέρωση της αρμόδιας Γεν. Δ/σης Φυτικής Παραγωγής, του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, ξεκίνησε ο σχεδιασμός του προγράμματος και η κατάρτιση σχεδίου Κ.Υ.Α., σχετικά με την υλοποίηση του προγράμματος για το σχολικό έτος 2011-2012.

Σε ό,τι αφορά την προέλευση των προϊόντων που διατέθηκαν στα σχολεία, εφαρμόστηκαν οι Κανονισμοί (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου και 288/2009 της Επιτροπής.

Συγκεκριμένα, στο κεφάλαιο IV, υποτομήμα IIα, άρθρο 103 ζα, εδ. 1^α και 3, προβλέπεται ότι, «από το σχολικό έτος 2009-2010 και μετά χορηγείται κοινοτική ενίσχυση: 1^α. για την προμήθεια σε παιδιά σε εκπαιδευτικά ιδρύματα, συμπεριλαμβανομένων των παιδικών σταθμών, άλλων προσχολικών ιδρυμάτων, σχολείων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, προϊόντων των τομέων των οπωροκηπευτικών, των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών και της μπανάνας».

«Κατά την εκπόνηση των στρατηγικών τους, τα κράτη μέλη καταρτίζουν κατάλογο προϊόντων των τομέων των οπωροκηπευτικών, των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών και της μπανάνας που θα είναι επιλέξιμα σύμφωνα με τα αντίστοιχα σχέδιά τους. Ο κατάλογος αυτός δεν περιλαμβάνει, ωστόσο, προϊόντα που εξαιρούνται λόγω μέτρου που έλαβε η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 13η στοιχείο στ). Τα κράτη μέλη επιλέγουν τα προϊόντα τους βάσει αντικειμενικών κριτηρίων όπως ο εποχιακός χαρακτήρας ή η διαθεσιμότητα των προϊόντων, ή λόγοι που αφορούν το περιβάλλον. Στη συνάρτηση αυτή, τα κράτη μέλη μπορούν να προτιμούν προϊόντα κοινοτικής προέλευσης».

Με την εφαρμογή του Σχεδίου προώθησης της κατανάλωσης φρούτων στα σχολεία αναμένεται :

1. η ενίσχυση των θετικών στάσεων των μαθητών ως προς τις διατροφικές τους συνήθειες, μέσα από τη συγκεκριμένη, οργανωμένη, παρέμβαση
2. η ανάπτυξη επιχειρηματολογίας στο πεδίο της υγιεινής διατροφής, μέσω ομαδοσυνεργατικής αλληλεπίδρασης
3. η αλλαγή των διαιτητικών συμπεριφορών στην κατεύθυνση της αναχαίτισης του επιδημικού φαινομένου της παιδικής παχυσαρκίας.

Στο πλαίσιο της υλοποίησης των ανωτέρω στόχων, όσον αφορά στον περιορισμό του κόστους της Δημόσιας Υγείας, σύμφωνα με την αριθμ. 136367/26-01-2011 Κ.Υ.Α. (ΦΕΚ64 Β/2011, αποδέκτες είναι όλοι οι μαθητές Π.Ε των Ν. Αττικής και Θεσσαλονίκης, ανεξαρτήτως εάν φοιτούν σε Δημόσια ή Ιδιωτικά σχολεία.

Το Σχέδιο Προώθησης της Κατανάλωσης Φρούτων στα Σχολεία ολοκληρώνεται στις 10 Ιουνίου 2011. Η αξιολόγηση του προγράμματος θα υλοποιηθεί σε μεταγενέστερο χρόνο και ως εκ τούτου δεν υπάρχουν ακόμα διαθέσιμα στατιστικά στοιχεία.

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

Εσωτερική διανομή

1. Γραφείο κ.Υπουργού
2. Γραφείο κ. Υφυπουργού
3. Δ/ση Σπουδών Α/θμιας Εκπ/σης
4. Τ.Κ.Ε.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

4. Στην με αριθμό 17350/02-06-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αρβανιτίδη Γεωργίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 523/27-06-2011

έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων η ακόλουθη απάντηση:

27/6

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ**

Αθήνα, 27 - 06- 2011
Αρ. Πρωτ.: 523

Προς:

✓ Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοιν.:

1. Υπουργό Εξωτερικών
 2. Υπουργό Προστασίας του Πολίτη
 3. Υπουργό Εσωτερικών
 4. Βουλευτή του ΠΑ.ΣΟ.Κ.
- κ. Γ. Αρβανιτίδη(δια της αρμόδιας Υπηρεσίας της Βουλής των Ελλήνων)

Ερώτηση: 17350/02-06-2011

Σε απάντηση της αριθ. 17350/02-06-2011 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ.Γ. Αρβανιτίδης και κατά το μέρος που αφορά αρμοδιότητες του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, παραθέτουμε πίνακα στον οποίο διαλαμβάνονται στοιχεία σχετικά με τις ποινικές διώξεις που έχουν ασκηθεί τα έτη 2009 και 2010 βάσει του ν. 3064/2002, κατ' άρθρο 351 Π.Κ.(σωματεμπορία), 323 Α.Π.Κ. (εμπορία ανθρώπων) και 384 Α.Π.Κ. (πορνογραφία ανηλίκων) καθώς επίσης και στοιχεία σχετικά με τις καταδικαστικές, αναβλητικές-παραπεμπτικές και αθωωτικές αποφάσεις που εκδόθηκαν σε α' και β' βαθμό το ίδιο χρονικό διάστημα.

α / α		2009			2010		
		351 Π.Κ.	323 Α.Π.Κ	348 Α.Π.Κ	351 Π.Κ.	323 Α.Π.Κ.	348 Α.Π.Κ
1	ποινικές διώξεις	40	6	33	49	16	40
2	καταδικαστικές αποφάσεις σε α' βαθμό	16	1	4	32	5	5
3	αθωωτικές αποφάσεις σε α' βαθμό	8	1	1	14	5	--
4	Αναβλητικές /παραπεμπτικές σε α' βαθμό	7	2	8	98	2	4
5	εφέσεις στις πρωτόδικες αποφάσεις	7	1	1	14	1	5
6	καταδικαστικές αποφάσεις σε β' βαθμό	5	2	8	18	13	9
7	αθωωτικές αποφάσεις σε β' βαθμό	3	--	1	--	2	2

8	αναβλητικές αποφάσεις σε β' βαθμό	29	5	5	27	4	17
9	εφέσεις στις πρωτόδικες αποφάσεις Τριμελούς Εφετείου Κακουρημάτων	--	1	3	6	5	5

Κατά τα λοιπά, αρμόδια να απαντήσουν επί των τιθεμένων ερωτημάτων είναι τα συνερωτώμενα Υπουργεία.

**Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ**

Ακριβές αντίγραφο
Για το Γραφείο Υπουργού

Χ. Παπαδημητρίου

5. Στην με αριθμό 17417/02-06-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ροντούλη Αστέριου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Υ.Α.Π.Ε./Φ38/οικ.

14862/27-06-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ
ΑΛΛΑΓΗΣ**

27 ΙΟΥΝ. 2011

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ
ΓΙΑ ΕΡΓΑ ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΩΝ ΠΗΓΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Αθήνα, 27 Ιουνίου 2011
Αρ. Πρωτ.: Υ.Α.Π.Ε./Φ38/οικ.14862

Ταχ. Δ/ση : Μεσογείων 119
Ταχ. Κώδικας : 101 92 ΑΘΗΝΑ
Πληροφορίες : Δ.Σοφιανόπουλος
Τηλ. : 210-69.69.449
Fax : 210-69.69.448
E-mail : SofianopoulosD@eka.ypeka.gr

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοινοποίηση : Βουλευτή κ. Α. Ροντούλη

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην υπ' αρ. 17417/02.06.2011 Ερώτηση του Βουλευτή κ. Α.Ροντούλη

Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης σας ενημερώνουμε πως η θέσπιση φιλόδοξων Ευρωπαϊκών στόχων για τη διείσδυση των ΑΠΕ στο ενεργειακό σύστημα τη δεκαετία 2010-2020 αλλά και μετά, δημιουργεί ερωτήματα σε σχέση με το πώς μπορούν οι στόχοι αυτοί να επιτευχθούν με τον πλέον ανταποδοτικό τρόπο για τον Ευρωπαίο καταναλωτή. Στο πλαίσιο αυτό και σε μια συγκυρία στην οποία η Ευρωπαϊκή οικονομία επιδιώκει την έξοδο από τη κρίση και την βελτίωση της ανταγωνιστικότητάς της, αναζητείται σε Ευρωπαϊκό επίπεδο το βέλτιστο υποστηρικτικό σχήμα (θεσμικά και οικονομικά) για τις ΑΠΕ μέσω του οποίου θα επιτευχθεί η υψηλότερη δυνατή διείσδυση καθαρής ενέργειας με το χαμηλότερο δυνατό κόστος. Τα ζητήματα αυτά ευλόγως, είναι εξίσου επίκαιρα και σημαντικά και στη χώρα μας, όπου η τρέχουσα (οικονομική κυρίως) συγκυρία είναι εξαιρετικά κρίσιμη και όπου το πράσινο μοντέλο ανάπτυξης το οποίο επιδιώκεται να εφαρμοστεί, δεν αποτελεί πολυτέλεια αλλά ευκαιρία για τόνωση της επιχειρηματικότητας και ανταγωνιστικότητας με επενδύσεις στην πραγματική οικονομία.

Ειδικότερα για τις ΑΠΕ το σύστημα των εγγυημένων τιμών (feed-in-tariffs), κρίνεται πως είναι το καταλληλότερο για την εξασφάλιση των απαραίτητων επενδύσεων και το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής είναι σταθερός υποστηρικτής του σχήματος αυτού. Από την άλλη δεν αρνείται κανείς πως απαιτείται μια προσαρμογή στις νέες απαιτήσεις και το σύστημα αυτό θα πρέπει να είναι ευέλικτο και δυναμικό ως προς το επίπεδο ενίσχυσης των επενδύσεων σε ΑΠΕ. Συνεπώς οι εγγυημένες τιμές θα πρέπει να βρίσκονται σε συμφωνία με την εξέλιξη του (διαρκώς μειούμενου) κόστους του εξοπλισμού των διαφόρων τεχνολογιών σε σχέση και με την (ολοένα αυξανόμενη) αποδοτικότητά τους. Η εξέλιξη και ωρίμανση των τεχνολογιών ΑΠΕ σε συνδυασμό με την μεγέθυνση της αγοράς τους που βοηθά στην καλύτερη λειτουργία του ανταγωνισμού, συμβάλει στη μελλοντική σημαντική περαιτέρω μείωση του κόστους τους.

Αυτό σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να σημαίνει μείωση των εγγυημένων τιμών σε υφιστάμενες συμβάσεις, αφού μια τέτοια ενέργεια θα κλόνιζε την εμπιστοσύνη των επενδυτών και θα καθιστούσε μη ασφαλές το επιχειρηματικό περιβάλλον.

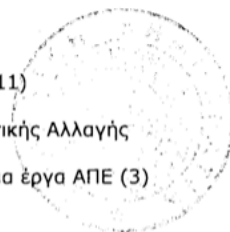
Το Υπουργείο παραμένει σε εγρήγορση προκειμένου να παρακολουθεί τις εγχώριες και διεθνείς εξελίξεις στα ζητήματα τιμολόγησης των ΑΠΕ και όχι μόνο, και με γνώμονα το συμφέρον καταναλωτών και επενδυτών να χαράσσει τη στρατηγική του, λαμβάνοντας υπόψη τις απόψεις των εμπλεκόμενων φορών και επιδιώκοντας να λειτουργεί δημοκρατικά και φερέγγυα.

Ο Υπουργός

Γιώργος Παπακωνσταντίνου

Εσωτερική Διανομή:

1. Γραφείο Υπουργού (σχετ.:5386/Β/246/03.06.2011)
2. Γραφείο Υφυπουργού
3. Γραφείο Γενικού Γραμματέα Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής
4. Διεύθυνση Οργάνωσης
5. Αυτοτελής Υπηρεσία Εξυπηρέτησης Επενδυτών για έργα ΑΠΕ (3)

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΚΙΝΗΣΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Μ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

6. Στην με αριθμό 17435/03-06-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κεδίκογλου Συμεών (Σίμου) δόθηκε με το υπ' αριθμ. 64599/

ΙΗ/27-06-2011 έγγραφο από την Υφυπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. - Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.minedu.gov.gr
Τηλέφωνο : 210-344 23 20
FAX : 210-344 32 45
CAPA

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

27 ΙΟΥΝ. 2011

Μαρούσι, 27- 6- 2011
Αρ.Πρωτ. Βαθμός Προτερ.
64599/ΙΗ

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
✓ Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ : Βουλευτή κ.
- Σίμο Κεδίκογλου
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

ΘΕΜΑ : «Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 17435/3-6-2011»

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 17435/3-6-2011, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Σίμος Κεδίκογλου, σχετικά με το μάθημα της Βιολογίας στο Νέο Λύκειο, σας κάνουμε γνωστά τα ακόλουθα:

Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας παρουσίασε στις 30-3-2011 τις προτάσεις του Υπουργείου για το Νέο Λύκειο οι οποίες στη συνέχεια κατατέθηκαν και στο Εθνικό Συμβούλιο Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Σύμφωνα με τη νέα πρόταση, το Λύκειο αποτελεί αυτόνομη εκπαιδευτική μονάδα με στόχο την ανάπτυξη της κριτικής ικανότητας των νέων, τη διαμόρφωση συνείδησης ενεργού πολίτη, την ενδυνάμωση αξιών συλλογικότητας και αλληλεγγύης. Εισάγεται νέα αντίληψη για τη λειτουργία του Λυκείου και ένα διαφορετικό περιεχόμενο σπουδών.

Προβλέπει:

- Μείωση αριθμού μαθημάτων και ωρών διδασκαλίας ανά τάξη.
- Δυνατότητα παρακολούθησης επιπλέον διδακτικών ωρών σε μαθήματα που επιλέγει ο μαθητής με βάση τις ιδιαίτερες κλίσεις και τα ενδιαφέροντά του. Ο μαθητής έχει τη δυνατότητα εμβάθυνσης, εντός του σχολικού προγράμματος, για τα μαθήματα αυξημένης βαρύτητας με βάση τις προτιμήσεις του.
- Οι εξετάσεις θα έχουν διαφορετικά και καινοτομικά στοιχεία που δεν θα απαιτούν αποστήθιση και αντιγραφή
- Εισάγεται η ερευνητική εργασία ως διακριτή ενότητα του προγράμματος σπουδών που καλλιεργεί τη δημιουργικότητα και τις δεξιότητες του μαθητή και προάγει την συλλογικότητα και συνεργασία μεταξύ των μαθητών.

Περαίτερω, σας γνωρίζουμε ότι το εν λόγω θέμα απαντήθηκε στις 12-5-2011 κατά τη συζήτηση της αριθ. 857/9-5-2011 Επίκαιρης Ερώτησης.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

7. Στην με αριθμό 17471/03-06-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αποστολάτου Βαΐτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1366/27-06-2011

έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

- 1 -

27/6/2011

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝ/ΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΑΧΑΡΝΩΝ 2, 101 76
Τηλ.: 210-2124331
Fax : 210-5243522

Αθήνα 27-6-2011
Αριθμ. Πρωτ.: 1366

Προς:
Βουλή των Ελλήνων
Δ/νη Κοιν/κού Ελέγχου
✓ Τμήμα Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: «Διεργασίες για τη λειτουργία του Ενιαίου Μητρώου Εμπόρων Αγροτικών Προϊόντων»

ΣΧΕΤ: Η Ερώτηση 17471/3-6-2011

Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής **Β. Αποστολάτος**, σας πληροφορούμε τα εξής :

Αμέσως μετά τη δημοσίευση του Ν. 3955 (ΦΕΚ 89/20-04-2011) για το Ενιαίο Μητρώο Εμπόρων Αγροτικών Προϊόντων, Εφοδίων & Εισροών, ξεκίνησαν απανωτές συσκέψεις των υπηρεσιακών παραγόντων, με τη συμμετοχή όλων των συναρμόδιων υπηρεσιών του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (ΥΠΙΑΑΤ) που τηρούν τα επιμέρους κλαδικά Μητρώα, με τη Δ/νη Αγροτικής Πολιτικής & Τεκμηρίωσης και τη Δ/νη Πληροφορικής, προκειμένου να καθοριστούν τα βήματα και οι ενέργειες που απαιτούνται για την εφαρμογή του εν λόγω Νόμου και ειδικότερα ο τρόπος δημιουργίας της ενιαίας ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2, ως πρώτο βήμα και προϋπόθεση για τη σύνταξη και προώθηση των αναγκαίων διοικητικών πράξεων (Κ.Υ.Α.).

Παράλληλα, πραγματοποιήθηκαν και μέχρι σήμερα εξακολουθούν να πραγματοποιούνται, επανειλημμένες συναντήσεις με εκπροσώπους υπηρεσιών των συναρμόδιων Υπουργείων Εσωτερικών, Αποκέντρωσης & Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας & Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθώς και της Γενικής Γραμματείας Πληροφορικών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών προκειμένου να συνδεθούν ηλεκτρονικά τα δεδομένα που υπάρχουν στα εμπλεκόμενα Υπουργεία με την Ενιαία Βάση Δεδομένων του Μητρώου Εμπόρων.

- 2 -

Σε επίπεδο ΥΠ.Α.Α.Τ. εξακολουθούν να γίνονται, σχεδόν σε καθημερινή βάση, αλληπάλληλες συσκέψεις στελεχών της Διεύθυνσης Αγροτικής Πολιτικής με τη Δ/ση Πληροφορικής, με σκοπό την ανάλυση του έργου για τη δημιουργία της ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων. Έχουν ήδη τεθεί οι παρακάτω επιμέρους στόχοι - για την επίτευξη των οποίων επιλύονται σταδιακά τα τεχνικά ζητήματα που προκύπτουν στο «στήσιμο» της ενιαίας βάσης δεδομένων και βρίσκονται σε πλήρη εξέλιξη :

1. Η ανάπτυξη από τη Δ/ση Πληροφορικής μηχανογραφημένης εφαρμογής, εγκατεστημένης σε εξοπλισμό, στο κτίριο της Δ/σης (Αχαρνών 381).
2. Η αίτηση των υπόχρεων σύμφωνα με το Ν. 3955/20-11-2011 να υποβάλλεται ηλεκτρονικά.
3. Η ύπαρξη ασφαλούς και ελεγχόμενης εισόδου στο σύστημα.

Εν κατακλείδι, η υλοποίηση του Νόμου απαιτεί μια σειρά από περίπλοκους σχεδιασμούς και τεχνικές προδιαγραφές που θα μπορούν να λειτουργούν καταρχήν με νομική ασφάλεια, αλλά και με βάση τα σύγχρονα τεχνικά μέσα που θα εξασφαλίζουν την κατά το δυνατό απλοποίηση των διαδικασιών και την αποφυγή τόσο της ταλαιπωρίας των ενδιαφερομένων εμπόρων όσο και των τυχόν προβλημάτων της άμεσης πρόσβασής τους στο σύστημα της ενιαίας βάσης δεδομένων.

Η Δ/ση Πληροφορικής έχει ήδη καταθέσει τις τεχνικές προδιαγραφές που απαιτούνται και υπόδειγμα υποβολής της ηλεκτρονικής αίτησης εγγραφής στο Μητρώο, προκειμένου να καθοριστούν με σαφήνεια και ακρίβεια τα στοιχεία που πρέπει να περιληφθούν σε αυτή.

Μόλις ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία, θα ακολουθήσει η σύνταξη και προώθηση όλων των αναγκαίων Διοικητικών πράξεων (Διϋπουργικών Αποφάσεων) αλλά και των εγκυκλίων που απαιτούνται για την έναρξη εφαρμογής του Νόμου, προσδιορίζοντας ταυτόχρονα και τα αντικειμενικά κριτήρια για το ύψος της εγγυητικής επιστολής ή την απαλλαγή από αυτή.

Στο μεταξύ, τα επιμέρους κλαδικά Μητρώα εμπόρων εξακολουθούν και είναι σε πλήρη λειτουργία και η εγγραφή σε αυτά εξακολουθεί να ισχύει. Τα κλαδικά αυτά Μητρώα θα μεταφερθούν ως έχουν στην Ενιαία Βάση Δεδομένων, μόλις αυτή είναι τεχνικά έτοιμη να τα δεχτεί.

Α. Ελευθέριος

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

Βουλευτή κ. Β. Αποστολάτο

8. Στην με αριθμό 17501/06-06-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βελόπουλου Κυριάκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 528/27-06-2011

έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων η ακόλουθη απάντηση:

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ**

Αθήνα, 27 - 06 - 2011
Αρ. Πρωτ.: 528

Προς:

Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοιν.:

Βουλευτή του ΛΑΟΣ
κ. Κ. Βελόπουλο
(δια της αρμόδιας Υπηρεσίας
της Βουλής των Ελλήνων)

Ερώτηση: 17501/06-06-2011

Σε απάντηση της υπ' αριθ. 17501/06-06-2011 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο βουλευτής του ΛΑΟΣ κ. Κ. Βελόπουλος και σύμφωνα με το υπ' αριθ. Γ531/14-06-2011 έγγραφο του Προέδρου του Σ.τ.Ε. σας γνωρίζουμε τα εξής:

Με την υπ' αριθ. 350/2011 απόφαση του Δ' Τμήματος του Δικαστηρίου που δημοσιεύθηκε την 01-02-2011, παραπέμφθηκαν στην Ολομέλεια προς επίλυση, κατ' άρθρο 100 παρ. 5 του Συντάγματος, ζητήματα αντιθέσεως προς συνταγματικές διατάξεις άρθρων του ν. 3838/2010 περί απονομής ιθαγένειας σε υπηκόους τρίτων χωρών, καθώς και συμμετοχής με δικαίωμα ψήφου και περιορισμένο δικαίωμα εκλέγεσθαι σε υπηκόους των χωρών αυτών που δεν έχουν ακόμη αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια.

Στην υπόθεση αυτή προσεβάλλοντο με την αίτηση ακυρώσεως κανονιστικές υπουργικές αποφάσεις που είχαν εκδοθεί προς εκτέλεση των σχετικών νομοθετικών διατάξεων που ρύθμιζαν τα ανωτέρω θέματα.

Μετά την παραπομπή στην Ολομέλεια της υποθέσεως αυτής και τον προσδιορισμό δικασίμου για τις 03-06-2011, κατετέθη στις 02-05-2011 άλλη αίτηση ακυρώσεως από τέσσερα (4) σωματεία και δύο (2) ιδιώτες που στρεφόταν κατά 198 συνολικά αποφάσεων των αρμοδίων Γενικών Γραμματέων των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, με τις οποίες απονέμεται ιθαγένεια σε ισάριθμους υπηκόους τρίτων χωρών, η οποία επίσης προσδιορίστηκε για την ίδια δικάσιμο της 03-06-2011. Με τη νεώτερη αυτή αίτηση προβάλλονται λεπτομερείς και εμπεριστατωμένοι ισχυρισμοί ως προς το ζήτημα της αντιθέσεως των διατάξεων του ν. 3838/2010 προς συνταγματικές διατάξεις ως προς το ζήτημα της απονομής ιθαγένειας, ενώ ανακύπτει και ζήτημα κοινοποιήσεων προς τους καθ' ων η αίτηση, οι οποίοι διαμένουν σε διαφορετικές περιοχές της Χώρας (συγκεκριμένα 76 διαμένουν στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου, 64 στην αντίστοιχη Αττικής, 1 στη Διοίκηση Ηπείρου - Μακεδονίας, 27 στη Διοίκηση Μακεδονίας - Θράκης και 30 στη Διοίκηση Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδος).

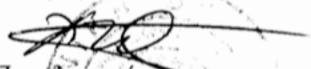
Ενόψει του χρονικού διαστήματος που απαιτείται για να λάβουν χώρα οι κοινοποιήσεις αυτές, οι οποίες είναι απαραίτητες για να αποφευχθεί η άσκηση τυχόν τριτανακοπών, της ανάγκης ενιαίας αντιμετώπισης των ζητημάτων και του ότι

ο εισηγητής της υπόθεσης συμμετέχει, μετά την 03-06-2011 στη δικάσιμο της Ολομέλειας της 02-12-2011, προτάθηκε από τον εισηγητή η αναβολή για τη δικάσιμο αυτή.

Εξάλλου, κατά την προεκφώνηση των υποθέσεων κατά τη δικάσιμο της 03-06-2011 ζητήθηκε από τους αιτούντες Ιω. Ανδριόπουλο και Αντ. Θεοδωράκη, η αναβολή σε συντομότερη δικάσιμο. Το Δικαστήριο, αφού άκουσε όλους τους διαδίκους, απεσύρθη σε διάσκεψη και απεφάσισε, κατά πλειοψηφία, να απορρίψει το αίτημα.

**Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ**

Ακριβές αντίγραφο
Για το Γραφείο Υπουργού

X. Παπαδημητρίου

9. Στην με αριθμό 17691/08-06-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Καρασμάνη Γεωργίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 83076/0092/27-

06-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΒΟΥΛΗΣ 1-7-2011

5 - ΙΟΥΛ. 2011

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : 47^Η
ΤΜΗΜΑ : Α'
Ταχ. Δ/ση : Κάνιγγος 29
101 10 Αθήνα
Πληροφορίες: Νίκ. Κωνσταντόπουλος
Τηλέφωνο : 213-212 6701
Fax : 213-212 6778
E-mail : D47@glk.gr

Αθήνα, 27 Ιουνίου 2011
Αρ.Πρωτ: 83076/0092

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
✓ Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ: 1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Αναπληρωτή Υπουργού
3. Βουλευτή κ. Γεώργιο Καρασμάνη
ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
4. Αυτοτελές Γραφείο
Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Λεωχάρους 2
105 62 – Αθήνα
(σχετ. 4042, 4069, 4070 και
4043/16-6-2011)

ΘΕΜΑ: Συνταξιοδοτικά αιτήματα υπαγομένων στο ασφαλιστικό καθεστώς του Δημοσίου

✓ ΣΧΕΤ: Ερωτήσεις αριθμ. 17691/8-6-2011, 17692/8-6-2011, 17839/9-6-2011 και 17840/9-6-2011

Απαντώντας στις ανωτέρω ερωτήσεις, που κατέθεσε στην Βουλή ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Καρασμάνης, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Όπως σας είχαμε πληροφορήσει και με το αριθμ. 56030/0092/5-5-2011 έγγραφό μας, οι αιτήσεις των κ.κ. Δέσποινας Μουράτογλου, Αναστασίας Δούμου, Ζωής Ζήση – Θεοδωρίδου και Βασιλείου Ξενάκη, τις οποίες είχε καταθέσει στη Βουλή ο ανωτέρω Βουλευτής, διαβιβάστηκαν στην κατά περίπτωση αρμόδια Δ/ση, προκειμένου να απαντηθούν κατά τον συνήθη τρόπο αντιμετώπισης (σειρά προτεραιότητας), των αιτήσεων που υποβάλλονται στην Υπηρεσία Συντάξεων του Γ.Λ.Κ., ο οποίος ισχύει για όλους τους πολίτες.

2. Σας γνωρίζουμε και πάλι, ότι από το Υπουργείο Οικονομικών, δεν αντιμετωπίζονται προνομιακά οι πολίτες που υποβάλλουν προσωπικά αιτήματα μέσω Βουλευτών.

Ο Υπουργός

Εξωτερική Διανομή:
Δ47-4 (12/1)

Ευάγγελος Βενιζέλος

Ακριβές Αντίγραφο
Γι. Τημ/ρχης Διεκ/σης

10. Στην με αριθμό 17808/09-06-2011 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Γεωργιάδη Σπυρίδωνος-Αδώνιδος, Πλεύρη Αθανασίου, Παπανδρέου-Παπαδάκη Ουρανίας δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1358/

27-06-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

- 1 -

27/6/2011

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝ/ΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΑΧΑΡΝΩΝ 2, 101 76
Τηλ.: 210-2124331
Fax : 210-5243522

Αθήνα 27-6- 2011
Αριθμ. Πρωτ.:1358

Προς:
Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
✓Τμήμα Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: «Έλεγχοι για το E. COLI για την προστασία των καταναλωτών και των εξαγωγών».

ΣΧΕΤ: Η Ερώτηση 17389/2-6-2011
Η Ερώτηση 17520/6-6-2011
Η Ερώτηση 17607/8-6-2011
✓ Η Ερώτηση 17808/9-6-2011
Η Ερώτηση 17904/10-6-2011
Η Ερώτηση 17905/10-6-2011
Η Ερώτηση 17906/10-6-2011

Απαντώντας στις παραπάνω ερωτήσεις που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Μ. Γιαννάκης, Α. Αυγενάκης, Θ. Καράογλου, Σ.-Α. Γεωργιάδης, Α. Πλεύρης, Ο. Παπαδάκη-Παπανδρέου, Ν. Καραθανασόπουλος, Ν. Μωραΐτης, Μ. Χαραλάμπους, Σ. Σκοπελίτης, Α. Μανωλάκου, Β. Νικολαΐδου, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ενημερώθηκε στις 27.05.2011, μέσω του Συστήματος Έγκαιρης Προειδοποίησης για τα Τρόφιμα και τις Ζωοτροφές (Rasff), σχετικά με την παρουσία του εντεροαιμορραγικού κολοβακτηρίου *E.coli* σε αγγούρια, συμβατικής και βιολογικής καλλιέργειας προέλευσης Ισπανίας, Ολλανδίας ή Δανίας, που προκάλεσε την επιδημία του αιμολυτικού ουρεμικού συνδρόμου (HUS) στη Γερμανία. Έξι ημέρες αργότερα (01.06.2011), αποσύρθηκαν οι εν λόγω ανακοινώσεις αποσυνδέοντας την επιδημία από την κατανάλωση των αγγουριών προέλευσης Ισπανίας, χωρίς όμως να δοθούν περαιτέρω εξηγήσεις ως προς την πραγματική πηγή της επιδημίας.

- 2 -

Το ΥΠΑΑΤ, προκειμένου να προστατεύσει την υγεία των καταναλωτών αλλά και να εξασφαλίσει τα ελληνικά προϊόντα, έστειλε εγκύκλιο στις Διευθύνσεις Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής των Περιφερειακών Ενοτήτων (ΔΑΟΚ) για άμεσο έλεγχο κάθε φορτίου αγγουριών που διακινείται από χώρες της Ε.Ε. ή παρουσιάζεται προς εισαγωγή από Τρίτες - Χώρες, ή τυποποιείται προκειμένου να διοχετευθεί στην ενιαία ευρωπαϊκή αγορά (Ε.Ε. και εγχώρια αγορά) ή σε Τρίτες Χώρες και διενέργεια δειγματοληψίας και ανάλυσης ως προς την ανίχνευση του στελέχους O104 του βακτηρίου *E. Coli*. Δείγματα αγγουριών προκειμένου να σταλούν για εργαστηριακή ανάλυση λήφθηκαν και από περιοχές της Κρήτης. Τα αποτελέσματα των εργαστηριακών αναλύσεων, που εκδόθηκαν από το Κεντρικό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας (Κ.Ε.Δ.Υ.) είναι αρνητικά για την παρουσία του στελέχους *E. Coli* O104.

Μετά την απόσυρση των μηνυμάτων Rasff από τη Γερμανία και την απενεχοποίηση των αγγουριών, το ΥΠΑΑΤ επανήλθε με νέα εγκύκλιο προς τις ΔΑΟΚ, με την οποία ανακάλεσε τους ελέγχους στα φορτία αγγουριών.

Τέλος, υπάλληλος του ΥΠΑΑΤ συμμετείχε στη συνεδρίαση της Διαχειριστικής Επιτροπής Φρούτων και Λαχανικών, που διεξήχθη στις Βρυξέλλες στις 07.06.2011, όπου συζητήθηκε η κατάσταση της αγοράς φρούτων και λαχανικών ως επακόλουθο της κρίσης του *E.coli* και σχέδιο Κανονισμού για τα επείγοντα προσωρινά μέτρα ενίσχυσης του τομέα. Στη συνεδρίαση, η Ελλάδα επισήμανε ότι, πέρα των απωλειών στο αγγούρι, στην τομάτα και στο μαρούλι, η χώρα μας υφίσταται απώλειες σε προϊόντα όπως η φράουλα και το κεράσι λόγω της απαγόρευσης εισαγωγών που επέβαλε η Ρωσία και ζήτησε τα προϊόντα αυτά να συμπεριληφθούν στο πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού.

Αναφορικά με τη σήμανση των νωπών οπωροκηπευτικών, εφαρμόζεται ο Καν. (ΕΚ) 1580/2007, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει και συγκεκριμένα, όσα αναφέρονται στις προδιαγραφές εμπορίας όπως αυτές προβλέπονται για τα διάφορα είδη νωπών οπωροκηπευτικών. Σύμφωνα με τον ανωτέρω Κανονισμό, για όλα τα νωπά οπωροκηπευτικά, η αναγραφή της χώρας προέλευσης στη σήμανση είναι υποχρεωτική. Εφόσον στη χώρα μας δεν παρουσιάστηκε κάποιο πρόβλημα με τα κηπευτικά και τα αποτελέσματα των εργαστηριακών αναλύσεων για το στέλεχος *E. Coli* O104 ήταν αρνητικά, θεωρούμε ότι η διακίνηση προϊόντων των οποίων η σήμανση διασφαλίζει την ελληνική τους καταγωγή, παρέχει ασφάλεια στους καταναλωτές.

- 3 -

Επιπλέον, σχετικά με το θέμα, η Γενική Γραμματέας Αγροτικής Πολιτικής & Διεθνών Σχέσεων του ΥΠΑΑΤ έστειλε στις 02.06.2011, επιστολή προς τις υπηρεσίες της Ε.Ε. DG AGRI και DG SANCO και ο Υφυπουργός του ΥΠΑΑΤ έκανε παρέμβαση στο έκτακτο Συμβούλιο Υπουργών που πραγματοποιήθηκε στο Λουξεμβούργο στις 2 Ιουνίου 2011.

Τα αποτελέσματα των αναλύσεων σε δείγματα διάφορων ελληνικών προϊόντων (αγγουράκια, πιπεριές, ντομάτες, μελιτζάνες, φυλλώδη λαχανικά, πατάτες, κεράσια), που αποστάλθηκαν από τις ελεγκτικές υπηρεσίες του ΥΠΑΑΤ καθώς και με πρωτοβουλία του Συνδέσμου (INCOFRUIT – HELLAS) στο ΚΕΔΥ και σε ιδιωτικό διαπιστευμένο εργαστήριο, έδειξαν απουσία των θανατηφόρων στελεχών O104:H4 και O157:H7 του E.COLI.

Υπάρχει συνεργασία σε καθημερινή βάση με το Σύνδεσμο Ελληνικών Επιχειρήσεων Εξαγωγής Φρούτων - Λαχανικών και Χυμών (INCOFRUIT – HELLAS), με το Κέντρο Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων (ΚΕΕΛΠΝΟ), με τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Εξωτερικών (ΥΠΕΞ) καθώς και με τις πρεσβείες μας στη Ρωσία και την Ουκρανία για τη διευκόλυνση του εξαγωγικού εμπορίου.

Επίσης, υπάρχει στενή επαφή με τις αρμόδιες υπηρεσίες της Ε.Ε. για τις τρέχουσες εξελίξεις, τόσο στον τομέα της εξέλιξης της επιδημίας όσο και στα σημαντικά θέματα που άπτονται της προστασίας της ελληνικής παραγωγής και του εξωτερικού εμπορίου.

Τέλος, επιτεύχθη μετά από επικοινωνία του ΥΠΑΑΤ με το ΥΠΕΞ, την Πρεσβεία στη Μόσχα και εμπορικούς φορείς, η άρση της απαγόρευσης εισαγωγής ελληνικής φράουλας στη Ρωσία που αρχικά επεβλήθη, παρότι οι φράουλες δεν εμπίπτουν στα λαχανικά για τα οποία ισχύει η απαγόρευση εισαγωγής.

Υπενθυμίζεται ότι, ο ελεγκτικός μηχανισμός για την ασφάλεια των τροφίμων που διαθέτει το ΥΠΑΑΤ είναι εξαιρετικά ισχυρός, ενώ το σύστημα ελέγχου τροφίμων που ισχύει στη χώρα μας είναι ένα από τα αυστηρότερα στον κόσμο. Η Εθνική νομοθεσία είναι πολύ πιο αυστηρή από την αντίστοιχη Κοινοτική, με συστήματα που προβλέπουν ελέγχους ανά φορτίο, έλεγχο πλήρους ιχνηλασιμότητας, ελέγχους σε όλα τα στάδια διακίνησης και εμπορίας, διασφαλίζοντας την προστασία της υγείας των καταναλωτών.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Α. Ραυτόπουλος

Κ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ

11. Στην με αριθμό 17872/09-06-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Καριπίδη Αναστάσιου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 66676/ΙΗ/27-06-

2011 έγγραφο από την Υφυπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. - Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.minedu.gov.gr
Τηλέφωνο : 210-344 23 20
FAX : 210-344 32 45
CAPA

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

27/6

Μαρούσι, 27- 6- 2011
Αρ.Πρωτ. Βαθμός Πρωτ. 66676/ΙΗ

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ : Βουλευτές κ. κ.
- Θεόφιλο Λεονταρίδη
- Αναστάσιο Καριπίδη
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

ΘΕΜΑ : «Απάντηση στις Ερωτήσεις
με αριθμούς 17849/9-6-2011
και 17872/9-6-2011»

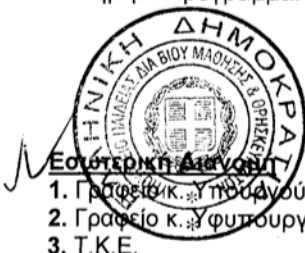
Απαντώντας στις Ερωτήσεις με αριθμούς 17849/9-6-2011 και 17872/9-6-2011, τις οποίες κατέθεσαν οι Βουλευτές κ. κ. Θεόφιλος Λεονταρίδης και Αναστάσιος Καριπίδης, σχετικά με το Ολοήμερο Πρόγραμμα των Δημοτικών Σχολείων, σας κάνουμε γνωστά τα ακόλουθα:

Για τη λειτουργία του Ολοήμερου Προγράμματος στα 6/θesia και κάτω Ολοήμερα Δημοτικά Σχολεία ισχύει η αριθ. Φ.12/530/62626/Γ1/2-6-2011 Υπουργική Απόφαση με θέμα «Τροποποίηση-συμπλήρωση των με αριθμό Φ.20/482/95210/Γ1/9-9-2003 (ΦΕΚ 1325/τ.Β') και Φ.12/773/77094/Γ1/28-7-2006 (ΦΕΚ 1139/τ.Β') Υπουργικών Αποφάσεων».

Σύμφωνα με την ως άνω Απόφαση, το Ολοήμερο Πρόγραμμα στα 6/θesia και κάτω Ολοήμερα Δημοτικά Σχολεία λειτουργεί εφόσον είναι εγγεγραμμένοι στο Ολοήμερο Πρόγραμμα τουλάχιστον δεκαπέντε (15) μαθητές και στη σχολική μονάδα είναι εγγεγραμμένοι και φοιτούν ανελλιπώς τουλάχιστον εξήντα (60) μαθητές.

Στο Ολοήμερο Πρόγραμμα των 6/θesiων και κάτω Ολοήμερων Δημοτικών Σχολείων θα εγγράφονται και θα φοιτούν οι μαθητές των οποίων οι γονείς προσκομίζουν σχετική βεβαίωση του φορέα εργασίας τους ή βεβαίωση ανεργίας.

Η αποχώρηση των μαθητών μπορεί να γίνεται μετά το τέλος κάθε διδακτικής ώρας του Ολοήμερου Προγράμματος, ήτοι 14.00, 14.40, 15.30 ή 16.15, με την προϋπόθεση ότι θα έχει κατατεθεί σχετική Υπεύθυνη Δήλωση των γονέων τους κατά την εγγραφή τους στο Ολοήμερο Πρόγραμμα.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

- Εσωτερική Διανομή
1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Υφυπουργού
3. Τ.Κ.Ε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο των επικαιρών ερωτήσεων της Δευτέρας 11ης Ιουλίου 2011.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1048/5-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Κωνσταντίνου Γείτονα προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τη λήψη μέτρων δασοπροστασίας στην Αττική.

2. Η με αριθμό 1044/5-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννη Πλακιωτάκη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με το σχεδιασμό του Υπουργείου για τα Νοσοκομεία του Νομού Λασιθίου.

3. Η με αριθμό 1051/5-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Ζιώγα προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με την ιδιωτικοποίηση του Οργανισμού Λιμένα Θεσσαλονίκης.

4. Η με αριθμό 1049/5-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριου Ροντούλη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τη θέση του Υπουργείου στο ζήτημα του Αχελώου και των λιγνιτικών κοιτασμάτων της επαρχίας Ελασσόνας.

5. Η με αριθμό 1047/5-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή

του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δημήτριου Παπαδημούλη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με το ρόλο της Βουλής στην ιδιωτικοποίηση της δημόσιας περιουσίας.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1046/5-7-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αφροδίτης Παπαθανάση προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την αξιολόγηση και την αξιοποίηση των μεταλλευτικών αποθεμάτων της Χώρας.

2. Η με αριθμό 1045/5-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ζήση Τζηκαλάγια προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την εθνική οδό Κοζάνης-Ιωαννίνων.

3. Η με αριθμό 1052/5-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αθανάσιου Παφίλη προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με την ιδιωτικοποίηση της επιχείρησης ΛΑΡΚΟ.

4. Η με αριθμό 1050/5-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Σπυρίδωνος – Αδώνιδος Γεωργιάδη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με το δημοσίευμα της εφημερίδας «Παρόν» για το αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Συζήτηση επί της προτάσεως του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξη Τσίπρα, σχετικά με τις συνέπειες που προκύπτουν από τη χρήση πυρηνικής ενέργειας, με αφορμή τη συμπλήρωση είκοσι πέντε χρόνων από την πυρηνική καταστροφή στο Τσερνόμπιλ και το πρόσφατο πυρηνικό ατύχημα στην Ιαπωνία.

Η συζήτηση θα διεξαχθεί με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 137 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή με τη διαδικασία της γενικευμένης συζήτησης επερώτησης. Σύμφωνα με αυτή τη διαδικασία και κατ' εφαρμογή της διάταξης της παραγράφου 5 του άρθρου 65 του Κανονισμού της Βουλής, θα υπάρξει κατάλογος κατά προτεραιότητα ομιλητών, που θα οριστούν από τα κόμματα ως εξής: Τρεις ομιλητές από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, τρεις ομιλητές από τη Νέα Δημοκρατία, ένας ομιλητής από κάθε ένα από τα λοιπά κόμματα και ένας Ανεξάρτητος Βουλευτής, ο πρώτος που θα εγγραφεί με το ηλεκτρονικό σύστημα.

Επίσης, τα κόμματα, πέραν των ανωτέρω, εφόσον επιθυμούν, μπορούν να δώσουν κατάλογο ομιλητών, οι οποίοι θα προηγηθούν των εγγεγραμμένων. Όποιος άλλος Βουλευτής επιθυμεί να μιλήσει θα εγγραφεί με το ηλεκτρονικό σύστημα έως το τέλος της αγόρευσης του δεύτερου ομιλητή. Στη συνέχεια, καταρτίζεται ενιαίος κατάλογος ομιλητών, με εναλλαγή των ομιλητών και κατ' αναλογία της κοινοβουλευτικής δύναμης των κομμάτων. Πέντε Βουλευτές από το ΠΑΣΟΚ, τέσσερις Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία, ένας Βουλευτής από τα άλλα κόμματα και ένας Βουλευτής από τους Ανεξάρτητους, με διπλή εκπροσώπηση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος.

Οι χρόνοι ομιλών είναι οι εξής: Οι πέντε πρώτοι ομιλητές, ένας από κάθε κόμμα, θα λάβουν το λόγο να μιλήσουν μέχρι δεκαπέντε λεπτά. Επειδή η πρόταση για συζήτηση κατατέθηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ, ο ομιλητής του θα προηγηθεί των ομιλητών των άλλων κομμάτων. Οι υπόλοιποι πέντε, δύο Βουλευτές από το ΠΑΣΟΚ, δύο από τη Νέα Δημοκρατία και ένας Βουλευτής από τους Ανεξάρτητους, θα μιλήσουν μέχρι οκτώ λεπτά. Σύμφωνα με τον Κανονισμό, οι συνάδελφοι που θα εγγραφούν στον κατάλογο με το ηλεκτρονικό σύστημα θα μιλήσουν από πέντε λεπτά ο καθένας χωρίς δικαίωμα δευτερολογίας.

Οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, εφόσον το επιθυμούν, θα μιλήσουν σύμφωνα με το χρόνο που προβλέπεται στο άρθρο 97 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού. Δηλαδή, η διάρκεια της αγόρευσης του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ και Πρωθυπουργού, καθώς και του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας και Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είναι μέχρι είκοσι λεπτά, της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ και του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ μέχρι δεκαπέντε λεπτά. Οι αρμόδιοι Υπουργοί θα μιλήσουν για δεκαοκτώ λεπτά.

Οι αναπληρωτές των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων θα μιλήσουν μέχρι δώδεκα λεπτά. Εάν, όμως, προηγηθεί ομιλία Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, ο αναπληρωτής του θα περιοριστεί στο χρόνο της δευτερολογίας, δηλαδή θα λάβει το λόγο για έξι λεπτά.

Εφόσον η Βουλή αποδεχθεί αυτήν την πρόταση, τα κόμματα έχουν υποδείξει τους ακόλουθους ομιλητές: Ο ΣΥΡΙΖΑ την κ. Ηρώ Διώτη, το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα την κ. Αικατερίνη Φαρακή-Γκέκη και τους κυρίους Βασίλειο Γιουματζίδη και Ιωάννη Βούρο, η Νέα Δημοκρατία τους κυρίους Σταύρο Καλαφάτη, Μάξιμο Χαρακόπουλο και την κ. Διονυσία Αυγερινούπουλου, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος τον κ. Ιωάννη Ζιώγα και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός τον κ. Ηλία Πολατίδη.

Τέλος, προτείνεται ως ώρα λήξης της συνεδρίασης η 15η απογευματινή.

Το Σώμα συμφωνεί;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το Σώμα συμφώνησε ομοφώνως.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής, ο κ. Κωνσταντίνος Τασούλας, Γενικός Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, γνωρίζει ότι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος από τη Νέα Δημοκρατία ορίζεται ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. Νικόλαος Καντερές.

Επίσης, με παρόμοια επιστολή του, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριος Ροντούλης ορίζει ότι πρώτος ομιλητής είναι ο Βουλευτής κ. Ηλίας Πολατίδης, δεύτερος ο κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ηρώ Διώτη.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση σήμερα διεξάγεται σε μια συγκυρία που σφραγίζεται από ραγδαίες πολιτικές εξελίξεις. Οι πολίτες αυτής της χώρας βρίσκονται σε δρόμους και πλατείες παρ' όλο το καλοκαίρι, απαντώντας στην ανατροπή της πολιτικής που ψηφίζεται από την Κυβέρνηση, στηρίζεται όμως και από την Αντιπολίτευση, με τις οδηγίες πάντα τραπεζιτών, δανειστών, Ευρωπαϊκής Ένωσης και Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Η Κυβέρνηση Παπανδρέου είναι πλέον διαβόητη και μειοψηφική. Και είναι λογικό που δεν διαπραγματεύεται, διότι ταυτίζεται με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και σκέφτεται σαν το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και σαν τον κάθε τραπεζίτη.

Παρ' όλες, όμως, αυτές τις εξελίξεις, η συζήτηση για τα πυρηνικά είναι πάντα επίκαιρη, γι' αυτό και εισέρχομαι κατευθείαν στο θέμα. Δεν θα σταθώ ιδιαίτερα στο τι γίνεται στην περίπτωση μιας πυρηνικής καταστροφής, όπως στη Φουκοσίμα. Οι υπεύθυνοι στην Ιαπωνία απέκρουσαν, όπως σε όλες τις αντίστοιχες περιπτώσεις, όλα τα στοιχεία τον πρώτο καιρό και τώρα δεσυχνά παραδέχονται το συγκλονιστικό που περνά στα ψιλά γράμματα, ότι το πυρηνικό καύσιμο στους τρεις αντιδραστήρες πιθανότατα έχει διαπεράσει τις δεξαμενές πίεσης και έχει διαφραγεί στο έδαφος κάτω από τα κτήρια που στεγάζουν τους αντιδραστήρες. Μία τέτοια εξέλιξη είναι η χειρότερη κατάληξη ενός πυρηνικού ολέθρου, καθώς δημιουργούνται τελειώς ανεξέλεγκτες καταστάσεις.

Θα ήθελα να σταθώ, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιο πολύ στη ρουτίνα της υπόθεσης που λέγεται πυρηνική ενέργεια και, κατά τη γνώμη μας, είναι το ίδιο συνταρακτική όσο ένα πυρηνικό ατύχημα. Και αυτό γιατί στην πραγματικότητα δεν είναι ατύχημα. Τη στιγμή που φτιάχνεις πυρηνικά σε μία σεισμογενή χώρα, για παράδειγμα, είναι ένα έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, να το πούμε απλά.

Η επιστροφή της πυρηνικής βιομηχανίας έντονα στο προσκήνιο έγινε μετά το Τσερνόμπιλ και την κάμψη που είχε φαινομενικά και για ευνόητους λόγους για μια σειρά ετών στις αρχές του 2000. Επιστρέφει με το επιχείρημα της κρίσης του πετρελαίου και της αύξησης της τιμής του, δηλαδή με το επιχείρημα της φθηνής ενέργειας, επιχείρημα που παρεμπιπτόντως δεν ισχύει, παρά μόνο για τη χώρα στην οποία εξάγεται η ενέργεια. Το επιχείρημα, λοιπόν, της φθηνής ενέργειας είναι σε απόλυτο συνδυασμό με το επιχείρημα που αφορά τις θέσεις εργασίας. Το επιχείρημα αυτό για τις θέσεις εργασίας απευθύνεται κυρίως σε χώρες-πελάτες με ανίσχυρες οικονομίες ή εξαθλιωμένες οικονομίες και είναι το «καρότο», προκειμένου να αποσπασθεί η συναίνεση τοπικών κοινωνιών. Να δούμε το παράδειγμα τι συμβαίνει στη γειτονία μας.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι αυτό του Μπέλενε στη Βουλγαρία, όπου είναι μία πολύ φτωχή περιοχή με κατοίκους μειονοτικούς και τσιγγάνους, στους οποίους υποσχέθηκαν δουλειά για καλύτερη ζωή, οι οποίοι, όμως, δεν γνωρίζουν το εξής: Ότι η πυρηνική βιομηχανία συνήθως δεν χρησιμοποιεί γηγενείς στα πυρηνικά εργοστάσια, για να μη συνδέεται η θνησιμότητα των εργαζομένων με τους κατοίκους της περιοχής του εργοστασίου, έτσι ώστε να μην υπάρχουν και οι αντίστοιχες αντιδράσεις. Στις

χώρες που αφορούν εμάς –γιατί είναι η γειτονιά μας, δηλαδή η Βουλγαρία, η Ρουμανία, η Τουρκία– αυτό είναι ένα μείζον επιχείρημα, για να αρπάξουν τη συναίνεση του πληθυσμού. Το εργοστάσιο της Βουλγαρίας στο Κοζλοντούι είναι ένα παλιό εργοστάσιο που θα έπρεπε να έχει κλείσει και η Βουλγαρία από τον καιρό της Σοβιετικής Ένωσης ακόμα συζητάει για το δεύτερο εργοστάσιο στο Μπέλενε. Σχέδιο, δηλαδή, που βγαίνει και μπαίνει στα συρτάρια.

Τώρα, θα αναρωτηθούμε γιατί έχει πυρηνικό εργοστάσιο η Βουλγαρία που είχε πάντα ενεργειακή αυτάρκεια. Μήπως αναρωτιόμαστε, για να εξάγει ενέργεια στα ρωσικά εργοστάσια για δική τους χρήση; Αυτό φυσικά το κάνουν όλες οι ισχυρές πυρηνικές χώρες με τις χώρες επιρροής τους ή με τις κάποτε αποικίες τους. Και όταν λέμε ισχυρές πυρηνικές χώρες, το πυρηνικό λόμπι, δηλαδή, εννοούμε τις χώρες, όχι που έχουν οπωσδήποτε στο έδαφός τους πολλά πυρηνικά, αλλά τις χώρες που πουλάνε συμβόλαια σε άλλες –Γαλλία, Ρωσία, Αμερική, Ιαπωνία, κ.ο.κ.– που έχουν πολύ μεγάλες εισροές χρήματος από τα πυρηνικά συμβόλαια και είναι ένα πολύ μεγάλο μέρος του ΑΕΠ. Καταλαβαίνουμε βεβαίως για τι απίστευτα οικονομικά συμφέροντα μιλάμε, τα οποία φυσικά κουμαντάρουν και την πολιτική.

Στη γειτονιά μας, επίσης, πρέπει να γνωρίζουμε ότι υπάρχουν πάρα πολλά παλιάς τεχνολογίας εργοστάσια που θα όφειλαν να είχαν κλείσει, αλλά λόγω υψηλότατου κόστους του κλεισίματος δεν κλείνουν. Και το εργοστάσιο στη Ρουμανία στην Τσερναβόντα και στη Βουλγαρία στο Κοζλοντούι είναι τέτοια εργοστάσια. Για το εργοστάσιο ειδικά της Ρουμανίας είναι ενδεικτική η απάντηση της κοιμισιόν σε ερώτηση του Ευρωβουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ του κ. Νίκου Χουντή, ο οποίος έθιξε ζήτημα που ουσιαστικά είχε δημοσιευτεί σε ιστότοπο, ότι δηλαδή η ρουμανική κυβέρνηση, παρά τις διαβεβαιώσεις της, δεν θα καταφέρει να αντιμετωπίσει επιτυχώς πιθανό ατύχημα στον πυρηνικό σταθμό Τσερναβόντα.

Η απάντηση που δόθηκε λέει πως η κύρια ευθύνη για την πυρηνική ασφάλεια ανήκει στο φορέα εκμετάλλευσής του πυρηνικού σταθμού και μάλιστα στη συνέχεια επιβεβαιώνεται τις πληροφορίες για επενδύσεις σε νέες πυρηνικές μονάδες στη Ρουμανία.

Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, πως πραγματικά όλοι βρισκόμαστε στο έλεος της τύχης από την ύπαρξη αυτών των σταθμών και όχι μόνο στην περίπτωση ατυχήματος. Προκύπτουν τεράστια περιβαλλοντικά προβλήματα, αλλά και ζητήματα υγείας των πολιτών.

Οι άνθρωποι αυτοί, εκεί που βρίσκονται οι πυρηνικοί σταθμοί, υφίστανται διά βίου και αυτοί και όλες οι επόμενες γενιές όλα όσα συμβαίνουν μέσα σε ένα πυρηνικό εργοστάσιο, δηλαδή, το μεγάλο θέμα των αποβλήτων ή των μολυσμένων στοιχείων. Αυτό που δεν λέγεται είναι ότι κληρονομεί όλη η γεωγραφική περιοχή για πάμπολλες γενιές όλα τα πυρηνικά κατάλοιπα, που θα ήθελα να σημειώσετε ότι μένουν ενεργά ως στοιχεία για εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια. Πολλά από αυτά τα στοιχεία –ίσως κάποιοι από εσάς να το γνωρίζουν– όπως το καίσιο, για παράδειγμα, έχουν το φοβερό χαρακτηριστικό ότι οι διασπάσεις που υφίστανται τα ισχυροποιούν αντί να τα αδρανοποιούν.

Τα κάθε είδους απόβλητα, λοιπόν, που προκύπτουν, πέρα από το ασύλληπτο κόστος διαχείρισής τους αναδεικνύουν και τρομερά ζητήματα. Τα σενάρια που χρησιμοποιούνται για τη διαχείριση αυτών των αποβλήτων είναι ανατριχιαστικά και ενδεικτικά, νομίζω.

Πρώτο σενάριο. Αρχικά οι πυρηνικά ισχυρές χώρες, για παράδειγμα η Γαλλία ξεκίνησαν να θάβουν τις απομακρυσμένες περιοχές των δικών τους εδαφών. Η Γαλλία, θάβοντας τέτοια απόβλητα πάνω από μισό αιώνα, έχει επιμολύνει μεγάλο μέρος των εδαφών της ήδη που σημαίνει γεωργική γη, νερά, αγροτικά προϊόντα κ.ο.κ..

Όταν μετά από ανεξάρτητες μελέτες αντιλήφθηκαν ότι αυτά τα πυρηνικά απόβλητα διαφεύγουν στο έδαφος και τα νερά, με όποιον τρόπο και να έχουν θαφτεί, περάσαμε στο δεύτερο σενάριο, το οποίο είναι πως αποφάσισαν να μολύνουν άλλες χώρες και να τις χρησιμοποιήσουν ως χωματερές πυρηνικών αποβλήτων, χώρες που είτε κάποτε ήταν αποικίες τους είτε εξαρτώνται οικονομικά από τη Γαλλία. Χώρες, για παράδειγμα, της υποσαχάρειας Αφρικής είτε με το πιστόλι στον κρόταφο είτε με συναί-

νεση. Επίσης, χώρες της Ασίας, αλλά και χώρες της Ανατολικής Ευρώπης. Οι τρόποι δεν είναι μόνο με το πιστόλι στον κρόταφο, αλλά και οι οικονομικές συμφωνίες, όπως ευνοϊκές εμπορικές συναλλαγές και δάνεια.

Τρίτο σενάριο και πιο ανατριχιαστικό είναι ότι παίρνεις τα λύματα με ένα καράβι και στα ανοικτά που δεν βλέπει κανείς αδειάζεις ή φουντάρεις, μερικές φορές, όλο το καράβι, επιμολύνοντας τη θάλασσα και τους ανυποψίαστους πολίτες.

Στις ιστοσελίδες των παρατηρητηρίων για τα πυρηνικά και τη σχετική αρθρογραφία θα βρείτε και χαρτογράφηση τέτοιων διαδρομών και σημείων και μπορείτε να βρείτε και όσες πληροφορίες θέλετε στα πώς και στα γιατί της μαφίας των πυρηνικών αποβλήτων. Και όλα αυτά γιατί τα οικονομικά συμφέροντα είναι τεράστια και γιατί δεν έχει βρεθεί καμμία απολύτως τεχνολογία που να περιορίζει τα απόβλητα και να τα κάνει ανενεργά. Δηλαδή, με λίγα λόγια, άπαξ και ανοίξει το εργοστάσιο, όλα αυτά τα κληρονομεί μόνιμα, αν είσαι χώρα που διαθέτει το εργοστάσιο, όπως φυσικά τα κληρονομούν με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο και οι γύρω περιοχές ή οι χώρες.

Τα αποτελέσματα Διεθνούς Συνεδρίου για το Τσερνόμπιλ που έγινε στο Βερολίνο λένε πως επηρέασε με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο εξακόσια εκατομμύρια ανθρώπους.

Από διάφορους επιστήμονες, επίσης, σημειώνεται ότι οργανισμοί, όπως η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας και η Διεθνής Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας, έχουν δώσει στοιχεία για το θέμα του Τσερνόμπιλ, με φοβερές αναντιστοιχίες ακόμη και από τις πηγές που οι ίδιες οι οργανώσεις αναφέρουν στα έγγραφά τους. Και εάν δεν πούμε ευθέως ότι μαγειρεύσαν τα στοιχεία, όπως τους κατηγορούν διάφοροι, θα πρέπει να δώσουμε απάντηση στο γιατί υπάρχουν αυτές οι αναντιστοιχίες που αφορούν στα νούμερα των θανάτων από καρκίνους, από λευχαιμία και από άλλες ασθένειες.

Η ενεργειακή αυτάρκεια, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτυγχάνεται και με άλλους τρόπους που δεν βάζουν σε κίνδυνο την ανθρωπότητα και οι απόψεις που είχαν προηγουμένως χώρες ότι με την πρόοδο της τεχνολογίας θα μειώσουν τους κινδύνους αποδεικνύονται αυταπάτες.

Η Φινλανδία, για παράδειγμα, που προσπαθεί να χτίσει εργοστάσιο με δική της τεχνολογία και έχει και ουράνιο, πρώτη ύλη, δηλαδή, τώρα μετά τη Φουκοσίμα πνέει μένεα εναντίον της πυρηνικής ενέργειας. Και όπως είχαμε πει ως ΣΥΡΙΖΑ, όταν έγινε το φοβερό συμβάν στη Φουκοσίμα να μην ξεχνάμε ότι οι πυρηνικές εγκαταστάσεις στην Ιαπωνία αποτελούσαν λόγω της τεχνολογικής τους αρτιότητας αλλά και τα πολλαπλά μέτρα ασφαλείας στη χώρα το αγαπημένο παράδειγμα ασφαλούς παραγωγής και κοινωνικά επωφελούς επένδυσης για το πυρηνικό λόμπι και τους πολιτικούς και επιστημονικούς τους συνεργάτες, ενώ η ιαπωνική κυβέρνηση προωθούσε τη διαπραγμάτευση συμβολαίων πολλών δισεκατομμυρίων δολαρίων, ώστε οι ιαπωνικές εταιρείες να αναλάβουν την κατασκευή αντίστοιχων εργοστασίων σε Αμερική, Ασία και Ευρώπη.

Τα γεγονότα που συνέβησαν, αποκάλυψαν πόσο απέχουν οι εκτιμήσεις αυτές από την πραγματικότητα. Στην Ιαπωνία σήμερα έχουν μπει σε μια πολιτική διαδικασία, όπου Ιάπωνες πολίτες και εργάτες έχουν ανοίξει το στόμα τους και λένε πολλά πράγματα που αφορούν την πυρηνική βιομηχανία. Ήδη ξέρουν πως μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού έχει πέσει υπέρ πίστεως και πατρίδος και ξαφνικά μιλάνε σε δημόσιες συγκεντρώσεις για ανάγκη πάταξης του πυρηνικού λόμπι, για ανάγκη μετασχηματισμών και πως η κοινωνία δεν είναι πλέον διατεθειμένη να αυτοκτονεί. Στη διπλανή μας Τουρκία από την άλλη σχεδιάζεται πυρηνικό εργοστάσιο στο Ακούγιου με ρωσική τεχνολογία και με αντάλλαγμα, όπως γίνεται πάντα, διάφορες ευνοϊκές εμπορικές συναλλαγές μεταξύ Τουρκίας και Ρωσίας, ώστε να αποσπάσουν και τη συναίνεση του πληθυσμού.

Στα δικά μας τώρα. Ισχύει, λοιπόν, για την Ελλάδα ότι δεν θέλει τα πυρηνικά; Από την πλευρά μας, θα θέλαμε σαφείς και κατηγορηματικές απαντήσεις. Να σημειώσουμε ότι στην τελευταία σύνοδο του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ για το σύμφωνο μη διάδοσης των πυρηνικών εξοπλισμών η Ελλάδα ψήφισε για πρώτη φορά λευκό, παρ' όλες τις «κορώνες» της Κυβέρνησης

κατά των πυρηνικών. Γιατί, λοιπόν, ο εκπρόσωπος της Ελλάδας έδωσε λευκό; Μήπως με την πειθήνια αυτή στάση ωφελούνται χώρες από τις οποίες εξαρτώμαστε οικονομικά, όπως είναι η Γαλλία ή η Γερμανία;

Βέβαια, πάντα υπάρχουν και τα καλά νέα και πάντα έρχονται από τους λαούς. Στην Ιταλία έγινε δημοψήφισμα και παρ' όλες τις προσπάθειες του Μπερλουσκόνι για το αντίθετο, το 90% ήταν κατά της πυρηνικής ενέργειας και το αποτέλεσμα ήταν ακόμα μια νίκη στον αγώνα για την κατάργηση όλων των πυρηνικών σταθμών στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο. Αν σ' αυτό προσθέσουμε και την απόφαση του γερμανικού κοινοβουλίου κατά της πυρηνικής ενέργειας μετά από χρόνια σκληρών αγώνων του αντιπυρηνικού κινήματος στη Γερμανία, μπορούμε να ελπίζουμε ότι έγινε μια αρχή για ένα λιγότερο πυρηνικό μέλλον.

Στο επιχείρημα, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -για να επανέλθω στα δικά μας- που λέει «Και τι να κάνουμε εμείς; Εμείς μπορούμε μόνο να εγγυηθούμε ότι δεν θα κάνουμε πυρηνικό εργοστάσιο στην Ελλάδα», απαντάμε και θυμίζουμε ότι στην Ελλάδα έχει γίνει συζήτηση. Πέραν της συζήτησης που είχε γίνει επί δικτατορίας, είχε γίνει συζήτηση επί Ράλλη για πυρηνικό εργοστάσιο και ανατέθηκε στο «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟ» να βρει περιοχή που θα βόλευε. Αν θυμάστε ίσως οι παλιότεροι εδώ από δημοσιεύματα και αναδημοσιεύματα της εποχής εκείνης, γινόταν μια κουβέντα για την Κάρυστο και είχαν γίνει μεγάλες κινητοποιήσεις των κατοίκων, γιατί η Κυβέρνηση δεν το διέψευδε. Το 1979 είχαν μαζευτεί σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας στη Χαλκίδα οκτώ χιλιάδες άνθρωποι και από πολιτικά πρόσωπα είχε παρευρεθεί μόνο ο Πρόεδρος τότε της ΕΔΑ, ο Ηλίας Ηλιού, όπερ σημαίνει ότι κάποτε ενδιαφερθήκαμε ως Ελλάδα για πυρηνικό εργοστάσιο.

Στο τώρα επίσης, πριν τη Φουκοσίμα, το 2009 ο κ. Καραμανλής, Πρωθυπουργός τότε, πήγε να υπογράψει για το Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη και παρ' ότι εδώ δεν συζητήθηκε ποτέ, αλλά γράφτηκε σε πρωτοσέλιδα στη Βουλγαρία, έκανε μια δήλωση. Τι δήλωση ήταν αυτή; Ότι είναι εξαιρετικά ικανοποιημένος ως ελληνική κυβέρνηση από τα μέτρα ασφαλείας που προτίθενται να πάρουν οι Βούλγαροι για την κατασκευή του Μπέλενε. Αυτό τι άλλο είναι εκτός από ένα πράσινο φως, όπως έγραφαν οι βουλγαρικές εφημερίδες; Άρα, και έχουμε ενδιαφερθεί και περιέργως δηλώσεις γίνονται κατά καιρούς και διάφορα σενάρια σέρνονται από εδώ και από εκεί, αν έχουμε ή δεν έχουμε ουράνιο, δηλαδή την πρώτη ύλη ή θα προβούμε σε εξορύξεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλήσαμε για την περιβαλλοντική καταστροφή, αλλά και για ζητήματα υγείας των πολιτών, για τα οποία υπάρχουν εκατοντάδες μελέτες και στοιχεία ιδιαίτερα μετά την καταστροφή του Τσερνόμπιλ. Επίσης, υπενθυμίζουμε πως στις χώρες με πυρηνικά δεν υπάρχει δημοκρατία ουσιαστικά και αντιπυρηνικοί διαδηλωτές συχνά αντιμετωπίζονται ως τρομοκράτες. Οι πυρηνικοί σταθμοί, κατά τη γνώμη μας, είναι απειλή και ως τέτοιοι θα πρέπει να αντιμετωπίζονται. Τα πυρηνικά ατυχήματα είναι συνεχή και ας μαθαίνονται μόνο τα πολύ μεγάλα. Η Ελλάδα από το Διεθνές Δίκαιο δικαιούται να ζητήσει όλα όσα επιτρέπεται να ξέρει από περιβαλλοντικές μελέτες μέχρι οποιαδήποτε στοιχεία από γειτονικούς πυρηνικούς σταθμούς που σχεδιάζονται ή που υπάρχουν και πρέπει να κλείσουν και ζητάμε από την Κυβέρνηση να το κάνει παρ' αυτά.

Εν κατακλείδι, η πυρηνική ενέργεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι «πράσινη», δεν είναι ασφαλής, δεν είναι φτηνή. Αυτά τα επιχειρήματα τα καταρρίπτουμε με τις σημερινές μας παρεμβάσεις και απαιτούμε από την ελληνική κυβέρνηση όχι μόνο να δηλώσει επισήμως, σαφώς και κατηγορηματικά ότι η χώρα μας δεν ενδιαφέρεται σε καμμία περίπτωση για τέτοιου είδους ενεργειακές λύσεις, αλλά και να πάρει όλες τις δυνατές πολιτικές και διπλωματικές πρωτοβουλίες, ώστε να αποτρέψει την υλοποίηση παρόμοιων σχεδίων στην ευρύτερη περιοχή. Επίσης, να πάρει πολιτικές πρωτοβουλίες μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε να σταματήσουν εγκαταστάσεις νέων πυρηνικών εργοστασίων στα κράτη-μέλη της και να σταματήσει η επιμήκυνση του χρόνου ζωής όσων ήδη λειτουργούν. Τέλος, καλούμε τους Έλληνες και Ευρωπαίους πολίτες να ματαιώσουν τα σχέδια των εμπόρων του πυρηνικού ολέθρου. Είμαστε βέβαιοι ότι οι Έλληνες πολίτες είναι ευαίσθητοι στα ζητήματα αυτά,

όπως έδειξε άλλωστε και έρευνα του ευρωβαρόμετρου πριν τη Φουκοσίμα, όπου μας κατέταξε στις πρώτες θέσεις, μαζί με την Αυστρία, ενάντια στην πυρηνική ενέργεια.

Υπάρχουν, λοιπόν, κύριοι Υπουργοί, λύσεις πολύ πιο φθηνές, πολύ πιο φιλικές στο περιβάλλον και τον άνθρωπο και πολύ πιο διαφανείς και δημοκρατικές, όπως είναι, για παράδειγμα, οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Ποτέ να μην ξεχνάμε, λοιπόν, πως η πυρηνική ενέργεια δεν είναι ελγίμη, δεν είναι ποτέ ακίνδυνη και δεν είναι δυνατόν να αποτελεί ενεργειακή πολιτική για καμμία χώρα του κόσμου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών, Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Εσωτερικών, Εθνικής Άμυνας και Προστασίας του Πολίτη κατέθεσαν σχέδιο νόμου για τη: «Λειτουργία Ενεργειακών Αγορών, Ηλεκτρισμού και Φυσικού Αερίου, για Έρευνα, Παραγωγή και δίκτυα μεταφοράς Υδρογονανθράκων και άλλες ρυθμίσεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Αικατερίνη Φαρμάκη-Γκέκη.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις 26 Απριλίου του 1986, όταν ο πυρηνικός αντιδραστήρας 4 του εργοστασίου του Τσερνόμπιλ εξερράγη απελευθερώθηκαν ένα σύννεφο ραδιενεργών υλικών, η ανθρωπότητα βρέθηκε αντιμέτωπη με το χειρότερο πυρηνικό ατύχημα στην ιστορία της. Ολόκληρο σχεδόν το βόρειο ημισφαίριο της γης δέχτηκε ραδιενέργεια διακόσιες φορές περισσότερη από αυτήν που εκλύθηκε από τον βομβαρδισμό της Χιροσίμα και του Ναγκασάκι αθροιστικά. Δύο εργάτες έχασαν τη ζωή τους επί τόπου, ενώ είκοσι οκτώ από τους πυροσβέστες που έσπευσαν στο χώρο του ατυχήματος πέθαναν τους επόμενους τέσσερις μήνες. Σύμφωνα με τον ΟΗΕ, περίπου οκτώμισι εκατομμύρια άνθρωποι στη Ρωσία, την Ουκρανία και τη Λευκορωσία εκτέθηκαν στη ραδιενέργεια, ενώ μολύνθηκε έκταση εκατόν πενήντα χιλιάδων τετραγωνικών χιλιομέτρων, μεγαλύτερη από την έκταση της Ελλάδας.

Πέρα από τις τρεις αυτές χώρες, το ατύχημα στο Τσερνόμπιλ είχε επιπτώσεις και στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης με τη Δυτική, Ανατολική και Βόρεια Ευρώπη να δέχεται το μεγαλύτερο ποσοστό ραδιενεργών ισοτόπων. Με βάση τα τρέχοντα στοιχεία, η συνολική αποτίμηση του κόστους του μεγαλύτερου πυρηνικού ατυχήματος στην ιστορία του κόσμου ξεπέρασε τα 358 δισεκατομμύρια δολάρια, ενώ περίπου τριάντα τρεις χιλιάδες άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους μέχρι τώρα εξαιτίας των συνεπειών αυτού του μεγάλου πυρηνικού ατυχήματος.

Στην Ελλάδα τώρα οι επιπτώσεις εμφανίστηκαν κυρίως στη βόρεια Ελλάδα και στη Θεσσαλία, όπου χρόνια αργότερα ανιχνεύονταν ποσά ραδιενέργειας υψηλότερα του κανονικού. Τα στατιστικά στοιχεία που αφορούν τη χώρα μας αποδίδουν πολλές περιπτώσεις καρκίνου κατά τη δεκαετία του 1986-1996 που δεν δικαιολογούνταν από το ιστορικό του ασθενούς και είναι οι πιθανές επιπτώσεις από το Τσερνόμπιλ. Στη διάρκεια των είκοσι πέντε αυτών χρόνων που μεσολάβησαν από το ατύχημα του Τσερνόμπιλ μέχρι σήμερα και ενώ οι επιπτώσεις στην υγεία των ανθρώπων, στο περιβάλλον και στην οικονομία των χωρών είναι ανυπολόγιστες, πολλά κράτη δυστυχώς επένδυσαν και πρόβαλαν την πυρηνική ενέργεια ως μια φθηνή, φιλική και ασφαλή προς το περιβάλλον λύση παραγωγής ενέργειας.

Ενδεικτικό είναι το γεγονός ότι σήμερα τριάντα μία χώρες διαθέτουν συνολικά τετρακόσιους σαράντα ένα πυρηνικούς αντιδραστήρες σε λειτουργία, καλύπτοντας το 16% των ενεργειακών αναγκών.

Και ενώ η συζήτηση για τη χρήση της πυρηνικής ενέργειας ως εναλλακτικής λύσης στην απεξάρτησή από το πετρέλαιο συνεχιζόταν, με αρκετές χώρες πραγματικά να προγραμματίζουν κατασκευές νέων πυρηνικών σταθμών και μια απεξάρτηση από το

πετρέλαιο, η ανθρωπότητα βιώνει μια νέα πυρηνική τραγωδία - τεράστια και αυτή τη φορά- από την έκρηξη στους αντιδραστήρες του ιαπωνικού σταθμού της Φουκουσίμα.

Η καταστροφή αυτή -και μάλιστα αν αναλογιστούμε ότι έγινε σε μια χώρα πρότυπο κατά πολλούς, έτσι όπως διατείνονται οι υπερασπιστές της πυρηνικής ενέργειας- επιβεβαιώνει βεβαίως με τον πιο εφιαλτικό τρόπο ότι τα συστήματα ασφαλείας, όσο προηγμένα και να είναι, δεν μπορούν να καλύψουν ποτέ όλες τις περιπτώσεις. Πρακτικά είναι αδύνατον να καλύψουμε την περίπτωση έστω και μιας πολύ μικρής πιθανότητας πυρηνικού ατυχήματος.

Πάντα η χρήση πυρηνικής ενέργειας επομένως συνοδεύεται από ένα πολύ μεγάλο ρίσκο και οι συνέπειες, όταν θα συμβεί το ατύχημα, θα είναι καταστροφικές και μη αναστρέψιμες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μας η πυρηνική ενέργεια δεν είναι ούτε φθηνή ούτε ασφαλής ούτε σαφώς σταθερά φιλική προς το περιβάλλον. Δεν είναι φθηνή, αν υπολογίσει κανείς το αρχικό κόστος της κατασκευής, της λειτουργίας, της συντήρησης, της διαχείρισης των αποβλήτων, της ασφαλιστικής κάλυψης και τελικώς το κόστος της απενεργοποίησης των πυρηνικών σταθμών που πρέπει αναγκαστικά να γίνει μετά από τριάντα χρόνια.

Δεν είναι, βεβαίως, ούτε ασφαλής. Το περιγράψαμε προηγουμένως. Έχουν καταγραφεί παγκοσμίως πάρα πολλά περιστατικά διαρροής ραδιενέργειας, με κύρια σημεία αναφοράς τα ατυχήματα στο Τσερνόμπιλ, στο Three Mile Island, σε πολλά άλλα που δεν έχουν δει το φως της δημοσιότητας όσο θα έπρεπε και τώρα τελευταία βέβαια στη Φουκουσίμα στην Ιαπωνία.

Δεν είναι φιλική προς το περιβάλλον, διότι παράγονται τόνοι πυρηνικών αποβλήτων, τα οποία δεν μπορούμε να διαχειριστούμε και τα οποία παραμένουν ραδιενεργά για δεκάδες έως εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια. Επομένως, είναι και θανατηφόρα για κάθε μορφή ζωής.

Βέβαια, η πυρηνική ενέργεια δεν αποτελεί ανανεώσιμη ενεργειακή πηγή, αφού τα τρία τέταρτα των παγκόσμιων αποθεμάτων της πρώτης ύλης του ουρανίου βρίσκονται συγκεντρωμένα σε τέσσερις μόνο χώρες. Επομένως, η απεξάρτηση από το πετρέλαιο, που θέλουν ίσως κάποιες χώρες, δεν μπορεί να είναι η προσφυγή σε μια μεγαλύτερη εξάρτηση, αυτή του ουρανίου. Σε κάθε περίπτωση συνάγεται ότι η χρήση της πυρηνικής ενέργειας είναι πραγματικά ένα παιχνίδι με τη φωτιά.

Η θέση της ελληνικής Κυβέρνησης, αλλά και της ηγεσίας του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής είναι ξεκάθαρη. Η Ελλάδα λέει «όχι» στην πυρηνική ενέργεια. Τη θέση αυτή υποστηρίζαμε και στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 25 Μαρτίου στις Βρυξέλλες, τονίζοντας ότι η μείωση της χρήσης πυρηνικής ενέργειας πρέπει να αποτελέσει στόχο της Ευρώπης.

Περαιτέρω προτείνουμε οι χώρες της ευρύτερης γειτονιάς της Ευρωπαϊκής Ένωσης να τηρούν τις δεσμεύσεις που προβλέπουν οι διεθνείς συμβάσεις σχετικά με την ασφάλεια διαχείρισης των ραδιενεργών αποβλήτων και τον ασφαλή σχεδιασμό και τη λειτουργία των πυρηνικών σταθμών.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση ανακοίνωσε ότι οι πυρηνικοί σταθμοί θα αξιολογούνται ως προς την ασφάλειά τους και παρέθεσε τα κριτήρια βάσει των οποίων θα διεξαχθούν δοκιμές αντοχής στους πυρηνικούς αντιδραστήρες. Η χώρα μας και με την υποστήριξη της Ελληνικής Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας συνέβαλε στη διαμόρφωση της τελικής συμφωνίας η οποία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρίως περιλαμβάνει τα εξής.

Πρώτον, αυστηρούς ελέγχους της αντισεισμικής αντοχής των πυρηνικών εγκαταστάσεων. Δεύτερον, συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα μέσα στο οποίο πρέπει να ολοκληρωθούν οι δοκιμές. Τρίτον, λεπτομερή προσδιορισμό και χρονοδιάγραμμα για αξιολόγηση από ομότιμους, δηλαδή για την αξιολόγηση από άλλες χώρες των εθνικών εκθέσεων των δοκιμών που θα πραγματοποιηθούν. Τέταρτον, ρητή αναφορά στην επέκταση των δοκιμών αντοχής και στις γειτονικές χώρες που δεν είναι κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σχετικά με την περίπτωση της Τουρκίας, η Ελλάδα έχει ήδη ζητήσει, στο πλαίσιο της εθνικής εξωτερικής πολιτικής της, να ελεγχθούν τα επίπεδα ασφαλείας των σχεδιαζόμενων εγκαταστάσεων στη Σινώπη και στο Ακούγιου, λόγω της μεγάλης σει-

σμικότητας της περιοχής, έτσι ώστε να εναρμονιστούν τα κριτήρια και οι προϋποθέσεις ασφαλείας με αυτές που ορίζει η Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας.

Όσον αφορά στην ενδεχόμενη μόλυνση των ποταμών μας από το εργοστάσιο Κοζλοντούι στη Βουλγαρία, πρέπει να επισημάνουμε ότι έχει ήδη εγκατασταθεί συνεχές δίκτυο μετρήσεως επιπέδων ακτινοβολίας από την εποχή του Τσερνόμπιλ.

Η Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας διενεργεί μηνιαίες μετρήσεις σε ποτάμια όπως είναι ο Νέστος, ο Στρυμόνας και ο Αξιός, από τις οποίες μέχρι στιγμής δεν έχουν παρατηρηθεί φαινόμενα ρύπανσης από πυρηνικά κατάλοιπα.

Είναι σαφές, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την πλευρά μας ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να ακολουθήσει πορεία απεξάρτησης από την πυρηνική ενέργεια και αποδοτικής χρήσης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, προτάσσοντας την πράσινη ενέργεια ως εναλλακτική λύση στην πυρηνική.

Η ανάγκη εφαρμογής ενός νέου βιώσιμου ενεργειακού μοντέλου σχετίζεται και καθίσταται επίκαιρο όσο ποτέ. Συμφωνώ, με την εισήγηση του ΣΥΡΙΖΑ. Η πυρηνική ενέργεια μπορεί να είναι μια εναλλακτική τεχνολογία χαμηλών εκπομπών άνθρακα, δεν είναι όμως σε καμία περίπτωση συμβατή με τη βιώσιμη ανάπτυξη και δεν αποτελεί αειφόρο λύση για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής.

Συνεπώς, τα επιχειρήματα ορισμένων, όπως της Γαλλίας, η οποία αποφάσισε μόλις πριν ένα μήνα να επεκτείνει το δικό της πυρηνικό πρόγραμμα, ανακοινώνοντας ότι ενισχύει τις επενδύσεις της στην πυρηνική ενέργεια κατά 1 δισεκατομμύριο ευρώ, μας βρίσκουν αντίθετους.

Η πυρηνική τεχνολογία δεν αποτελεί λύση για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής. Το επιχειρήμα της Γαλλίας δεν υφίσταται. Ο πυρηνικός εφιάλτης της Φουκουσίμα θα πρέπει να κάνει πολλές χώρες του κόσμου -μεταξύ των οποίων και τη Γαλλία η οποία διαθέτει σήμερα τους πενήντα οκτώ από τους εκατόν σαράντα τρεις πυρηνικούς αντιδραστήρες που λειτουργούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση- να επανεξετάσουν τον πυρηνικό ενεργειακό τους σχεδιασμό και -γιατί όχι;- να παγώσουν τα σχέδια για την κατασκευή νέων πυρηνικών σταθμών.

Ήδη έχουμε μια απόφαση από τη γερμανική κυβέρνηση, μετά από το ατύχημα στη Φουκουσίμα, η οποία εγκαταλείπει τη χρήση της πυρηνικής ενέργειας και κλείνει όλους τους πυρηνικούς αντιδραστήρες μέχρι το 2022. Είναι μια απόφαση ιδιαίτερα ελπιδοφόρα η οποία -εμείς το θέλουμε- πιστεύουμε πραγματικά ότι θα συμπαράσχει και άλλες χώρες. Ήδη έχει γίνει με την Ιταλία, η οποία έκανε δημοψήφισμα. Και το αποτέλεσμα εναντίον της πυρηνικής ενέργειας ήταν τόσο πολύ υψηλό, ώστε να αναβάλει την έναρξη του πυρηνικού της προγράμματος.

Φαίνεται, λοιπόν, ότι η συνεργασία των κρατών για την αξιολόγηση των κινδύνων, την ανταλλαγή των πληροφοριών και την αναβάθμιση, όμως, της ετοιμότητας για την αντιμετώπιση ενός έκτακτου πυρηνικού ατυχήματος, πρέπει να συνεχιστούν από όλους -και από την Ελλάδα- με αμείωτο ρυθμό.

Ο διάλογος για το περιβάλλον, την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, την εξοικονόμηση ενέργειας, αλλά και την παροχή ασφαλούς και βιώσιμου ενεργειακού εφοδιασμού σε κάθε χώρα, χωρίς εξάρτηση από την πυρηνική ενέργεια, πρέπει να ενισχυθεί. Στόχος πρέπει να είναι το ποσοστό συμμετοχής της πυρηνικής ενέργειας στο ενεργειακό μείγμα σταδιακά να μειώνεται και μακροπρόθεσμα να καταργηθεί. Μόνο έτσι θα κατορθώσουμε να αποφύγουμε την περίπτωση ατυχήματος ή ανθρώπινου λάθους, το κόστος του οποίου είναι σίγουρο ότι θα μεταφραστεί σε χιλιάδες χαμένες ανθρώπινες ζωές, εκατοντάδες χιλιάδες βλάβες στο φυσικό περιβάλλον και δισεκατομμύρια απώλειες σε ευρώ.

Η μνήμη και από το πυρηνικό ατύχημα της Φουκουσίμα, αλλά και του Τσερνόμπιλ, είναι ακόμα ωπτή και πρέπει να μεριμνήσουμε όλοι εμείς, ώστε οι επόμενες γενιές να μην γίνουν μάρτυρες μη αναστρέψιμων οικολογικών καταστροφών και κυρίως να μην υποστούν τις ελεύθερες επιπτώσεις της ραδιενέργειας στην υγεία τους.

Ως ελληνική Κυβέρνηση, λοιπόν, λέμε ξεκάθαρα «όχι» στη χρήση της πυρηνικής ενέργειας. Δεν επιθυμούμε να υποθηκεύσουμε το μέλλον μας σε μια ανάπτυξη με πυρηνικά απόβλητα και

απαξιωμένες μελλοντικές πυρηνικές μονάδες.

Αντίθετα, λέμε «ναι» στην ανάπτυξη της απόδοσης και της χρήσης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Μπορούμε να το κάνουμε. Η Ελλάδα μας διαθέτει πλούτο ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Νομίζω ότι είναι η ώρα να τις εκμεταλλευτούμε, να αναπτύξουμε ένα άλλο μοντέλο ενέργειας, ένα άλλο μοντέλο ανάπτυξης, καταδικάζοντας την πυρηνική ενέργεια και προφανώς επενδύοντας στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας της χώρας μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε την κ. Φαρμάκη-Γκέκη, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ.

Παρακαλώ το Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας στην Α' Θεσσαλονίκης, κ. Σταύρο Καλαφάτη, να λάβει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά το τραγικό πυρηνικό ατύχημα στο σταθμό της Φουκουσίμα στην Ιαπωνία, επανήλθαν στο προσκήνιο και ανέκυψαν παγκοσμίως πολλές συζητήσεις και ζητήματα που αφορούν στην ασφαλή χρήση της πυρηνικής ενέργειας.

Στο ζήτημα της χρήσης της πυρηνικής ενέργειας αποδεικνύεται πλέον ότι δεν υπάρχουν μέσες λύσεις. Είναι πλέον ξεκάθαρο ότι ακόμα και ιδιαίτερα τεχνολογικά ανεπτυγμένες χώρες, όπως η Ιαπωνία, δεν είναι σε θέση να προβλέψουν, να κατασκευάσουν ή να μηδενίσουν τους τεράστιους κινδύνους ενός πυρηνικού ατυχήματος.

Το μεγάλο ατύχημα στη Φουκουσίμα, είκοσι πέντε χρόνια μετά το αντίστοιχο καταστροφικό συμβάν στο Τσερνόμπιλ και τριάντα δύο χρόνια μετά το ατύχημα στην περιοχή Three Mile Island στην Πενσυλβανία των ΗΠΑ, αποτελεί στις μέρες μας ένα κρίσιμο σημείο καμπής για τη διεθνή ενεργειακή πολιτική. Κατέδειξε emphatica ότι οι κίνδυνοι της πυρηνικής ενέργειας ξεφεύγουν του ανθρώπινου ελέγχου, παρά την όλη τεχνολογική πρόοδο που έχει επιτευχθεί και παρά τις προδιαγραφές ασφαλείας που έχουν θεσπιστεί.

Οι πολίτες του κόσμου δικαιολογημένα αντιδρούν. Και αυτό γιατί η επισιφάλεια και η επικινδυνότητα από τη λειτουργία πυρηνικών εργοστασίων υπονομεύουν το παρόν και το μέλλον των κοινωνιών τους, την ασφάλεια της ανθρώπινης ζωής και του περιβάλλοντος.

Είναι χαρακτηριστικό ότι μετά το δυστύχημα της Φουκουσίμα, οι πολίτες της Γερμανίας κατέβηκαν μαζικά στους δρόμους σε μεγάλες διαδηλώσεις που θύμιζαν το αντιπυρηνικό κίνημα της δεκαετίας του '80. Η κ. Μέρκελ έδωσε εντολή για εκτεταμένους ελέγχους ασφαλείας σε όλους τους πυρηνικούς αντιδραστήρες που λειτουργούν στη χώρα, ενώ έλαβε απόφαση για σταδιακό τερματισμό όλων των πυρηνικών εργοστασίων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας.

Πιο συγκεκριμένα, η Γερμανία στις 30 Μαΐου αποφάσισε την πλήρη διακοπή της λειτουργίας όλων των πυρηνικών της σταθμών μέσα σε έντεκα χρόνια, δηλαδή μέχρι το 2022. Η Γερμανία, λοιπόν, γίνεται η πρώτη δυτική βιομηχανική χώρα που αποφασίζει την ολοκληρωτική σταδιακή απεξάρτησή της από την πυρηνική ενέργεια, η οποία της εξασφαλίζει το 22% των ενεργειακών της αναγκών.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση λειτουργούν σήμερα περισσότεροι από εκατόν σαράντα πυρηνικοί αντιδραστήρες, μέρος των οποίων –και μάλιστα παλαιάς τεχνολογίας– βρίσκονται σε λειτουργία σε χώρες των Βαλκανίων, όπως η Βουλγαρία, η Ρουμανία και η Σλοβενία.

Το τραγικό ατύχημα της Ιαπωνίας αναδεικνύει τη βαρύνουσα σημασία που έχει και για τη δική μας χώρα η ασφάλεια λειτουργίας υφιστάμενων και νέων σταθμών πυρηνικής ενέργειας σε χώρες της Βαλκανικής. Η Ελλάδα διαχρονικά, εφαρμόζοντας μια διαφορετική ενεργειακή στρατηγική, δεν έχει εμπλέξει τη χρήση πυρηνικής ενέργειας στους ενεργειακούς της στόχους για λόγους ασφαλείας, κυρίως εξαιτίας της σεισμικότητας της περιοχής.

Εν τούτοις, στη σεισμογενή γειτονιά μας, πέραν των σταθμών που λειτουργούν ήδη, προγραμματίζεται ή βρίσκεται στο στάδιο

της κατασκευής σημαντικός αριθμός νέων πυρηνικών αντιδραστήρων.

Γύρω μας υπάρχει και αναπτύσσεται, κύριε Υπουργέ, ένα τόξο χωρών που εξακολουθούν να προκρίνουν τη χρήση πυρηνικής ενέργειας στις ενεργειακές τους προτεραιότητες.

Πιο συγκεκριμένα, η Αλβανία, σε συνεργασία με την Ιταλία, προγραμματίζει την κατασκευή ενός πυρηνικού εργοστασίου με μεγάλη πιθανότητα επιλογής της εγκατάστασής του στην περιοχή του Δυρραχίου, μόλις εκατό χιλιόμετρα από την ελληνική μεθόριο. Η Ρουμανία λειτουργεί σήμερα ένα εργοστάσιο παλαιάς ρωσικής τεχνολογίας και προγραμματίζει την κατασκευή νέων αντιδραστήρων στην Τσερναβόντα.

Επίσης, η Βουλγαρία, μετά την είσοδό της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, λειτουργεί στο πυρηνικό εργοστάσιο του Κοζλοντούι δύο εναπομείναντες παλαιάς τεχνολογίας αντιδραστήρες, ενώ κατασκευάζει νέο πυρηνικό σταθμό στη σεισμογενή περιοχή του Μπέλενε. Η FYROM έχει προαναγγείλει την κατασκευή πυρηνικού εργοστασίου στην περιοχή Γκόσιτβαρ ή Τέτοβο πλησίον των Σκοπίων, ενώ είναι γνωστό ότι η συγκεκριμένη χώρα αποτελεί ήδη μια κρυφή χωματερή τοξικών και πιθανών πυρηνικών αποβλήτων.

Τέλος, η Τουρκία, σε συνεργασία με τη Ρωσία, σχεδιάζει την κατασκευή πυρηνικών εργοστασίων με τέσσερις αντιδραστήρες κοντά στις μεσογειακές ακτές στην περιοχή του Ακούγιου-Μερσίν και στην περιοχή της Σινώπης, πολύ κοντά δηλαδή στο σεισμογενές ρήγμα της Ανατολίας.

Σε περίπτωση, όμως, ενός απευκταίου πυρηνικού ατυχήματος οι κίνδυνοι και οι αρνητικές επιπτώσεις που θα κληθούν να αντιμετωπίσουν οι ανωτέρω χώρες είναι οι ίδιες με αυτές που ελλοχεύουν και για δική μας χώρα, λόγω της γεινιάσας και της μικρής απόστασης που χωρίζει τα σύνορα από τις περιοχές εγκατάστασης των εν λόγω πυρηνικών εργοστασίων.

Τα ερωτήματα που πρέπει να απασχολήσουν περισσότερο από κάθε φορά την Κυβέρνηση, τη χώρα και εσάς, κύριε Υπουργέ, τα οποία μέχρι σήμερα μένουν αναπάντητα, είναι πολλά και σημαντικά. Τα σταχυολογώ.

Πρώτον, κατά πόσον η Κυβέρνηση προβαίνει σε συνεργασία, σε επαφές και διαβουλεύσεις με την Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας, προκειμένου να λαμβάνει διαβεβαιώσεις και διασφαλίσεις τήρησης των διεθνών πρωτοκόλλων ασφαλείας, όσον αφορά την κατασκευή και λειτουργία πυρηνικών αντιδραστήρων στις προαναφερόμενες γειτονικές χώρες;

Δεύτερον, ειδικά για την επιλογή τοποθεσίας των σχεδιαζόμενων πυρηνικών εγκαταστάσεων έχει ζητήσει η ελληνική Κυβέρνηση να εφοδιαστεί με τις απαραίτητες πληροφορίες, ώστε να εκτιμήσει και να αξιολογήσει ενδεχόμενη επίπτωση στην ασφάλεια της δικής μας χώρας σύμφωνα με το άρθρο 17 του ν.2480/97, «Κύρωση Σύμβασης για την Πυρηνική Ασφάλεια»;

Τρίτον, προτίθεται η Κυβέρνηση να κινηθεί προς την κατεύθυνση αξιοποίησης πρωτοβουλιών σε ευρωπαϊκό επίπεδο, προκειμένου να λάβει τις απαραίτητες διαβεβαιώσεις και διασφαλίσεις, αναφορικά με την εναρμόνιση της υφιστάμενης και μελλοντικής λειτουργίας πυρηνικών σταθμών σε γειτονικές της χώρες με το ευρωπαϊκό κεκτημένο και τη νομοθεσία για την ασφάλεια και το περιβάλλον;

Τέταρτον, προτίθεται η ελληνική Κυβέρνηση να λάβει σχετική ενημέρωση και εγγυήσεις για το πώς οι προαναφερόμενες Βαλκανικές χώρες αντιμετωπίζουν σήμερα και πώς σκοπεύουν να αντιμετωπίσουν στο μέλλον το σοβαρότατο πρόβλημα της διαχείρισης, μεταφοράς και αποθήκευσης των πυρηνικών τους αποβλήτων;

Κάθε χώρα που κάνει σήμερα ή προτίθεται να κάνει στο μέλλον χρήση πυρηνικής ενέργειας, υποχρεούται να τηρεί αυστηρά τους κανόνες και τη νομοθεσία που απορρέουν από τις διεθνείς συμβατικές υποχρεώσεις στο πλαίσιο του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας. Οι χώρες αυτές πρέπει να τηρούν τα διεθνή πρόσθετα πρωτόκολλα και τις συμφωνίες διασφαλίσεων που καθιστούν υποχρεωτικό τον αυστηρό έλεγχο και επιβάλλουν διαρκή και επισταμένη παρακολούθηση των πυρηνικών τους προγραμμάτων.

Σε περιπτώσεις κρατών-μελών ή των προς ένταξη μελών στην

Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει επιπρόσθετα να τηρείται η περιβαλλοντική και ενεργειακή νομοθεσία, όπως αυτή απορρέει από το ευρωπαϊκό κεκτημένο.

Η Ελλάδα ως χώρα του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας υποχρεούται και δύναται να ζητήσει πρόσθετα στοιχεία, πληροφορίες και επιθεωρήσεις για πυρηνικές μονάδες γειτονικών χωρών.

Πιο συγκεκριμένα, η σημερινή Κυβέρνηση υποχρεούται να αναλάβει πρόσθετες πληροφορίες, ώστε, αξιοποιώντας την πάγια απόφαση της χώρας μας για μη χρήση πυρηνικής ενέργειας, να παρέμβει προς τις κυβερνήσεις γειτονικών μας χωρών, εκφράζοντας τον έντονο προβληματισμό και την αντίθεση στη χωροθέτηση πυρηνικών εγκαταστάσεων.

Χρέος της χώρας είναι να αναδείξει και να πείσει τους γείτονές της ότι πέραν της φθηνής ενέργειας που προσφέρει ένα πυρηνικό εργοστάσιο, υπάρχουν μία σειρά άλλων βαρύνουσας σημασίας αρνητικά ζωτικά ζητήματα που σχετίζονται με την ασφάλεια των πολιτών και του περιβάλλοντος. Προς αυτήν την κατεύθυνση θα πρέπει επιτέλους η Κυβέρνηση να ενεργοποιηθεί σε επίπεδο διμερών σχέσεων με τις γειτονικές μας χώρες, όπως την Τουρκία, και όχι απλά να περιορίζεται σε ευχολόγια και υποδείξεις για τις προσπάθειες που πρέπει να καταβληθούν σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Βεβαίως, η Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο της εξωτερικής ενεργειακής της πολιτικής πρέπει να διασφαλίσει ότι οι γειτονικές της χώρες που λειτουργούν ή επιθυμούν να λειτουργήσουν στο μέλλον πυρηνικά εργοστάσια, θα πρέπει να προσχωρήσουν στην κοινή σύμβαση για την ασφάλεια διαχείρισης αναλωθέντων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων -Βιέννη 1997- να διαβουλεύονται με τη EURATOM και με τις χώρες που συνореύουν αναφορικά με τα σχέδιά τους να εγκαταστήσουν πυρηνικούς σταθμούς, σύμφωνα με τη σύμβαση για την πυρηνική ασφάλεια -Βιέννη 1994- να εναρμονιστούν πλήρως με την οδηγία περί εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, συμπεριλαμβανομένων και των σεισμικών κινδύνων της της εκπόνησης σχετικών περιβαλλοντικών μελετών και εκθέσεων.

Αυτό είναι επιβεβλημένο γιατί, όπως προανέφερα, τα πυρηνικά ατυχήματα δεν περιορίζονται μέσα σε εθνικά σύνορα. Οι επιπτώσεις τους επηρεάζουν τους πληθυσμούς και το περιβάλλον ευρύτερων περιοχών.

Προϋπόθεση, λοιπόν, για την πυρηνική ασφάλεια αποτελεί η στενή συνεργασία και ο συντονισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τα γειτονικά της κράτη, προκειμένου να εξασφαλιστεί επιτυχής αντιμετώπιση οποιουδήποτε πυρηνικού ατυχήματος.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση αντιλαμβάνεται ότι μέχρι να αναπτυχθούν οι εναλλακτικές μορφές παραγωγής ενέργειας, η λειτουργία των πυρηνικών αντιδραστήρων φαίνεται να είναι απαραίτητη μέχρι το 2050. Το γεγονός προκύπτει από τον Οδικό Χάρτη 2050, που δημοσιεύθηκε από το Ευρωπαϊκό Ίδρυμα για το κλίμα το 2010.

Μέχρι, όμως, την πλήρη απεξάρτηση από την πυρηνική ενέργεια το 2050, οι κανόνες για την ασφάλεια λειτουργίας των πυρηνικών εργοστασίων οφείλουν να καταστούν πλέον αυστηροί, ενώ η πιστοποίηση λειτουργίας τους –και αυτό είναι σημαντικό, κύριε Υπουργέ- θα πρέπει να ανατεθεί μάλλον σε διεθνείς οργανισμούς, παρά σε εταιρείες ή σε εθνικές αρχές.

Είναι φανερό, δηλαδή, ότι μέχρι να καταστούν οι τεχνολογίες εναλλακτικών μορφών παραγωγής ενέργειας αποτελεσματικές, η χρήση της πυρηνικής ενέργειας πρέπει να γίνεται με ασφάλεια, σφραγισμένη και ελεγχόμενη. Σε τέτοια ζωτικά θέματα για το μέλλον των λαών της Ευρώπης δεν χωρούν τακτικισμοί και ιδεοληψίες.

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο η Νέα Δημοκρατία ως μέλος του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος έχει λάβει σαφή και ξεκάθαρη θέση υπέρ των άμεσων μέτρων ενίσχυσης της πυρηνικής ασφάλειας που αφορούν μεταξύ άλλων:

Τα όσο το δυνατόν υψηλότερα και αυστηρότερα ευρωπαϊκά και διεθνή πρότυπα, την άμεση και υποχρεωτική διενέργεια προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων –stress tests- σε όλες τις υπάρχουσες και σχεδιαζόμενες πυρηνικές εγκαταστάσεις από ανεξάρτητους φορείς και υπό την εποπτεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αφορούν, επίσης, την προτεραιότητα ελέγχων σε εκείνα τα πυρηνικά εργοστάσια που είναι εγγενώς πιο επικίνδυνα λόγω της γεωγραφικής τους θέσης, παραδείγματος χάριν, λόγω σεισμογενούς περιοχής.

Τυχόν αρνητικά αποτελέσματα θα οδηγήσουν σε άμεση λήψη μέτρων και ενδεχόμενη παύση λειτουργίας των σταθμών.

Ταυτόχρονα, αφορούν την πρόβλεψη για καθολική απαγόρευση κατασκευής πυρηνικών εργοστασίων σε περιοχές υψηλής σεισμικότητας και μεγάλου κινδύνου πλημμύρας τόσο της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και σε γειτονικά της κράτη, παραδείγματος χάριν Τουρκία, τα οποία θα πρέπει να συμμορφώνονται προς τα διεθνή πρότυπα πυρηνικής ασφάλειας και προστασίας του περιβάλλοντος.

Παράλληλα, αφορούν το πάγωμα της ανάπτυξης και σχεδίασης νέων πυρηνικών αντιδραστήρων, μέχρις ότου ολοκληρωθούν οι έκτακτοι έλεγχοι στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την επανεξέταση των διεθνών συνθηκών για την πυρηνική ενέργεια, την προσαρμογή τους στη σημερινή πραγματικότητα και την ανάληψη διεθνών πολιτικών πρωτοβουλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το θέμα της ασφάλειας των πυρηνικών, την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των αρμοδιοτήτων και την ανεξαρτησία των ρυθμιστικών αρχών για την πυρηνική ενέργεια στην Ευρώπη, τον άμεσο ορισμό καθολικών μέγιστων επιτρεπτών επιπέδων ραδιενεργού μόλυνσης των τροφίμων στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε περίπτωση πυρηνικού ατυχήματος.

Τέλος, αφορούν στον ανοιχτό και δημόσιο διάλογο για την πυρηνική ενέργεια σε όλα τα κράτη-μέλη, αλλά και στην αύξηση της ευαισθητοποίησης της κοινής γνώμης, σχετικά με τις συνέπειες της πυρηνικής ενέργειας.

Σε ευρωπαϊκό, λοιπόν, επίπεδο, κύριε Υπουργέ, η Νέα Δημοκρατία υποστηρίζει ότι η ενεργειακή στρατηγική θα πρέπει να κινηθεί προς την κατεύθυνση της προοδευτικής μείωσης του ποσοστού συμμετοχής της πυρηνικής ενέργειας στο ενεργειακό μείγμα της Ευρώπης.

Ταυτόχρονα, σε εθνικό επίπεδο είναι δεδομένη και σαφώς ξεκαθαρισμένη από τη Νέα Δημοκρατία η διαχρονική της πάγια θέση ότι η πυρηνική ενέργεια δεν αποτελεί επιλογή στη χάραξη και εφαρμογή της ενεργειακής πολιτικής της Ελλάδας.

Στην Ελλάδα, που είναι η πλέον σεισμογενής χώρα της Ευρώπης, υπάρχουν άλλες μεταβλητές για να ενισχύσουν την ενεργειακή μας πολιτική, όπως η απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας, η συμμετοχή της χώρας στην ενεργειακή κοινότητα της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, η προώθηση των ενεργειακών επενδύσεων, η διαδικτύωση με την υπόλοιπη Ευρώπη, ο περιορισμός της σπατάλης της ηλεκτρικής ενέργειας, με την προώθηση πολιτικών εξοικονόμησης ηλεκτρικής ενέργειας και συμπαραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και θερμότητας.

Η όλη προσπάθεια της εθνικής ενεργειακής μας πολιτικής θα πρέπει να εστιάζεται στη σταδιακή μείωση της χρήσης της ηλεκτρικής ενέργειας και το διπλασιασμό του μεριδίου των πηγών εναλλακτικής ενέργειας. Το ενεργειακό μας ισοζύγιο πρέπει και μπορεί να αλλάξει ουσιαστικά, να απεξαρτηθεί σταδιακά από το πετρέλαιο και το λιγνίτη, δίνοντας έμφαση στην περαιτέρω διείσδυση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας από αιολικούς, φωτοβολταϊκούς και υδροηλεκτρικούς σταθμούς, καθώς και στην πλήρη αξιοποίηση του γεωθερμικού μας δυναμικού.

Η πολιτική μας πρέπει να δίνει έμφαση στην κοινωνική και περιβαλλοντική ασφάλεια, στην ενεργειακή αξιοπιστία της χώρας και κατά συνέπεια, σε μια βιώσιμη ανάπτυξη.

Υπό αυτό το πρίσμα, επαναλαμβάνουμε, λοιπόν, τη θέση μας ότι η πυρηνική ενέργεια δεν αποτελεί επιλογή στη χάραξη και εφαρμογή της ενεργειακής πολιτικής της Ελλάδας.

Στο πλαίσιο αυτό, η Νέα Δημοκρατία έχει, επίσης, ταχθεί σαφώς υπέρ μιας ενεργειακής στρατηγικής που επιτυγχάνει το αναγκαίο τρίπτυχο της ενεργειακής επάρκειας, της ενεργειακής ασφάλειας και του ενεργειακού εφοδιασμού με διαφοροποίηση των ενεργειακών πηγών, έμφαση στην παραγωγή καθαρής ενέργειας προς όφελος του καταναλωτή και γνώμονα ένα καθαρότερο περιβάλλον. Και αυτό γιατί η Νέα Δημοκρατία είχε και έχει ένα σαφή προσανατολισμό απέναντι στα ενεργειακά ζητήματα. Άλλωστε, κατά την περίοδο της διακυβέρνησής της υπήρχε και

λειτουργούσε αποτελεσματικά για αυτόν το σκοπό το Συμβούλιο Εθνικής Ενεργειακής Στρατηγικής, το οποίο, βεβαίως, η σημερινή Κυβέρνηση έσπευσε τάχιστα να καταργήσει.

Σήμερα, είναι καθαρό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Κυβέρνηση δεν έχει πυξίδα, δεν γνωρίζει πού θέλει να οδηγήσει την ενέργεια, το νευραλγικό αυτό τομέα, για την ανάπτυξη της χώρας μας. Διαπιστώνουμε ότι για την Κυβέρνηση δεν υπάρχει σαφής στρατηγικός ενεργειακός σχεδιασμός. Αντ' αυτού, παρατηρούνται ανησυχητικά φαινόμενα παλινωδιών, σύγχυσης και αβελητηρίας.

Και αυτό φαίνεται σε μια σειρά σημαντικών ζητημάτων. Αναφέρω ενδεικτικά κάποια από αυτά:

Φαίνεται στο ζήτημα της απελευθέρωσης της αγοράς ενέργειας, στο οποίο εδώ και είκοσι μήνες παλινωδεί, με την Κυβέρνηση να εφαρμόζει τις γνωστές πρακτικές του ράβε-ξήλωνε, μέχρι να καταλήξει σε ένα σχέδιο νόμου που τελικά φαίνεται ότι προωθεί ένα μοντέλο διαχειριστή συστήματος μεταφοράς, με το οποίο εμείς δεν συμφωνούμε.

Όσον αφορά στο ζήτημα της ιδιωτικοποίησης της ΔΕΗ, με την πάλη του 17% που επέλεξε η Κυβέρνηση και τον τραγέλαφο –ας μου επιτραπεί η έκφραση– που διαδραματίστηκε στη Βουλή, για να πειστεί συνάδελφος Βουλευτής ώστε να ψηφίσει το μεσοπρόθεσμο, υπενθυμίζω ότι για τη Νέα Δημοκρατία η περαιτέρω ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ δεν μπορεί να είναι τυφλή μέσω της παραχώρησης ενός μετοχικού πακέτου σε ιδιώτη, αλλά πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα της απελευθέρωσης και του ανοίγματος της αγοράς ηλεκτρισμού ως σύνολο διαφορετικών εταιρικών κλάδων.

Τα δίκτυα διανομής και μεταφοράς μπορεί να παραμένουν υπό δημόσιο έλεγχο, ενώ τα υπόλοιπα θα πρέπει να ιδιωτικοποιηθούν μέσω αναζήτησης στρατηγικού επενδυτή με διασφάλιση του δημόσιου συμφέροντος και της διατήρησης, ακόμα και της δημιουργίας, νέων σταθερών θέσεων εργασίας.

Με άλλα λόγια, στο πλαίσιο της οποίας ιδιωτικοποίησης δεν χρειάζεται να ξεπουλάμε, αλλά να αξιοποιούμε και να εξορθολογίζουμε πόρους και διαδικασίες. Εμείς θέλουμε μία δυνατή ΔΕΗ που να διαδραματίζει σημαντικό ρόλο μέσα σε ένα περιβάλλον απελευθερωμένης και υγιούς ανταγωνιστικής αγοράς ενέργειας.

Σύγχυση, επίσης, υπάρχει και στο ζήτημα του ενδεχόμενου μείωσης των εγγυημένων τιμών στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Κύριε Υπουργέ, βεβαίως, εμφανιστήκατε κατηγορηματικά αντίθετος όσον αφορά τις υφιστάμενες συμβάσεις, αλλά δεν ήσασταν ξεκάθαρος τι θα γίνει με τις μελλοντικές συμβάσεις. Και αυτό προκύπτει και από τις δικές σας απαντήσεις σε ερώτηση που σας υπέβαλα, αλλά και από δημοσιεύματα του Τύπου. Φαίνεται να προωθείται ένα σχέδιο αναθεώρησης και εξορθολογισμού των εγγυημένων, από το νόμο, τιμών για τις επενδύσεις στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Άραγε, αυτή η προοπτική δεν κλονίζει την εμπιστοσύνη των ενδιαφερομένων επενδυτών και δεν καθιστά μη ασφαλές το επιχειρηματικό περιβάλλον; Άραγε, δεν εμπαίζεται, δεν αποθαρρύνεται απ' αυτήν την εξέλιξη ένας επενδυτής που ξεκίνησε πριν από ένα χρόνο να ωριμάζει την επένδυσή του και προετοίμασε το «business plan» του με βάση τις εγγυημένες από το νόμο τιμές; Άραγε, δεν κατανοείτε ότι αυτές πραγματικά δεν είναι εγγυημένες τιμές; Χάνει, δηλαδή, ο όρος τη σημασία του.

Επίσης, ζήτημα εισήγησης απορρέει και από το ζήτημα της επιβολής ειδικού φόρου στο φυσικό αέριο. Εκεί υπάρχει μία πλήρης αντίφαση. Από τη μία πλευρά, η Κυβέρνηση μιλά για πρόταση ανάπτυξη και περαιτέρω γρήγορη διεύθυνση του φυσικού αερίου στο ενεργειακό ισοζύγιο της χώρας και από την άλλη, μηδενίζει το σημαντικό κίνητρο που θα μπορούσε να έχει το ελληνικό νοικοκυριό και βέβαια η ελληνική επιχείρηση να στραφεί στο φυσικό αέριο λόγω της φθηνότερης τιμής του.

Υπάρχουν και πολλά άλλα ζητήματα, τα οποία δεν μου επιτρέπει ο χρόνος να αναφέρω –τα αναφέρω έτσι επιγραμματικά– όπου επικρατεί ομίχλη και οφείλει το ΠΑΣΟΚ να δώσει εξηγήσεις. Υπάρχουν ζητήματα, όπως για παράδειγμα το πρώην υποθαλάσσιο κοίτασμα υδρογονανθράκων στη νότια Καβάλα, για τα οποία η διατύπωση –και θα ήθελα εδώ πέρα μία διευκρίνιση, κύριε

Υπουργέ– στο μεσοπρόθεσμο είναι ομίχλης. Πιστεύω ότι δεν υπάρχει περίπτωση να εννοείτε ότι μιλάμε για πώληση εμπράγματος δικαιώματος. Προφανώς θα μιλάτε για την αξιοποίηση, εκμετάλλευση δικαιωμάτων χρήσης του συγκεκριμένου κοιτάσματος και, φυσικά, όχι για πώληση εμπράγματος δικαιώματος.

Σύγχυση υπάρχει και στον πετρελαιοαγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη.

Βεβαίως, όλα αυτά τα θέματα τα φέρατε εσπευσμένα τώρα για να τα συζητήσουμε στη Βουλή, αλλά είναι πολύπαθα θέματα.

Το θέμα του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, όπου δύο φορές παρουσιάστηκε στο Υπουργικό Συμβούλιο τους τελευταίους δεκαπέντε μήνες και δεν ήρθε στη Βουλή, έρχεται τώρα.

Ο φορέας υδρογονανθράκων είναι ένα ζήτημα επίσης που εμείς είχαμε φέρει στην τελική του μορφή και πιστεύω ότι θα το συζητήσουμε διεξοδικά τις επόμενες μέρες στη Βουλή.

Όσον αφορά και τις Αποκλειστικές Οικονομικές Ζώνες, τις περιφέρειες ΑΟΖ, τις οποίες η Κυβέρνηση έσπευσε να αποκλείσει από το να συμπεριληφθούν στην ατζέντα στις διμερείς διαπραγματεύσεις με την Τουρκία, γιατί θα διατάρασσε –και αυτή είναι η επίσημη εξήγηση της Κυβέρνησης από τον τότε Υπουργό Εξωτερικών– τις διπλωματικές και τις γενικότερες σχέσεις μας με την Τουρκία, θα ήθελα να πω τα εξής: Αυτά είναι ζητήματα που δεν καταλαβαίνουμε. Οι Αποκλειστικές Οικονομικές Ζώνες, όπως ξέρετε, είναι ένα κυριαρχικό δικαίωμα της Ελλάδας, το οποίο δεν ασεύεται.

Επομένως, υπάρχει μία σειρά ζητημάτων τα οποία χρειάζεται να τα ξεκαθαρίσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μ' αυτές τις λογικές –και κλείνω υπεύθυνη ενεργειακή πολιτική ούτε σχεδιάζεται ούτε εφαρμόζεται. Το ζητούμενο τελικά δεν είναι ότι δεν σχεδιάζουμε τη χρήση της πυρηνικής ενέργειας στη χώρα μας –και καλά κάνουμε που δεν τη σχεδιάζουμε– αλλά ότι δεν σχεδιάζουμε στο χώρο της ενέργειας γενικώς. Και αυτό είναι αποκλειστικό επίτευγμα της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Σταύρο Καλαφάτη, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

Παρακαλώ το Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Ζιώγα να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Ζιώγα, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η πυρηνική ενέργεια, όπως και κάθε άλλη πηγή και μορφή ενέργειας παρουσιάζει αντικειμενικά πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα για την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών το οποίο βέβαια μεταβάλλονται στον ιστορικό χρόνο με την ανάπτυξη της επιστημονικής έρευνας.

Το πραγματικό πολιτικό ερώτημα είναι ποιες πολιτικές και κοινωνικές προϋποθέσεις μπορούν να μεγιστοποιήσουν τις θετικές πλευρές και να ελαχιστοποιήσουν τις αρνητικές συνέπειες και επιπτώσεις με γνώμονα πάντα τη λαϊκή ευημερία. Για να απαντήσουμε, πρέπει να ξεκινήσουμε από τα αντικειμενικά δεδομένα της πυρηνικής ενέργειας με βάση το σύνολο των κοινωνικών αναγκών.

Συγκεκριμένα: Πρώτον, τη μείωση της ενεργειακής εξάρτησης, την ενεργειακή ασφάλεια της χώρας. Με δεδομένη την αύξηση εγχώριας κατανάλωσης τα επόμενα χρόνια, τη μείωση των αποθεμάτων των ορυκτών καυσίμων, την αδυναμία να καλυφθεί το σύνολο των αναγκών της εγχώριας αγοράς από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, η πυρηνική ενέργεια μπορεί αντικειμενικά να συμβάλει στη μείωση της ενεργειακής εξάρτησης.

Είναι γνωστό ότι στη Μακεδονία, η περιοχή του Παγγαίου θεωρείται πλούσια σε κοιτάσματα ουρανίου, έχει ως γνωστόν πισσουρανίτη. Από την άλλη λίγες ισχυρές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις όπως είναι οι ΗΠΑ, όπως είναι η Ρωσία, η Γαλλία, η Ιαπωνία μπορούν να διαθέσουν αξιόπιστη τεχνολογία. Επίσης μέχρι να δημιουργηθεί ασφαλής εγχώρια υποδομή, θα πρέπει να λυθεί το πρόβλημα της διαχείρισης, της εξαγωγής δηλαδή των αποβλήτων. Ωστόσο, η ανάπτυξη κάθε νέου τομέα στην εγχώρια παραγωγή προϋποθέτει αρχικά εισαγωγή τεχνογνωσίας και

τεχνολογίας.

Αυτό που πρέπει να τονιστεί είναι ότι δεν έχουν εξαντληθεί οι δυνατότητες των εγχώριων πηγών ενέργειας όπως είναι ο λιγνίτης, το νερό, η γεωθερμία, ο αέρας, τα πετρελαϊκά αποθέματα στο Αιγαίο και άλλες πηγές που διαθέτει η χώρα μας και μπορούν να αντιμετωπίσουν το ζήτημα της ηλεκτροπαραγωγής ως το 2020. Όμως, στο βαθμό που οι γειτονικές χώρες θα προχωρήσουν σε μεγάλες επενδύσεις πυρηνικής ενέργειας, θα αυξηθεί και η ανταγωνιστική πίεση για αύξηση του μεριδίου εισαγωγών ηλεκτρικού ρεύματος.

Δεύτερον, την προστασία του περιβάλλοντος και την επίδραση στην κλιματική αλλαγή. Η πυρηνική ενέργεια σε συνδυασμό με τις ΑΠΕ και τις πολιτικές εξοικονόμησης ενέργειας αποτελούν αναγκαίες επιλογές για τη μείωση των επικίνδυνων εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα σε σημαντικό επίπεδο.

Από την άλλη οι πυρηνικοί αντιδραστήρες παράγουν πυρηνικά απόβλητα με μεγάλη διάρκεια ακτινοβολίας, μεγάλη διάρκεια ζωής όπως λέμε. Η ασφαλής διαχείριση αυτών των αποβλήτων είναι ένα από τα μεγάλα, από τα μεγαλύτερα σημερινά προβλήματα. Σημαντική ποσότητα αποβλήτων δημιουργείται αρκετά χρόνια μετά την έναρξη της παραγωγής ενός πυρηνικού εργοστασίου. Με δεδομένο ότι χρειάζεται μία δεκαετία για το σχεδιασμό, κατασκευή και ενεργοποίηση ενός πυρηνικού εργοστασίου το θέμα μπορεί να απασχολήσει την Ελλάδα μετά από είκοσι τουλάχιστον χρόνια. Ένα διάστημα, όμως, που η επιστημονική έρευνα θα εξελίσσεται.

Επίσης, οι πυρηνικοί σταθμοί εκπέμπουν μεγάλες ποσότητες θερμότητας και επομένως συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου. Όμως, όσο δεν μπορεί να καλυφθεί μόνο από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, η εγχώρια ζήτηση, η εναλλακτική λύση είναι η χρήση ορυκτών καυσίμων που επίσης ως γνωστόν, έχουν μεγάλη αρνητική επίδραση στο φαινόμενο του θερμοκηπίου.

Τρίτον, τη μείωση κόστους ηλεκτροπαραγωγής, τη φθηνή λαϊκή κατανάλωση. Η συμβολή των πυρηνικών σταθμών στη μείωση του κόστους ηλεκτροπαραγωγής εξηγεί σε μεγάλο βαθμό γιατί οι δεκαπέντε από τις είκοσι επτά χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης διαθέτουν ήδη πυρηνικά εργοστάσια.

Οι πυρηνικοί αντιδραστήρες καλύπτουν το 16% της παγκόσμιας ηλεκτροπαραγωγής, το 34% ηλεκτροπαραγωγής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το περίπου 20% στις Ηνωμένες Πολιτείες. Στην Ευρώπη πρωταγωνιστεί η Γαλλία με 78% και ακολουθεί η Γερμανία με 28% και η Βρετανία με 20%, ποσοστά που έχουν να κάνουν με την εγχώρια, με τη δική τους ηλεκτροπαραγωγή.

Σήμερα λειτουργούν τετρακόσια τριάντα επτά εργοστάσια σε παγκόσμιο επίπεδο, τριάντα βρίσκονται υπό κατασκευή και εβδομήντα τέσσερα σχεδιάζονται και έχουν κατατεθεί εκατόν εξήντα δύο νέες προτάσεις.

Σημαντικό πλεονέκτημα είναι και το προβλέψιμο για μεγάλο διάστημα κόστος ηλεκτροπαραγωγής που διευκολύνει τον ενεργειακό σχεδιασμό μίας χώρας. Μελέτες όπως αυτή του γνωστού Τεχνολογικού Ινστιτούτου της Μασαχουσέτης ανεβάζουν τις μελλοντικές ανάγκες σε χίλιους πεντακόσιους νέους αντιδραστήρες, συνυπολογίζοντας την άνοδο της τιμής λόγω και της μείωσης των αποθεμάτων πετρελαίου.

Ο αντίλογος για την Ελλάδα αφορά το υψηλότερο κόστος κατασκευής σχετικών εργοστασίων, λόγω της σεισμικότητας της χώρας μας και αντίστοιχα το υψηλότερο κόστος αποδόμησης, διάλυσης των αντιδραστήρων, όταν αυτά παλιώσουν σε τριάντα περίπου χρόνια.

Τέταρτον, την προστασία δημόσιας ασφάλειας και υγείας. Ο κίνδυνος βιομηχανικού ατυχήματος μεγάλης έκτασης είναι το δεύτερο σοβαρό μειονέκτημα των πυρηνικών εργοστασίων. Η πιθανότητα είναι μικρή, αλλά η σοβαρότητα του ατυχήματος είναι τεράστια. Οι νέες γενιές αντιδραστήρων μειώνουν, βεβαίως, την πιθανότητα ατυχήματος. Επίσης, είναι κατά κανόνα μικρότερης ισχύος, μειώνοντας στο βαθμό του δυνατού και τις συνέπειες.

Τόσο σε πολιτικό επίπεδο όσο και στη διεθνή επιστημονική κοινότητα διεξάγεται μια συζήτηση σχετικά με το θέμα της ασφάλειας των πυρηνικών αντιδραστήρων. Με βάση τα σοβαρά ατυχήματα που έχουν καταγραφεί, αποδεικνύεται ότι πρόκειται για ένα είδος κινδύνου με μικρή πιθανότητα, αλλά όχι και μηδε-

νική. Ωστόσο, η σοβαρότητα καθιστά το πρόβλημα της ασφάλειας πολύ σημαντικό αρνητικό παράγοντα για την υιοθέτηση της πυρηνικής τεχνολογίας, παρά τα όποια άλλα πλεονεκτήματά της.

Το πρόσφατο ατύχημα στην Ιαπωνία εντείνει την πίεση από περιβαλλοντικές οργανώσεις, κόμματα και γενικότερα φορείς που επηρεάζουν την κοινή γνώμη κατά των πυρηνικών εργοστασίων.

Όπως σε κάθε πηγή ενέργειας και χρήση τεχνολογίας, η πιθανότητα αστοχίας και ατυχήματος μπορεί να ελαχιστοποιηθεί με την αύξηση μέτρων ασφάλειας, χωρίς, βέβαια, να μπορούμε να μιλήσουμε για μηδενικό κίνδυνο ατυχήματος με βάση τα σημερινά τεχνολογικά όρια ασφάλειας. Γι' αυτό και εμείς ως κόμμα επιμένουμε στη μεγιστοποίηση της λήψης μέτρων προστασίας άμεσα.

Πέρα από τα όποια τεχνολογικά όρια υπάρχουν, το βασικό πρόβλημα είναι πολιτικό και όχι τεχνοκρατικό. Το ζήτημα της ασφάλειας και ειδικότερα θέματα που αφορούν στη χωροθέτηση, την ασφαλή λειτουργία και συντήρηση και στην προετοιμασία αντιμετώπισης έκτακτων καταστάσεων σχετίζονται με τις πολιτικές και κοινωνικές προϋποθέσεις υλοποίησής τους.

Στο βαθμό που αναφερόμαστε σε εγκαταστάσεις που λειτουργούν με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και γενικότερα στο πλαίσιο του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής, οι όποιες δεσμεύσεις κανόνων ασφάλειας που μπορεί να υπάρχουν στο θεσμικό πλαίσιο κάθε χώρας δεν διασφαλίζουν την επάρκεια των ιδίων των κανονισμών και την αυστηρή τήρησή τους. Υπάρχει πλήθος παραδειγμάτων από το σύνολο των κλάδων.

Αξιίζει να αναφέρουμε ενδεικτικά ότι τρεις από τις κυριότερες πηγές παραγωγής ενέργειας, όπως είναι ο άνθρακας, το πετρέλαιο και η πυρηνική ενέργεια, συνδέθηκαν την περασμένη χρονιά με ατυχήματα μεγάλης έκτασης σε ιδιωτικούς επιχειρηματικούς ομίλους. Τέτοια ήταν η έκρηξη στο ανθρακωρυχείο του «Big Brush» στη Δυτική Βιρτζίνια, η έκρηξη στην αποβάθρα εξόρυξης «Deerwater Horizon» και η επακόλουθη πετρελαιοκηλίδα στον Κόλπο του Μεξικού και το πυρηνικό ατύχημα στην Ιαπωνία. Για παράδειγμα στην περίπτωση του ατυχήματος της Ιαπωνίας, ιδιοκτήτρια εταιρεία είναι μια ιδιωτική επιχείρηση που δρα με κριτήριο την κερδοφορία της.

Όπως αναφέραμε προηγουμένως, αναδείχθηκε το πρόβλημα της ελλιπούς συντήρησης ή της πλήρους απουσίας εναλλακτικών μέσων ψύξης, ενώ είχαν αποκρύψει ότι παρουσίαζαν προβλήματα. Επίσης, τα συστήματα ασφάλειας ήταν ανεπαρκή.

Ως γνωστόν, οι ενέργειες μετά το ατύχημα επιδείνωσαν το πρόβλημα. Σύμφωνα με τη βιβλιογραφία, οι νέες γενιές αντιδραστήρων μειώνουν την πιθανότητα ατυχήματος. Για παράδειγμα, ο αντιδραστήρας στο σταθμό του Τσέρνομπιλ δεν διέθετε περίβλημα.

Οι αντιδραστήρες της δεύτερης γενιάς αποτελούν το 80% των ενεργών λειτουργία αντιδραστήρων. Οι αντιδραστήρες τρίτης γενιάς, καθώς και οι εξελιγμένοι της τρίτης γενιάς, οι οποίοι δοκιμάζονται στη Φινλανδία και τη Γαλλία, αποτελούν μετεξελιγμένους αντιδραστήρες με αυξημένη ασφάλεια μέσω προηγμένων ή παθητικών συστημάτων ψύξης εκτάκτου ανάγκης.

Επίσης, σχεδιάζονται οι αντιδραστήρες τέταρτης γενιάς με αυξημένες προδιαγραφές ασφάλειας. Για παράδειγμα, οι συνέπειες του μέγιστου δυνατού ατυχήματος θα περιορίζονται στους άμεσους χώρους του εργοστασίου. Τονίζουμε ότι η κατασκευή αυτών προσδιορίζεται για τις αρχές της δεκαετίας του 2030.

Η υψηλή σεισμικότητα της Ελλάδας αυξάνει την πιθανότητα ατυχήματος. Ωστόσο, υπάρχει το αντικειμενικό δεδομένο ότι οι γειτονικές χώρες αναβαθμίζουν ή έχουν δρομολογήσει προγράμματα για ανάπτυξη πυρηνικών σταθμών, όπως είναι σχέδια για σεισμογενείς περιοχές στο Ακούγιου της Τουρκίας και στο Μπέλενε της Βουλγαρίας, όπως ανέφεραν και άλλοι εισηγητές.

Η τεχνολογία για το εργοστάσιο της Τουρκίας θα είναι τρίτης γενιάς, ενώ υποστηρίζεται ότι ο πυρηνικός σταθμός θα αντέχει σε σεισμό μέχρι 8 ρίχτερ.

Ο Πρόεδρος του Αντιπυρηνικού Παρατηρητηρίου Μεσογείου επικρίνει αυτούς που συγκρίνουν τον κίνδυνο πυρηνικού ατυχήματος με αυτούς των οδικών και αεροπορικών ατυχημάτων, λέγοντας ότι όσοι ισχυρίζονται κάτι σαν αυτόν τον ισχυρισμό

ξεχνούν ότι στην περίπτωση ενός συμβατικού ατυχήματος, οι όποιες επιπτώσεις περιορίζονται τόσο γεωγραφικά όσο και χρονικά. Ο κύκλος τους κλείνει σχεδόν αμέσως. Αντίθετα, στην περίπτωση ενός πυρηνικού ατυχήματος οι επιπτώσεις απλώνονται σε τεράστια έκταση, αλλά και σε μεγάλο βάθος χρόνου.

Πέρα από το μη επιστημονικό διαχωρισμό των θεμάτων ασφαλείας σε τοπικά ή όχι και σε άμεσα ή μακροπρόθεσμα, η μη ανάδειξη των κοινωνικών και πολιτικών προϋποθέσεων για επίτευξη ουσιαστικής ασφάλειας αποκαλύπτει και τον ψευδεπίγραφο χαρακτήρα της υπεράσπισης της ασφάλειας από το συγκεκριμένο φορέα.

Επίσης, δεν μπορούμε να μην επισημάνουμε την υποκριτική, την προκλητική δήθεν αντίθεση της Κυβέρνησης, αλλά και των κομμάτων του ευρωμονόδρομου, καθώς και των κάθε λογής περιβαλλοντικών οργανώσεων στην πυρηνική ενέργεια, την ώρα που δεν λένε κουβέντα για την ύπαρξη των αμερικάνικων βάσεων με πυρηνικά όπλα στην Κρήτη. Πριν από δώδεκα χρόνια στη γειτονική μας Γιουγκοσλαβία έπεσαν χιλιάδες τόνοι απεμπλουτισμένου ουρανίου. Το απεμπλουτισμένο ας μη μας καθισχύζει. Ουράνιο είναι. Απλώς περιέχει μικρότερο ποσοστό ουρανίου.

Σαφής η εμπλοκή της τότε κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ στον πόλεμο της Γιουγκοσλαβίας, καθώς επίσης και η ηχηρή σιωπή των λεγόμενων «προοδευτικών» και «αριστερών» κομμάτων την εποχή εκείνη. Δύο μέτρα και δύο σταθμά. Αναφέρομαι απλώς ενδεικτικά σε δύο ονόματα: Στον «πράσινο» Υπουργό Εξωτερικών της Γερμανίας κ. Φίσερ, καθώς επίσης και στον κ. Νταλέμα στη γειτονική μας Ιταλία.

Εμείς προσεγγίζουμε το θέμα με βάση το σύνολο των κριτηρίων για την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, όπως προστασία της δημόσιας και εργασιακής ασφάλειας και υγείας, προστασία του περιβάλλοντος, μείωση της ενεργειακής εξάρτησης, φθηνή λαϊκή κατανάλωση, και εστιάζουμε στις κοινωνικές και πολιτικές προϋποθέσεις για την ικανοποίησή τους. Εξάλλου, η απομόνωση ενός και μόνου κριτηρίου θα οδηγούσε σε μια λογική δαιμονοποίηση συνολικά της τεχνολογίας.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας δεν υποστηρίζει στην παρούσα φάση ούτε, βέβαια, και στο άμεσο μέλλον την παραγωγή πυρηνικής ενέργειας στην Ελλάδα, γιατί στις σημερινές κοινωνικοπολιτικές συνθήκες το κίνητρο του καπιταλιστικού κέρδους, το οποίο δεσπόζει, δεν μπορεί να αξιοποιηθεί προς όφελος του λαϊκού συμφέροντος τους παρακάτω παράγοντες:

Πρώτον, το βαθμό διεύθυνσης αυτής της πηγής ενέργειας στο σύστημα, προτάσσοντας την ολοκληρωμένη αξιοποίηση των εγκαταστάσεων, που είναι το νερό, ο λιγνίτης, η γεωθερμία και άλλες μορφές.

Δεύτερον, τις τεχνικές προϋποθέσεις διασφάλισης της μέγιστης δυνατής ασφάλειας: Κατάλληλη χωροθέτηση, μέγεθος ισχύος σταθμού, τεχνολογία τελευταίας γενιάς.

Τρίτον, αμοιβαίες επωφελείς διενεργίες συμφωνίες, που θα περιλαμβάνουν τη μεταφορά τεχνολογίας και τεχνογνωσίας.

Άλλωστε στο πλαίσιο της απελευθερωμένης μεταφοράς ενέργειας, του μονοπωλιακού ανταγωνισμού, καθώς επίσης και των ιμπεριαλιστικών πολέμων, η παραγωγή πυρηνικής ενέργειας, όπως και η εισαγωγή υλών ενέργειας, τεχνολογίας ή η εξαγωγή αποβλήτων, κατά κανόνα γίνεται με όρους δυσμενείς για τη δημόσια ασφάλεια και τη λαϊκή κατανάλωση. Όσο, λοιπόν, κυριαρχεί αυτό το κοινωνικοοικονομικό σύστημα με επίκεντρο το κέρδος, η συγκεκριμένη λύση δημιουργεί τεράστιους κινδύνους για τη δημόσια υγεία, την ασφάλεια των κατοίκων και την προστασία του περιβάλλοντος.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε πολύ το Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Ιωάννη Ζιώγα.

Παρακαλώ το Βουλευτή του ΛΑΟΣ, κ. Ηλία Πολατίδη, να πάρει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μία χρήσιμη συζήτηση, θα μπορούσα να πω, ότι είναι η σημερινή, αν και έχει επαναληφθεί σε αυτό το Κοινοβούλιο αρκετές φορές ότι έχουμε τις δηλώσεις και πάνω απ' όλα έχουμε αυτήν την αέναη διαδικασία διαβουλεύσεων, η οποία δεν ξέρω ακριβώς

πού χρησιμεύει.

Εάν αποφασίσει έστω σήμερα η Κυβέρνηση –όχι η Βουλή, γιατί η Βουλή στον ελληνικό κοινοβουλευτισμό μάλλον διακοσμητικό ρόλο παίζει- να κάνει ένα εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ατομική ενέργεια, πόσα ακριβώς χρόνια θα χρειαστούν για να αρχίσει αυτό το εργοστάσιο να παράγει ρεύμα, αν σκεφτούμε ότι στα συμβατικά εργοστάσια που κάνει η ΔΕΗ -αν δεν κάνω λάθος και διορθώστε με, κύριε Υπουργέ- από την αρχική απόφαση μέχρι την παραγωγή ενέργειας μεσολαβούν έντεκα με δώδεκα χρόνια;

Σε κάτι που είναι πρωτόγνωρο για την Ελλάδα και οπωσδήποτε θα συναντήσει και πολλές και διαφορετικές αντιδράσεις, νομίζω ότι η πλέον αισιόδοξη πρόβλεψη είναι τα είκοσι χρόνια. Άρα, μιλάμε σήμερα για αυτά που θα συμβούν το 2031, εάν ληφθεί η απόφαση. Εάν μπούμε σε μία διαδικασία διαβουλεύσεων, που νομίζω ότι πρέπει να μπούμε και πρέπει να είμαστε συνεχώς στην εξέταση όλων των εναλλακτικών λύσεων, θα προστεθούν και τα χρόνια της διαβουλεύσεως.

Αν δούμε πόσα χρόνια έχουν περάσει από τότε που ξεκίνησε η σύλληψη του έργου της εκτροπής του Αχελώου, που μέχρι σήμερα δεν έχει υλοποιηθεί, η πρώτη τουλάχιστον νομοθετική παρέμβαση που μπόρεσα εγώ να βρω, είναι το 1978. Να μην πούμε ότι μετά το 1981 ο Ανδρέας Παπανδρέου το είχε κάνει σημαία σχεδόν σε κάθε προγραμματικές δηλώσεις -στις δηλώσεις που έκανε στην Έκθεση Θεσσαλονίκης πάντα έλεγε για την εκτροπή του Αχελώου- σήμερα, που έχουν περάσει τριάντα τρία χρόνια από το 1978, ακόμη δεν έχει γίνει το παραμικρό. Είμαστε ακόμα στο στάδιο της διαβουλεύσεως. Άρα, μιλάμε για κάτι το οποίο θα είναι στα σαράντα με πενήντα χρόνια από σήμερα. Μπορούμε να προβλέψουμε τι θα γίνει σε σαράντα με πενήντα χρόνια; Εδώ πέρα δεν μπορούμε να προβλέψουμε τι θα γίνει τους επόμενους τρεις μήνες, αν το Σεπτέμβριο ή τον Οκτώβριο θα είναι οι ίδιοι Υπουργοί ή θα είναι η ίδια Κυβέρνηση ή θα είναι κάποια άλλη. Πώς ακριβώς θα κάνουμε αυτές τις προβλέψεις;

Παρ' όλα αυτά, η συζήτηση γενικών είναι χρήσιμη, γιατί, καλώς ή κακώς, για να υπάρξει πολιτισμός, για να υπάρξει το επίπεδο ζωής που θέλουμε όλοι να ζούμε, αυτό είναι συντησόμενο με την ηλεκτρική ενέργεια. Ο ρυθμός με τον οποίο αυξάνεται η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας στην Ελλάδα μέχρι πρότινος, μέχρι την οικονομική κρίση, κατά μέσο όρο ήταν 3%. Τώρα, βέβαια, η αύξηση πέρυσι ήταν σχεδόν μηδέν και περίπου 1% είναι ο ρυθμός για ο 2011.

Μπορούμε, λοιπόν, εμείς να καταδικάσουμε τις επόμενες γενιές με μία δεσμευτική απόφαση; Και να θέλαμε να το κάνουμε, δεν θα μπορούσαμε. Άρα η συζήτηση είναι καθαρά θεωρητική.

Τι πρέπει, όμως, να κάνει με την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας; Τι πρέπει να εξασφαλίζει ένα σύστημα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας ή γενικότερα ενέργειας, αλλά για την ηλεκτρική που μιλάμε τώρα; Πρώτον, να υπάρχει ασφάλεια παραγωγής, ασφάλεια σε περίπτωση ατυχήματος βεβαίως, φθινό κόστος και διαθέσιμη μεγάλη ισχύς. Γιατί εάν πούμε ότι η Ελλάδα θα είναι μία χώρα που θα νοικιάζονται μόνο τουριστικά καταλύματα και δεν θα παράγεται τίποτα άλλο, ενδεχομένως να μπορούμε με τα φωτοβολταϊκά να καλυφθούμε σε αυτήν τη φάση.

Θα έχουμε και παραγωγή άλλων προϊόντων; Παραδείγματος χάριν, στους βωξίτες, που έχουμε από τα μεγαλύτερα κοιτάσματα βωξίτων στον κόσμο και μπορούμε να γίνουμε μία υπερδύναμη, τι μας εμποδίζει να γίνουμε μία υπερδύναμη στην παραγωγή του αλουμινίου; Μας εμποδίζει ότι οι χώρες που έχουν τη μεγάλη παραγωγή, δηλαδή η Ρωσία και ο Καναδάς, έχουν φθινό ηλεκτρικό ρεύμα από υδατοπτώσεις. Δεν έχουμε εμείς αντίστοιχες δυνατότητες. Το «στρατηγικό» αυτό μέταλλο χρησιμοποιείται παντού. Και μάλιστα είμαστε και στην αρχή της χρησιμοποίησής του στη μετάβαση της αυτοκινητοβιομηχανίας από τη χρήση του σιδήρου-χάλυβα, στη χρήση του αλουμινίου. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι θα εκτιναχθεί και πάρα πολύ η κατανάλωση του αλουμινίου. Τι μας εμποδίζει σε αυτό; Μας εμποδίζει η τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος. Εάν –με κεφαλαία γράμματα- λοιπόν, μπορούσαμε να εξασφαλίσουμε ότι θα έχουμε φθηνή παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας με ατομική ενέργεια ή με κάποιον άλλο τρόπο –δεν το γνωρίζω αυτό- αυτομάτως αυτό θα μας

άνοιγε και τελείως διαφορετικές οικονομικές δυνατότητες.

Τι γίνεται, λοιπόν, τώρα; Μέσα σ' αυτήν τη συζήτηση που υπάρχει για τα ενεργειακά θέματα εμπλέκονται –καλώς ή κακώς– και οι διάφορες οργανώσεις τις οποίες εγώ έχω ονομάσει κατ' επανάληψη «απατεώνες των μη κυβερνητικών οργανώσεων» τύπου WWF και GREENPEACE μέσα απ' αυτήν τη Βουλή. Θα επαναλάβω τον ορισμό αυτό.

Οι απατεώνες, λοιπόν, αυτών των οργανώσεων τι μας λένε; Προφανώς μας λένε «όχι στην πυρηνική ενέργεια». Θα το εξετάσουμε παρακάτω αυτό. Δεύτερον, μας λένε «όχι στην εξόρυξη πετρελαίου διότι θα συμβεί στο Αιγαίο ό,τι ακριβώς έχει συμβεί και στον κόλπο του Μεξικού». Προσέξτε: Να μη γίνει εξόρυξη πετρελαίου. Τώρα, γιατί δεν συνέβη ο κόλπος του Μεξικού στον Πρίνο τόσα χρόνια που υπάρχει, είναι απορίας άξιο. Μόνο εδώ θα συμβεί αυτό.

Τρίτον: «Όχι στο ελληνικό φυσικό αέριο». Λέει εκπρόσωπος της WWF όπως την παρακολούθησα σε δελτίο ειδήσεων: «Όχι στην εξόρυξη του φυσικού αερίου στην Κύπρο διότι είναι το μεγαλύτερο υποθαλάσσιο βουνό της Μεσογείου. Όχι στο λιγνίτη, διότι δεν μπορούν να βγάλουν κάποιοι τραπεζίτες δανειζόμενες την Ελλάδα το απαραίτητο συνάλλαγμα για να εισάγουν το φυσικό αέριο. Όχι σε όλα και παραγωγή μόνο από τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας».

Ερωτώ: Παραγωγή αλουμινίου μπορεί να γίνει στην Ελλάδα με ανανεώσιμες πηγές ενέργειας; Αν μπορεί κάποιος να μου το αποδείξει, να το δεχθώ και να το συζητήσουμε.

Άρα όλο αυτό το κίνημα το οποίο έρχεται με το «προσωπείο» ότι αγωνίζεται για τον άνθρωπο, για την αποφυγή ατυχήματος, για ένα καλύτερο μέλλον, για καλύτερη ποιότητα ζωής, από κάτω τι κρύβει; Κρύβει αυτό που θέλουν τα αφεντικά αυτού του κινήματος. Όταν λέω αφεντικά, εννοώ τους χρηματοδότες αυτού του κινήματος που είναι προφανώς το διεθνές τραπεζικό κεφάλαιο. Θέλουν την υποταγή της Ελλάδος, θέλουν την εξάρτηση της Ελλάδος, θέλουν η οικονομική κατάσταση που υπάρχει σήμερα να αποκτήσει μόνιμη χαρακτηριστικά –αυτό υπήρχε και στο παρελθόν– και όχι την ανάπτυξη. Είναι προφανές το τι θέλουν αυτοί οι κύριοι και σε τι αποσκοπούν.

Υπάρχει ως επιχείρημα το τι γίνεται στις άλλες προηγμένες χώρες. Παραδείγματος χάριν, η Ιταλία με το πρόσφατο δημοψήφισμα επεξέτεινε στην ουσία την απαγόρευση της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ατομικά εργοστάσια.

Υπάρχει όμως ένα λεπτό θέμα εδώ: Η Ιταλία εισάγει σχεδόν το 40% της ενέργειάς της από την Ελβετία και στην Ελβετία το ρεύμα παράγεται από ατομικά εργοστάσια. Άρα στην ουσία τι επέλεξαν οι Ιταλοί; Επέλεξαν να βάλουν το κεφάλι μέσα στην άμμο. Θα έπρεπε ή να δεχθούν να πληρώσουν μεγαλύτερες τιμές ρεύματος –που δεν δέχονται να το κάνουν– ή να βρουν κάποια άλλη εναλλακτική λύση.

Το ίδιο περίπου γίνεται εδώ. Ακούμε μια συζήτηση να μη γίνουν ατομικά εργοστάσια στην Ελλάδα. Συμφωνούμε. Εγώ λέω να σταματήσουν για να έχουμε το ηθικό δικαίωμα να το λέμε και να σταματήσουν και οι εισαγωγές από χώρες οι οποίες παράγουν ρεύμα από ατομική ενέργεια. Να σταματήσουν οι εισαγωγές από τη Βουλγαρία η οποία παράγει από ατομική ενέργεια. Αυτό το «βρώμικο» ρεύμα, το άθλιο ρεύμα που παράγεται από το Μπέλενε το καταναλώνουμε εμείς γιατί κάνουμε εισαγωγές από τη Βουλγαρία.

Έρχομαι στο δεύτερο θέμα, που είναι ενδεχομένως η αφορμή για τη σημερινή συζήτηση. Τι έγινε στην Ιαπωνία; Κατ' αρχάς στην Ιαπωνία ο αντιδραστήρας ήταν δεύτερης γενιάς. Η διαφορά του με την τρίτη γενιά είναι ότι η τρίτη γενιά, όπως ανέφερε και ο προλαλήσας συνάδελφος, μπορεί να λειτουργήσει με παθητικά συστήματα, δηλαδή για να συνεχίζεται η ψύξη δεν χρειάζεται η διαρκής παροχή ηλεκτρικής ενέργειας. Στη δεύτερη γενιά υπήρχαν συστήματα που μπόρεσαν να τροφοδοτήσουν για δώδεκα ώρες περίπου το σύστημα με ενέργεια, δηλαδή η ψύξη απαιτεί τη συνεχή παροχή ηλεκτρικής ενέργειας. Όταν τελείωσαν τα συστήματα αυτά, επειδή δεν μπόρεσαν για λάθος σχεδιασμό να πάρουν εμπρός οι πετρελαιογεννήτριες, αυτό το σύστημα κατέρρευσε και οδηγήθηκαν στα σημερινά τραγικά αποτελέσματα. Ένα τέτοιου είδους ατύχημα σε τρίτης γενιάς αντιδρα-

στήρα δεν μπορεί να συμβεί, γιατί ο τρίτης γενιάς αντιδραστήρας δεν χρειάζεται παροχή ηλεκτρικού ρεύματος για να συνεχίζεται η ψύξη.

Φυσικά υπάρχουν διάφορες εξελίξεις στην τεχνολογία. Αυτό δε σημαίνει τίποτα.

Στο πλαίσιο μιας άλλης συζήτησης νομοσχεδίου είχε αναφερθεί το θέμα της ατομικής ενέργειας. Ο νυν Υπουργός Προστασίας του Πολίτη, ο τότε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, είπε ότι στην Ελλάδα δεν έχουμε το επίπεδο για να λειτουργήσουμε ασφαλώς ένα σταθμό ατομικής ενέργειας. Στην εργώστη μου αν το έχει αυτό το επίπεδο η Αλβανία, τα Σκόπια ή η Τουρκία –από τους οποίους εμείς δεν ζητάμε να σταματήσουμε λόγω τεχνικής ανικανότητας και ανικανότητας ανθρώπων έναν τέτοιον αντιδραστήρα– μου είπε ότι, πράγματι, η Αλβανία έχει αυτή την ικανότητα ενώ δεν την έχει η Ελλάδα. Αυτό το θεωρώ απαράδεκτο. Τέτοια επιχειρηματολογία δεν πρέπει να χρησιμοποιεί κανείς από την Κυβέρνηση και από το κυβερνών κόμμα.

Τι συμβαίνει εδώ στη γειτονιά μας; Η Βουλγαρία έχει εν ενεργεία τα εργοστάσια και θα συνεχίσει να τα έχει γιατί είναι αδύνατον να μην τα έχει, όπως και άλλες χώρες που είναι εξαρτώμενες, για παράδειγμα η Γαλλία, η Ελβετία και εν μέρει η Ιταλία. Στην Αλβανία έχουν σταματήσει επί του παρόντος τα σχέδια επειδή ήταν Ιταλοί αυτοί που θα έκαναν τον αντιδραστήρα, αλλά δεν έχουν μπει οριστικώς στο ψυγείο. Τα Σκόπια δηλώνουν ότι θέλουν να κάνουν εργοστάσιο παραγωγής και η Τουρκία προωθεί τα σχέδιά της χωρίς κανέναν ενδοιασμό.

Και εδώ θέλω να πω το εξής: Όλοι αυτοί που λένε στην Ελλάδα «έρχονται να παραβιάσουν ανοιχτές θύρες» και δηλώνουν στην Ελλάδα ότι δεν πρέπει να κάνει τα εργοστάσια, να δηλώνει και να ξαναδηλώνει συνεχώς ότι δεν πρόκειται να κάνει πυρηνική ενέργεια, στην Τουρκία τι ακριβώς λένε; Η WWF, η GREENPEACE και οι λοιποί αυτοί και όλο αυτό το αντιπυρηνικό κίνημα τι κάνει στην Τουρκία, πέρα από το να βγάζει κάποιες ανακοινώσεις στα ελληνικά μέσα ενημέρωσης; Θα κάνει κάτι επ' αυτού; Διότι προφανώς ο κάτοικος της Σάμου έχει μεγάλο πρόβλημα αν απέναντί στην ακτή της Ιωνίας θα υπάρχει ένα εργοστάσιο και αντιστοίχως στην Αττάλεια και τη Μαύρη Θάλασσα. Κυρίως, όμως, έχουμε πρόβλημα στο Νότο για την Κύπρο, και για νησιά του Αιγαίου. Βέβαια, αν συμβεί ατύχημα, θα έχουν πρόβλημα όλες οι περιοχές της Ελλάδας και όχι μόνο οι περιοχές που γειτνιάζουν. Αλλά χειρότερη θα είναι η κατάσταση σ' αυτές που γειτνιάζουν.

Το ερώτημα είναι: θα πει ότι η Ελληνική Κυβέρνηση στην εγκατάσταση πυρηνικής ενέργειας και ταυτοχρόνως θα απαιτήσει από όλες τις χώρες της περιοχής οποιοδήποτε σχέδιο έχουν να το βάλουν στο ψυγείο; Θα τολμήσει να το κάνει; Ή ερχόμαστε εδώ και συζητάμε ξανά τι θα γίνει μετά από πενήντα χρόνια, ενώ δεν μας ενδιαφέρει τι θα γίνει μετά από πέντε ή δέκα χρόνια εδώ στην περιοχή μας. Είναι δυνατόν να το κάνει αυτό η Κυβέρνηση; Είναι δυνατόν να επηρεάσουμε άλλες χώρες –όπως ζητείται, όπως άκουσα από προλαλήσαντες συναδέλφους– να ζητήσουμε, να απαιτήσουμε από τη Γαλλία να σταματήσει να χρησιμοποιεί την ηλεκτρική ενέργεια, διότι το 87% της ενέργειάς της παράγεται από ατομικούς αντιδραστήρες; Εμείς, οι γονυπετείς και εκλιπαρούντες δάνεια με αυτή την Κυβέρνηση και τις πολιτικές επιλογές που κάνει, θα επιβάλουμε στη Γαλλία με ποιο τρόπο θα παράγει ενέργεια;

Τα θέματα της ενεργειακής ασφάλειας που τίθενται γενικώς και της γενικότερης ασφάλειας, της εθνικής ασφάλειας, εμπλέκονται με το συγκεκριμένο θέμα και φυσικά δεν είναι δυνατόν να εξαντληθούν στη διάρκεια μιας συζήτησης, όσο σοβαρή και αν είναι αυτή.

Εμείς πιστεύουμε, όμως, ότι πρέπει όλες οι εναλλακτικές λύσεις που υπάρχουν, ούτως ώστε να βγάλουν τη χώρα από το σημερινό οικονομικό και όχι μόνο αδιέξοδο, πρέπει να εξεταστούν.

Για πρώτη φορά, τουλάχιστον στη Μεταπολίτευση, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός έκανε επερώτηση για την ανάπτυξη και την αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα τριάντα δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ένα μέρος, λοιπόν, αυτού του ορυκτού πλούτου, όπως έχει αναφερθεί, είναι το ουράνιο το οποίο μπορεί να μας εξασφαλίσει τη λειτουργία ενός εργοστασίου. Μόνο τα κοιτάσματα που υπάρχουν στην ανατολική Μακεδονία μπορούν να μας εξασφαλίσουν τη λειτουργία ενός εργοστασίου τουλάχιστον για μια εικοσαετία.

Νομίζω ότι πρέπει –και αυτή είναι η πρόταση του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού– να ξεκινήσει ένας σοβαρός, ολοκληρωμένος και χωρίς παρωπίδες διάλογος, ο οποίος θα λάβει υπ' όψιν του όλες τις παραμέτρους του σημαντικότητας αυτού προβλήματος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε το κ. Ηλία Πολατίδη, Βουλευτή του ΛΑΟΣ.

Μπαίνουμε στην ομάδα των Βουλευτών με οκτάλεπτη διάρκεια ομιλίας.

Παρακαλείται να λάβει το λόγο ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Βασίλειος Γιουματζιδής.

Κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα στην ειδική αυτή συνεδρίαση της Ολομέλειας ένα σημαντικό ζήτημα που αφορά τη χρήση της πυρηνικής ενέργειας για ειρηνικούς σκοπούς. Αυτό πιστεύω ότι είναι το θέμα που μας απασχολεί σήμερα.

Είναι προφανές ότι το θέμα που συζητάμε, πέραν της ενεργειακής του διάστασης, έχει εξίσου σημαντική περιβαλλοντική αξία.

Αποτελεί αδιαμφισβήτητο γεγονός πως ο πολιτισμός μας και το βιοτικό επίπεδό μας εξαρτώνται από έναν επαρκή ανεφοδιασμό σε ενέργεια.

Κατά τη διάρκεια του εικοστού αιώνα το παγκόσμιο εμπόριο και η αύξηση του πληθυσμού με ταχύτατους ρυθμούς αύξησαν ταυτόχρονα την ανάγκη για κατανάλωση ενέργειας. Παρατηρήθηκε δέκα φορές μεγαλύτερη αύξηση στην κατανάλωση ενέργειας και μια σημαντική μετατόπιση από τις παραδοσιακές πηγές προς το πετρέλαιο, το φυσικό αέριο, τον υδροηλεκτρισμό, την πυρηνική ενέργεια. Το μεγαλύτερο μέρος αυτής της αύξησης, όπως είναι φυσικό, πραγματοποιήθηκε στα λεγόμενα «βιομηχανικά έθνη».

Τα τελευταία χρόνια με τις αυξανόμενες δαπάνες για τα καύσιμα, την ανησυχία για την άνοδο της θερμοκρασίας του πλανήτη και την αυξανόμενη ζήτηση ενέργειας από τον αναπτυσσόμενο κόσμο, μεθοδικά και συστηματικά ξεκίνησε μια προσπάθεια επανεμφάνισης των πυρηνικών αντιδραστήρων, προσπαθώντας να πείσουν την κοινωνία για την αναγκαιότητά τους.

Παρ' όλο που ήπιες μορφές ενέργειας υπάρχουν άφθονες στη φύση, εντούτοις η πυρηνική ενέργεια προβάλλεται –προφανώς από τους υποστηρικτές της– ως την κύρια μορφή ενέργειας, ως πράσινη, ασφαλή και καθαρή, αποτελώντας τη λύση σε οικονομικό και περιβαλλοντικό επίπεδο.

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι η αναγέννηση της χρήσης της πυρηνικής ενέργειας ήρθε σε μια εποχή οικονομικής, πολιτισμικής και κοινωνικής κρίσης που οι αντιδράσεις της κοινωνίας είναι μειωμένες.

Το πυρηνικό ατύχημα στη Φουκουσίμα της Ιαπωνίας ξύπνησε την κοινωνία από την ύπνωση, καταδεικνύοντας πόσο επικίνδυνη και ανεξέλεγκτη είναι η πυρηνική ενέργεια κυρίως στο επίπεδο τεχνολογίας που βρίσκεται σήμερα η παγκόσμια γνώση.

Στις 11 Μαρτίου του 2011 εκδηλώθηκε στην Ιαπωνία, μετά από έναν καταστροφικό σεισμό, το πυρηνικό ατύχημα στη Φουκουσίμα με τεράστιες κοινωνικές, οικονομικές και περιβαλλοντολογικές επιπτώσεις. Ένας τεχνικός έχασε τη ζωή του και έντεκα ακόμη τραυματίστηκαν μετά την έκρηξη που σημειώθηκε. Το επίπεδο ραδιενέργειας που καταγράφηκε στην περιοχή γύρω από τον πυρηνικό σταθμό, η οποία εκκενώθηκε κατ' αρχάς στα είκοσι χιλιόμετρα, παρουσίασε σοβαρούς κινδύνους για την υγεία.

Αμέσως, στο μυαλό όλων μας ήρθαν οι εφιαλτικές μέρες ενός άλλου μεγάλου πυρηνικού ατυχήματος, αυτού του Τσέρνομπιλ

της Ουκρανίας το 1986, οι συνέπειες του οποίου άγγιξαν και τη χώρα μας.

Το πρωί της 26ης Απριλίου αλυσιδωτή αντίδραση στον αντιδραστήρα της μονάδας προκάλεσε διαδοχικές εκρήξεις, οι οποίες τίναξαν στον αέρα το κάλυμμα του αντιδραστήρα. Τεράστιες ποσότητες ραδιενεργού υλικού εκκλήθηκαν στην ατμόσφαιρα. Το ραδιενεργό νέφος κινήθηκε προς τη δύση και σε δύο ημέρες έφθασε στη Γερμανία, τη Σουηδία και την Πολωνία, ενώ τέσσερις μέρες αργότερα βρισκόταν στη Γαλλία και τη Βρετανία, φέρνοντας ραδιενεργό βροχή. Έδαφος, νερό, τρόφιμα, φυτά και ζώα μολύνθηκαν.

Λίγες μέρες αργότερα, ένα τρίτο σύννεφο μετέφερε τη ραδιενέργεια στα Βαλκάνια και κυρίως στη βόρεια Ελλάδα. Θυμάμαι ακόμα τις στιγμές αγωνίας που ζήσαμε όλοι μας. Σταμάτησε η κατανάλωση λαχανικών, γάλακτος, ακόμη και νερού. Ο κόσμος κατέφευγε σωρηδόν στα σούπερ μάρκετ, για να προμηθευτεί εμφιαλωμένα νερά, γάλα και τροφή σε στερεά μορφή, εικόνες που δεν απέχουν πολύ από αυτές του πολέμου, ενώ η υστερία είχε φθάσει σε τέτοιο σημείο που κάτοικοι της βόρειας Ελλάδας μετανάστευσαν προσωρινά ακόμη και στην Αθήνα.

Η σκιά του Τσέρνομπιλ, δυστυχώς, πέφτει ακόμα και σήμερα πάνω από την Ελλάδα, όπως δείχνουν οι μετρήσεις των επιστημόνων. Τα ραδιενεργά στοιχεία και ιδιαίτερα το ραδιενεργό κάσιο στο έδαφος, στα υπόγεια νερά, στο χώμα, στα φυτά, στα ζώα παραμένουν σε ορισμένες περιοχές της χώρας στα ίδια επίπεδα με εκείνα του 1986, ενώ το είδος της ραδιενέργειας που έφθασε στην Ελλάδα αποτελεί την αιτία εκδήλωσης ραγδαία εξελισσόμενου καρκίνου στο γαστρεντερικό σύστημα, για την εμφάνιση του οποίου χρειάζονται είκοσι χρόνια από την έκθεσή κάποιου ατόμου στη ραδιενέργεια.

Δύο μεγάλα πυρηνικά ατυχήματα μέσα σε είκοσι πέντε χρόνια, το ένα προϊόν ανατολικής τεχνολογίας, το άλλο δυτικής και πολλά άλλα μικρότερης έκτασης, καταδεικνύουν ότι δύσκολα μία τεχνολογία και η απόλυτη οργάνωση είναι ικανές να ελέγξουν τις συγκυρίες που θα προκαλέσουν μία πυρηνική καταστροφή.

Σε ολόκληρο τον κόσμο σήμερα λειτουργούν τετρακόσιοι τριάντα οκτώ πυρηνικοί σταθμοί που καλύπτουν το 16% της συνολικής ζήτησης σε ηλεκτρική ενέργεια και το 83% των αναγκών σε ηλεκτρική ενέργεια των βιομηχανικών χωρών, σύμφωνα με στοιχεία της Διεθνούς Υπηρεσίας Ατομικής Ενέργειας. Η Γαλλία κατέχει την πρώτη θέση στον κατάλογο των εξαρτημένων από την πυρηνική ενέργεια χωρών, ακολουθούμενη από τη Λιθουανία, το Βέλγιο, τη Σλοβακία, την Ουκρανία, τη Βουλγαρία, την Ουγγαρία, τη Νότιο Κορέα, τη Σουηδία και την Ελβετία. Αρκετές εξ αυτών είναι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όσοι και αν διατείνονται –η πυρηνική βιομηχανία και η Διεθνής Υπηρεσία Ατομικής Ενέργειας– υπέρ της αξιοπιστίας και της ασφάλειας της πυρηνικής ενέργειας, παρουσιάζοντας ουσιαστικά το Τσέρνομπιλ ως αποτέλεσμα μίας ξεπερασμένης πυρηνικής τεχνολογίας και ενός ξεπερασμένου κράτους παραγωγού ενέργειας, λέγοντας ότι ποτέ δεν θα συνέβαινε τέτοιο ατύχημα σε αντιδραστήρα δυτικού τύπου, το προ τριών μηνών ατύχημα στη Φουκουσίμα αποτελεί ολοκληρωτική κατάρριψη των επιχειρημάτων τους, καθώς συνέβη στην πλέον τεχνολογικά ανεπτυγμένη, οργανωμένη και πειθαρχημένη χώρα του πλανήτη, την Ιαπωνία, και μάλιστα σε ιδιωτικό πυρηνικό εργοστάσιο.

Τώρα που οι μήνες και πάλι ζωντάνεψαν από το πυρηνικό ατύχημα στη Φουκουσίμα και οι καταστροφικές συνέπειες αυτού αποτέλεσαν ένα σημείο καμπής για τη διεθνή ενεργειακή πολιτική, ήρθε η ώρα να γίνει αντιληπτό από όλους ότι η σταδιακή κατάρριξη της πυρηνικής ενέργειας είναι αναγκαία σε παγκόσμιο επίπεδο. Οι κίνδυνοι που ελλοχεύουν από τη χρήση πυρηνικής ενέργειας, παρ' όλες τις τεχνολογικές προόδους που έχουν επιτευχθεί και παρά τις προδιαγραφές ασφάλειας που έχουν θεσπιστεί, είναι τεράστιοι και ξεφεύγουν του ανθρώπινου ελέγχου.

Ο δρόμος για ασφαλή, φθηνή και «πράσινη» ενέργεια, που μπορεί να έχει τόσο ενεργειακή ανεξαρτησία όσο και δυνατότητα κοινωνικού ελέγχου και δίκαιης κατανομής του παραγόμενου πλούτου, βρίσκεται στην αξιοποίηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, που ειδικά η Ελλάδα αποτελεί ιδανική περίπτωση υιοθέτησής τους.

Είναι δε αξιόπιστες, δεν μολύνουν την ατμόσφαιρα και μπορούν να ικανοποιήσουν τις ανάγκες μας για αρκετά χρόνια.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είμαστε συνεπώς υποχρεωμένοι στη διαδικασία εφαρμογών της επιστήμης, δηλαδή στην ανάπτυξη της τεχνολογίας, να λαμβάνουμε σοβαρά υπ' όψιν μας το ισοζύγιο κόστους ωφέλειας. Ταυτόχρονα, επειδή είναι δεδομένο ότι η γνώση του ανθρώπινου είδους δεν είναι αλάνθαστη και δεν μπορούμε να διασφαλίσουμε απόλυτα την πιθανότητα ατυχήματος σε οποιαδήποτε έκβαση της τεχνολογικής εφαρμογής, πρέπει να αποφύγουμε τις πυρηνικές εφαρμογές για την παραγωγή ενέργειας, γιατί το κόστος είναι ανυπολόγιστο οικονομικά, περιβαλλοντολογικά και κυρίως κοινωνικά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε το Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ κ. Βασίλη Γιουματζίδη.

Με τη συναίνεση των συναδέλφων που προηγούνται, καλείται στο Βήμα ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Δημήτριος Παπαδημούλης, ο οποίος έχει το λόγο για πέντε λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ και τους συναδέλφους που με διευκολύνουν να προηγηθώ λόγω ανειλημμένης άλλης υποχρέωσης.

Να ξεκινήσω από μία διαπίστωση. Η πυρηνική ενέργεια δεν είναι ασφαλής. Δεκαετίες τώρα, μετά το ατύχημα στο Τσέρνομπιλ, το πυρηνικό λόμπι είχε οικοδομήσει μια επιχειρηματολογία ότι έχουν βελτιωθεί οι τεχνολογίες και στις σύγχρονες βιομηχανικές χώρες, έχουν αλλάξει τα πράγματα, έχουν βγει διδάγματα και από το Τσέρνομπιλ και τώρα τα πράγματα είναι ασφαλή. Ήρθε η Φουκουσίμα και τα διέλυσε όλα αυτά. Διότι όταν σε μια προηγμένη βιομηχανική χώρα με ανεπτυγμένη πυρηνική τεχνολογία έγινε ό,τι έγινε, διαλύεται το επιχείρημα περί ασφάλειας και ήδη έχει αντιστραφεί η κοινή γνώμη. Ακόμη και στη Γαλλία που είναι από τις μεγάλες πυρηνικές δυνάμεις –παράγει πυρηνική ενέργεια, εξαγει πυρηνικούς σταθμούς, πουλάει παντού– η κοινή γνώμη είναι πια εναντίον. Να μη σας πω τη Γερμανία που έχει και ένα πρόγραμμα απεγκλωβισμού, απεξάρτησης.

Εκτός, όμως, από μη ασφαλής, η πυρηνική ενέργεια είναι και πολύ ακριβή. Το πυρηνικό λόμπι κάνει μια κομπίνια. Αφαιρεί από το κόστος της πυρηνικής ενέργειας, πρώτον, το τεράστιο κόστος της διαχείρισης των αποβλήτων που είναι και επικίνδυνο για τη δημόσια υγεία και το περιβάλλον –άρα, κοστίζει και πανάκριβα– και το κόστος του τι κάνεις τον πυρηνικό σταθμό, όταν τελειώσει η ζωή του, πού τον αποσυναρμολογείς και κάπως πρέπει να απενεργοποιήσεις τα πυρηνικά του χαρακτηριστικά. Αν αφαιρέσεις αυτά, μπορεί να βγει φθηνότερο υπό άλλες μορφές. Αν τα βάλεις, όμως και αυτά μέσα –που πρέπει να τα βάλεις, κάθε άνθρωπος το καταλαβαίνει, ακόμη και αν δεν είναι οικονομολόγος– είναι πανάκριβη.

Εμείς έχουμε και το επιπλέον ότι είμαστε μια σεισμογενής περιοχή. Παρ' όλα αυτά τα τελευταία χρόνια, μέσα στο γενικό κλίμα που δούλευε το πυρηνικό λόμπι και μονοπωλούσε την προπαγάνδα σχεδόν, αποκτήσαμε και ένα ελληνικό πυρηνικό λόμπι, με πρωτοστάτη, ποιον φαντάζεστε; Την Ακαδημία Αθηνών. Έναν οργανισμό που είναι διάσημος για τη σιωπή του, που πολλές φορές δέχεται κριτική ότι κοιμάται, ότι εδώ ο κόσμος χάνεται και η Ακαδημία Αθηνών δεν χαμπαριάζει και δεν λέει τίποτα. Ξαφνικά ξύπνησαν και είπαν ότι πρέπει να κάνουμε πυρηνική ενέργεια.

Επειδή το πυρηνικό λόμπι –και σας το λέω και με την εμπειρία στο Ευρωκοινοβούλιο, επειδή είναι πολλά τα λεφτά– ρίχνει και πολλά λεφτά, προσπάθησαν εδώ να φτιάξουν κατάσταση και αναπτυσσόταν μια τέτοια πίεση. Και μάλιστα έφτασε και στη Βουλή επίκαιρη ερώτηση Αρχηγού κόμματος του κ. Καρατζαφέρη, «Αφού μας περικυκλώνουν με πυρηνικά, δεν κάνουμε και εμείς πυρηνικά;», το Μάρτιο του 2010.

Η Φουκουσίμα νομίζω ότι υποχρεώνει όχι απλώς να επαναβιβαιώσουμε, κύριε Μανιάτη, ότι δεν είναι στις επιλογές της Κυβέρνησης η ανάπτυξη πυρηνικών σταθμών στην Ελλάδα –αυτό το λέμε δεκαετίες τώρα όλες οι κυβερνήσεις ότι δεν αρκεί, χρειάζεται, αλλά δεν αρκεί– αλλά να γίνουν και άλλα πράγματα.

Το πρώτο, είναι να αποκτήσουμε επιτέλους μια σοβαρή προοδευτική και επί της ουσίας ενεργειακή πολιτική, με ανανεώσιμες

πηγές ενέργειας πολύ περισσότερες στο μείγμα, με εξοικονόμηση ενέργειας δραστική –γιατί είμαστε η πιο ενεργοβόρα οικονομία της Ευρωζώνης– με πιο καθαρό μείγμα παραγωγής ενέργειας, κάτι που σημαίνει μια σταδιακή μείωση του ειδικού βάρους του λιγνίτη μέσα στο ενεργειακό μας καλάθι και πιο καθαρές μορφές ενέργειας, έτσι ώστε το τελικό περιβαλλοντικό αποτέλεσμα να είναι πιο καθαρό και φυσικά να έχουμε αξιοποίηση εγχώριων πόρων που πρέπει να ανιχνεύσουμε, να βρούμε, να αξιοποιήσουμε, γιατί αυτό είναι κάτι που το ακούμε. Τώρα τελευταία το ακούμε πιο πυκνά, αλλά ήδη από το 1974-1976 συζητάμε για το πιθανό πετρέλαιο που υπάρχει στην Ελλάδα. Αυτά πρέπει να τα βάλουμε σε μια σειρά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω σε ένα λεπτό.

Υπάρχει και το θέμα της πυρηνικής περικύκλωσης. Πριν από ένα δύο χρόνια τα αυτιά ήταν κλειστά, όταν τους λέγαμε ότι υπάρχουν σταθμοί παλιάς τεχνολογίας, χώρες που δεν είναι έτοιμες να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις τέτοιων επενδύσεων και θα την πληρώσουμε όλοι στην περιοχή. Τώρα, μετά τη Φουκουσίμα, τα αυτιά είναι πολύ πιο ανοιχτά και στην κοινή γνώμη και στις κυβερνήσεις περισσότερο.

Άρα, νομίζω ότι πρέπει η Κυβέρνηση να πάρει μια πρωτοβουλία, να θέσει αυτό το θέμα της πυρηνικής περικύκλωσης της Ελλάδας απ' όλους αυτούς τους σταθμούς που προγραμματίζονται, στην Τουρκία, στη Βουλγαρία, στη FYROM, στην Αλβανία κ.λπ., μαζί με τα προβλήματα που έχουν οι παλιοί σταθμοί –στη Βουλγαρία ειδικά είναι ολοφάνερα– και να συνδέσουμε αυτό το θέμα και με τις συζητήσεις που γίνονται με αυτές τις χώρες για τον ευρωπαϊκό τους προσανατολισμό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Παπαδημούλη.

Παρακαλείται ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος να πάρει το λόγο.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα ζει αναφιτίλα μια δύσκολη συγκυρία. Το πολιτικό σύστημα βρίσκεται σε αναβρασμό και στην κοινωνία υπάρχει σύγχυση και οργή. Έχει νόημα, λοιπόν, μια συζήτηση σ' αυτές τις συνθήκες για το Τσέρνομπιλ και τη Φουκουσίμα και τα τραγικά αποτελέσματα αυτών των πυρηνικών ατυχημάτων;

Θα μου επιτρέψετε να πω ότι η συζήτηση μας δεν είναι άκαιρη για δύο λόγους: Πρώτον, γιατί η αναφορά σε τέτοιου ασύλληπτου μεγέθους τραγωδίες, που είναι αποτέλεσμα της αέναης πάλης του ανθρώπου να καθυποτάξει τις δυνάμεις της φύσης προς όφελός του, μας επιτρέπει να τοποθετήσουμε στις σωστές του διαστάσεις το δικό μας δράμα. Δεν εννοώ, βεβαίως, ότι όσα ζούμε είναι αμελητέα ή ότι μπροστά στο μεγάλο πόνο θα πρέπει να οδηγηθούμε στη μοιρολατρία. Αντιθέτως, οι συγκρίσεις μπορούν να λειτουργήσουν στην κατεύθυνση της τόνωσης της αυτοπεποίθησης, της αποφασιστικότητας ότι τα δικά μας –δύσκολα, σίγουρα, αλλά όχι ανυπέρβλητα– προβλήματα, μπορούμε να τα λύσουμε, μπορούμε και πάλι να βρούμε το νήμα για την πρόοδο και την ελπίδα.

Ο δεύτερος λόγος που κάνει τη συζήτησή μας επίκαιρη και χρήσιμη είναι ότι τα πυρηνικά ατυχήματα, στο Τσέρνομπιλ το 1986 και φέτος στη Φουκουσίμα, μας δίνουν τη δυνατότητα να καταλήξουμε σε ορθότερα συμπεράσματα και για τους δικούς μας σχεδιασμούς για το μέλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παγκόσμιο οικονομικό μοντέλο βασίζεται στην καλπάζουσα ανάπτυξη, στη διαρκή εξυπηρέτηση των ακόρεστων καταναλωτικών αναγκών δισεκατομμυρίων καταναλωτών. Και καθώς σ' αυτήν την παγκόσμια κοινότητα των καταναλωτών προστίθενται πληθυσμοί από χώρες και περιοχές που μέχρι πρότινος συγκαταλέγονταν στον τρίτο ή και στον τέταρτο κόσμο, οι παραγωγικοί ρυθμοί είναι απίστευτα γρήγοροι. Το μοντέλο αυτό απαιτεί όλο και μεγαλύτερες ενεργειακές πηγές.

Η πυρηνική ενέργεια για αρκετές δεκαετίες, ακόμα και μετά

το ατύχημα στο Τσερνόμπιλ, θεωρούνταν μια σίγουρη, οικονομική και ελάχιστα επιβαρυντική για το περιβάλλον ενεργειακή λύση. Δεν είναι, άλλωστε, τυχαίο ότι το 76% του ηλεκτρικού ρεύματος στη Γαλλία προέρχεται από ένα δίκτυο πενήντα οκτώ πυρηνικών εργοστασίων.

Η αλήθεια είναι ότι το Τσερνόμπιλ πέρασε στην ιστορία περισσότερο, γιατί κατέδειξε τόσο εκκωφαντικά τις εσωτερικές αδυναμίες αυτού του τεράστιου κράτους, της Σοβιετικής Ένωσης. Έως τότε, πίσω από τα τείχη που είχαν υψωθεί στον ψυχροπολεμικό κόσμο, η εικόνα που έφτανε στους πολίτες της Δύσης ήταν εντελώς παραπλανητική.

Στο σχεδιασμό εργοστασίων για την παραγωγή πυρηνικής ενέργειας μπήκαν από τότε και άλλα κράτη. Εδώ στη γειτονιά μας εκτός από τη Βουλγαρία στη διαδικασία αυτή έχουν μπει – και ακόμα δεν έχουν εγκαταλείψει τα σχέδιά τους – η Ρουμανία, η Σλοβακία, η Αλβανία, τα Σκόπια και βέβαια η Τουρκία, που δείχνει εξαιρετική κινητικότητα. Είναι ηλίου φαεινότερο ότι εκτός από τις όντως αυξανόμενες ανάγκες του αναπτυξιακού μοντέλου, υπάρχει και η πρόθεση ενίσχυσης της γεωπολιτικής θέσης των συγκεκριμένων κρατών μέσα από την αύξηση της ενεργειακής τους αυτόαρκειας, εξελίξεις που ασφαλώς ως Ελλάδα δεν πρέπει να μας αφήνουν αδιάφορους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η θετική αυτή προσέγγιση για την πυρηνική ενέργεια είχε σχεδόν παγιωθεί ως τις μέρες που στους τηλεοπτικούς μας δέκτες παρακολουθήσαμε σκηνές αποκάλυψης στη μακρινή Φουκουσίμα της χώρας του ανατέλλοντος ηλίου. Ένα φυσικό φαινόμενο σχετικά συχνό στις περιοχές αυτές, προκάλεσε συνέπειες πολύ πιο οδυνηρές και μακροχρόνιες, καταστρέφοντας ένα ανθρώπινο έργο, τους πυρηνικούς σταθμούς.

Τα τραγικά αυτά γεγονότα πιστεύω ότι ήταν καταλυτικά στον τρόπο που όλος ο κόσμος βλέπει πια την πυρηνική ενέργεια. Όταν ένα έθνος τόσο εξελιγμένο τεχνολογικά, τόσο πειθαρχημένο στο κοινό καθήκον, με τέτοιον προγραμματισμό, όπως το ιαπωνικό, φαίνεται να αδυνατεί να προβλέψει ένα τέτοιο ολέθριο σενάριο και να ελέγξει μια τέτοια καταστροφή, δεν μπορεί παρά να γίνονται εύλογες και μάλλον θλιβερές συγκρίσεις. Τα αποτελέσματα αυτής της νέας οπτικής τα βλέπουμε ήδη στις κοινωνίες ευρωπαϊκών χωρών, όπως η Γερμανία, η Ελβετία και η Ιταλία, που τάσσονται όλο και πιο κατηγορηματικά ενάντια στη χρήση της πυρηνικής ενέργειας.

Τα νέα δεδομένα μας αναγκάζουν πλέον και εμάς να προσαρμοστούμε σε αυτά. Μία σεισμογενής χώρα, όπως είναι η Ελλάδα, θα ήταν μάλλον παρακινδυνευμένο να προχωρήσει στη δημιουργία πυρηνικών εργοστασίων. Έστω και αν μας εξασφαλίσει από τους επιστήμονες ότι η πιθανότητα ατυχήματος είναι μία στο εκατομμύριο, η Φουκουσίμα μας διδάξε ότι δεν επιτρέπεται να ζούμε με την απειλή.

Την ίδια ώρα όμως πρέπει να γνωρίζουμε ότι οφείλουμε να απαντήσουμε σε δύο κρίσιμα ζητήματα.

Το πρώτο αφορά το τι μέλλει γενέσθαι με τις αυξανόμενες ενεργειακές ανάγκες της χώρας και την υποχρέωση να την καταστήσουμε όσο το δυνατόν περισσότερο ενεργειακά αυτόαρκτη, λαμβάνοντας υπ' όψιν και τα κακά οικονομικά μας. Η μόνη απάντηση που μπορεί να δοθεί σ' αυτό είναι κατά την άποψή μου ο σχεδιασμός ενός άλλου αναπτυξιακού μοντέλου, λιγότερου ενεργοβόρου, περισσότερο φιλικού στο φυσικό περιβάλλον με ολοένα μεγαλύτερη συμμετοχή σ' αυτό των εναλλακτικών, των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, με την αξιοποίηση της αιολικής, γεωθερμικής και ηλιακής ενέργειας. Πιστεύω ότι αυτό είναι και το μεγάλο στοίχημα για τη χώρα. Και, βέβαια, το νέο οικονομικό μοντέλο, το νέο μοντέλο ανάπτυξης, θα διέπει αυτό που αρχίσαμε ήδη να οριοθετούμε ως νέα μεταπολίτευση.

Το δεύτερο ζήτημα που απαιτεί εκ μέρους μας εγρήγορση και σχεδιασμό, είναι τι θα γίνει με τους πυρηνικούς σταθμούς που προγραμματίζουν οι γείτονές μας και ιδιαίτερα η Τουρκία. Μάλιστα ο Πρωθυπουργός της Τουρκίας, Ταγίπ Ερντογάν, παρά τα όσα συνέβησαν στη Φουκουσίμα, δήλωσε ότι δεν εγκαταλείπει τα σχέδια για πυρηνικό εργοστάσιο στο Ακούγιου. Η ύπαρξη τέτοιων σταθμών σε απόσταση αναπνοής από την Ελλάδα και σε επικίνδυνες γεωλογικές συνθήκες συνιστούν άμεσο κίνδυνο για

τη χώρα και για το λόγο αυτό είμαστε υποχρεωμένοι με διεθνή συντονισμό να αποτρέψουμε ένα τέτοιο ενδεχόμενο. Επίσης, χρέος της Ελλάδας είναι να πρωτοστατήσει σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης για την επιβολή αυστηρότατων προδιαγραφών ελέγχου των υφιστάμενων πυρηνικών εργοστασίων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το τίμημα της φθηνής ενέργειας, το πλήρωσε ακριβά η ανθρωπότητα με συνέπειες για πολλά χρόνια με τερατογενέσεις. Είναι καιρός να συνειδητοποιήσει η παγκόσμια κοινότητα μετά την οδυνηρή εμπειρία της Φουκουσίμα την ανάγκη ορθολογικότερης διαχείρισης των ενεργειακών πόρων, της εξοικονόμησης ενέργειας και κυρίως της επένδυσης στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Δυστυχώς, η μέχρι σήμερα εμπειρία της εξαιρετικά χαμηλής αξιοποίησης της ηλιακής και αιολικής ενέργειας στη χώρα μας δεν επιτρέπει πολλά περιθώρια αισιοδοξίας.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, μεταφέροντας στον Υπουργό και στην Ολομέλεια την έντονη αντίδραση των κατοίκων του Νομού Λάρισας για τα σενάρια, για το ενδεχόμενο εξόρυξης του κοιτάσματος λιγνίτη στην περιοχή της Ελασσόνας.

Κύριε Υπουργέ, κερδίσατε τις εκλογές, εκτός των άλλων, μιλώντας για πράσινη ανάπτυξη. Οι δηλώσεις του νέου Υφυπουργού Εσωτερικών, του κ. Κουκουλόπουλου, υπέρ της εξόρυξης του λιγνίτη, δημιουργούν εύλογα ερωτηματικά για τη θέση της Κυβέρνησης. Το μέλλον για την Ελασσόνα εμείς πιστεύουμε ότι δεν μπορεί να είναι ο λιγνίτης, αλλά η ήπια ανάπτυξη, με έμφαση στην αξιοποίηση του Ολύμπου και των τεράστιων τουριστικών δυνατοτήτων που θα προσφέρει και βεβαίως η παραγωγή ποιοτικών προϊόντων με ονομασία προέλευσης όπως η φέτα ή το κατσίκι Ελασσόνας.

Σε κάθε περίπτωση, θα θέλαμε μία ξεκάθαρη τοποθέτηση της Κυβέρνησής σας για το τι μέλλει γενέσθαι με την εξόρυξη του λιγνίτη στις κοινωνίες εκείνες, όπου το σύνολο –θα έλεγα– των φορέων αλλά και των κατοίκων διαφωνεί κάθετα με αυτό το ενδεχόμενο. Θα αγνοήσετε τη φωνή του λαού;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Σε κάθε περίπτωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε να μη λησμονούμε ότι πυξίδα των πράξεών μας πρέπει να είναι η μορλογία ότι τον κόσμο αυτόν τον δανειστήκαμε από τα παιδιά μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Μάξιμο Χαρακόπουλο.

Παρακαλώ τον κ. Ιωάννη Βούρο, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ, να λάβει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση σήμερα στη Βουλή για την πυρηνική ενέργεια είναι μια ευκαιρία να ξεκαθαρίσουμε για άλλη μια φορά τις θέσεις μας απέναντι σε αυτήν την επικίνδυνη, όπως αποδεικνύεται, μορφή ενέργειας. Είναι και μια ευκαιρία να συζητήσουμε σε έναν κοινό τόπο, να δώσουμε περισσότερες διευκρινήσεις και να δια φωτίσουμε τις θέσεις μας επάνω στο θέμα αυτό. Ξεκάθαρα και επιγραμματικά, είμαστε αντίθετοι στη χρήση της πυρηνικής ενέργειας. Είμαστε αντίθετοι ακόμα και στη διάδοση αυτής της μορφής ενέργειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμπληρώθηκαν ήδη είκοσι πέντε χρόνια από την ολέθρια καταστροφή στο πυρηνικό εργοστάσιο του Τσερνόμπιλ στις 26 Απριλίου του 1986. Ακόμα ζούμε τις φρικτές συνέπειες αυτού του δυστυχήματος και ακόμα δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε τις άλλες δραματικές συνέπειες που μπορεί να επακολουθήσουν για την υγεία και τη φύση. Η ανθρωπότητα, όπως αποδεικνύεται, δεν διδάχθηκε, δεν αναθεώρησε, δεν παρενέβη. Η φύση, όμως, εκδικείται.

Φτάσαμε στο δυστύχημα της Φουκουσίμα, για να καταλάβουμε ότι ο άνθρωπος δεν μπορεί να χρησιμοποιεί την τεχνολογία και την επιστήμη προωθώντας επικίνδυνες καινοτομίες. Αυτή η άποψη για πολλά χρόνια διαβεβαίωνε ότι η καινοτομία και η χρήση πυρηνικής ενέργειας είναι ασφαλής, ελεγχόμενη και πολλές φορές απαραίτητη. Η Φουκουσίμα κατέδειξε, πως η πυρηνική ενέργεια δεν μπορεί να είναι ποτέ ασφαλής, δεν μπορεί να

είναι επιλογή ενεργειακής αυτάρκειας και ασφάλειας των κρατών και ως θεωρείται από τους υπέρμαχους η πλέον καθαρή μορφή ενέργειας και ως θεωρείται φθηνότερη σε σχέση με άλλες μορφές ενέργειας.

Πρέπει να παραδεχθούμε, βεβαίως, κάποιες δυσάρεστες στατιστικές. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπολογίζεται ότι τα πυρηνικά εργοστάσια παράγουν το 20% της ενέργειας που συνολικά καταναλώνεται. Ένα πολύ μεγάλο ποσοστό της ηλεκτρικής ενέργειας στις ραγδαία αναπτυσσόμενες χώρες, Κίνα, Ινδία, παράγεται από πυρηνικούς αντιδραστήρες. Δεν είναι ασφαλής η πυρηνική ενέργεια, διότι, όπως αναφέρει η τελευταία έκθεση της γαλλικής υπηρεσίας ατομικής ενέργειας που αποκαλύφθηκε εξαιτίας των γεγονότων στη Φουκουσίμα, τον τελευταίο χρόνο έλαβαν χώρα χίλια ατυχήματα σε πυρηνικούς αντιδραστήρες της Γαλλίας.

Σύμφωνα με τον Ευρωπαίο Επίτροπο Ενέργειας η πυρηνική ενέργεια έχει κρυφά κόστη, κόστη που δεν αποτυπώνονται στην τιμή της πυρηνικής ενέργειας και αφορούν τις καταστροφές από τα πυρηνικά ατυχήματα και την αποθήκευση των αποβλήτων. Καταστροφές, όπως αυτές που είδαμε στην Ιαπωνία, για τις οποίες ούτε οι ασφαλιστικές εταιρείες ούτε οι εταιρείες λειτουργίας των σταθμών αναλαμβάνουν το κόστος. Αυτά τα κόστη μετακυλύονται -αναφέρθηκε και από άλλους συναδέλφους- στους πολίτες και στις κυβερνήσεις. Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, ότι βρισκόμαστε σε απόλυτο κίνδυνο. Καταγράφοντας τη σημερινή κατάσταση, δημιουργούνται ανασφάλειες και ανησυχία.

Πέρα από την ύπαρξη πυρηνικών σταθμών σε γειτονικές περιοχές, Βουλγαρία, Ρουμανία, Σλοβενία, η τουρκική κυβέρνηση ανακοίνωσε την απόφαση ανέγερσης δύο πυρηνικών εργοστασίων στην περιοχή του Ακούγιου και στη Σινώπη της Μαύρης Θάλασσας, απόφαση εξαιρετικά επικίνδυνη για την ευρύτερη περιοχή του Αιγαίου, λαμβάνοντας υπ' όψιν και την υψηλή σεισμικότητα της περιοχής.

Επισημαίνεται ότι σύμφωνα με έκθεση του Υπουργείου Αιγαίου το 1998 που είχε εκπονηθεί σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Αθηνών τα σενάρια διασποράς και διάχυσης ενός ραδιενεργού νέφους προς την Ελλάδα, σε περίπτωση πυρηνικού ατυχήματος στο Ακούγιου, ήταν ιδιαίτερα επιβαρυντικά.

Επίσης, η Τουρκία δεν δείχνει να συμμορφώνεται με τις διεθνείς συμβάσεις που έχει επικυρώσει η Ευρωπαϊκή Ένωση για τα πυρηνικά απόβλητα, σχετικά με τον έλεγχο των προδιαγραφών στην κατασκευή πυρηνικών σταθμών.

Για τους πάνω από εξήντα πυρηνικούς αντιδραστήρες στην Ευρώπη, οι Ευρωπαίοι απέτυχαν να συμφωνήσουν ότι θα γίνουν τα τεστ αντοχής τους. Παρά τα κάποια ενιαία μέτρα και τις προδιαγραφές ασφαλείας για την ασφάλεια των πυρηνικών εγκαταστάσεων και των πυρηνικών αποβλήτων, το κοινοτικό κεκτημένο επιφυλάσσει στα κράτη-μέλη την αρμοδιότητα να αποφασίσουν αυτά για τη χρήση της πυρηνικής ενέργειας.

Είναι παραδεκτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι υπήρχε για χρόνια αδυναμία της διεθνούς κοινότητας να συμφωνήσει στον έλεγχο της πυρηνικής ενέργειας. Πρέπει, όμως, να αναγνωρίσουμε και να τονίσουμε ότι και στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχει μια κινητοποίηση για την επαναξιολόγηση της χρήσης αυτής της μορφής.

Πιο πρόσφατο παράδειγμα -και η Ελλάδα δεν μπορεί, παρά να το χαιρετήσει- είναι το νομοσχέδιο που πρόσφατα ψηφίστηκε και καθιστά τη Γερμανία την πρώτη από τις μεγάλες δυνάμεις, η οποία στρέφει την πλάτη της στα πυρηνικά. Ο Υπουργός Οικονομίας Φίλιπ Ρέσλερ ανακοίνωσε ότι όλοι οι πυρηνικοί αντιδραστήρες θα κλείσουν μέχρι το 2022.

Η πυρηνική ενέργεια καλύπτει μέχρι σήμερα στη Γερμανία το 22% των αναγκών σε ηλεκτρική ενέργεια. Η γερμανική κυβέρνηση σκοπεύει να καλύψει το κενό με τη χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και ήδη επιταχύνει την κατασκευή μονάδων παραγωγής ηλεκτρισμού με φυσικό αέριο ή άνθρακα.

Όσον αφορά την Ελλάδα, η Κυβέρνησή μας είναι κάθετα αντίθετη με την πυρηνική ενέργεια και εφαρμόζει στο πρόγραμμά της εναλλακτικές μορφές καθαρές, πράσινες, με κυριότερη την ηλιακή. Πρέπει να επενδύσουμε στην αύξηση της απόδοσης των φωτοβολταϊκών και όλων των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

Την αντίθεσή της η Κυβέρνηση ενάντια στην πυρηνική ενέργεια την εκφράζει και την υποστηρίζει σε ευρωπαϊκά και διεθνή όργανα. Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός έχει κάνει ενέργειες και προς αυτήν την κατεύθυνση. Πρόσφατα διατυπώθηκε και στο Συμβούλιο Υπουργών Ενέργειας από την κ. Μπιρμπίλη η ανάγκη να δούμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση ένα πιο ισχυρό και ομόφωνο ρόλο ως προς τη συγκεκριμένη μορφή ενέργειας, δηλαδή την πυρηνική.

Είναι περισσότερο από ποτέ, επιτακτική ανάγκη η Ευρωπαϊκή Ένωση να συμφωνήσει σε μια κοινή ευρωπαϊκή προσέγγιση στο ζήτημα της πυρηνικής ασφάλειας, γι' αυτό και στο Συμβούλιο Υπουργών Ενέργειας το Μάρτιο έγιναν συγκεκριμένες προτάσεις.

Η επιλογή της λειτουργίας πυρηνικών αντιδραστήρων είναι μεν εθνικό κυριαρχικό δικαίωμα κάθε χώρας, πρέπει ωστόσο να υπάρχουν διαδικασίες ελέγχου. Μάλιστα, στις προτάσεις που εξετάζονται περιλαμβάνεται το σενάριο οι έλεγχοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τις γειτονικές χώρες να γίνονται από χώρες εκτός Ευρώπης, όπως η ομάδα των G-20.

Βέβαια, δεν μπορούν να επιβληθούν υποχρεωτικά τα stress tests, αλλά είναι απαραίτητη η πολιτική δέσμευση των χωρών που έχουν πυρηνικά ότι θα μπουν άμεσα σε αυτήν τη διαδικασία για τα πυρηνικά τους εργοστάσια, να διεξαχθούν αυτοί οι έλεγχοι στους περίπου εκατόν σαράντα αντιδραστήρες που λειτουργούν στην Ευρώπη με διαφανείς και νέους κανόνες και με κριτήρια, που να περιλαμβάνουν τη σεισμικότητα της περιοχής, την ηλικία των εγκαταστάσεων, τα συστήματα ψύξης και τον τρόπο αντίδρασης σε απρόβλεπτες καταστάσεις και ατυχήματα, να αναθεωρηθεί επί το αυστηρότερον η κοινοτική οδηγία για τους πυρηνικούς αντιδραστήρες και -τέλος- η Ευρωπαϊκή Ένωση να ζητήσει από χώρες, εκτός των είκοσι επτά, να συμμετάσχουν στον ευρωπαϊκό προβληματισμό και να συνεργαστούν στα θέματα των ελέγχων.

Όσον αφορά την Τουρκία, το θέμα της πυρηνικής ασφάλειας έχει ενταχθεί στο διαπραγματευτικό πλαίσιο της υποψήφιας χώρας στο κεφάλαιο για το περιβάλλον και η Ελλάδα, έχει ήδη ζητήσει να ελεγχθούν τα επίπεδα ασφάλειας των σχεδιαζόμενων εγκαταστάσεων της Τουρκίας λόγω της σεισμικότητας, όπως ήδη ανέφερα και εγώ και άλλοι συνάδελφοι προηγουμένως, της περιοχής και να εναρμονιστούν τα κριτήρια και οι προϋποθέσεις ασφάλειας με αυτές που ορίζει η Ευρώπη ή η EURATOM.

Η Ελλάδα πήρε πρωτοβουλίες. Έγιναν τα πρώτα βήματα και είμαστε εδώ για να συζητήσουμε, ώστε να πάμε αποφασιστικά και αποτελεσματικά στην προσπάθεια για αποπυρηνικοποίηση της Ευρώπης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα τριάντα δευτερόλεπτα ακόμη, κυρία Πρόεδρε. Σας ευχαριστώ.

Η ευθύνη μας απέναντι στο περιβάλλον και την ασφάλεια, είναι ευθύνη απέναντι στις επόμενες γενιές. Την ανάγκη για συμβολή σ' αυτήν την προσπάθεια δεν έχει κανείς το δικαίωμα να την οικειοποιηθεί. Είναι αίτημα και ανάγκη όλων, αρκεί να υπάρχει μία μόνο προϋπόθεση, να μην ξεχάσουμε το σκληρό μάθημα που έδωσε το Τσέρνομπιλ και τελευταία η Φουκουσίμα και έπρεπε σ' αυτά τα είκοσι πέντε χρόνια η διεθνής κοινότητα, αλλά και κάθε χώρα να μην παραβλέπει για διάφορους δικούς της, οικείου λόγους οτιδήποτε ζωτικά μας βλάπτει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Βούρο.

Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Διονυσία Αυγερινούπουλου, για οκτώ λεπτά.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πυρηνική ενέργεια δεν είναι ανανεώσιμη, δεν είναι φιλική προς το περιβάλλον, δεν είναι η λύση στο ενεργειακό μας ζήτημα. Η Ελλάδα, πρωτοπόρος στην ηθική περιβαλλοντική διακυβέρνηση, έχει γυρίσει οριστικά την πλάτη στην πυρηνική ενέργεια.

Η Νέα Δημοκρατία παγίως και ο Πρόεδρός μας προσωπικά, ο κ. Αντώνης Σαμαράς, έχουν εγγυηθεί ότι η πυρηνική ενέργεια δεν θα χωρέσει στον ενεργειακό σχεδιασμό της χώρας. Είναι καιρός να το εγγυηθεί και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ όχι μόνο με δηλώσεις και ομιλίες, αλλά και με την υπερψήφιση απαγορευτικής διάταξης νόμου, που να αποκλείει τη χρήση της πυρηνικής ενέργειας για οποιονδήποτε σκοπό πλην της έρευνας. Η σημερινή συζήτηση ας γίνει έναυσμα, λοιπόν, για να υπερψηφίσουμε σε μία νέα συνεδρίαση αυτήν την απαγόρευση και να δεσμευθούμε όλοι μέσα από νόμο.

Η δική μας θέση είναι ξεκάθαρη. Το ισοζύγιο κόστους-οφέλους στο οποίο βασίζεται η επιλογή της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από πυρηνικές εγκαταστάσεις, έχει δυσανάλογα υψηλό ρίσκο για τη ζωή, τη δημόσια υγεία και το φυσικό περιβάλλον. Με την εγγύηση της Νέας Δημοκρατίας, η χώρα μας θα οδηγηθεί σ' ένα ασφαλές μέλλον χωρίς τη συμμετοχή της πυρηνικής ενέργειας στο ενεργειακό της ισοζύγιο.

Το ζήτημα όμως της λειτουργίας των πυρηνικών εργοστασίων δεν είναι μόνο εθνικό, καθώς η ραδιενέργεια έχει μεγάλη διασπορά σε ευρεία γεωγραφική έκταση και αντοχή μέσα στο χρόνο. Το 2012, θα φτάσουν τα ραδιενεργά σωματίδια από το ατύχημα της Φουκουσίμα στις Ηνωμένες Πολιτείες και τον Καναδά. Φαίνεται σαφώς ότι εξήντα έξι χρόνια μετά τα ολοκαυτώματα της Χιροσίμα και του Ναγκασάκι και είκοσι πέντε χρόνια μετά την πυρηνική καταστροφή στο Τσερνόμπιλ η διεθνής κοινότητα δεν έμαθε ακόμη το μάθημά της.

Συνεχίζει τη χρήση της πυρηνικής ενέργειας μη παραδεχόμενη ότι όσο προηγμένη και να είναι σήμερα η πυρηνική τεχνολογία, δεν είναι και ούτε στο ορατό μέλλον πρόκειται να είναι αρκετά προηγμένη, για να μας προσάψει επαρκώς από ένα πιθανό πυρηνικό ατύχημα.

Ο σεισμός και το τσουνάμι στη Φουκουσίμα που προκάλεσαν και το πρόσφατο πυρηνικό ατύχημα, καθώς και άλλα ατυχήματα μικρότερης κλίμακας που έγιναν φέτος σε άλλες χώρες που δεν γίνονται ευρέως γνωστά, επιβεβαιώνουν ότι πυρηνική ασφάλεια δεν υπάρχει.

Ακόμη και εάν παραβλέψουμε την περίπτωση ατυχήματος, ακόμη και κατά τη συνήθη λειτουργία ενός πυρηνικού εργοστασίου δημιουργούνται αναπόφευκτα πυρηνικά απόβλητα. Η υπάρχουσα τεχνολογία, δεν είναι επαρκής για να επεξεργαστεί πλήρως και να καταστήσει ακίνδυνα αυτά τα πυρηνικά απόβλητα.

Κανένας δεν εγγυάται ότι ένα μεγάλης κλίμακας φυσικό φαινόμενο, όπως ένας υποθαλάσσιος σεισμός, δεν θα αποδεσμεύσει τα πυρηνικά απόβλητα που έχουν θαφτεί ως σήμερα στο βυθό της θάλασσας και δεν θα τα φέρει πάλι στην επιφάνεια, θέτοντας όλους μας, αλλά κυρίως το ευαίσθητο θαλάσσιο περιβάλλον και τη θαλάσσια βιοποικιλότητα, σε κίνδυνο.

Αν προσθέσουμε σ' αυτά και τις ποσότητες των πυρηνικών αποβλήτων από εχθροπραξίες, που είναι μία βαριά κληρονομιά για τον πλανήτη μας, μπορούμε να υπολογίσουμε το μέγεθος του πυρηνικού φορτίου με το οποίο έχουμε ήδη επιβαρυνθεί.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, αγνωστικίστρια στο θέμα της χρήσης της πυρηνικής ενέργειας για ειρηνικούς σκοπούς, πρέπει να κάνει μία γρήγορη ενδοσκόπηση και αυτοκριτική και να εφαρμόσει και σ' αυτόν τον τομέα τις βασικές αρχές στις οποίες στηρίζεται το ευρωπαϊκό δίκαιο και η πολιτική περιβάλλοντος, δηλαδή τις αρχές της πρόληψης και της προφύλαξης.

Τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης που κάνουν χρήση πυρηνικής ενέργειας, πρέπει να επανεξετάσουν την πολιτική τους. Θα πρέπει η μη χρήση της πυρηνικής ενέργειας να αποτελέσει τμήμα του ευρωπαϊκού περιβαλλοντικού κεκτημένου.

Κατά δε το μέτρο που η άμεση απαγόρευση των πυρηνικών εγκαταστάσεων δεν είναι δυνατή, πρέπει να αποτραπεί κατ' αρχάς η διασπορά των πυρηνικών εγκαταστάσεων στο ευρωπαϊκό έδαφος και στα με οποιονδήποτε τρόπο με αυτόν συνδεόμενα εδάφη και σε όσες εγκαταστάσεις υπάρχουν να γίνεται τακτικός και ενδελεχής έλεγχος.

Άλλωστε, το διεθνές κλίμα, όπως είπαμε, έχει ήδη ανατραπεί. Η Γερμανία έθεσε τέλος στην πυρηνική πολιτική της. Η Ελβετία ανακάλυψε ότι αναστέλλει τα σχέδιά της, για την ανανέωση των πυρηνικών σταθμών της. Ο Ιταλικός λαός απέρριψε την προο-

πτική δημιουργίας πυρηνικού προγράμματος για τη χώρα, ψήφισε κατά της χρήσης των πυρηνικών και απέδειξε ότι οι λαοί αποφασίζουν ενίοτε πολύ πιο σοφά από την πολιτική τους ηγεσία. Αυτό συμβαίνει συχνά, όταν οι πολιτικές αποφάσεις επηρεάζονται δυσανάλογα από οικονομικούς παράγοντες, ενώ το κοινό αίσθημα λειτουργεί διορθωτικά. Η πλειοψηφία των Ελλήνων είναι σταθερά κατά της χρήσης της πυρηνικής ενέργειας.

Όμως πρέπει να διασφαλίσουμε τη χώρα μας και από την περίπτωση ατυχήματος σε γείτονες χώρες. Στη Βουλγαρία, τη Ρουμανία, τη Σλοβενία, λειτουργούν ήδη πυρηνικά εργοστάσια, ενώ σχεδιάζονται νέα σε γείτονες βαλκανικές και μεσογειακές χώρες. Αυτό σημαίνει ότι η Ελλάδα θα βρίσκεται συνεχώς υπό την απειλή ενός πυρηνικού ατυχήματος, το οποίο δεν μπορούμε να αποτρέψουμε, καθώς είναι εκτός των συνόρων μας. Η Αίγυπτος εξετάζει την κατασκευή πυρηνικών εργοστασίων. Η Τουρκία, παρ' ότι είναι χώρα, όπως είπαμε, με έντονη σεισμική δραστηριότητα, σχεδιάζει την κατασκευή δύο νέων πυρηνικών εργοστασίων.

Για τη χρήση όμως της πυρηνικής ενέργειας ούτε το οικονομικό επιχείρημα στέκει πλέον ούτε το επιχείρημα της ενεργειακής ανεπάρκειας. Με την πρόοδο της επιστήμης και της τεχνολογίας καθίσταται πλέον σαφές, ότι η πυρηνική ενέργεια δεν είναι απαραίτητη, για να καλύψουμε τις ενεργειακές μας ανάγκες. Τα Ηνωμένα Έθνη στην τελευταία τους έκθεση δήλωσαν ότι οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας μπορούν να καλύψουν μέχρι και το 80% της παγκόσμιας ενεργειακής κατανάλωσης έως το 2020. Μάλιστα, λίγες μέρες μετά το πυρηνικό ατύχημα στη Φουκουσίμα η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Περιβάλλοντος δημοσίευσε μία ακόμη πιο αισιόδοξη μελέτη επιστημόνων, σύμφωνα με την οποία οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας θα μπορούσαν να καλύψουν πλήρως την παγκόσμια ζήτηση σε ενέργεια έως το 2050. Αξίζει, λοιπόν, η έρευνά μας και οι επενδύσεις μας να κατευθυνθούν εκεί.

Οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας σε όλο τους το φάσμα από την ηλιακή και την αιολική έως και τη γεωθερμία και τη χρήση υδρογόνου και την παραγωγή ενέργειας από τη διαχείριση απορριμμάτων, αλλά και η νέα τεχνολογία μετατροπής διοξειδίου του άνθρακα σε καύσιμο, μπορούν να δώσουν εναλλακτικές, βιώσιμες και εφικτές λύσεις, αρκεί να επικαιροποιήσουμε το νομικό πλαίσιο που διέπει τις ανανεώσιμες πηγές και να άρουμε τα τεχνικά και τα γραφειοκρατικά εμπόδια.

Περατέρω, πρέπει να αναθεωρηθεί το νομικό πλαίσιο της Διεθνούς Υπηρεσίας Ατομικής Ενέργειας.

Πρώτον, θα πρέπει να αντικαταστήσουμε τις σημερινές απλές συστάσεις με υποχρεωτικούς διεθνείς κανόνες για την πυρηνική ασφάλεια.

Δεύτερον, θα πρέπει να απαγορευθεί απολύτως η κατασκευή και η λειτουργία πυρηνικών εργοστασίων σε σεισμογενείς περιοχές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Τρίτον, θα πρέπει να απαγορευθεί η εναπόθεση πυρηνικών αποβλήτων σε σεισμογενείς περιοχές.

Τέταρτον -και ακόμα πιο βασικό- θα πρέπει να τροποποιηθούν οι σκοποί στο καταστατικό της. Η Διεθνής Υπηρεσία Ατομικής Ενέργειας έχει ως αναπόσπαστο τμήμα του σκοπού της σήμερα τη συνέχιση της παραγωγής ατομικής ενέργειας και δευτερευόντως μόνο την προστασία του περιβάλλοντος. Η υπηρεσία αντιμετωπίζει το ζήτημα της εγκατάστασης των πυρηνικών εργοστασίων με επιχειρηματικά κριτήρια. Δηλώνει ότι η καταστροφή στην Ιαπωνία δεν είναι ικανή να αναχαιτίσει τα νέα πυρηνικά σχέδια, απλώς να τα καθυστερήσει και σύντομα οι πυρηνικοί σταθμοί θα παράγουν το 20% του ηλεκτρικού ρεύματος στον κόσμο. Πρόσφατα εκπρόσωποι της υπηρεσίας προσέγγισαν αφρικανικά κράτη, όπως η Νιγηρία και τους προέτρεψαν να υιοθετήσουν πυρηνική ενέργεια, για να δώσουν ώθηση στην οικονομία τους. Τολμούν να υποστηρίζουν στην ήπαιο αυτή με τις μεγαλύτερες εκτάσεις και την άπλετη ηλιοφάνεια, ότι η πυρηνική ενέργεια είναι η λύση τους και όχι η ηλιακή.

Πρέπει, λοιπόν, να σταματήσουμε αυτήν την προπαγάνδα από

τους διεθνείς οργανισμούς. Γι' αυτόν το λόγο αποτελεί πάγια θέση της Νέας Δημοκρατίας η ίδρυση ενός παγκοσμίου οργανισμού περιβάλλοντος, που θα έχει αποκλειστικό σκοπό την προστασία του περιβάλλοντος και τη βιώσιμη ανάπτυξη. Πρέπει δε, να προκριθεί και άλλη μία πρότασή μας, η ίδρυση της περιφερειακής μονάδας εθελοντικής άμεσης αντιμετώπισης φυσικών καταστροφών με έδρα τη χώρα μας.

Τελευταία, πρέπει να συμμετάσχουμε και να υποστηρίξουμε στη λειτουργία του νεοσύστατου Κέντρου Περιβαλλοντικών Κρίσεων των Ηνωμένων Εθνών. Αν δεν μπορούμε να αποφύγουμε τις φυσικές καταστροφές, ας κάνουμε τουλάχιστον το κάθε τι για να αποφύγουμε τα ανθρωπογενή περιβαλλοντικά ατυχήματα και να προστατεύσουμε τον πλανήτη από τον εαυτό μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Διογυσία Αυγερινούπουλου, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

Παρακαλώ τον Ανεξάρτητο Βουλευτή Αττικής κ. Αθανάσιο Λεβέντη να λάβει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανακάλυψη της ραδιενέργειας στα τέλη του 19^{ου} αιώνα από ένα ραδιενεργό στοιχείο, το ράδιο, από την Μαρία και τον Πιερ Κιουρί, έμελλε να είναι από τις μεγαλύτερες ανακαλύψεις στην ιστορία της ανθρωπότητας.

Ακολουθήσαν από τότε εκατομμύρια μελέτες, έρευνες και ανακαλύψεις, για να οδηγηθούμε στο τέλος στη διάσπαση του ατόμου, την κατασκευή της ατομικής βόμβας, τη χρήση της στη Χιροσίμα και το Ναγκασάκι, στη σύντηξη των ατόμων του υδρογόνου, τη δημιουργία της πυρηνικής βόμβας και σε μία κούρσα εξοπλισμών, που άλλαξε το ρυθμό της ιστορίας.

Καταναλώθηκαν τεράστια ποσά προς αυτήν την κατεύθυνση, πύραυλοι, πυρηνικά όπλα, μέχρι που βέβαια δημιουργήθηκε αυτή η ισορροπία του τρόμου και ευτυχώς έως τώρα κανένας δεν τόλμησε να πατήσει το μοιραίο κουμπί, που θα μπορούσε να αφανίσει όλη την ανθρωπότητα, με έναν πυρηνικό όλεθρο. Είναι γνωστοί και οι αγώνες που έχουν γίνει σε όλο τον κόσμο και στη χώρα μας για τις πυρηνικές βάσεις και όλα τα σχετικά.

Συγχρόνως, λοιπόν, με την πολεμική χρήση της πυρηνικής ενέργειας αναπτύχθηκε και η ειρηνική της χρήση στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, που περιβλήθηκε, αν θέλετε, και με ένα φωτιστέφανο, ότι είναι καθαρή ενέργεια, δεν ρυπαίνει το περιβάλλον και δεν έχει κινδύνους. Μέχρι που ακολούθησαν μια σειρά πυρηνικά ατυχήματα με κορύφωση το Τσέρνομπιλ, για να προσγειωθούμε στη σκληρή πραγματικότητα και να δούμε ότι δεν υπάρχει μια τέτοιο είδους ενέργεια, η οποία να είναι ακίνδυνη και να μην έχει επιπτώσεις.

Επίσης, η πυρηνική ενέργεια χρησιμοποιήθηκε και εξακολουθεί να χρησιμοποιείται στην ιατρική. Τα ραδιενεργά υλικά, τα ραδιενεργά ισότοπα και άλλα υλικά έχουν πολύτιμες εφαρμογές στην ιατρική, τόσο στο διαγνωστικό, όσο και στον θεραπευτικό τομέα. Παραδείγματος χάριν, μέχρι και σήμερα η θεραπεία του καρκίνου του θυρεοειδούς και μια σειρά άλλων ασθενειών γίνεται κατά επιλεκτικό τρόπο με τις ακτινοβολίες από τα ραδιενεργά ισότοπα ή από τις βόμβες κοβαλτίου και πάει λέγοντας.

Για την ειρηνική χρήση της πυρηνικής ενέργειας αναφέρθηκαν από τους προηγούμενους ομιλητές –και δεν θέλω να επαναλάβω τα ίδια– μια σειρά από συνέπειες που υπάρχουν. Κατ' αρχάς, δεν είναι φθηνή ενέργεια. Το είπε ο κ. Παπαδημούλης. Ιδιαίτερα όταν σκεφθεί κανένας την εγκατάσταση, την αποσυναρμολόγηση και προπαντός τη χρήση των πυρηνικών αποβλήτων, τότε το κόστος είναι δυσθεώρητο.

Βέβαια, πρέπει να μην ξεχνάμε και τις οποιοσδήποτε άλλες εγκαταστάσεις, ακόμα και αυτές των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Εγκαθιστάτε με μανία, κύριε Υπουργέ, μία ανεμογεννήτρια στην κορυφή του Κιθαιρώνα. Δεν ξέρω πώς θα τις αποσυναρμολογήσετε. Σε είκοσι χρόνια που αυτές θα έχουν γίνει ξέφτια από τον αέρα και τον πάγο, ποιος θα καθίσει να τις αποσυναρμολογήσει; Ας μην επεκταθούμε περισσότερο.

Τα πυρηνικά απόβλητα είναι ένα μεγάλο πρόβλημα, που μας απασχολεί. Ιδιαίτερα, όμως, είναι οι κίνδυνοι που τους είδαμε στο Τσέρνομπιλ και στη Φουκουσίμα. Είχα την τιμή ύστερα από πρό-

σκληση του Συνδέσμου των Επιστημόνων των Μεγάρων στις 26 Απριλίου του 1986 την ημέρα που έγινε το ατύχημα του Τσέρνομπιλ - το οποίο όμως το πληροφορηθήκαμε αρκετές μέρες αργότερα- να μιλάω στα Μέγαρα με θέμα: «Πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα από την ανάπτυξη της σύγχρονης τεχνολογίας, θετικές και αρνητικές επιπτώσεις της». Τότε, λοιπόν, αναφέρθηκα στις επιπτώσεις που μπορεί να έχει η χρήση των εντομοκτόνων, η χρήση των αντιβιοτικών, η χρήση μιας σειράς άλλων προϊόντων, αλλά και τεχνολογιών που χρησιμοποιούμε και βέβαια, ανάμεσα στα άλλα, τις επιπτώσεις που μπορεί να έχει η ειρηνική χρήση της πυρηνικής ενέργειας, η οποία ως τότε ήταν σε ένα μεγάλο βαθμό, θα έλεγα, θεοποιημένη.

Βέβαια, λιγάκι ξένισε το ακροατήριο και είχε ακολουθήσει και μια σχετική συζήτηση. Και ήρθε μετά από τρεις-τέσσερις μέρες αυτό το τραγικό γεγονός, το οποίο, επίσης, πρέπει να το δούμε και στις σωστές του διαστάσεις, γιατί τότε ήταν σαν να είχε έρθει, τέλος πάντων, η Αποκάλυψη του Ιωάννη. Ειπώθηκαν πάρα πολλά πράγματα. Ασφαλώς, ήταν οδυνηρές, οδυνηρότατες οι επιπτώσεις. Χάθηκαν πολλοί άνθρωποι και επί τόπου και ύστερα από μέρες, μήνες, χρόνια και ακόμα υποφέρουν άνθρωποι.

Είχε αναφερθεί, όμως, ότι στην Ελλάδα θα έχουμε δέκα χιλιάδες, εκατό χιλιάδες λευχαιμίες, καρκίνους του θυρεοειδούς κ.λπ.. Θυμάμαι όταν τις πρώτες εβδομάδες του ατυχήματος στο Τσέρνομπιλ ο καθηγητής Τριχόπουλος, που είναι ειδικός σε αυτόν τον τομέα της υγιεινής, μίλησε και είπε ότι θα χάσουμε πολύ περισσότερους ανθρώπους από το τσιγάρο από ό,τι θα χάσουμε από το Τσέρνομπιλ, ξεσηκώθηκαν και οι πέτρες να τον λιθοβολήσουν. Όντως, έχουν χαθεί πολλοί περισσότεροι από το τσιγάρο. Αυτό δεν σημαίνει, όμως, ότι πρέπει να υποτιμάμε ότι χάθηκαν άνθρωποι και στη χώρα μας. Δεν είδαμε, βέβαια, να έχουν αυξηθεί στατιστικώς σε μεγάλο βαθμό οι περιπτώσεις λευχαιμίας ή καρκίνου του θυρεοειδούς, που θα ήταν και οι κύριες επιπτώσεις από ένα τέτοιο ατύχημα.

Επίσης, είδα τώρα το τραγικό ατύχημα της Φουκουσίμα. Πράγματι, είναι φοβερό, όπως και να το κάνει κανείς. Το να λέμε, όμως, ότι θα μολυνθούν οι θάλασσες με πυρηνικά απόβλητα και ότι θα φθάσουν μέχρι τη Μεσόγειο είναι υπερβολή. Ας μην φθάνουμε σε τέτοιες υπερβολές, γιατί δείχνουν τουλάχιστον άγνοια και των στοιχειωδών κανόνων της επιστήμης και της κοινής λογικής.

Επομένως, δεν πρέπει να τα δαιμονοποιούμε, αλλά δεν πρέπει να είμαστε και υπεραισιόδοξοι. Πρέπει να δούμε τι θα γίνει από εδώ και πέρα.

Άκουσα με ενδιαφέρον αυτό που ελέχθη από το ΛΑΟΣ, που το έχουμε ακούσει και από τον κ. Καρατζαφέρη να το αναπτύσσει, να κάνουμε και εμείς εδώ μια εγκατάσταση, μια και έχουμε το ουράνιο και μας βρίσκεται, για να μην πάει χαμένο. Νομίζω ότι είναι –θα μου επιτρέψετε να πω– ανεύθυνη αυτή η θέση για μια χώρα σαν τη δική μας, όπου ξέρουμε ότι ανά πάσα στιγμή δεν υπάρχει οπτί που να είναι σίγουρο, να πατάει σε στέρεα θεμέλια, ακόμα και με όλους τους αντισημειοκάνονισμούς.

Ευτυχώς, στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια έχουμε σεισμούς έξι, εξήμισι, επτά Ρίχτερ με το ζόρι. Έχουν υπάρξει, όμως, σεισμοί 8 και 8,5 Ρίχτερ στο χώρο το δικό μας. Δεν ξέρω, λοιπόν, πόσο θα μπορέσουμε να αντέξουμε. Δεν είναι μόνο αυτό. Υπάρχει και το οποιοδήποτε λάθος που, όπως και να το κάνουμε, πάντοτε θα παραμονεύει. Δεν υπάρχει καμιά τέτοια εγκατάσταση, η οποία να είναι 100% ασφαλή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κυρία Πρόεδρε.

Αυτό είναι κάτι που πρέπει πάντοτε να το έχουμε κατά νου.

Επομένως, από αυτήν την άποψη, εμείς, σαν Δημοκρατική Αριστερά πιστεύουμε ότι δεν έχουμε περιθώρια όχι μόνο εμείς, αλλά κανένας στον κόσμο δεν έχει περιθώρια να εξασφαλίσει 100% αυτήν την ενέργεια, που θα είναι απαλλαγμένη από κινδύνους για ένα οποιοδήποτε ατύχημα.

Συζητιέται, βέβαια, τώρα –και τελειώνω με αυτό, κυρία Πρόεδρε– ότι θα μπορεί στο μέλλον να υπάρξει η πυρηνική σύντηξη, η σύντηξη των ατόμων, των πυρήνων του υδρογόνου, η οποία θα μπορέσει να μην παράγει ραδιενεργά απόβλητα. Αυτό είναι γε-

γονός. Όντως, πλην όμως και εδώ υπάρχει πάντα ο κίνδυνος να γίνει μια πυρηνική έκρηξη τύπου βόμβας υδρογόνου. Αυτό ακόμα δεν το έχουμε εξασφαλίσει. Δεν ξέρω τι μπορεί να γίνει ύστερα από πενήντα ή από εκατό χρόνια. Σήμερα, όμως, με τα σημερινά δεδομένα δεν υπάρχουν τέτοια περιθώρια.

Υπάρχουν οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, βέβαια, τις οποίες πρέπει να τις αξιοποιήσουμε, με λελογισμένη χρήση πάλι και εδώ, όχι καταστρέφοντας τα πάντα, για να εγκαταστήσουμε παντού ανεμογεννήτριες, μέσα στα ελατοδάση ή οπουδήποτε αλλού. Αυτό, λοιπόν, πρέπει να το έχουμε υπ' όψιν για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, που μπορούν να δώσουν μια λύση.

Μια άλλη λύση, βέβαια, είναι να μην κάνουμε και τόσο υπερκατανάλωση της ενέργειας, που τη σπαταλούμε αλόγιστα. Αν φύγετε και από τη Βουλή και γυρίσετε αυτό το Σαββατοκύριακο όλα τα γραφεία, θα δείτε ότι σε αρκετά από αυτά θα δουλεύουν τα κλιματιστικά που καταναλώνουν ενέργεια. Αυτό γίνεται στον υπερθετικό βαθμό σε όλη τη χώρα μας και σε όλη την οικουμένη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Αθανάσιο Λεβέντη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Κωνσταντίνος Γεϊτόνας.

Ορίστε, κύριε Γείτονα, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θετική είναι η πρωτοβουλία του ΣΥΡΙΖΑ γι' αυτήν την ειδική συνεδρίαση για το ζήτημα της πυρηνικής ενέργειας και των κινδύνων, που συνεπάγεται η παραγωγή και η χρήση της. Για μένα, το ζήτημα είναι πάντα στην επικαιρότητα από τη φύση του, πολύ περισσότερο μάλιστα μετά το πρόσφατο ατύχημα στην Ιαπωνία και είκοσι πέντε χρόνια μετά το Τσερνομπίλ.

Μιας και μιλάω για το Τσερνόμπιλ, μάλλον είμαι ο μόνος στην Αίθουσα που έχω την εμπειρία του Τσερνόμπιλ ως μέλος της Διευρυμένης Επιτροπής τότε που διαχειριστήκαμε την κρίση. Επικεφαλής αυτής της Διευρυμένης Επιτροπής ήταν ο Γιώργος Γεννηματάς ως Υπουργός Υγείας και εγώ ήμουν Υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ.

Αιφνιδιαστήκαμε τότε. Ήταν μία πρωτόγνωρη κατάσταση έκτακτης ανάγκης, που έως τότε δεν είχαμε αντιμετωπίσει και εμείς, αλλά και άλλες χώρες. Λέω, όμως, για την ιστορία και για τα Πρακτικά, ότι ανταποκριθήκαμε με ομοθυμία, με καλή συνεργασία όλων των παραγόντων της δημόσιας ζωής και με ανταπόκριση του κοινού. Πέρα από ένα μικρό πανικό που δημιουργήθηκε στην αρχή, καταφέραμε τότε να λειτουργήσουμε ως πολιτεία και ως κοινωνία με σύνεση και αποτελεσματικότητα και πράγματι, ελαχιστοποιήσαμε τις οποιοσδήποτε συνέπειες.

Κατά τη γνώμη μου, το πρόσφατο ατύχημα στην Ιαπωνία ανέδειξε με δραματικό τρόπο, όπως είπαν προηγουμένως και οι συνάδελφοι, πως, παρά την πρόοδο της τεχνικής και της επιστήμης, παρά τα πολλαπλά και συνεχώς ενισχυόμενα μέτρα ασφαλείας, ποτέ δεν μπορεί κανένας να αποκλείσει έναν αστάθμητο παράγοντα για πυρηνικό ατύχημα.

Στην προκειμένη περίπτωση, ο ισχυρός σεισμός σε συνδυασμό με το τσουνάμι, οι παραλείψεις στο σχεδιασμό των έργων, όπως απεδείχθη, αλλά και κάποια λάθη χειρισμών, είχαν τις γνωστές σοβαρές επιπτώσεις. Με αφορμή αυτό το ατύχημα, κάναμε κοινή συνεδρίαση οι δύο Επιτροπές Περιβάλλοντος και Τεχνολογίας στην Επιτροπή Περιβάλλοντος συμμετέχω και δεχθήκαμε σε ακρόαση τους κορυφαίους Έλληνες ατομικούς επιστήμονες από την Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας, το «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟ» και τον Πρύτανη Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου που είναι και ατομικός επιστήμονας.

Ήταν μία πολύ ενδιαφέρουσα ακρόαση, μία πλήρης και διαφωτιστική ενημέρωση. Θα έλεγα ότι ήταν από μία άποψη και ενθαρρυντική – νομίζω ότι αναφέρθηκε η συνάδελφος κ. Φαρμάκη σ' αυτό – γιατί, όπως μας είπαν, υπάρχει ένα ικανοποιητικό δίκτυο παρακολούθησης στην Ελλάδα. Υπάρχει, δηλαδή, μία επιστημονική επαγρύπνηση για τέτοια θέματα ραδιενέργειας.

Στα δύο λεπτά που μου απομένουν, θα ήθελα να πω το εξής: Με βάση όσα έχουν ειπωθεί και γνωρίζουμε, με βάση την εμπειρία και τα διδάγματα από το τελευταίο ατύχημα, αλλά και την

ακρόαση και τα όσα συζητήσαμε με τους επιστήμονες, προκύπτουν για μένα τρία ζητήματα και τρεις επισημάνσεις, στις οποίες πρέπει να επικεντρωθούμε.

Η πρώτη επισημάνση αφορά τη χρήση της πυρηνικής ενέργειας γενικότερα στην Ευρώπη. Ειπώθηκε ότι πολλά μέλη περιλαμβάνουν την πυρηνική ενέργεια στο ενεργειακό τους μοντέλο. Θα έλεγα ότι η Γαλλία είναι το «εμιράτο» της ατομικής ενέργειας. Δεν είναι εύκολο να αλλάξει η κατάσταση από τη μία μέρα στην άλλη. Είναι θετική η απόφαση της Γερμανίας να κλείσει μέχρι το 2022 τους σταθμούς παραγωγής. Ενώνω, όμως, τη φωνή μου μ' αυτούς που λένε ότι θα πρέπει να αναληφθούν πρωτοβουλίες σε ευρωπαϊκό επίπεδο και η Ελλάδα να πρωτοστατήσει σ' αυτές τις πρωτοβουλίες, προκειμένου να δημιουργηθεί μία στρατηγική σταδιακής απεξάρτησης από την πυρηνική ενέργεια, με παράλληλη προώθηση των ΑΠΕ. Δηλαδή σε πρώτη φάση να παύσουν, τουλάχιστον να παγώσουν, τα σχέδια για νέους σταθμούς.

Στη χώρα μας είναι δεδομένη, κατηγορηματική και σαφής η δήλωση της Κυβέρνησης για μη συμμετοχή της πυρηνικής ενέργειας στο ενεργειακό ισοζύγιο, δηλαδή για μη εισαγωγή της πυρηνικής ενέργειας. Και αυτό είναι σωστό. Εδώ θα ήθελα να σταθώ υπό την πρώην ιδιότητά μου ως Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ, αλλά και ως μηχανικός. Η σεισμικότητα της χώρας περιπλέκει πολύ περισσότερο το πρόβλημα στην Ελλάδα. Μην απλοποιούμε το θέμα του σεισμού. Το είχαν απλοποιήσει και στην Ιαπωνία και είδαμε τι συνέβη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ασφαλώς οι επιστήμονες λένε ότι οι νέοι σταθμοί έχουν μεγαλύτερους συντελεστές ασφαλείας, είναι υψηλής τεχνολογίας. Το πρόβλημα, όμως, του σεισμού παραμένει.

Επίσης, παραμένει, κυρία Πρόεδρε – και κλείνω με αυτό – το θέμα των αποβλήτων, το οποίο έχει σχέση με τη δεύτερη επισημάνσή μου. Δεν έχει λυθεί το θέμα των αποβλήτων.

Μην ξεχνάμε, λοιπόν, ότι εκλύεται στην Ελλάδα το 50% της σεισμικότητας της Ευρώπης. Και αναμένονται μεγάλοι σεισμοί σε θαλάσσια τόξα που μπορεί να έχουν μεγάλες επιπτώσεις, τις οποίες δεν τις έχουμε δει μέχρι τώρα. Άρα, ο σεισμός και το θέμα των αποβλήτων, που δεν έχει λυθεί, για μένα κάνει απαγορευτική τη χρήση.

Μία κοβέντα μόνο για την τρίτη επισημάνση όσον αφορά τη λειτουργία των υφιστάμενων πυρηνικών σταθμών, εργοστασίων σε γειτονικές περιοχές. Όλη η περιοχή μας έχει πρόβλημα σεισμικότητας. Αναφέρομαι και στη Βουλγαρία και στο σχέδιο για την Τουρκία. Όπως προείπα, ο παράγοντας σεισμική επικινδυνότητα ισχύει για όλη την ευρύτερη περιοχή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε, με το εξής: Επιβάλλεται η αυστηροποίηση των κριτηρίων ελέγχου της λειτουργίας όλων αυτών των εργοστασίων από την Ευρωπαϊκή Ένωση και η συνεχής παρακολούθησή τους.

Συμπέρασμα: Όχι εισαγωγή στο δικό μας ενεργειακό ισοζύγιο της πυρηνικής ενέργειας. Από δω και πέρα, πρωτοβουλίες στην Ευρώπη για τη σταδιακή απεξάρτηση από την πυρηνική ενέργεια και αυστηρή παρακολούθηση της λειτουργίας και κατάστασης των υπαρχόντων σταθμών.

Αυτό ήθελα να προσθέσω σε αυτήν τη σημερινή συζήτηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Γεϊτόνα.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι τα συμφέροντα που συνδέονται με την παραγωγή και τη μεταφορά ενέργειας συγκρούονται εκεί όπου υπάρχει υψηλή ζήτηση, εκεί όπου υπάρχει μεγάλη εξάρτηση κι εκεί που κυριαρχούν ανορθολογικές αγορές. Αυτό κανένας δεν μπορεί να το αμφισβητήσει. Στην Ευρώπη, δυστυχώς, συμβαίνουν σε

διάφορες αναλογίες και τα τρία.

Άρα, λοιπόν, η Ευρώπη –ξεκινώ από αυτό γιατί ανήκουμε στην Ευρώπη, όσο κι αν μερικές φορές θέλουμε να το ξεχνάμε– έχει ένα λόγο παραπάνω να λειτουργήσει στρατηγικά, συντονισμένα και να αντιμετωπίσει αυτό το ζήτημα, γιατί είναι ο μόνος τρόπος να μη χάσει τον έλεγχο του ενεργειακού της κόστους. Ο κίνδυνος να αυξηθούν οι τιμές ενέργειας στο μέλλον είναι τεράστιος κι αυτό το γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά.

Η ενέργεια, λοιπόν, μπορεί να μην είναι εύκολη λύση, εύκολη εννοώντας, χωρίς οικονομικό ή πολιτικό κόστος. Ωστόσο, είναι θέμα επιβίωσης και ως τέτοιο πρέπει να το δούμε, ειδικά εμείς που βρισκόμαστε σε μία περιοχή έντονων γεωπολιτικών κλυδωνισμών και βέβαια, υπό καθεστώς μνημονίου, με ό,τι αυτό συνεπάγεται στα δημόσια οικονομικά μας. Πάνω απ' όλα δεν πρέπει –είναι το μόνο δηλαδή που μας λείπει– να βάλουμε στο τραπέζι και θέματα ενεργειακής αβεβαιότητας.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε πολύ καλά ότι, ως κυβέρνηση, διαφοροποιήσαμε και τις πηγές και τους προμηθευτές και τους ενεργειακούς διαύλους. Υπογράψαμε κρίσιμες συμφωνίες επάρκειας και ασφάλειας, οι οποίες είχαν πολλαπλά αποτελέσματα –όχι μόνο την ανάδειξη της Ελλάδας ως ενεργειακού διαύλου σε παγκόσμιο επίπεδο, αλλά και τη στήριξη και την περιφερειακή ανάπτυξη– συμφωνίες στις οποίες μπορούν να βασιστούν οι φορείς για να επεκτείνουν τα δίκτυα φυσικού αερίου. Και βέβαια, να προσθέσω και τον πετρελαιαγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη για την ανάπτυξη του Έβρου και της ευρύτερης περιοχής εκεί.

Η ενέργεια, λοιπόν, είναι θέμα επιβίωσης και περιφερειακής ανάπτυξης.

Αυτήν την εθνική πολιτική κύριε Υπουργέ, που χτίσαμε με κόπο και ρίσκο, προσωπικό ρίσκο για τους εμπνευστές της –αντιλαμβάνεστε για τι μιλάω– την ακυρώσατε «με το καλημέρα», με το που ήρθατε στην Κυβέρνηση.

Τα αποτελέσματα τα βλέπουμε τώρα. Πριν από λίγες μέρες ακυρώθηκε η επίσκεψη του Υπουργού Εξωτερικών του κ. Λαμπρινίδη, στη Μόσχα. Δεν χρειάζεται να σας φέρω κατάλογο των επισκέψεων που είχαμε κάνει εμείς επί κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας, προκειμένου να μπορέσουμε να χτίσουμε αυτήν την ενεργειακή πολιτική.

Κι όχι μόνο αυτό. Εσείς καταργήσατε και το Συμβούλιο Εθνικής Ενεργειακής Στρατηγικής (ΣΕΕΣ) και δεν φροντίσατε να το αντικαταστήσετε με κάποιο άλλο όργανο ή πρωτοβουλία. Επίσης, παγώσατε τον ετήσιο κυλιόμενο μακροχρόνιο ενεργειακό σχεδιασμό, δηλαδή ένα εργαλείο με αντικειμενικές και τεκμηριωμένες παραδοχές και με προτάσεις βραχυπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων μέτρων για το ενεργειακό μείγμα της χώρας. Ενεργειακό μείγμα, που σήμερα το αποφασίζετε ειδικά για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (ΑΠΕ) για παράδειγμα, μέσω υπουργικών αποφάσεων. Αυτά είναι αστεία πράγματα.

Ζητάτε συναίνεση, κύριε Υπουργέ, όταν δεν καταλαβαίνετε ότι η ενέργεια δεν είναι θέμα μιας παράταξης ή μιας κυβέρνησης, ειδικά στη χώρα όπου όσο δεν αναζητούνται επιστημονικά λύσεις, τόσο θα εγκλωβίζεται σε ιδεοληψίες για κάθε είδους καυσίμου, ανανεώσιμου και μη.

Έρχομαι λίγο στο μίγμα και θα πάω αμέσως μετά στα πυρηνικά.

Όσον αφορά το λιγνίτη, είναι εγχώριο καύσιμο, προσφέρει ασφάλεια και ισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη. Τι κάνετε, κύριε Υπουργέ; Τον υποτάξατε στο μνημόνιο –θα μας δοθεί η ευκαιρία να το συζητήσουμε στο νομοθέτημα που θα φέρете την άλλη εβδομάδα– ματαιώσατε το διαγωνισμό της Βεύης που είχαμε προκηρύξει το καλοκαίρι του 2009, τον επαναπροκηρύξατε, αν θυμάμαι καλά, το Φεβρουάριο του 2010 και ακόμα είναι σε εκκρεμότητα.

Να συνεχίσω, κύριε Υπουργέ; Με τον οίστρο της, η προκάτοχος του κ. Παπακωνσταντίνου, κ. Μπιρμπίλη, το Νοέμβριο του 2009, διέταξε τον περιορισμό των φορτίων στην Πτολεμαίδα και την αναστολή των δραστηριοτήτων στα ορυχεία, κάτι που συνέδεσε με τις κλιματολογικές συνθήκες εκείνης της εποχής – υπήρχε αναστροφή θερμοκρασίας και άπνοια– αρμοδιότητα του ΔΕΣΜΗΕ, σύμφωνα με τον Κώδικα Διαχείρισης Συστήματος. Δη-

λαδή και ασχετοσύνη!

Όσον αφορά το φυσικό αέριο, σας είπα προηγουμένως για τις συμφωνίες. Εσείς τώρα «καίγεστε» να πουλήσετε τη ΔΕΠΑ και το ΔΕΣΦΑ.

Όσον αφορά τις ΑΠΕ, με τεράστιες τεχνικές, οικονομικές και χωροταξικές απαιτήσεις, ό,τι έχει γίνει μέχρι τώρα αυτούς τους μήνες –επειδή πολλοί συνάδελφοι μίλησαν για το μείγμα ΑΠΕ– είναι δουλειά, είναι έργο της Νέας Δημοκρατίας. Ακόμα και το νομοσχέδιο για την επιτάχυνση ήταν δική μας δουλειά.

Το θέμα, επίσης, που δεν καταλαβαίνετε, κύριε Υπουργέ, είναι ότι στις ΑΠΕ εκείνο που έχει σημασία είναι η απορρόφησή τους από το σύστημα και όχι τόσο η παραγωγή τους. Τι έχει γίνει στα δίκτυα αυτά τα δύο χρόνια; Πείτε μου ένα «χιλιομετράκι» δικτύων που βάλανε παραπάνω! Για να μη μιλήσω βέβαια για τα επδεικτικά έργα, όπως είναι τα φωτοβολταϊκά στις στέγες με το ν. 3734/2009, που δίνουν προστιθέμενη αξία στην Ελλάδα και προσφέρουν οικονομική ανάπτυξη και δραστηριότητα ή για τη βελτίωση της ανταποδοτικότητας, της εξοικονόμησης και της ορθολογικής χρήσης, όλα αυτά που συνδυάζονται στο μείγμα.

Και έρχομαι στα πυρηνικά. Τα πυρηνικά τα θυμόμαστε όταν υπάρχει ατύχημα, ή όταν ανεβαίνουν οι τιμές και η ζήτηση. Γι' αυτούς τους δύο λόγους έρχονται στην επικαιρότητα τα πυρηνικά. Στην Ελλάδα, κύριοι συνάδελφοι, για το προβλεπόμενο μέλλον –και προσέχω καλά τις λέξεις που χρησιμοποιώ– δεν υπάρχει ούτε πρόθεση σε αρμονία με την κοινή γνώμη, αλλά ούτε και ανάγκη να συζητάμε για πυρηνικά.

Ας δούμε τι έλεγε ο μακροχρόνιος σχεδιασμός, που πιστεύω ότι ισχύει ακόμα, εκτός αν παραμείνετε κι άλλους μήνες στην εξουσία, οπότε και θα καταρρεύσει πλήρως. Μιλούσε για μείωση της χρήσης του λιγνίτη και για αύξηση της χρήσης φυσικού αερίου, πράγμα δύσκολο, διότι δεν έχετε προχωρήσει σε κάποια συμφωνία προμήθειας αερίου με τρίτες χώρες. Και να σας θυμίσω εδώ για το φυσικό αέριο ότι το 2008 είχε γίνει συμφωνία για ένα bcm από το Αζερμπαϊτζάν, το οποίο έκτοτε εγκαταλείφθηκε και μόλις πριν από λίγες εβδομάδες υπογράψατε συμφωνία για 700 εκατομμύρια κυβικά μέτρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όσο για τις ΑΠΕ ο σχεδιασμός μιλούσε για χρήση ΑΠΕ στα ανώτατα όρια του τεχνικά εφικτού, αλλά και του οικονομικά αποδεκτού, γιατί δεν θα πρέπει να τα ξεχνάμε αυτά. Και βέβαια, η περιορισμένη, και εφόσον γίνει κοινωνικά αποδεκτή, χρήση εισαγόμενου λιθάνθρακα –όλα αυτά σε συνδυασμό– μπορούν να καλύψουν τις ενεργειακές ανάγκες της χώρας και να μη χρεοκοπούμε πυρηνικά.

Προσωπικά, είμαι αντίθετος με τα πυρηνικά. Όμως, θέλω να σας πω ότι για ένα τέτοιο θέμα για το οποίο υπάρχει σε παγκόσμιο επίπεδο τόσο έντονη τεχνολογική διαμάχη –ο κ. Παπαδημούλης μίλησε για συμφέροντα– δεν είναι εύκολο ούτε το «ναι», ούτε το «όχι».

Ας δούμε τι λέει η Ευρωπαϊκή Ένωση στο σχέδιο δράσης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

Πρώτον, αναγνωρίζει τη συμβολή των πυρηνικών στον περιορισμό των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα. Αυτές είναι αναφορές από το Σχέδιο Δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επίσης, υπογραμμίζει την κορυφαία σημασία που έχει το θέμα της ασφάλειας και της αξιοπιστίας –safety and security– και αναφέρει ότι αν ένα κράτος-μέλος μειώσει την παραγωγή του σε πυρηνικά, τότε θα πρέπει να υποκαταστήσει αυτή τη μείωση με ηλεκτροπαραγωγή από άλλο καύσιμο, αλλά με χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα. Αυτή είναι απόφαση που αφορά τα κράτη-μέλη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε συνάδελφε, θα πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω ακόμα δύο λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μα, έχετε μιλήσει ήδη δύο λεπτά παραπάνω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Έχετε ήδη μιλήσει επτά λεπτά, κύριε Μουσουρούλη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Ας δούμε τώρα τι συμβαίνει στην Ευρώπη, όπου η ηλεκτροπαραγωγή είναι 28%-30%. Από ποιες χώρες προέρχεται; Από τα λεγόμενα «πράσινα κράτη-μέλη», όπως είναι η Δανία, η Γερμανία, η Γαλλία, το Βέλγιο, η Νορβηγία. Ειδικά στη Γαλλία με το 80% περίπου έχουμε μικρότερη εξάρτηση, χαμηλότερες εκπομπές και φθηνότερες τιμές. Όμως, αυτό μπορούμε να το συζητήσουμε, γιατί ακούστηκε προηγουμένως ότι δεν είναι φθηνές οι τιμές.

Μίλησα για προβλεπόμενο μέλλον. Αν, όμως, το μέλλον είναι απρόβλεπτο, με αβεβαιότητα, σε εθνικό ή σε διεθνές επίπεδο, τι πρέπει να κάνουμε εμείς; Πρέπει να προετοιμάσουμε τη χώρα. Γι' αυτό πρέπει να είμαστε ενήμεροι.

Πρέπει να δρούμε προληπτικά. Πρέπει να παίρνουμε μέτρα για τους γείτονες, το οποίο δεν κάνουμε. Στη γειτονιά μας, στα 700 χιλιόμετρα από την Ελλάδα μιλάμε για προγραμματισμό 12.000 MW. Τα 12.000 MW –ο συνεργάτης σας μπορεί να με διορθώσει, αν κάνω λάθος- σημαίνουν περίπου 300 τόνους το χρόνο πυρηνικά απόβλητα γύρω μας, δίπλα μας. Η Σερβία, η Αλβανία, η Βουλγαρία, η Ρουμανία, η Σλοβακία, η Τσεχία, ακόμη και η Αίγυπτος και η Τυνησία προγραμματίζουν πυρηνικά. Για να μην πω για την Τουρκία και να βάλω και μια άνω τελεία: Οι πυρηνικοί αντιδραστήρες παράγουν, όπως γνωρίζετε, πλουτώνιο, που αν διαχωριστεί, δημιουργείται μια πρώτης τάξεως πρώτη ύλη για πυρηνικά όπλα.

Τι να κάνουμε, λοιπόν; Επανερχομαι. Να μπορούμε να κάνουμε έρευνα και να παρακολουθούμε όλες αυτές τις εξελίξεις. Να λάβουμε μέτρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα σταθώ –και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- σε μια ημερίδα, που είχε γίνει από το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών το Μάιο του 2008, νομίζω, η οποία τι ακριβώς έλεγε; Έλεγε ότι η χώρα πρέπει να προετοιμαστεί για την ισότιμη συμμετοχή της στο διεθνή διάλογο.

Είμαστε εναντίον των πυρηνικών στην Ελλάδα, αλλά πρέπει να έχουμε τη δυνατότητα να συμμετέχουμε ισότιμα σε αυτόν το διάλογο. Άρα, να προετοιμάζουμε τη χώρα, για να μπορεί να παρακολουθεί αυτές τις εξελίξεις.

Κλείνω με πρόταση: Ξαναφέрте τον στρατηγικό ενεργειακό σχεδιασμό. Δημιουργήστε πάλι το ΣΕΕΣ ή κάποιο άλλο υποστηρικτικό όργανο, όποιο θέλετε. Φτιάξτε μια επιστημονική γραμματεία, η οποία δεν υπάρχει, και συγκροτήστε μία ομάδα έργου υπό το ΣΕΕΣ, η οποία θα σας δίνει τεκμηριωμένες και αξιόπιστες προτάσεις.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Υπάρχει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν υπάρχει όργανο. Όλα τα αποφασίζετε πολιτικά και με υπουργικές αποφάσεις. Δημιουργήστε ένα τέτοιο όργανο ανεξάρτητο, διότι, όπως είπα πριν –και τελειώνω- το θέμα της ενέργειας δεν είναι θέμα ούτε μιας παράταξης ούτε μιας κυβέρνησης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Μουσουρούλη, ο οποίος πήρε μεν πολύ χρόνο, αλλά είχε ιδέες να μας εκθέσει. Έτσι τον ακούσαμε με προσοχή.

Παρακαλώ τώρα το Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συνάγερμου κ. Κωνσταντίνο Αϊβαλιώτη να λάβει το λόγο για πέντε λεπτά, κατ' αρχάς, εκτός αν έχετε και εσείς πρόσθετες ιδέες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, και εγώ και ο προλαλήσας συνάδελφος είμαστε και οι δύο «Κωστήδες». Οπότε μπορείτε να κάνετε μία μικρή υπέρβαση, με την ανοχή σας και την άδειά σας πάντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Έχω πει πολλές φορές πως ήταν για μένα ιδιαίτερη τιμή να έχω επί σειρά ετών το γραφείο του κορυφαίου Έλληνα δημοσιογράφου, Γιάννη Μαρίνου, όταν ήταν Ευρωβουλευτής και βοηθούσε την πατρίδα. Ο Γιάννης Μαρίνος, λοιπόν, επί χρόνια αρθρογραφούσε και πάλευε στην Ευ-

ρωβουλή για την πυρηνική σύντηξη, η οποία είναι η φθηνή και περιβαλλοντικά φιλική πηγή ενέργειας.

Γι' αυτό και η σύντηξη, ακριβώς επειδή είναι και φθηνή και φιλική πηγή ενέργειας –το ξέρετε, κύριε Καθηγητά- αντιμετωπίζει την εχθρότητα και των πετρελαϊκών εταιρειών, αλλά και των εμπόρων και παραγωγών πυρηνικών υλικών. Αν είχε, λοιπόν, προκριθεί η σύντηξη και όχι η διάσπαση του ατόμου –επί εικοσιπέντε χρόνια αρθρογραφεί ο Γιάννης Μαρίνος στον «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ» και στο «ΒΗΜΑ» για την πυρηνική σύντηξη- πολλές από τις καταστροφές που ζήσαμε και τις συζητάμε σήμερα θα είχαν αποφευχθεί.

Όταν μιλά κανείς για το Τσερνομπίλ, του έρχονται στο νου εικόνοες εκείνου του Πάσχα του '86, όπου όλοι απορούσαμε για την έκταση της καταστροφής που είχε γίνει στο Τσερνομπίλ, αλλά περιέργως πέπλο μυστηρίου κάλυπτε στην Ελλάδα τα πάντα. Όλοι θυμόμαστε τους επιστήμονες με τις λευκές μπλούζες, οι οποίοι πήγαιναν τότε με τις κάμερες της ΕΡΤ σε καλλιέργειες και έτρωγαν φράουλες από το χωράφι. Τις θυμόμαστε αυτές τις εικόνοες; Κάποιοι κύριοι με φόρμες έτρωγαν φράουλες. Κάποιοι άλλοι καθηγητές πανεπιστημίου κατανάλωναν μπροστά στην τηλεόραση λίτρα γάλακτος, για να δείξουν ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Και όλα αυτά μπροστά στις κάμερες της κρατικής τηλεόρασης, για να μας πείσουν ότι όλα είναι εντάξει!

Ήταν, λοιπόν, μια προσπάθεια συγκάλυψης και παραμυθιάσματος του κόσμου από την κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου, η οποία προσπάθεια ξεπέρασε τότε κάθε όριο. Σε μια χώρα μόνο με κρατικά μέσα ενημέρωσης, ζούσαμε όλοι στο σκοτάδι και έπρεπε να περάσουν χρόνια, για να αποκαλυφθεί αυτό που μόλις πριν από δυο μήνες είδαμε σε έρευνα του Παύλου Τσίμα στο «MEGA», ότι δηλαδή η κεντρική Ελλάδα δέχθηκε τεράστιες ποσότητες ραδιενέργειας και ήταν από τις πληγείσες περισσότερο περιοχές της Ευρώπης ή μάλλον του κόσμου από τη ραδιενέργεια, η οποία εκλύθηκε στο συγκεκριμένο δυστύχημα!

Κοροϊδία, λοιπόν, συγκάλυψη και περιφρόνηση ενός κόσμου μαζί με το θέατρο των δήθεν υπεύθυνων, που προσπαθούσαν να μας πείσουν ότι μπορούσαμε να τρώμε ό,τι και πριν –εξ ου και το θέατρο με τις φράουλες και το γάλα- αντί να μας πουν την αλήθεια και να σώσουν έτσι μερικές χιλιάδες Έλληνες, που έπαθαν καρκίνο.

Περίεργο είναι και αυτό που γίνεται σήμερα με την περίπτωση της Φουκουσίμα. Όσο περνάει ο καιρός, όλο και λιγότερα μαθαίνουμε από τα διεθνή μέσα ενημέρωσης, όλο και μικρότερη είναι η ροή πληροφόρησης, για να μην πω ότι έχει μηδενιστεί σήμερα, σχετικά με αυτό το ατύχημα. Και όλα αυτά, γιατί τεράστια συμφέροντα, αυτά της κατασκευής πυρηνικών σταθμών, μπήκαν σε κίνδυνο με το ατύχημα της Φουκουσίμα.

Εν ολίγοις, δηλαδή, για να το πούμε πολύ απλά, όπως το καταλαβαίνει ο κόσμος, κάποιοι «κονομάνε» από τη δημιουργία και άλλων πυρηνικών εργοστασίων και έτσι ποντάρουν στο να πέσει ο θόρυβος και να κάνουν, βέβαια, τις δουλίτσες τους.

Ετέθη πριν από λίγο, κύριε Υπουργέ, κύριε Μανιάτη, το θέμα των ελληνικών πετρελαϊκών αποθεμάτων, νομίζω από κάποιο συνάδελφο Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας. Άκουσα χθες εσάς, Υπουργέ κύριε Μανιάτη, να λέτε ότι σε ένα χρόνο ή λίγο παραπάνω –κάπως έτσι είπατε- θα μπορέσουμε να μάθουμε, επιτέλους, αν και πόσο πετρέλαιο και αέριο έχουμε. Μα, δεν το ξέρουμε; Εδώ έχει γεμίσει το internet, ο Τύπος, τα μέσα ενημέρωσης διεθνώς, πάνε έρχονται εταιρείες, έχουν κάνει μετρήσεις, ότι είμαστε «τίγκα» στο πετρέλαιο και στο αέριο. Δηλαδή, πρέπει να περιμένουμε άλλον ένα, ενάμισι χρόνο για να μάθουμε αν έχουμε; Έχουμε.

Αυτό που ήθελα να σας ρωτήσω σήμερα, επειδή ετέθη και πιο πριν, και θα ήθελα να ξέρω πραγματικά, είναι εάν θα έχουμε μία απάντηση στο αν ήδη εταιρείες έχουν ζητήσει την εκμετάλλευση των πλούσιων πετρελαϊκών κοιτασμάτων μας και των κοιτασμάτων μας σε φυσικό αέριο. Γιατί πρέπει να περιμένουμε άλλον ενάμισι χρόνο για να δούμε αυτό που ξέρουμε ήδη, ότι έχουμε υδρογονάνθρακες;

Η Τουρκία εσχάτως έβαλε την προβιά του αθώου προβάτου και κάνει ότι ενδιαφέρεται για την κατασκευή πυρηνικών εργο-

στασίων για παραγωγή, λέει –λέει!– ηλεκτρικής ενέργειας. Αυτό που δεν λέει, όμως, η Τουρκία είναι ότι θα αποκτήσει πρόσβαση σε πυρηνικά υλικά, τα οποία θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν για στρατιωτικούς σκοπούς. Και όλοι καταλαβαίνουμε τι σημαίνει αυτό για μία ακραία και εθνικιστική, επιθετική χώρα, όπως είναι η Τουρκία.

Καταθέτω την προσφυγή που κάναμε μαζί με το γνωστό δημοσιογράφο Άρη Σπίνο και τον πολιτευτή μας στα Δωδεκάνησα, πρώτο σε σταυρούς υποψήφιό μας, τον κ. Τσιριγώτακη. Την καταθέσαμε 7 Ιανουαρίου 2011 στην Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου –την καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής– τέσσερις μήνες πριν το ατύχημα της Φουκουσίμα. Το καταθέσαμε και ζητάμε να σταματήσει αμέσως η κατασκευή πυρηνικού σταθμού από τους Τούρκους είτε στο νότο της Τουρκίας είτε στο βορρά, γιατί έχουμε να κάνουμε, όχι μόνο με όλα τα τρελά τα οποία συμβαίνουν στον περίγυρό μας, αλλά και με τα μωροφιλόδοξα σχέδια των Τούρκων.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα προσφυγή, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η προσφυγή που κάναμε με τον Άρη Σπίνο και το Μίλτο Τσιριγώτακη στην Ευρωβουλή –θα συζητηθεί μέσα στο έτος, θα κλιθούμε πάνω για να καταθέσουμε τις απόψεις μας– στοχεύει στο να σταματήσουν επιτέλους –τώρα όμως, εγκαίρως, και έχετε κι εσείς τη δυνατότητα ως Κυβέρνηση να πάρετε συγκεκριμένα μέτρα– τα περίεργα σχέδια των στρατοκρατών της Άγκυρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Είμαστε κυκλωμένοι από χώρες που θέλουν ή έχουν πυρηνικά εργοστάσια.

Όλοι ξέρουμε τι γίνεται με το βουλγαρικό εργοστάσιο του Κοζλοντούι, το οποίο λέγεται «η βαλκανική Φουκουσίμα». Ξέρουμε ότι πρόκειται για πυρηνικό τέρας. Δεν το λέω εγώ. Το είπε το γερμανικό περιοδικό «DER SPIEGEL». Είναι ένα απαραιτημένο και επικίνδυνο πυρηνικό εργοστάσιο, το οποίο όσο και να εκσυγχρονιστεί, χάνει ραδιενέργεια. Έχουμε πει πολλές φορές εδώ τι σημαίνει το Κοζλοντούι για την περιοχή.

Το ίδιο γίνεται και με το Ρουμανικό εργοστάσιο στην Τσερναβόνα, ενώ χώρες επιθετικές και υπανάπτυκτες –και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε– όπως είναι τα Σκόπια και η Αλβανία, έχουν τα δικά τους μωροφιλόδοξα σχέδια για πυρηνικούς σταθμούς.

Όλα αυτά συμβαίνουν στον περίγυρό μας και εμείς τι κάνουμε; Ένα χαρτί δυνατό έχουμε: Τη συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. «Βάλαμε τα δυο πόδια σε ένα παπούτσι» στην Τουρκία που θέλει να μας κυκλώσει με πυρηνικούς σταθμούς; Επιμείναμε στους Σκοπιανούς και στους Αλβανούς να εγκαταλείψουν αυτά τα ανόητα σχέδια; Αυτοί μας έχουν ανάγκη τώρα, γιατί θέλουν να προχωρήσουν ή να ενταχθούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εάν δεν το κάνουμε και δεν συνέλθουν αυτές οι χώρες και δεν εγκαταλείψουν τα σχέδιά τους, τότε ποιο άλλο χαρτί έχουμε στα χέρια μας;

Υπάρχει η Επίτροπος κ. Δαμανάκη. Έχει ως χαρτοφυλάκιο εκείνο το αντικείμενο, που ασχολείται με τις θαλάσσιες υποθέσεις. Δεσμεύεται η Κυβέρνηση ότι η κ. Δαμανάκη έχει δεσμευτεί πως θα κρατήσει «παγωμένο» το κεφάλαιο για τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις με την Τουρκία, όσο καιρό η Τουρκία ή μέχρι η Τουρκία να δηλώσει ότι εγκαταλείπει το μωροφιλόδοξο σχέδιό της να κάνει πυρηνικούς σταθμούς στην περιοχή μας;

Μόνο έτσι θα μπορούσαμε να υπερασπίσουμε αποτελεσματικά τα εθνικά μας συμφέροντα και τα δικαιώματά μας έναντι επιθετικών χωρών, που φορούν το φερετζέ της δήθεν ειρηνικής χρήσης πυρηνικής ενέργειας, αλλά στην πραγματικότητα προωθούν επικίνδυνα πυρηνικά προγράμματα, έχοντας άλλα πράγματα στο μυαλό τους.

Ευχαριστώ για την ανοχή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Αϊβαλιώτη, Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συνταγμένου.

Παρακαλώ το Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ τον κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκη

να πάρει το λόγο για πέντε λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι είναι χρήσιμη η σημερινή συζήτηση, όχι μόνο γιατί αυτό αναφέρθηκε απ' όλες τις πλευρές λεκτικά, αλλά γιατί επιβεβαιώνεται και από το περιεχόμενο των ομιλιών και από το συνολικό συμπέρασμα που βγαίνει από τη συζήτηση, όσο τουλάχιστον έχει βγει μέχρι τώρα. Ήταν χρήσιμη η συζήτηση και στην αρμόδια Επιτροπή Έρευνας και Τεχνολογίας, όπου πραγματικά με τη συμμετοχή των ειδικών επιστημόνων ειπώθηκαν αρκετά πράγματα και φωτίστηκαν πλευρές, που ένας μη ειδικός δεν τις γνωρίζει.

Θα γινόταν άραγε αυτή η συζήτηση και σ' αυτό το μήκος κύματος, αν δεν είχε συμβεί το ατύχημα στη Φουκουσίμα πρόσφατα; Ίσως να γινόταν, όμως δεν θα γινόταν όπως γίνεται σήμερα. Αυτό δείχνει ότι πολλές φορές και οι πολιτικοί και ο κόσμος γενικά δεν έχουν την επαγρύπνηση που χρειάζεται.

Βέβαια, υπάρχει το θέμα ότι κάτω από τις συνθήκες που δημιουργεί ένα δυστύχημα μπορεί να έχουμε και από την άλλη πλευρά «μπατάρισμα». Εγώ θα έλεγα ότι είναι ψύχραιμη η σημερινή συζήτηση, γι' αυτό και είναι χρήσιμη.

Το θέμα που θα ήθελα να θέσω είναι στη «γειτονιά» μου, στην Κρήτη, και έχει να κάνει με την ύπαρξη και τη λειτουργία της αμερικανονατοϊκής βάσης της Σούδας, με πυρηνικές κεφαλές, όπως καταγγέλλεται από τις επιτροπές κατά των βάσεων και από τις αντιπολεμικές κινήσεις και με βόμβες απεμπλουτισμένου ουρανίου που κινούνται από το Μαράθι δίπλα από τη Σούδα.

Ένα δεύτερο θέμα νομίζω ότι είναι η ύπαρξη και η απειλή δημιουργίας νέων πυρηνικών εργοστασίων στη γειτονιά μας. Το έθιξαν αυτό σχεδόν όλοι.

Υπάρχει και ένα άλλο θέμα που είναι αντιδιασταλτικό. Υπάρχει ένα τεράστιο θέμα εξ' υπαγωγής ενδιαφέρον. Είναι η πολιτική για τους υδρογονάνθρακες στη χώρα μας, η έρευνα και τεχνολογία στην Ελλάδα, οι φορείς έρευνας και τεχνολογίας, που δυστυχώς διαλύονται. Χθες είχαμε μία επίκαιρη ερώτηση για το θέμα του ΕΛΚΕΘΕ, που είναι ο μοναδικός φορέας της θαλάσσιας έρευνας. Το ΙΓΜΕ διαλύεται, το ΕΘΙΑΓΕ κ.λπ.. Οπωσδήποτε αυτό είναι αρνητικό.

Επίσης, πάρα πολύ σημαντικό είναι το ότι γίνονται καταγγελίες από τον προηγούμενο και τον τωρινό Πρόεδρο του ΕΛΚΕΘΕ ότι υπάρχουν από ιδιώτες επαφές και υπόγειες επικοινωνίες που λένε ότι, αφού θα διαλυθεί το ΕΛΚΕΘΕ, τι θα κάνουν οι επιστήμονες αυτοί για την έρευνα των υδρογονανθράκων, η οποία φαίνεται ότι θα γίνει σε τρία σημεία της χώρας, στο Ιόνιο, στη δυτική Ελλάδα και στην Κρήτη; Αυτά είναι σημαντικά.

Επίσης, σημαντικό είναι και το θέμα των ΑΠΕ. Στη χώρα μας, παρά το ότι συμφωνούμε όλοι ότι οι ΑΠΕ είναι η προσπικτή και ένα συγκριτικό πλεονέκτημα της χώρας μας, από την άλλη μεριά γίνονται μ' έναν τόσο εμπορευματοποιημένο τρόπο που καταστρέφουν αντί να ωφελούν σε πολλές περιπτώσεις. Και αυτό έχει να κάνει με την πολιτική της Κυβέρνησης.

Τέλος, θα ήθελα να πω για το Πρόγραμμα «HYPER», το οποίο παρουσιάστηκε στην Επιτροπή Έρευνας και Τεχνολογίας και είναι το αντίθετο της πυρηνικής ενέργειας. Γίνεται ευτυχώς στην περιφέρεια της χώρας μας, στο Ρέθυμνο, στο ΤΕΙ, δηλαδή σ' ένα ίδρυμα που δεν έχει προβολή, σ' ένα σημείο που είναι στην άκρη της χώρας, εκεί που δεν θα το περίμενε κανείς. Αυτό είναι αισιόδοξο.

Οι μεγάλες πυρηνικές δυνάμεις του πλανήτη, η πυρηνική βιομηχανία –και ειδικότερα οι μεγάλοι παραγωγοί πυρηνικών σταθμών όπως η Γαλλία– ετοιμάζονταν να γιορτάσουν στις 26 Απρίλη την ημέρα του ατυχήματος του Τσερνομπίλ, τη συμπλήρωση πλέον των δέκα χιλιάδων αντιδραστηροετών χωρίς σοβαρό πυρηνικό ατύχημα και να περάσουν στην τελική επίθεση με την υπόσχεση της επίλυσης του προβλήματος εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και της υπερθέρμανσης του πλανήτη, εκμεταλλευόμενοι και την εύλογη ανησυχία της παγκόσμιας κοινής γνώμης για την κλιματική αλλαγή και αξιοποιώντας επιπρόσθετα την άμβλυνση της μνήμης και τις ολέθριες συνέπειες της στρατιωτικής και εμπορικής χρήσης της πυρηνικής ενέργειας τα τελευταία εξήντα χρόνια. Ήλθε όμως το δυστύχημα στη Φουκουσίμα, με τραγικό τρόπο να τους διαψεύσει και να τους «χαλάσει το πάρτι» κυριολεκτικά και μάλιστα από κει που δεν το περίμεναν.

Σ' όλες τις συζητήσεις που γίνονταν στο παρελθόν, το μόνιμο επιχείρημα για την επιλογή της πυρηνικής ενέργειας -ακόμα και σε σεισμογενείς χώρες όπως οι δικές μας- ήταν η Ιαπωνία, το απόλυτο πρότυπο το οποίο σιγά-σιγά κατέρρευσε μετά και την αποκάλυψη των όσων είχαν προηγηθεί στον συγκεκριμένο σταθμό όπου περίμεναν «στο σκοτάδι», όπως κάνει πάντα η πυρηνική βιομηχανία που φροντίζει να αποκρύβει καταστάσεις, να καλλιεργεί βεβαιότητες και ψευδαισθήσεις και να είναι ανατριχιαστικά καθησυχαστική.

Ωστόσο, χωρίς αμφιβολία δεν θα ξεπερδέψουμε εύκολα με την πυρηνική ενέργεια. Μόλις σβήσουν τα φώτα της δημοσιότητας από τη Φουκουσίμα, η πυρηνική βιομηχανία και οι υποστηρικτές της θα συνεχίσουν το γνωστό τροπάριο για την αναγκαιότητα καθαρής και φθηνής πυρηνικής ενέργειας.

Ας μην ξεχνάμε τις πολύ καλές σχέσεις που έχει το πυρηνικό λόμπι με την πολιτική εξουσία και τις κυρίαρχες δυνάμεις του πλανήτη, καθώς και τα τεράστια ποσά που διαθέτει για τη χειραγώγηση συνειδήσεων. Η αλήθεια πάντως είναι ότι το δυστύχημα στη Φουκουσίμα υποχρέωσε, κάτω από την πίεση που δημιούργησε η νέα έξαρση του αντιπυρηνικού κινήματος, αρκετές κυβερνήσεις, όπως η Γερμανία και η Ελβετία, να ξανασκεφτούν τη στάση τους απέναντι στην πυρηνική ενέργεια.

Το πιο χαρακτηριστικό όμως παράδειγμα είναι το πρόσφατο δημοψήφισμα στην Ιταλία όπου οι Ιταλοί πολίτες με ένα συντριπτικό 95% είπαν «όχι» στην επαναλειτούργα των πυρηνικών σταθμών.

Θα ήθελα εδώ να πω ότι η ελληνική Κυβέρνηση οφείλει να θέσει στην ατζέντα των επικείμενων συζητήσεων με τις γειτονικές χώρες -ξεκινώντας από την Τουρκία- το θέμα αυτό -μετά και από το δημοψήφισμα στην Ιταλία- και να απαιτήσει τη ματαίωση, με κάθε τρόπο, κατασκευής πυρηνικών αντιδραστήρων στην Τουρκία.

Τελειώνοντας θα ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε, σε μισό λεπτό, αν είναι εύκολο, ότι υπάρχει ένα θέμα και με την Ευρώπη. Σε μια ερώτηση που κάνει ο Ευρωβουλευτής του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, ο Νίκος Χουντής, φαίνεται ότι οι Αμερικανοί εκτιμούν -αυτό έχει διαρρεύσει μέσω wikileaks- ότι η ρουμανική κυβέρνηση, παρά τις διαβεβαιώσεις της, δε θα καταφέρει να αντιμετωπίσει επιτυχώς πιθανό ατύχημα στον πυρηνικό σταθμό Τσερναβόντα. Και αυτό δεν το λένε μόνο αυτοί. Το λένε όλοι. Η Κομισιόν αντί να πάρει μέτρα και να προσπαθήσει να δράσει σ' αυτό, δηλώνει ότι η ευθύνη για την πυρηνική ασφάλεια ανήκει στον φορέα εκμετάλλευσης του πυρηνικού σταθμού και ανακοινώνει νέες πυρηνικές επενδύσεις στη Ρουμανία. Μέσα σε άλλα καθησυχαστικά, νομίζω ότι αυτό είναι το αντίθετο.

Ας μη μείνουμε στη συζήτηση αυτή. Ας είμαστε σε επαγρύπνηση. Δεν είναι απλό θέμα ούτε άσπρο-μαύρο. Όμως είναι ένα θέμα που δεν πρέπει να το εγκαταλείψει κανείς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε το Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Μιχάλη Κριστωτάκη.

Παρακαλώ το Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ, επίσης, τον κ. Θεόδωρο Δράτσα, να πάρει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΑΤΣΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αυτή η συζήτηση που έχει προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ -πρόταση που έχουμε καταθέσει εδώ και καιρό για να συζητηθεί στη Βουλή- με θέμα την πυρηνική ενέργεια με αφορμή τα τραγικά γεγονότα στη Φουκουσίμα, θα ήταν πολύ πιο χρήσιμη αν γινόταν λίγο καιρό πριν, όταν κατετέθη η πρόταση. Όχι γιατί απλώς θα ήταν πιο επίκαιρη -συμφωνώ με αυτό που είπαν και άλλοι συνάδελφοι ότι το θέμα της πυρηνικής ενέργειας έχει διαχρονική διάσταση- αλλά γιατί θα ήταν πιο ανοιχτά τ' αυτή της ελληνικής κοινωνίας και πολύ πιο ισχυρό το ενδιαφέρον της κοινωνίας να παρακολουθήσει μια συζήτηση στη Βουλή, η οποία είναι πράγματι πάρα πολύ χρήσιμη.

Φυσικά, δεν έχει κανένα νόημα η συζήτηση για να πούμε για την καταστροφή της Φουκουσίμα, να επαναλάβουμε τα όσα, δηλαδή, έχουν ήδη χιλιοειπωθεί και χιλιογραφτεί ή για να πούμε το πόσο κακή είναι η πυρηνική ενέργεια.

Όντως, εκείνο που έχει την κεντρική σημασία, είναι να δούμε

ποια θα είναι η ελληνική πολιτική. Είναι μερικά πράγματα που προφανώς θέλουν τη συμμετοχή των τεχνοκρατών, των πανεπιστημίων των αρμοδίων, αλλά έχει μεγάλη σημασία τελικά, με την χρησιμοποίηση όλων αυτών των πληροφοριών, των γνώσεων, των αξιολογήσεων, των μετρήσεων, να υπάρξει πολιτική κατεύθυνση. Η Αριστερά και σημαντικά κινήματα και πολιτικές εκφράσεις του οικολογικού κινήματος έχουν θέσει εδώ και πολλά χρόνια -δεκαετίες θα έλεγα- το ζήτημα της βιώσιμης ανάπτυξης. Το ζήτημα της βιώσιμης ανάπτυξης έχει αυτονόητη αξία. Δεν μπορείς να καταστρέφεις το περιβάλλον, τις πηγές εκείνες που μπορούν να δώσουν νέα ζωή για τις επόμενες γενιές. Είναι και μια πολιτική θέση απέναντι στο σπάταλο ανταγωνιστικό καπιταλισμό. Γιατί περί αυτού πρόκειται.

Κάνουμε συζητήσεις τώρα για το σπάταλο ελληνικό κράτος και για τους δημοσious υπαλλήλους και για ασημαντότητες κατ' ουσίαν μπροστά στην τεράστια σπατάλη που έχει ως εγγενές χαρακτηριστικό ο καπιταλισμός και ειδικά στη σύγχρονη νεοφιλελεύθερη εκδοχή του, την άκρως ανταγωνιστική.

Τι άλλο μπορεί η Φουκουσίμα να μας διδάξει; Πού; Στην Ιαπωνία. Και μάλιστα να μας διδάξει και το πόσο δεν μπορούμε να αφήσουμε ούτε τις επιχειρήσεις ούτε γενικώς την επιστήμη να μιλά, αν δεν μιλάει η πολιτική.

Η Ιαπωνία είναι μια δημοκρατική χώρα. Είναι μια χώρα που υποτίθεται ότι σέβεται τους πολίτες της και όλα αυτά. Αποδείχτηκε -και έχουν ήδη χιλιογραφτεί- πόσο ψέματα είχε η κυβέρνηση της Ιαπωνίας στο λαό της Ιαπωνίας και στην παγκόσμια κοινή γνώμη, από την ώρα που ξέσπασε αυτό το τραγικό γεγονός, πόσο άλλαξαν κάθε φορά τις μετρήσεις, πόσο από εκεί που ήταν ένα μιλισιμπέρτ ετησίως το όριο ασφαλείας για την ανθρώπινη υγεία, το ανέβασαν στα 20 μιλισιμπέρτ, φυσικά με επιστήμονες που γνωμοδότησαν επ' αυτού. Να μην μπω δεν έχω το χρόνο σε μια σειρά από τέτοιες λεπτομέρειες.

Το ζήτημα, λοιπόν, του συνολικού ενεργειακού σχεδιασμού αφορά τη χώρα μας επειγόντως επί τη βάση των αρχών της βιώσιμης ανάπτυξης και επί τη βάση της δημοκρατίας και της πλήρους διαφάνειας όλων των δεδομένων, με κυριαρχία της πολιτικής κατεύθυνσης.

Από αυτήν την άποψη η Βουλή, κύριε Πρόεδρε, δεν μπορεί να εξαντλήσει στη σημερινή πρόταση για συζήτηση, που κατέθεσε ο ΣΥΡΙΖΑ, τις ευθύνες της. Πρέπει να συνεχίσει αυτήν τη συζήτηση για τον ενεργειακό σχεδιασμό πολύ συστηματικότερα από ότι αυτή η συζήτηση έδωσε τη δυνατότητα μέχρι στιγμής να αναπτυχθούν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Προς αυτήν την κατεύθυνση θέλω να τονίσω ακριβώς -και τελειώνω, δώστε μου μισό λεπτό αν έχετε την καλοσύνη- ότι ναι αυτός ο στρατηγικός ενεργειακός σχεδιασμός δεν μπορεί να γίνει στο κενό. Θα γίνει στο πλαίσιο και των δεσμεύσεων και των ορίων και των ανταγωνισμών μέσα από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα γίνει ακόμα και στο πλαίσιο των ορίων του παγκόσμιου ανταγωνισμού.

Αυτό, όμως, δεν μπορεί να είναι άλλοθι. Ο ρεαλισμός αυτός ότι όντως κάθε επιλογή την κάνεις μέσα σε συνθήκες που δεν τις καθορίζεις εσύ, δεν μπορεί να χρησιμοποιείται ως άλλοθι. Η χώρα μας πρέπει να ξεκινήσει ακριβώς μια δυναμική παρέμβαση μέχρι εκεί που ταιριάζουν οι δυνατότητές της. Κατ' αρχάς, στο γειτονικό της περιβάλλον, Τουρκία, Ρουμανία, Βουλγαρία, Αλβανία, Φύρομ κ.λπ., στην Ευρωπαϊκή Ένωση και αν θέλετε, να αναζητήσει τους συμμάχους στο παγκόσμιο επίπεδο.

Είναι τραγικό -και τελειώνω μ' αυτό- ότι στην κορύφωση της τραγωδίας της Φουκουσίμα και των συνεπειών της, στις 25 Μαρτίου, στη Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε σχετική αναφορά της σε μια παράγραφο για την πυρηνική ενέργεια και για τις επιπτώσεις, τα διδάγματα της Φουκουσίμα, μίλησε δευτερεύοντα μόνο για την ανάγκη να βοηθήσουν τα κράτη-μέλη στη διερεύνηση δυνατοτήτων ανάδειξης καλύτερων όρων κάποτε για την τήρηση των κανόνων ασφαλείας. Αυτή ήταν η «τόλμη» της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Σύνοδο Κορυφής!

Βέβαια, λίγο καιρό μετά, η Γερμανία άλλαξε ρότα, γιατί τίποτα δεν είναι στατικό, όλα είναι δυναμικά. Δεν μπορούμε, λοιπόν,

επειδή είμαστε μικρή χώρα, επειδή δεν είμαστε στην ηγεμονία των ενεργειακών σχεδιασμών να απεκδυόμαστε της ευθύνης να πάρουμε εμείς αυτές τις πρωτοβουλίες. Και μπορούμε και πρέπει, αλλά κυρίως είναι απόλυτη ανάγκη, για να διατηρηθεί η βιωσιμότητα της ελληνικής οικονομίας και της προοπτικής της ελληνικής κοινωνίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Δρίτσα Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Βασίλης Μουλόπουλος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είκοσι πέντε χρόνια μετά το Τσέρνομπιλ η κοινή γνώμη είχε εφησυχάσει. Το πυρηνικό λόμπι με επιμονή και υπομονή και με πολλά χρήματα προωθούσε την πυρηνική επιλογή για την παραγωγή ενέργειας. Με μια ψευδοπιστημονική προπαγάνδα έπειθε σιγά-σιγά την κοινή γνώμη ότι η προηγμένη τεχνολογία κοινωνία μας, μπορούσε να κατασκευάσει πυρηνικούς σταθμούς απόλυτα ασφαλείς και να παράγει φθηνή και άφθονη ενέργεια. Αυτοί ήταν δυο μύθοι που γκρέμισε ο σεισμός της Φουκουσίμα. Στην πιο ανεπτυγμένη χώρα τεχνολογικά και με βαθιά γνώση των σεισμικών φαινομένων, συνέβη αυτό που το πυρηνικό λόμπι χαρακτήριζε ως αδύνατο. Ήταν βέβαια, αδύνατο γι' αυτό, αλλά όχι για τη φύση.

Όσον αφορά το φθηνό ρεύμα, πολλοί από τους προηγούμενους συναδέλφους στοιχειοθέτησαν την ανακρίβεια. Εγώ το μόνο που θα ήθελα να πω σε όσους λένε ότι η παραγόμενη κιλοβατώρα από το άτομο είναι φθηνότερη από εκείνη που παράγεται από άλλες πηγές, είναι ότι θα γνωρίσουμε το πόσο πραγματικά κοστίζει, όταν θα έχει καταστεί ανενεργό το πρώτο κιλό των πυρηνικών αποβλήτων που παράγει ένας πυρηνικός σταθμός, δηλαδή μετά από τριάντα χιλιάδες χρόνια. Διότι, βλέπετε, στα οικονομικά μεγέθη και κόστη, που παρουσιάζουν τα παπαγαλάκια της πυρηνικής επιλογής, δεν περιλαμβάνουν εκείνα που αφορούν τα πυρηνικά απόβλητα –άλυτο μέχρι σήμερα πρόβλημα- και τα κοινωνικά και περιβαλλοντικά κόστη από ένα πυρηνικό ατύχημα.

Υπάρχει, όμως, και μια άλλη διάσταση, που θα ήθελα να αναφέρω, αυτή της πυρηνικής επιλογής. Δεν συγκεντρώνει μόνο τις ενεργειακές επενδύσεις κατευθύνοντας το δημόσιο πλούτο προς μια μόνο κατεύθυνση, αλλά απαιτεί και τη δημιουργία ενός ισχυρού αστυνομικού μηχανισμού, για να αποτρέψει να πέσει σε λάθος χέρια το πυρηνικό υλικό. Βέβαια, είναι αναπόφευκτη, στο όνομα της ασφάλειας, η στρατιωτικοποίηση ευρύτερων περιοχών γύρω από τους πυρηνικούς σταθμούς.

Μια τέταρτη άλογη λογική υπέρ της πυρηνικής επιλογής είναι ότι υπάρχουν γύρω μας πυρηνικοί σταθμοί και επομένως ο κίνδυνος υπάρχει έτσι και αλλιώς, χωρίς να έχουμε τα οφέλη. Αυτή είναι μια άποψη εγωιστική και κοντόφθαλμη. Είναι μια θέση που αυξάνει τους πυρηνικούς σταθμούς, αυξάνοντας έτσι τον κίνδυνο καταστροφής της γης.

Θα ήθελα, όμως, να αναφέρω ότι η τραγωδία της Φουκουσίμα ανέδειξε και το θέμα χρήσης του δημόσιου χώρου και των δημόσιων αγαθών. Απέδειξε ότι οι αγώνες της Αριστεράς ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις τους δεν είναι μόνο κοινωνικά δίκαιοι, αλλά είναι κυριολεκτικά μάχη επιβίωσης του πλανήτη και του ανθρώπου.

Οι σεισμοί στην Ιαπωνία μαζί με τους πυρηνικούς σταθμούς γκρέμισε και τις πλαστές βεβαιότητες, τις ουτοπίες της καπιταλιστικής προόδου. Έδειξαν ότι το δίκαιο και η πολιτική οφείλουν να εγγυηθούν τα θεμελιώδη τουλάχιστον δημόσια αγαθά, όπως η ασφάλεια όλων απέναντι στις τυχοδιωκτικές και αυτοκτονικές πολιτικές της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Εκτός από το χώρο, το έδαφος στο οποίο γεννιόμαστε, ζούμε και παράγουμε, θεμελιώδη κοινωνικά αγαθά είναι τουλάχιστον το νερό και η ενέργεια. Είναι θεμελιώδη και παγκόσμια. Ως τέτοια η διακυβέρνησή τους πρέπει να στοχεύει στην αναπαραγωγή τους και όχι στην παραγωγή τους. Για το λόγο αυτό, η διακυβέρνησή τους ανήκει στο δήμο, στην κοινωνία και όχι στον εκάστοτε εργολάβο που κάνει μπίζνες με την εκάστοτε κυβέρνηση.

Γι' αυτό λέμε «όχι» στους πυρηνικούς σταθμούς, «όχι» στην

ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ, «όχι» στην ιδιωτικοποίηση των νερών. Γι' αυτό προτείνουμε όχι τη συγκέντρωση, αλλά την εξάπλωση, την αποκέντρωση της ανανεώσιμης οικολογικής παραγωγής ενέργειας, την εξάπλωση, τη διάχυση της εξουσίας, δηλαδή της δημοκρατίας, αλλά και την κοινωνικοποίηση όλων των δημοσίων αγαθών. Γι' αυτό είμαστε κατά της εκποίησης των δημοσίων εκτάσεων, γιατί λέμε «όχι» στον καταστροφικό μονόδρομο των οικονομικών και παραγωγικών επιλογών του καπιταλισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εκάστοτε κυβέρνηση οφείλει να διαχειριστεί τα δημόσια αγαθά προς όφελος όλων και όχι να τα λεηλατήσει προς όφελος ιδιωτικών συμφερόντων και προς ίδιον συμφέρον. Κάθε επιλογή πρέπει να αιτιολογείται μόνο προς αυτή την κατεύθυνση. Μόνο τότε νομιμοποιείται.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ τον κ. Μουλόπουλο.

Πριν δώσω το λόγο στην τελευταία ομιλήτρια, θα ήθελα δι' ολίγον να εισφέρω και εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη συζήτηση. Από έρευνα που έκανα, δεν είναι μόνο τα δυο ατυχήματα του Τσέρνομπιλ και της Φουκουσίμα, αλλά έχουμε –δεν ξέρω εάν αναφέρθηκαν- ατυχήματα και στη βαθμίδα 6 στο Κιστίμ της Ρωσίας το 1957 στο σταθμό επεξεργασίας πυρηνικών αποβλήτων, στη βαθμίδα 5 στο Windscale της Αγγλίας το 1957 που είχαμε διαρροή ραδιενεργών υλικών, στο Three-Mile Island των ΗΠΑ το 1979 που είχαμε μερική τήξη του πυρήνα του αντιδραστήρα και πάλι στο Windscale της Αγγλίας το 1973 που είχαμε διαρροή ραδιενεργών υλικών στη μονάδα επεξεργασίας πυρηνικών αποβλήτων. Πιθανώς, υπάρχουν και άλλα που δείχνουν ότι ο κίνδυνος είναι πολύ μεγάλος.

Παρακαλώ την τελευταία ομιλήτρια εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ, την κ. Ευαγγελία Αμμανατίδου-Πασχαλίου, να πάρει το λόγο.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι σημαντική η επισήμανση που κάνατε, κύριε Πρόεδρε, για τα ατυχήματα, αλλά δεν είναι μόνο αυτά.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε το σοβαρότατο θέμα της πυρηνικής ενέργειας, μια συζήτηση που προκάλεσε ο ΣΥΡΙΖΑ και έχει ιδιαίτερη βαρύτητα με όλα αυτά που συμβαίνουν.

Πριν από χρόνια, το Τσέρνομπιλ αντιμετωπίστηκε με μια ψυχροπολεμική υπεροψία και με το βασικό επιχείρημα ότι τέτοια ατυχήματα δεν μπορούν να συμβούν σε δυτικού τύπου ή σε εξελιγμένους αντιδραστήρες. Εν τω μεταξύ, κύριε Πρόεδρε, η «GREENPEACE» κάνει λόγο για οκτακόσια περιστατικά διαρροής ραδιενέργειας σε όλο τον κόσμο τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια.

Η καταστροφή στη Φουκουσίμα, σε μια χώρα με αξιοζήλευτη οργάνωση, όπως η Ιαπωνία, άρχισε ευτυχώς να επιφέρει ρήγματα, εξαιτίας της καταστροφής που έγινε, στην απολυτότητα του τρόπου σκέψης που αφορούσε τα πυρηνικά και να διαμορφώνει τάσεις αλλαγής, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι το λόμπι της πυρηνικής ενέργειας δεν παραμένει ισχυρό. Φαίνεται, όμως, να έγινε περισσότερο αποδεκτό πως δεν υπάρχει ασφαλής πυρηνική ενέργεια, πως όσο και αν εξελιχθεί η ανθρώπινη τεχνολογία, η πιθανότητα ενός μεγάλου σεισμού, ιδιαίτερα σε χώρες σεισμογενείς σαν την Ιαπωνία ή και την πατρίδα μας, αφήνει πάντα ανοικτό το ενδεχόμενο ενός ολέθριου πυρηνικού ατυχήματος.

Υπάρχει, όμως, μία ελπιδοφόρα μεταστροφή που εκδηλώθηκε τους τελευταίους μήνες. Εν τάχει να πω ότι είναι το δημοψήφισμα στην Ιταλία, η απόφαση της Γερμανίας να παύσει όλους, δηλαδή και τους δεκαεπτά πυρηνικούς αντιδραστήρες, που λειτουργούν στο έδαφός της μέχρι το 2022, η απόφαση της Ελβετίας να μην προχωρήσει σε κατασκευή νέων πυρηνικών αντιδραστήρων, καθώς και το αποτέλεσμα πρόσφατης δημοσκόπησης στη Γαλλία, όπου το 62% των πολιτών δηλώνουν αντίθετοι στη λειτουργία πυρηνικών σταθμών.

Εάν τα παραπάνω είναι ενθαρρυντικές ενδείξεις, υπάρχει πάντα και η άλλη πλευρά. Εάν στις χώρες του καπιταλιστικού κέντρου διαβλέπουμε μια τάση για αλλαγή προσανατολισμού αναφορικά με τα πυρηνικά, οι χώρες της περιφέρειας,

αναπτυσσόμενες και με μεγάλες ενεργειακές ανάγκες, φαίνεται να εντείνουν το ενδιαφέρον τους για τη χρήση της πυρηνικής ενέργειας.

Η πλευρά αυτή αφορά την Ελλάδα, θέλοντας και μη, καθώς το σύνολο των γειτονικών μας χωρών διαθέτουν πυρηνικούς αντιδραστήρες ή έχουν δείξει διάθεση να αποκτήσουν δικά τους πυρηνικά προγράμματα.

Στις βαλκανικές χώρες ήδη υπάρχουν πυρηνικοί αντιδραστήρες σε λειτουργία, όπως είναι η Βουλγαρία, Ρουμανία, Σλοβενία, οι οποίες έχουν δείξει κατά καιρούς και ενδιαφέρον για επεκτάσεις. Επιπλέον, δημιουργία αντιδραστήρων έχει σχεδιαστεί ή συζητηθεί από την Αλβανία, την Κροατία και τα Σκόπια.

Από την άλλη πλευρά, υπάρχει το μεγάλο ζήτημα της πυρηνικής προοπτικής της Τουρκίας, η οποία σχεδιάζει δύο ή τρεις σταθμούς, στη Σινώπη, το Ακούγιου και ενδεχομένως το Κιρκλαρελί. Παρόμοιο ενδιαφέρον άλλωστε, έχει δείξει και η Αίγυπτος στα νότια της χώρας μας.

Φέροντας τον πυρηνικό χάρτη της περιοχής στο νου, είναι σαφές ότι η χώρα μας βρίσκεται περικυκλωμένη από τις πυρηνικές προοπτικές των γειτόνων της, σε μια περιοχή μάλιστα εξαιρετικά σεισμογενή. Προκύπτει συνεπώς εκ των πραγμάτων η αναγκαιότητα λήψης μέτρων, ακόμα και αν η ίδια χώρα δεν έχει επιλέξει τη συγκεκριμένη μορφή ενέργειας.

Τι, όμως, επιβεβαίωσε η περίπτωση της Ιαπωνίας; Ότι είναι μύθος η ασφαλής λειτουργία των πυρηνικών αντιδραστήρων. Ότι η εξέλιξη της πυρηνικής τεχνολογίας δεν μπορεί να αποκλείσει κανένα πυρηνικό ατύχημα. Ότι ένα πυρηνικό εργοστάσιο συνιστά μια απειλή, χωρίς σύνορα.

Το ερώτημα, λοιπόν, που ανακύπτει, είναι κατά πόσο η απόφαση εγκατάστασης πυρηνικών αντιδραστήρων συνιστά αποκλειστικά εσωτερικό ζήτημα μιας χώρας, όταν οι επιπτώσεις από μια διαρροή ή ένα ατύχημα θα αφορούν μια ευρύτερη γεωγραφική περιοχή.

Προφανώς στην κοινωνία της διακινδύνευσης μια ενεργειακή επιλογή που θέτει σε πιθανό κίνδυνο την ασφάλεια των γειτόνων, δεν είναι μια ακόμα ελεύθερη επιλογή που κατοχυρώνεται από την κρατική κυριαρχία, αφού πρέπει να διασφαλίζεται και το δικαίωμα των γειτόνων στην ασφάλεια.

Σε πρόσφατη σχετική ερώτηση του Ευρωβουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ του Νίκου του Χουντή, η απάντηση της Κομισιόν για τους δυνητικούς κινδύνους από ένα ατύχημα στον πυρηνικό σταθμό Τσερναβόντα ήταν, ότι η κύρια ευθύνη για την πυρηνική ασφάλεια ανήκει στον φορέα εκμετάλλευσης του πυρηνικού σταθμού, ενώ ο εθνικός φορέας ρύθμισης της ασφάλειας είναι αρμόδιος για τη διασφάλιση της θέσπισης των απαραίτητων προδιαγραφών και απαιτήσεων και για τον έλεγχο της εφαρμογής τους. Δηλαδή η Κομισιόν ουσιαστικά μας δηλώνει ότι είναι αναρμόδια. Τελικά για τις ζωές των Ευρωπαίων πολιτών είναι δυνατόν να είναι αρμόδια εντός των πλαισίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης μόνον η Κυβέρνηση της Ρουμανίας;

Η Ελλάδα ως χώρα που έχει προ πολλού απορρίψει το ενδεχόμενο εγκατάστασης πυρηνικών αντιδραστήρων στο έδαφός της, μπορεί και πρέπει να τεθεί επικεφαλής διεθνούς εκστρατείας, τόσο για την αποτροπή κατασκευής νέων πυρηνικών αντιδραστήρων, όσο και για την κατάργηση των υφιστάμενων. Αυτό σημαίνει ότι δεν μπορεί να περιορίζεται στην απλή έκφραση του προβληματισμού και της ανησυχίας, ούτε να επαφίεται στην τήρηση των ήδη υπογεγραμμένων συμφωνιών. Η πρωτοβουλία θα πρέπει να δημιουργεί ευρωπαϊκούς και παγκόσμιους στόχους για τη σταδιακή μείωση της χρήσης πυρηνικής ενέργειας και να διαμορφώσει ένα ηγεμονικό πλαίσιο συνεργασίας, ώστε να μπορέσουν αυτοί να γίνουν αποδεκτοί.

Φυσικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κύριοι Υπουργοί, όλα αυτά επαφίενται στην πολιτική βούληση της Κυβέρνησης και πρέπει να μας απαντήσετε, αν είναι στις δικές σας προθέσεις. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε την κ. Αμναντιδου-Πασχαλίδου, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ.

Στο σημείο αυτό το λόγο έχει ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου.

νου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αντί για εισαγωγή, θα σας διαβάσω μερικές φράσεις από μια πρόσφατη ομιλία.

«Όταν έγινε ο σεισμός, η εγκατάσταση στη Φουκουσίμα και οι αντιδραστήρες που λειτουργούσαν έσβησαν αυτόματα, αλλά δυστυχώς δεν είχαμε καθόλου ηλεκτρικό, με αποτέλεσμα να μην μπορούμε να ψύξουμε τους αντιδραστήρες. Είμαστε στο ίδιο επίπεδο ατυχήματος που έχουμε στον αντιδραστήρα 2 με τις επιπτώσεις που είχε το Τσέρνομπιλ. Στους αντιδραστήρες 1 και 3 έχουμε φτάσει σε επίπεδο ολοκαυτώματος, με αποτέλεσμα να φοβόμαστε ότι έχουμε ρυπάνει ολόκληρη την περιοχή. Έχουμε απομακρύνει τους κατοίκους σε μια ζώνη τριάντα χιλιομέτρων από την εγκατάσταση, τα χωριά μέχρι πενήντα χιλιόμετρα έχουν ερημωθεί, έχουμε ραδιενεργά ύδατα τα οποία έχουν πλέον αδειάσει στον ωκεανό. Η κρίση αυτή έχει αποδείξει πως όχι μόνο μπορεί να γίνει πυρηνικό ατύχημα, αλλά πως όταν συμβεί, δεν μπορεί να ελέγξει την τύχη του ο άνθρωπος και μάλιστα μετά από ένα σεισμό μπορεί οποιοδήποτε ατύχημα σε πυρηνική εγκατάσταση να φέρει απίστευτες συνέπειες.

Η κρίση της Φουκουσίμα δεν αποτελεί μόνο ιαπωνικό ζήτημα. Είναι πρόβλημα για ολόκληρη τη Διεθνή Κοινότητα. Η τεχνολογία στην Ιαπωνία είναι πολύ μπροστά. Παρ' όλα αυτά δεν κατάφερε να αποτρέψει αυτό το πυρηνικό ατύχημα και όλα τα κράτη του κόσμου θα πρέπει να ξεκινήσουν να εγκαταλείπουν την πυρηνική ενέργεια. Γιατί όταν συμβαίνει πυρηνικό ατύχημα, το εύρος της βλάβης είναι ασύγκριτο». Αυτή ήταν μία ομιλία της κ. Μίκα Φουκουσίμα -ειρωνεία της τύχης: έχει το ίδιο όνομα ακριβώς με την πόλη- που έκανε στις 2 Ιουλίου στις εργασίες του Συμβουλίου της Σοσιαλιστικής Διεθνούς. Είναι η Πρόεδρος του Σοσιαλιστικού Κόμματος στην Ιαπωνία.

Λέω πράγματα που τα ξέρουμε όλοι μας, που απλώς πολλές φορές τα ξεχνάμε, που τείνουν να έχουν και μία κυκλικότητα. Μετά το Three Mile Island υπήρξε μία πολύ μεγάλη συζήτηση για το μέλλον της πυρηνικής ενέργειας, μετά το Τσερνόμπιλ και μετά η συζήτηση αυτή αποκοιμίζεται. Οι φωνές που αρχίζουν να μιλούν για τις ευκαιρίες που ανοίγει η πυρηνική ενέργεια γίνονται πιο δυνατές. Και χρειάζεται ένα νέο ατύχημα για να μας υπενθυμίσει αυτά τα οποία έπρεπε να μας πει η κοινή λογική, που είναι ότι είναι μία εξαιρετικά επικίνδυνη τεχνολογία για μία σειρά από λόγους που γνωρίζουμε, μία τεχνολογία που χώρες με σεισμογενείς περιοχές όπως είναι η Ελλάδα δεν πρέπει καν να τη σκέφτονται.

Είναι μία εξαιρετικά επίκαιρη συζήτηση αυτή που έχει προκαλέσει ο ΣΥΡΙΖΑ, όχι μόνο γιατί είναι είκοσι πέντε χρόνια από το Τσέρνομπιλ αλλά και γιατί αυτή η συζήτηση συνδέεται και με το ενεργειακό μήνυμα της χώρας και τη μεσοπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη στρατηγική μας.

Κατ' αρχάς, είναι επίκαιρη συζήτηση γιατί μας υπενθυμίζει ότι πρέπει να παραμείνουμε ενεργοί στην προσπάθεια διεθνώς για τη μείωση της χρήσης πυρηνικής ενέργειας και την ενίσχυση της πυρηνικής ασφάλειας.

Είναι, επίσης, επίκαιρη γιατί μας δίνει τη δυνατότητα γι' άλλη μία φορά να αναφερθούμε στο ρόλο της Ελλάδας και τις αποφάσεις που έχουμε πάρει. Άκουσα τον πρώτο ομιλητή του ΣΥΡΙΖΑ να ζητά από την Κυβέρνηση να δηλώσει επισήμως, σαφώς και κατηγορηματικά, ότι τίθεται κατά της πυρηνικής ενέργειας. Να το κάνουμε για πολλοστή φορά, επισήμως, σαφώς και κατηγορηματικά. Δεν τίθεται τέτοιο ζήτημα για τη χώρα. Και είναι, νομίζω, χρήσιμο ότι το μήνυμα αυτό βγαίνει και από όλες τις πολιτικές δυνάμεις που είναι σε αυτήν την Αίθουσα. Είναι μία από τις σπάνιες στιγμές όπου υπάρχει συναίνεση για ένα κρίσιμο ζήτημα που αφορά τη χώρα και τις μελλοντικές γενιές και αυτό νομίζω ότι πρέπει να το χαιρετίσουμε όλοι μας.

Είναι, επίσης, σημαντική η συζήτηση για το λόγο που είπα και πριν, δηλαδή γιατί μας δίνει τη δυνατότητα να ξεκινήσουμε και να κάνουμε –και η Κυβέρνηση θα κάνει μία τέτοια συζήτηση στο Κοινοβούλιο- μια ευρύτερη κουβέντα για την ενεργειακή ασφάλεια.

λεια της χώρας και την ενεργειακή στρατηγική. Θα έχουμε τη δυνατότητα στο πλαίσιο του νομοσχεδίου που κατέθεσε το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής και το οποίο θα αρχίσει να συζητείται την άλλη εβδομάδα στην επιτροπή, να κάνουμε συζήτηση για τα θέματα της ενέργειας σε συνάρτηση με την εναρμόνιση με το Γ' ενεργειακό πακέτο, αλλά και με τη θεσμοθέτηση του φορέα για τους υδρογονάνθρακες. Όμως, αυτή είναι μία συζήτηση που πάει και πέρα από το νομοσχέδιο. Αναφέρομαι στη συζήτηση για το πού πάει ενεργειακά η χώρα και πώς διασυνδέεται με τις υπόλοιπες χώρες και τι επιλογές κάνει, γιατί οι επιλογές αυτές είναι επιλογές που μπορεί να σημαδέψουν ολόκληρες γενιές.

Αυτό που είναι σίγουρο είναι ότι τα πυρηνικά δεν είναι ασφαλής επιλογή. Είναι μία θέση που έχουμε διαχρονικά, στην οποία προφανώς παραμένουμε. Πολλοί ομιλητές τόνισαν και το διασυνοριακό χαρακτήρα της συγκεκριμένης τεχνολογίας, πολύ περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη και αυτό κάνει τη συζήτηση και την εμπλοκή της συζήτησης στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ακόμη πιο σημαντική.

Να θυμόμαστε, βέβαια, ότι η ενεργειακή πολιτική αποτελεί εθνική πολιτική. Δεν ασκείται σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Ασκείται σε επίπεδο χωρών και είναι εθνική υπόθεση. Και εδώ υπάρχει μία αντίφαση και ένα πρόβλημα, που είναι ότι όσο τα προβλήματα που αφορούν την πυρηνική ενέργεια είναι διασυνοριακά, αλλά οι πολιτικές είναι εθνικές, πρέπει να βρούμε κατάλληλους μηχανισμούς ακριβώς ώστε σε διεθνές επίπεδο να υπάρχουν οι οριζόντιοι περιοριστικοί κανόνες όπου χρειάζεται, ή αυστηροί κανόνες ασφαλείας και θα αναφερθώ λίγο σε αυτό.

Αλλά αυτό που είναι σίγουρο είναι ότι αυτήν τη στιγμή δυστυχώς δεν υπάρχει άμεση δυνατότητα επιβολής κυρώσεων ή πρόληψης σε όλες τις περιπτώσεις. Γι' αυτό λοιπόν και αυτό που εμείς έχουμε επιχειρήσει να κάνουμε είναι να συμμετέχουμε ενεργά σε όλες τις διεθνείς διαπραγματεύσεις και συζητήσεις που γίνονται ενάντια στη χρήση πυρηνικής ενέργειας. Να θυμίσω ότι η προκάτοχός μου στη θέση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής, η κ. Μπιρμπίλη, είχε πρωτοστατήσει στη διαμόρφωση ενός πιο αυστηρού ευρωπαϊκού πλαισίου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Να θυμίσω ότι υπήρξε μία επίσημη ευρωπαϊκή θέση, που υιοθετήθηκε από τους Αρχηγούς κρατών στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Κορυφής στις 25 Μαρτίου και, παρά το γεγονός ότι άκουσα από κάποιους ομιλητές μία προσπάθεια απαξίωσης αυτών των συμπερασμάτων, είναι χρήσιμο να θυμηθούμε σε τι αναφέρονται.

Κατ' αρχάς, υιοθετεί τις απόψεις που έχουμε διατυπώσει, πρώτον, για την επέκταση των δοκιμών αντοχής, τα περίφημα stress tests, σε διεθνές επίπεδο, ώστε να περιλάβουν υφιστάμενες, αλλά και σχεδιαζόμενες πυρηνικές εγκαταστάσεις σε γειτονικές χώρες.

Δεύτερον, η αποτίμηση των αποτελεσμάτων αυτών των δοκιμών αντοχής θα πραγματοποιηθεί τόσο από τις αρμόδιες εθνικές αρχές όσο και με την ενεργή συμμετοχή εμπειρογνομόνων από άλλα κράτη, ώστε να ενισχυθεί στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό η ανεξαρτησία και η αμεροληψία στην αξιολόγηση.

Τρίτον, υιοθετείται πλήρως η αρχή της διαφάνειας τόσο στα αποτελέσματα των δοκιμών όσο και σε μέτρα που θα απαιτηθεί να παρθούν.

Τέταρτον, έχει τεθεί ένα χρονοδιάγραμμα υλοποίησης, σύμφωνα με το οποίο το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα προβεί στην τελική αποτίμηση των συμπερασμάτων στο τέλος αυτής της χρονιάς, άρα όχι σε κάποιο μέλλοντα χρόνο, αλλά πολύ κοντά.

Πέμπτον, η ασφάλεια των πυρηνικών εγκαταστάσεων αποτελεί πλέον αναπόσπαστη πτυχή της εξωτερικής διάστασης της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό είναι πολύ σημαντικό, γιατί δίνει τη δυνατότητα στην Ευρωπαϊκή Ένωση να συνεχίσει να προωθεί τη βελτίωση των προτύπων ασφαλείας σε διεθνές επίπεδο.

Έκτον, μέσα σε αυτό το πλαίσιο το Ελληνικό Υπουργείο Περιβάλλοντος μαζί με την Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας συνεργάζονται στενά για την ανάδειξη σε ευρωπαϊκό επίπεδο

όλων αυτών των ζητημάτων εθνικού ενδιαφέροντος στα υπό διαμόρφωση ευρωπαϊκά κριτήρια.

Άρα, λοιπόν, έχουμε μία ευρωπαϊκή συζήτηση. Είναι κρίμα που αμφισβητήθηκε αυτή και η συμμετοχή μας σε αυτή από ορισμένους ομιλητές. Μάλιστα, όλη η ελληνική θέση πέρασε σε μισή φράση. Αντιθέτως, αναδείχθηκε το γεγονός ότι άλλα Κοινοβούλια, όπως το γερμανικό, πήραν πρόσφατα μία πολύ σημαντική απόφαση. Υπήρξε το δημοψήφισμα στην Ιταλία, που ήταν εξαιρετικά σημαντικό και η απόφαση της Ελβετίας. Όμως, και εμείς εδώ έχουμε συμμετάσχει σε αυτήν τη συζήτηση πολύ ενεργά. Το λέω να πω ότι είμαστε από τους πρώτους που θέσαμε αυτά τα ζητήματα και το πιο σημαντικό είναι ότι θέσαμε και τα ζητήματα που αφορούν τη γύρω μας περιοχή.

Αναφέρθηκαν αρκετοί ομιλητές και σε αυτό το ζήτημα, στους κινδύνους που ενέχει για τη χώρα μας η κατασκευή, η συνεχιζόμενη εκμετάλλευση ή η δημιουργία νέων εγκαταστάσεων. Αναφέρθηκαν πολλοί στην Τουρκία, που ξέρουμε ότι έχει υπογράψει συμφωνία με τη Ρωσία για την κατασκευή πυρηνικού σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στο Ακούγιου. Είναι ένας σταθμός που θα ανήκει στη ρωσική εταιρεία που θα τον κατασκευάσει και αυτή θα είναι υπεύθυνη για τη λειτουργία του σταθμού. Ξέρουμε ότι στη Ρουμανία στον πυρηνικό σταθμό Τσερναβόντα υπάρχουν δύο μονάδες με αντιδραστήρες που έχουν σχεδιαστεί από εταιρεία του Καναδά. Σε άλλες χώρες υπάρχουν παρόμοιες σκέψεις.

Εδώ δύο πράγματα είναι σημαντικά να κρατήσουμε. Το πρώτο είναι ότι η Ελλάδα και οι χώρες της περιοχής είναι μέλη του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας, δεσμεύονται από κοινές αποφάσεις, για παράδειγμα από τη Σύμβαση για την Πυρηνική Ασφάλεια, άρα έχουμε τη δυνατότητα παρέμβασης σε περίπτωση μη τήρησης των διεθνών συμβάσεων από χώρες οι οποίες λειτουργούν πυρηνικά εργοστάσια.

Δεύτερον και εξίσου σημαντικό, στις συζητήσεις στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης η χώρα μας έθεσε το ζήτημα ελέγχου των επιπέδων ασφαλείας των σχεδιαζόμενων εγκαταστάσεων της Τουρκίας λόγω σεισμικότητας της περιοχής και ζήτησε, πέρα από τις κανονικές διαδικασίες, την εφαρμογή ανάλογων κριτηρίων και προϋποθέσεων ασφαλείας με αυτές που θέτει η EURATOM και την εκ νέου διεξαγωγή ελέγχων στα πυρηνικά εργοστάσια παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την Ευρωπαϊκή Ομάδα Ρυθμιστών Πυρηνικής Ασφάλειας σε συνεργασία με το Διεθνή Οργανισμό Πυρηνικής Ενέργειας.

Άρα, λοιπόν, εδώ πέρα από κάθε άλλο και σε αντίθεση με τις αιτιάσεις που ακούστηκαν, η χώρα μας -παρά το γεγονός ότι η ίδια έχει αποφασίσει να μην έχει πυρηνική ενέργεια στην επικράτεια- δεν αγνοεί καθόλου ότι υπάρχουν κίνδυνοι από τη λειτουργία σταθμών σε γειτονικές χώρες και έχει προβεί σ' όλες τις ενέργειες που μπορεί -μέσα στο πλαίσιο του διεθνούς δικαίου των Οργανισμών στους οποίους συμμετέχουμε- ακριβώς για να έχουμε το μικρότερο δυνατό κίνδυνο από παρόμοιες καταστάσεις.

Θα ολοκληρώσω αυτό το κεφάλαιο της παρέμβασής μου θυμίζοντας ορισμένες ενέργειες στις οποίες σκοπεύουμε να προβούμε αναφορικά με αυτά τα ζητήματα. Η πρώτη είναι η έγκληση ενσωμάτωσης της οδηγίας για την ασφάλεια πυρηνικών εγκαταστάσεων. Η μεταφορά αυτής της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο είναι έτοιμη προς την κατεύθυνση της αυστηροποίησης σε σχέση με τη συμβατική μας υποχρέωση.

Στην οδηγία αυτή θα συμπεριλάβουμε και ειδική διάταξη με την οποία η χορήγηση άδειας λειτουργίας πυρηνικού εργοστασίου στη χώρα θα απαγορεύεται. Έως το τέλος του έτους θα υιοθετηθεί μία οδηγία στο Συμβούλιο που θεσπίζει πρότυπα ασφαλείας για τη διάθεση αναλωμένων πυρηνικών καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων. Και αυτό είναι επίσης πολύ σημαντικό.

Θα ήθελα να χρησιμοποιήσω αυτή την εξαιρετικά επίκαιρη συζήτηση για να γεφυρώσω το θέμα της πυρηνικής ενέργειας με το ευρύτερο ζήτημα του ενεργειακού μείγματος, γιατί εν τέλει η συζήτηση για την πυρηνική ενέργεια έχει βεβαίως να κάνει με τις γενικότερες επιλογές μιας χώρας, τις γενικότερες επιλογές για να έχουμε να έχουμε στην Ελλάδα.

Είναι σαφές ότι είμαστε απέναντι σ' όλους όσους θεωρούν και προβάλλουν τα πυρηνικά ως εναλλακτική τεχνολογία χαμηλών εκπομπών άνθρακα. Θεωρούμε ότι δεν είναι συμβατή με τη βιώσιμη και πράσινη ανάπτυξη που έχουμε θέσει ως στόχο και βεβαίως πολύ περισσότερο για περιοχές που είναι σεισμογενείς, όπως η δική μας χώρα.

Εδώ, λοιπόν, θα μιλήσουμε για τις δικές μας επιλογές απέναντι στη συνέχιση της εξάρτησης από τα ορυκτά καύσιμα -αναγνωρίζω βεβαίως το γεγονός ότι η χώρα μας έχει μία ιδιαιτερότητα και έναν εθνικό ενεργειακό πόρο- απέναντι σε ρυπογόνες τεχνολογίες παραγωγής ενέργειας και στην κλιματική αλλαγή. Άρα θα μιλήσουμε και για την προσπάθεια μείωσης των εκπομπών αερίων και ιδιαίτερα του διοξειδίου του άνθρακα.

Πώς μπορεί κανείς να πετύχει αυτή την ενεργειακή απεξάρτηση από τα ορυκτά καύσιμα; Προφανώς με τη στροφή στις ανανεώσιμες πηγές, όπως είναι η αιολική και η ηλιακή ενέργεια, προφανώς με την υιοθέτηση μέτρων για τη βελτίωση της ενεργειακής αποδοτικότητας και την ανάπτυξη φιλικών στο περιβάλλον νέων τεχνολογιών χαμηλών εκπομπών άνθρακα. Δηλαδή θα το πετύχουμε κινούμενοι ταυτόχρονα σε δύο κατευθύνσεις, στην αλλαγή του μείγματος, αλλά και -μέσα στο υπάρχον μείγμα- στην προσπάθεια εναλλαγής τεχνολογιών ώστε να μπορέσουμε να μειώσουμε τους επιβλαβείς για το περιβάλλον ρύπους.

Εδώ, λοιπόν, η συζήτηση και η στρατηγική μας δομείται γύρω από συγκεκριμένους και μετρήσιμους στόχους. Έχουμε το περίφημο 20-20-20, δηλαδή 20% στη μείωση των αερίων του θερμοκηπίου, 20% διείσδυση, το να πέσει δηλαδή η τελική κατανάλωση ενέργειας -και θυμίζω ότι αυτό εξειδικεύεται 40% στην ηλεκτροπαραγωγή, 20% σε ανάγκες θέρμανσης-ψύξης και 10% στις μεταφορές- και 20% εξοικονόμηση. Αυτή η στρατηγική ενσωματώνεται σ' ένα εθνικό σχέδιο δράσης που εκπονήθηκε το 2010.

Αυτό το σχέδιο δράσης μεταφράζεται σε πολύ συγκεκριμένες πολιτικές για την επέκταση της υποδομής και της δυναμικότητας της παραγωγής ενέργειας από ΑΠΕ, την εφαρμογή πράσινων τεχνολογιών που ελαχιστοποιούν την εκπομπή ρύπων σε υφιστάμενες κλασικές τεχνολογίες, για παράδειγμα καύσεις λιγνίτη, πετρελαίου, φυσικού αερίου και την επένδυση για επέκταση τεχνολογιών εξοικονόμησης ενέργειας με έμφαση στην ενεργειακή θωράκιση κτηρίων, παραγωγικών υποδομών και βιοκλιματικών κατασκευών.

Μ' αυτήν την έννοια ομολογώ πως δεν μπορώ να καταλάβω τις αιτιάσεις που άκουσα από την Αξιοματική Αντιπολίτευση περί παλινωδίας στις πολιτικές της Κυβέρνησης και στην απελευθέρωση της αγοράς. Έχουμε μπροστά μας ένα νομοσχέδιο πολύ συγκεκριμένο, το οποίο θα αναδείξει το πώς βλέπουμε το μέλλον στην αγορά ηλεκτρισμού και την αγορά φυσικού αερίου, που είναι ένα κομμάτι βεβαίως των συνολικών επιλογών που κάνουμε για τα επόμενα χρόνια.

Και να χρησιμοποιήσω και την ευκαιρία να διευκρινίσω ότι δεν υπάρχει καμία απολύτως ομιχλώδης διατύπωση στο μεσοπρόθεσμο, όσον αφορά, την αποθήκευση φυσικού αερίου στην Καβάλα. Δεν μιλάμε για πώληση εμπράγματου δικαιώματος, προφανώς. Και αυτό είναι σημαντικό να ειπωθεί.

Άρα, λοιπόν, εδώ να θυμίσουμε μια σειρά από πράγματα που έχουν να κάνουν με τη στρατηγική.

Κατ' αρχάς τι σημαίνει ενίσχυση της βιωσιμότητας στην παραγωγή ενέργειας; Σημαίνει πολύ απλά ότι εμείς με κάθε τρόπο θα ενισχύουμε την παραγωγή ενέργειας από φωτοβολταϊκά, από αιολικά πάρκα, από βιοκαύσιμα, θα διερευνούμε νέες τεχνολογίες. Έχει ξεκινήσει, όπως ξέρετε, μια πολύ σημαντική δουλειά, για τη χωροθέτηση θαλάσσιων αιολικών πάρκων. Επιχειρούμε να ξεκινήσουμε αυτή τη διαδικασία και να επιταχύνουμε σημαντικές επενδύσεις στο χώρο αυτό, οι οποίες θα μπορέσουν να βοηθήσουν στο να αυξηθεί το ενεργειακό δυναμικό της χώρας από ανανεώσιμες πηγές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Ανοίγουμε την αγορά ενέργειας στον ανταγωνισμό. Επεκτείνουμε τα δίκτυα φυσικού αερίου. Προωθούμε επενδύσεις που επιβαρύνουν στο ελάχιστο δυνατόν το περιβάλλον. Ελαχιστοποιή-

ουμε τη διεθνή εξάρτηση στην ενέργεια με διαφοροποίηση πηγών. Γι' αυτό και επιταχύνουμε την αδειοδότηση για επενδύσεις. Γι' αυτό ανοίγουμε το δρόμο, για αξιοποίηση εγχώριων πόρων, που είναι το δεύτερο σκέλος του νομοσχεδίου, που θα έρθει τις επόμενες εβδομάδες για το φορέα υδρογονανθράκων, αλλά και για τη γεωθερμία, που είναι πολύ σημαντικά και τα δύο.

Και βέβαια, υπάρχει το μεγάλο ζήτημα των διεθνών συνεργασιών, τα έργα μεταφοράς πετρελαίου και φυσικού αερίου, αλλά και η ενεργός συμμετοχή μας στη συζήτηση για μεγάλα σχέδια επενδυτικά που γίνονται σε όλη τη λεκάνη της Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής, που έχουν να κάνουν με ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές, στα οποία η Ελλάδα, έχοντας βεβαίως τον ήλιο αλλά και τον αέρα, μπορεί να συμμετάσχει απολύτως ισότιμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν πρέπει από αυτή τη συζήτηση να ξεχνάμε το θέμα της εξοικονόμησης ενέργειας με έργα για άμεσες παρεμβάσεις όπως είναι αυτές που κάνουμε για κατοικίες, δημόσια κτήρια, ΟΤΑ, γειτονίες, τα πράσινα νησιά, τα πράσινα χωριά, σημαντικά έργα με χρηματοδότηση, τα οποία προχωρούν, αλλά και τις καινοτόμες μορφές επιχειρηματικότητας, όπως είναι οι εταιρείες ενεργειακών υπηρεσιών που θα βοηθήσουν στην εξοικονόμηση ενέργειας στα δημόσια κτήρια.

Όλο αυτό είναι:

Πρώτον, βοήθεια στο ενεργειακό ισοζύγιο της χώρας.

Δεύτερον, καλύτερες υπηρεσίες για τον πολίτη.

Τρίτον, μεγάλες επενδύσεις για τη χώρα σε μια στιγμή που χρειάζεται αυτές τις νέες υποδομές. Οι επενδύσεις αυτές, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις μας, αγγίζουν σε συνολικό ύψος για τη δεκαετία 2010-2020 τα 16 δισεκατομμύρια ευρώ σε έργα ΑΠΕ και άλλα 4 με 5 δισεκατομμύρια για το «Πρόγραμμα Ενίσχυσης των Ηλεκτρονικών Δικτύων και Διασυνδέσεων» που χρειάζεται για να συνδεθεί το ηπειρωτικό σύστημα με τα νησιά του Αιγαίου. Μιλάμε δηλαδή για συνολικές επενδύσεις που ξεπερνούν τα 20 δισεκατομμύρια ευρώ, που όλοι μας αντιλαμβανόμαστε τι σημαίνει αυτό για την ανάπτυξη της χώρας, ειδικά στην περίοδο που είμαστε.

Να θυμίσουμε ότι μόνο το 2010 ήταν η χρονιά -και αυτό είναι και σε απάντηση στην τοποθέτηση ενός ομιλητή από την Αξιοματική Αντιπολίτευση, ο οποίος μας είπε ότι δεν έχει γίνει τίποτα για τις ΑΠΕ τώρα, ενώ όλα είχαν γίνει πριν- με τη μεγαλύτερη αύξηση ποτέ της ισχύος από σταθμούς ΑΠΕ κατά 290MW, αθροίζοντας συνολικά εγκατεστημένη ισχύ 1736MW, έναντι 1446MW στο τέλος του 2009. Και το 2011 εκτιμούμε ότι θα προστεθούν άλλα 700MW στις ανανεώσιμες πηγές, 400MW από φωτοβολταϊκά και 300MW από αιολικά, μια πάρα πολύ σημαντική αύξηση και διαφοροποίηση του ενεργειακού μας ισοζυγίου.

Κύριε Πρόεδρε, κλείνω συνοψίζοντας και υπενθυμίζοντας πρώτον τη θέση της ελληνικής Κυβέρνησης για το μείζον ζήτημα της πυρηνικής ενέργειας:

Πρώτον, είμαστε απέναντι. Είμαστε αντίθετοι. Κατανοούμε απολύτως τους κινδύνους, όχι μόνο γενικώς και αορίστως, αλλά ιδιαίτερα σε μια χώρα με τη δική μας μορφολογία και τη σεισμογένεια.

Δεύτερον, συμμετέχουμε ενεργά σε όλες τις διεθνείς συζητήσεις, για το πώς ελέγχει κανένας, περιορίζει, βάζει κανόνες, ειδικά όσον αφορά τις γειτονικές μας χώρες και τις εγκαταστάσεις που υπάρχουν εκεί.

Τρίτον, είναι μια εξαιρετική ευκαιρία για να διευρύνουμε τη συζήτηση στο μείζον ζήτημα των αποφάσεων -που είναι πολιτικές αποφάσεις, είναι αποφάσεις μιας κοινωνίας- για το πώς θα πάμε στο ενεργειακό μας μείγμα τα επόμενα χρόνια.

Η βούληση και η κατεύθυνση της Κυβέρνησης είναι να προχωρήσει με απόλυτο ρεαλισμό, αλλά και με ιδιαίτερη ενάργεια, στην αλλαγή του μείγματος ενέργειας στη χώρα μας με πολύ μεγαλύτερη χρήση των ανανεώσιμων πηγών, όπως και κάνουμε με τις μεγάλες επενδύσεις έχουν που έχουν ήδη ξεκινήσει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ

τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, κ. Παπακωνσταντίνου.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, κ. Ιωάννης Μανιάτης για δέκα λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πραγματικά χρήσιμη και πολύ θετική η πρωτοβουλία του ΣΥΡΙΖΑ να συζητήσουμε το ζήτημα της πυρηνικής ενέργειας.

Ασφαλώς δεν μπορώ, παρά να ξεκινήσω επαναλαμβάνοντας την πάγια θέση όχι μόνο της ελληνικής Κυβέρνησης, αλλά και - νομίζω - όλης της ελληνικής κοινωνίας ότι δεν υπάρχει περιθώριο στη χώρα μας για πυρηνικούς πειραματισμούς.

Παρακολουθούμε από πολύ κοντά το θέμα, αλλά σε κάθε περίπτωση η σχέση κόστους-οφέλους είναι διπλά αρνητική για την πυρηνική ενέργεια.

Αυτό το συμπέρασμα δεν είναι ιδεολογικό αξίωμα. Είναι μία απόλυτα πραγματιστική προσέγγιση του ζητήματος, η οποία δικαιώθηκε, δυστυχώς, πρόσφατα και στην περίπτωση της Φουκουσίμα.

Πρέπει να σας πω ότι από την πρώτη στιγμή η ελληνική Κυβέρνηση και η Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας τέθηκαν σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, ώστε να παρακολουθήσουμε στενά την εξέλιξη των γεγονότων, να εξασφαλίσουμε την έγκυρη και νηφάλια ενημέρωση της πολιτείας και της κοινής γνώμης και ασφαλώς να λάβουμε και να υποστηρίξουμε τα όποια προληπτικά μέτρα πιθανά θα ήταν απαραίτητα.

Η κρίση αυτή επέτρεψε να εφαρμόσουμε στην πράξη κάποιες πολύ σημαντικές πτυχές του εθνικού σχεδίου έκτακτης ανάγκης από ραδιολογικό κίνδυνο. Δεν υπήρξε, βέβαια, πραγματικός κίνδυνος λόγω της πολύ μακρινής απόστασης, ωστόσο ήταν μία πολύτιμη άσκηση ετοιμότητας σε πραγματικές συνθήκες, που ο κρατικός μηχανισμός πέρασε με απόλυτη επιτυχία.

Με αφορμή, όμως, το θέμα της Φουκουσίμα κερδίζει έδαφος η άποψη ότι το ζήτημα της πυρηνικής ασφάλειας πρέπει να αποκτήσει οικουμενική διάσταση. Ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, μάλιστα, προτείνει την ιδέα η πυρηνική ασφάλεια να θεωρηθεί παγκόσμιο δημόσιο αγαθό.

Ο Αμερικανός Υπουργός στην τελευταία συνδιάσκεψη για τη πυρηνική ασφάλεια στη Βιέννη το συνόψισε κομψά - θα μεταφράσω από τα Αγγλικά - με την εξής φράση: «Ένα πυρηνικό ατύχημα κάπου, είναι ένα πυρηνικό ατύχημα οπουδήποτε».

Δυστυχώς, όμως, η διεθνής ρύθμιση της πυρηνικής ασφάλειας έχει να διανύσει πολύ δρόμο ακόμα μέχρι να γίνει ένας εφικτός στόχος. Οστόσο ως ελληνική Κυβέρνηση νομίζουμε ότι υπάρχουν σημαντικά περιθώρια και θα δουλέψουμε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Η Ιαπωνία ασφαλώς κέρδισε την παγκόσμια συμπάθεια και το θαυμασμό για την καρτερικότητα και την οργανωμένη αντίδρασή της σε συνθήκες απίστευτης, πρωτοφανούς καταστροφής.

Οστόσο, πίσω από την προσεκτικά διατυπωμένη και σε αυστηρά τεχνική γλώσσα έκθεση της Ιαπωνικής Κυβέρνησης φάνηκε ότι υπήρχαν σοβαρότατα κενά και παραλείψεις σε όλο το πλέγμα της πυρηνικής ασφάλειας.

Οι αμφιβολίες πλέον είναι μεγάλες. Αποδεικνύεται ότι τα μεγάλα πυρηνικά ατυχήματα δεν είναι παρελθόν, αλλά ούτε και τόσο σπάνια όσο η τεχνολογική ορθοδοξία πίστευε ή ήθελε να μας πείσει ότι ισχύει.

Στο ζήτημα, όμως, αυτό είναι προφανές ότι υπάρχουν τεράστια και εθνικά αλλά και ιδιωτικά οικονομικά συμφέροντα.

Έχουμε, λοιπόν, πολύ μεγάλο ενδιαφέρον να δούμε -και το παλεύουμε ως Κυβέρνηση- να μειώνεται η συμμετοχή της πυρηνικής ενέργειας στο ενεργειακό ισοζύγιο της Ευρώπης.

Σε αυτή την κατεύθυνση είναι βέβαιο ότι μεγάλο ρόλο μπορούν να παίξουν οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Θέλω, όμως, κύριοι συνάδελφοι, επειδή λέμε πολλά για τις ανανεώσιμες πηγές και δεν λέμε τα ίδια για την εξοικονόμηση ενέργειας, να επαναλάβω και από αυτό το βήμα μία παραδοξότητα της ακολουθούμενης ευρωπαϊκής πολιτικής: Στο περίφημο 20-20-20, το 20% της εξοικονόμησης ενέργειας δεν είναι υποχρεωτικό, ενώ αντίθετα είναι υποχρεωτικό το 20% της διείσδυ-

σης των ανανεώσιμων πηγών στο ενεργειακό ισοζύγιο.

Αυτό είναι προφανές γιατί έχει συμβεί. Διότι τα μεγάλα λόμπι που υπάρχουν και στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, τα φωτοβολταϊκά και τα αιολικά, επέβαλαν την υποχρεωτικότητα της συγκεκριμένης δέσμευσης.

Αντίθετα, η εξοικονόμηση ενέργειας, επειδή έχει την ατυχία να συνιστά μια επενδυτική δράση, η οποία κυρίως είναι αποκεντρωμένη και γίνεται εν τοις πράγμασι πια από αποκεντρωμένες οικονομίες, δίνει θέσεις δουλειάς στις αποκεντρωμένες κοινωνίες και τα υλικά που χρησιμοποιεί μπορούν να παράγονται από όλες σχεδόν τις χώρες, δυστυχώς, δεν είναι υποχρεωτική.

Πρέπει, λοιπόν, να σας πω ότι η ελληνική Κυβέρνηση έχει αρχίσει μια προσπάθεια το 20% εξοικονόμησης ενέργειας να αποτελέσει υποχρεωτικό στόχο για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η πυρηνική ενέργεια έχει και ένα άλλο, δυστυχώς, εξαιρετικά αρνητικό χαρακτηριστικό. Αποδείχθηκε ότι είναι ένα μαύρο κουτί. Είναι η μοναδική μορφή ενέργειας στην οποία η τεχνολογία, η εμπειρία, οι διαδικασίες ελέγχου, οι διαδικασίες ασφαλείας, η διαχείριση κινδύνων είναι σε γνώση ενός πολύ στενού κύκλου ανθρώπων, κρατών και ιδιωτικών εταιρειών.

Θα συμφωνήσω απόλυτα με το συνάδελφο κ. Παπαδημούλη από το ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος είπε ότι ναι μεν σε πρώτο επίπεδο μοιάζει η πυρηνική ενέργεια να είναι πιο φτηνή, εάν όμως συνυπολογίσουμε το κόστος διαχείρισης των πυρηνικών αποβλήτων και το κόστος της υποχρεωτικής αποξήλωσης ενός πυρηνικού σταθμού, όταν θα τελειώσει ο κύκλος ζωής του -και εγώ θέλω να προσθέσω και την τεράστια τεχνολογική εξάρτηση που θα υπάρξει σε οποιαδήποτε χώρα, όπως η Ελλάδα, αλλά και σε γειτονικές χώρες, από την εγκατάσταση ενός πυρηνικού σταθμού- τότε η πυρηνική ενέργεια είναι πανάκριβη.

Πρέπει, επίσης, να σας πω ότι σε παγκόσμιο επίπεδο στις συζητήσεις που έγιναν εκφράστηκε ένας πάρα πολύ έντονος, μεγάλος, βαθύτατος και σοβαρός προβληματισμός για το κατά πόσο η Διεθνής Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας κάνει καλά τη δουλειά της, κατά πόσο, δηλαδή, εφαρμόζει με αυστηρότητα τις προδιαγραφές για τις οποίες έχει θεσμοθετηθεί να είναι ο φύλακας-άγγελος. Σε αυτήν την κατεύθυνση, πάντως, η «EURATOM» μπορεί να παίξει ένα θετικό ρόλο.

Παράλληλα, έχει πολύ ενδιαφέρον να θυμίσουμε ότι το ζήτημα της πυρηνικής ενέργειας, αλλά και το ζήτημα της ακολουθούμενης κάθε φορά ενεργειακής πολιτικής σε κάθε χώρα, είναι ένα ζήτημα απόλυτης, μοναδικής, εθνικής ανεξαρτησίας και κυριότητας. Ουσιαστικά, η ενεργειακή πολιτική κάθε χώρας αποτελεί κομμάτι του σκληρού πυρήνα της εθνικής ανεξαρτησίας, της εξωτερικής πολιτικής κάθε κράτους-μέλους. Δεν ξέρω αν αυτό είναι καλό ή κακό.

Εγώ πρέπει να πω, πάντως, ότι θα ήθελα πολύ μεγαλύτερη συνεργασία ανάμεσα σε κοινωνίες για το πώς, για παράδειγμα, χώρες με πολύ χαμηλό τεχνολογικό επίπεδο φιλοδοξούν να εισαγάγουν την πυρηνική ενέργεια στο ενεργειακό τους μείγμα.

Έχει, λοιπόν, μεγάλη σημασία από την πλευρά των κοινωνιών οι Ευρωπαίοι πολίτες να πειστούν ότι οι έλεγχοι και οι δοκιμές που θα γίνουν τώρα, τα τεστ κοπώσεως, αλλά και οι έλεγχοι που γίνονται συνεχώς, γίνονται με διαφάνεια, αποτελεσματικότητα και αυστηρότητα.

Έρχομαι τώρα στο τι συμβαίνει μέσα στην Ευρώπη. Είναι ένα ζήτημα που ασφαλώς σχετίζεται και με την εξωτερική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Διότι, αν εμείς ως κράτος-μέλος έχουμε γείτονα χώρα μη κράτος-μέλος, την Τουρκία και άρα, μας νοιάζει τι κάνει η Τουρκία -όπως ασφαλώς μας νοιάζει και τι κάνει η Βουλγαρία, που, όμως, είναι κράτος-μέλος- πρέπει να σας πω ότι για άλλα κράτη-μέλη οι γειτονικές, εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, χώρες που έχουν ή ενδιαφέρονται να εγκαταστήσουν πυρηνική ενέργεια -είναι η Ελβετία, είναι η Ουκρανία, είναι η Κροατία- είναι άλλες χώρες. Άρα, το ζήτημα αυτό δεν είναι ελληνοτουρκικό ή ελληνοβουλγαρικό ζήτημα. Είναι βαθύτατα ευρωπαϊκό πρόβλημα.

Γνωρίζουμε τι θέλει να κάνει η Τουρκία και ειδικά με τη φιλοδοξία της να βάλει στο Ακούγιου ένα σταθμό πάνω από 4.800 MW. Όμως, πρέπει να σας πω ότι στο πλαίσιο των συζητήσεων που κάνει η Τουρκία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, προκειμένου

να γίνει πλήρες μέλος, υπάρχει το περίφημο κεφάλαιο 15 που αφορά στην ενέργεια. Το κεφάλαιο 15 είναι μπλοκαρισμένο, είναι «παγωμένο». Είναι μπλοκαρισμένο με πρωτοβουλία κάποιων κρατών-μελών, αλλά και με πρωτοβουλία της Κυπριακής Δημοκρατίας, επειδή η Τουρκία δεν αναγνωρίζει το δικαίωμα της Κύπρου να κάνει έρευνες πετρελαίου και φυσικού αερίου στη δική της ΑΟΖ. Άρα, αυτό είναι –και θα συνεχίσει, όσο δεν αλλάζει η στρατηγική της Τουρκίας– να είναι «παγωμένο».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Θα ήθελα ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Βεβαίως, κύριε Υφυπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ.

Όμως, μαζί με το κεφάλαιο 15 υπάρχει και το κεφάλαιο 27 που είναι το κεφάλαιο «ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ». Στο «ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ», λοιπόν, πρέπει να σας πω ότι μετά από διαρκείς συνεχείς ελληνικές παρεμβάσεις, η επιτροπή ζητά από την Τουρκία την υιοθέτηση σχεδόν του συνόλου των οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τις οποίες έχουν ενσωματώσει τα κράτη-μέλη στο δίκαιό τους. Ανάμεσα στις άλλες οδηγίες, είναι και η οδηγία η οποία επιβάλλει, πριν δημιουργήσεις μία μεγάλη μονάδα, όπως ασφαλώς είναι ένα πυρηνικό εργοστάσιο, να κάνεις μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων και να τις θέσεις σε διαβούλευση με τα γειτονικά σου κράτη, προκειμένου να δεις τις διασυννοιακές επιπτώσεις.

Σας θυμίζω ότι αυτό είναι η Σύμβαση ESPOO και το έχει θέσει πάρα πολλές φορές η ελληνική πλευρά κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων της επιτροπής με την Τουρκία.

Θα ήθελα να πω μόνο μία φράση για την Τουρκία, το Κοζλοντούι και το Μπέλενε. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι στο Κοζλοντούι λειτουργούν μόνο δύο από τους έξι αντιδραστήρες, ενώ οι άλλοι έχουν κλείσει. Παρακολουθούμε από κοντά το θέμα, αλλά πρέπει να σας πω ότι η Ελλάδα, όταν το ζήτημα του Μπέλενε πάρει πιο συγκεκριμένη μορφή –διότι προς το παρόν έχει ένα εξαιρετικά ασαφές χρονοδιάγραμμα υλοποίησης– ασφαλώς θα ασκήσει τα δικαιώματά της, αυτά που προβλέπονται από την εφαρμογή της Σύμβασης ESPOO περί διασυννοιακής συνεργασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ολοκληρώσω με μία πρόταση προς όλες τις πτέρυγες της Βουλής. Θεωρώ ότι σε τέτοια ζητήματα που ξεπερνούν τους κύκλους ζωής των κυβερνήσεων, τους κύκλους ζωής των εκπροσωπήσεων σε άλλα θεσμικά και διεθνικά όργανα, έχει πολύ μεγάλη σημασία να λαμβάνονται πρωτοβουλίες από τους γνήσιους εκφραστές των λαών, των κοινωνιών, που είναι τα κοινοβούλια.

Θεωρώ, λοιπόν, πως θα ήταν πάρα πολύ χρήσιμο το ελληνικό Κοινοβούλιο, όλες οι πτέρυγες της Βουλής, η Ολομέλεια να πάρει μία πρωτοβουλία σε συνεργασία με το κοινοβούλιο άλλων κρατών-μελών και σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, προκειμένου στο επόμενο ή σε ένα από τα αμέσως επόμενα Συμβούλια Κορυφής να δούμε το θέμα της πυρηνικής ενέργειας από σημείο μηδέν.

Νομίζω ότι αξίζει τον κόπο. Μπορούν τα κοινοβούλια να συνεργαστούν μεταξύ τους, χρησιμοποιώντας ειδικά και τη Διεθνή Διακοινοβουλευτική Ένωση που είναι ένα φόρουμ πλατύ και παγκόσμιο, όπου οι εκπρόσωποι των λαών, οι απευθείας εκλεγμένοι μπορούν να συνομιλούν μεταξύ τους. Στη συνέχεια, μπορεί ένα τέτοιο θέμα να έρθει και στη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών.

Δεν θα πω ότι το θέμα της Φουκουσίμα οδήγησε την Ιταλία, τη Γερμανία, την Ελβετία και άλλες χώρες να ακυρώσουν ουσιαστικά τα πυρηνικά τους σχέδια. Θα ήθελα να πω μόνο κλείνοντας ότι για μας –και πιστεύω για κάθε εχέφρονα πολίτη αυτού του πλανήτη– η μεγάλη πρόκληση του 21ου αιώνα είναι πώς θα καταφέρουμε να θέσουμε στην υπηρεσία της αειφορίας και της βιωσιμότητας τη γνώση και τις τεχνολογικές εξελίξεις.

Θεωρώ πως αν κάποτε σε προηγούμενους αιώνες άλλα ήταν τα διακυβεύματα, σ' αυτόν τον αιώνα, στον 21ο αιώνα, αντί να σπέρνουμε ανέμους για να θερίσουμε αύριο θύελλες, είναι πιο ορθολογικό να επενδύσουμε στον άνεμό μας, στον ήλιο μας, στα

νερά μας και στη δύναμη της γης μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, κ. Ιωάννη Μανιάτη.

Η Ειδική Συνεδρίαση της Ολομέλειας με τους πέντε Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους θα ξεκινήσει –για να ολοκληρωθεί η συνεδρίαση– με τον κ. Νικόλαο Καντέρε, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Έχετε το λόγο, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΤΕΡΕΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι το θέμα είναι πολύ σημαντικό, έστω κι αν ήρθε λίγο καθυστερημένα.

Κατ' αρχάς θα ήθελα να κάνω και μία διόρθωση στον κύριο Υπουργό ο οποίος απήλθε, σχετικά με τη συνάδελφο που απήντησε για ΑΠΕ, ότι τάχα δεν έχει γίνει τίποτε. Η Νέα Δημοκρατία έθεσε το νομοθετικό πλαίσιο. Και βέβαια, στη συνέχεια, το ποσοστό της συμμετοχής των ΑΠΕ αυξάνεται.

Έπρεπε να περάσουν είκοσι πέντε χρόνια, να ξεχάσουμε σχεδόν το Τσερνόμπιλ. Θα σας μεταφέρω μία προσωπική εμπειρία, όντας τότε υπάλληλος της Μετεωρολογικής Υπηρεσίας. Το θέμα βέβαια δεν έγινε γνωστό αμέσως. Ήταν άλλη η πολιτική κατάσταση εκείνη την εποχή, σε εκείνες τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης αλλά και άλλα τα τεχνολογικά μέσα.

Όταν έγινε λοιπόν γνωστό, ήρθε εντολή στη Μετεωρολογική Υπηρεσία να παρακολουθήσει, από μετεωρολογικής πλευράς πλέον, ποια είναι η εξέλιξη των αερίων μαζών. Και με μετεωρολογικά μοντέλα της Ευρώπης, αλλά και με εκείνα που έκανε η ΕΜΥ, παρακολουθούσαμε την κατάσταση. Και πράγματι είδαμε ότι εκείνες τις μέρες –τις πρώτες μέρες τουλάχιστον– υπήρχε ένα νοτιοανατολικό ρεύμα στα χαμηλά στρώματα, στα 5.000 πόδια, στα 1.500 μέτρα, που οδηγούσε τα ραδιενεργά ισότοπα προς την Πολωνία και στη συνέχεια στα Σκανδιναβικά κράτη.

Πέρασαν κάποιες μέρες, άλλαξαν οι καιρικές συνθήκες και ήρθαν βοριάδες που τα έφεραν στα Βαλκάνια και στη συνέχεια στη Βόρεια Ευρώπη, στη βόρεια Ελλάδα αλλά και στην κεντρική Ελλάδα. Έφτασε μάλιστα η βροχή και μέχρι την Αθήνα. Και δυστυχώς –ήταν τότε Μεγάλη Εβδομάδα– συνοδεύτηκε με βροχές οι οποίες όλα αυτά κατάλοιπα τα οδηγούσαν μέσα στη γη.

Εκείνη, βέβαια, την εποχή, όπως ανέφερε και η συνάδελφος –γινόταν τότε από τηλεόρασης– έτρωγαν φράουλες. Και συνεχίστηκε και μετά, με άλλους Υπουργούς του ΠΑΣΟΚ να κάνουν εμβόλια στην τηλεόραση.

Το γεγονός είναι ότι δεχθήκαμε μεγάλο όγκο ραδιοϊσοτόπων.

Κάτι που ίσως να μην είναι γνωστό είναι ότι στη συνέχεια έφυγε αυτό το ραδιενεργό νέφος και οδηγήθηκε στην Ιταλία. Και μετά από λίγες ημέρες ή μετά από κάποιες εβδομάδες, εν πάση περιπτώσει, ζυμαρικά έρχονταν από την Ιταλία στην Ελλάδα, τα οποία ήταν προσβεβλημένα και τα οποία δυστυχώς πέρασαν τα σύνορά μας.

Ερχόμαστε τώρα στη Φουκουσίμα. Είναι μακριά η Ιαπωνία. Οι περισσότεροι πίστευαν ότι δεν θα φθάσει στην Ελλάδα. Και θα έλεγα, δυστυχώς για εμάς, δεν ακολούθησε την πλανητική κυκλοφορία που θα ήταν πολύ πιο δύσκολο και θα έφθανε πιο αργά στην Ελλάδα, αλλά ακολούθησε τον πιο εύκολο δρόμο. Έφυγε λοιπόν το ραδιενεργό νέφος ανέβηκε στο Βόρειο Πόλο και από το Βόρειο Πόλο μπήκε μέσα στον Ατλαντικό και από τον Ατλαντικό πλέον, από εκεί που κινούν τα συστήματα οι υφέσεις ήρθε να σαρώσει όλη την Ευρώπη και να φθάσει μέχρι και την Ελλάδα.

Το ευτύχημα για την Ελλάδα ήταν ότι ήταν μικρά τα ποσοστά και του καϊσίου 137 του ισότοπου και του ιωδίου 131 και ότι δεν είχαμε βροχή. Άρα λοιπόν, πέρασαν από τον εναέριο χώρο της Ελλάδας αν θέλετε και έφυγαν.

Επειδή ο καιρός δεν έχει σύνορα –ακούμε ότι από το νότιο ημισφαίριο πολλές φορές μπαίνουν στο βόρειο ημισφαίριο με τα ακουστά Ελ Νίνιο και Λα Νίνια–, ότι συμβαίνει στην υφήλιο, επειδή αυτό το κλειστό κύκλωμα της ατμόσφαιρας το παρακολουθεί η μετεωρολογική επιστήμη, είμαστε ανοιχτοί σε οποιοδήποτε φαινόμενο.

Να υπενθυμίσω και κάτι άλλο, το οποίο δεν το εκμεταλλευτή-

κατε, κύριε Υπουργέ, σαν Κυβέρνηση. Όταν το νέφος του ηφαιστείου στην Ισλανδία σάρωσε με βροχές όλη την Ευρώπη -και μάλιστα έγινε και ερώτηση- όλα τα γεωργικά προϊόντα προσεβλήθησαν από εκείνες τις περιοχές. Στην Ελλάδα ευτυχώς δεν είχε βρέξει κι άρα τα δικά μας γεωργικά προϊόντα μπορούσαν κάλλιστα, με κατάλληλη διαφήμιση, να βγουν προς την Ευρώπη. Κάτι τέτοιο δεν έγινε.

Το τι γίνεται τώρα είναι το μεγάλο θέμα. Είπατε για το 20-20. Πράγματι είναι επιθυμία όλων μας και προσπάθεια να πάρουμε το 20% για τις ΑΠΕ.

Σε ποιο στάδιο βρίσκόμαστε; Να τα πάρουμε ένα-ένα.

Είμαστε πράγματι μια χώρα ευτυχισμένη και ευλογημένη από το Θεό, αφού έχουμε και ήλιο και άνεμο κλπ.

Όσον αφορά τα φωτοβολταϊκά, όπως ξέρετε και όπως ξέρουν όλοι εδώ οι κύριοι συνάδελφοι, πολλοί άνθρωποι οδηγήθηκαν στο να δώσουν τα χρήματά τους για να πάρουν φωτοβολταϊκά, αλλά τελικά αποδείχθηκε ότι στο μεγαλύτερο ποσοστό της ηπειρωτικής χώρας δεν μπορούσαν πλέον να ενταχθούν στο δίκτυο της ΔΕΗ και συνεπώς απλώς ξοδεύθηκαν χωρίς να μπορούν να προχωρήσουν.

Δεύτερον, σε ό,τι αφορά την αιολική ενέργεια, δυστυχώς δεν μπορεί να αποθηκευθεί. Μάλιστα, σε κάποιες περιοχές ειδικά της ανατολικής νησιωτικής χώρας που έχουν και τα γνωστά μελέμια που μπορούν να τα εκμεταλλευθούν, δυστυχώς δεν μπορούν να αποθηκευθούν για να χρησιμοποιηθούν.

Όμως, έχουμε και άλλες δυνατότητες. Έχουμε τη γεωθερμία, η οποία σε μικρά επίπεδα και σε μικρές περιοχές, ειδικά σε νησιωτικές, μπορούν να αξιοποιηθούν.

Όσον αφορά το θέμα του νερού, κύριε Υπουργέ, παρ' ό,τι στη δυτική Ελλάδα έχουμε τις περισσότερες βροχές και το θέμα του Αχελώου -αναφέρθηκε και η συνάδελφος σ' αυτό- υπάρχει από το '78 και εξακολουθεί να προβληματίζει και έχει μείνει σχεδόν στάσιμο. Ξοδεύθηκαν τόσα χρήματα και γι' αυτό το νερό, που θα μπορούσαμε να το εκμεταλλευτούμε, αλλά δυστυχώς δεν έχει γίνει τίποτα μέχρι στιγμής. Αντίθετα, μάλιστα, είλεγα ότι η Τουρκία με κατάλληλα φράγματα δεσμεύει τα νερά και δεν τα αφήνει να πάνε, όπως ήταν φυσικό, προς το Ιράκ. Και δεδομένου ότι στο τέλος μπορεί να γίνουν πόλεμοι για το νερό παρά για το πετρέλαιο, εμείς δυστυχώς δεν εκμεταλλευόμαστε όπως πρέπει αυτό το φυσικό πλούτο που έχουμε από πλευράς νερού και από πλευράς υδροηλεκτρικών έργων.

Θα ήθελα μόνο να θυμίσω ένα έργο που είχε κάνει στην πατρίδα μου το 1958 ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής. Αναφέρομαι στο γνωστό Φράγμα Πλαστήρα-Ταυρωπού, το οποίο έχει δώσει ζωή τόσα χρόνια σ' αυτήν την περιοχή.

Ένα από τα άλλα θέματα που μας αφορούν είναι ο λιγνίτης. Πρόκειται για κάτι που, δόξα τω Θεώ, το είχαμε. Μπορεί να δημιουργεί κάποια προβλήματα περιβαλλοντολογικού περιεχομένου, αλλά όχι σε τέτοιο βαθμό όπως παλαιότερα. Όμως, τώρα με τις καινούργιες συνθήκες που δημιουργούνται, εάν ένα μέρος της ΔΕΗ, πωληθεί σε ιδιώτες, δεν ξέρουμε πώς μπορεί να εκμεταλλευθεί το δίκτυο το οποίο μεταφέρει, αλλά και τι μπορεί να γίνει και με το άλλο θέμα που έθεσε ο κύριος συνάδελφος, δηλαδή για το λιγνίτη στην περιοχή της Ελασσόνας.

Και ζητάτε συναίνεση, κύριε Υπουργέ. Όμως, όταν σας τη ζήτησαν άλλοι και σε άλλα θέματα, όπως σε οικονομικά, δεν το κάνατε όταν υπάρχει άλλη Κυβέρνηση. Παράδειγμα αποτελεί το μεγάλο θέμα του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, το οποίο είναι γνωστό τι επιπτώσεις είχε και στην προηγούμενη ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας. Όταν ήρθε ο κ. Παπανδρέου, είπε ότι θα το επανεξετάσει από την αρχή και ότι τάχα υπήρχαν περιβαλλοντολογικά θέματα στη Βουλγαρία, με αποτέλεσμα ο κ. Λαμπρινίδης να μη γίνεται δεκτός από τον αντίστοιχο Υπουργό Εξωτερικών στη Ρωσία. Αυτό είναι ένα πολύ μεγάλο θέμα που έχει γεωστατική σημασία.

Μάλιστα, θα ήθελα να σας πω και το εξής. Όταν πριν από μερικά χρόνια περνούσα τη Σχολή Εθνικής Άμυνας, ήταν μια σχολή η οποία βασικά έχει τους αξιωματούχους των Ενόπλων Δυνάμεων που αύριο-μεθαύριο θα γίνουν ηγέτες στην Αεροπορία, στο Στρατό, στην Πυροσβεστική ή οπουδήποτε, κάποιοι υπάλληλοι που παρακολουθούν το θέμα, μας το είχαν θέσει σαν μελέτη και

φαινόταν σαν ένα απατηλό όνειρο. Όμως, αυτό έγινε σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, με αποτέλεσμα και αυτή η μεγάλη ευκαιρία, που υπήρξε πάλι επί κυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας, δυστυχώς να απεμποληθεί. Τώρα, λοιπόν, ξεκινάμε από την αρχή και δεν βλέπω το μέλλον να είναι τόσο καθαρό και ότι μπορεί να προχωρήσουμε σε ένα τέτοιο μεγάλο θέμα, όταν έχουμε τόσο μεγάλα προβλήματα.

Επίσης, αναφερθήκατε και στις περιοχές ΑΟΖ. Δυστυχώς, αυτή τη στιγμή δεν έχουμε προχωρήσει ούτε με την Αλβανία. Με παρέμβαση της Τουρκίας για άλλους λόγους σταμάτησαν οι συνεργασίες. Επίσης, δεν έχουμε προχωρήσει ούτε με την Ιταλία, ούτε με τη Λιβύη, ούτε με την Αίγυπτο, πόσω μάλλον με την Κύπρο. Όμως, ούτε με το Ισραήλ έχουμε προχωρήσει.

Είπατε τελευταία -και αυτό είναι άξιο σημείωσης- ότι θα διενεργηθεί διεθνής διαγωνισμός, ώστε να μπορέσουν κάποια κοιτάσματα, έστω και στη δυτική Ελλάδα, να προχωρήσουν. Αυτό είναι ένα θέμα για το οποίο θα έλεγα ότι η ευθύνη βαρύνει διαχρονικά και άλλες κυβερνήσεις.

Εν πάση περιπτώσει, ας γίνει κάποτε μια αρχή, γιατί με την οικονομική δυσκολία που έχουμε τώρα με το μνημόνιο και με τα καινούργια μέτρα που λαμβάνονται, συνέχεια κατεβαίνουμε προς τα κάτω, θα μας πιέζουν ακόμα περισσότερο και δεν θα μπορούμε να εκμεταλλευτούμε αυτό το φυσικό πλούτο που έχουμε.

Εθίγη μάλιστα ότι δυστυχώς θα καταργηθούν και οι υπηρεσίες οι οποίες θα μπορούσαν να βοηθήσουν, όπως είναι το ΕΘΙΑΓΕ και το ΕΚΘΕ.

Για την πυρηνική ενέργεια αναμφίβολα είμαστε και εμείς στο «όχι». Δεν την θέλουμε, αλλά δυστυχώς παρατηρούμε ότι όλα τα κράτη γύρω μας και μάλιστα γειτονικά κράτη των Βαλκανίων με απαρχαιωμένα συστήματα έχουν πυρηνικά εργοστάσια και εν πολλοίς θέλουν να δημιουργηθούν και άλλα, για να μας πωλούν το ρεύμα αυτό, παίρνοντας ενέργεια από εκεί.

Βέβαια, τίθεται το θέμα της Τουρκίας. Μας πιέζει πραγματικά να το κάνει, γιατί θέλει να μας πιέσει και για άλλα θέματα. Βάζει τη Ρωσία να λέει ότι τάχα στο Ακούγιου θα το κάνει, εκβιάζοντας για τα κοιτάσματα που υπάρχουν στο Αιγαίο. Υπάρχει και το άλλο της Σινώπης. Υπάρχει και το άλλο που είναι στο Δυρράχιο.

Όποια περίπτωση και αν εξετάσουμε, η πρώτη χώρα η οποία θα επηρεαστεί θα είναι, βέβαια, η Ελλάδα, γιατί και εδώ οι μετεωρολογικές συνθήκες είναι αυτές οι οποίες καθοδηγούν. Όμως, και πρακτικά η εμπειρία λέει ότι η πρώτη χώρα η οποία θα επηρεαστεί θα είναι η Ελλάδα.

Βέβαια, αναφερθήκατε, κύριε Υπουργέ, σε κάποια άρθρα που υπάρχουν και συμβάλουν στο να υπάρχουν περιβαλλοντικές μελέτες. Δυστυχώς, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να επιβάλει σε ενεργειακά θέματα τη θέλησή της. Άλλωστε, να μην ξεχνάμε ότι η Βουλγαρία ήδη βρίσκεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, παρότι υπάρχουν εκεί εργοστάσια. Τα μεγάλα βιομηχανικά κράτη -και η Γερμανία και η Γαλλία, που έχει πενήντα δύο εργοστάσια, και η Ελβετία- δεν μπορούν να επιβληθούν. Όλα τα άλλα τα οποία μπορούν να γίνουν θα είναι, βέβαια, κάποιες θεωρητικές πιέσεις, αλλά δεν θα λύνουν το πρόβλημα.

Ένα ερώτημα το οποίο τίθεται και το οποίο θα έπρεπε να τεθεί και στην Επιστημονική Κοινότητα που έχουμε, είναι κατά πόσο τα φωτοβολταϊκά ή, αν θέλετε, η αιολική ενέργεια είναι ικανή να μας εξυπηρετήσουν με αυτήν την κατάσταση που υπάρχει στη χώρα μας, χωρίς να λάβουμε υπ' όψιν αν θα μπορέσουμε να ανταποκριθούμε, αν θέλουμε μεγάλες βιομηχανίες, για να αναπτυχθεί περισσότερο η χώρα.

Συνεπώς, η ενέργεια, μέσω των πυρηνικών εργοστασίων, έχει βέβαια πολλά προβλήματα. Υπάρχουν αποφάσεις που θέλουν να την περιορίσουν. Όμως, δεδομένου ότι γενικά ο άνθρωπος συνεχώς καταναλώνει πολύ περισσότερη ενέργεια, δεν νομίζω ότι μπορούν όλα τα άλλα να μας καλύψουν.

Κλείνοντας, θέλω να πω πως η Νέα Δημοκρατία περιμένει το καινούργιο νομοσχέδιο το οποίο αναφέρατε και στο οποίο θέλουμε να συμβάλουμε, γιατί σε αυτά τα θέματα πρέπει όλες οι παρατάξεις να είμαστε προς μία κοινή κατεύθυνση. Πρέπει, όμως, να τα έχουμε και μέσα μας και όχι μόνο όταν βρίσκόμαστε στα έδρανα αυτά και στην εξουσία. Πρέπει να τα εισηγούμεθα στον κατάλληλο χρόνο. Άλλο είναι να επιτυγχάνονται, να λέγο-

νται και να εφαρμόζονται πριν από δύο και τρία χρόνια και άλλο να ερχόμαστε με καθυστερήσεις να τα επαναλάβουμε.

Αυτά ήθελα να πω. Νομίζω ότι είμαστε μπροστά σε ένα πολύ σοβαρό θέμα. Τέτοια εργοστάσια είναι πολύ δύσκολο να δημιουργηθούν, ειδικά στη δική μας περιοχή που έχει τέτοια προβλήματα σεισμικότητας. Θα πρέπει, όμως, να επανεξετάσουμε το όλο θέμα και να δούμε πώς θα πρέπει να προχωρήσουμε από πλευράς στρατηγικού σχεδιασμού. Έχουμε ευθύνη για τις επόμενες γενιές στο θέμα της ενέργειας. Πρέπει να δούμε τι μπορούμε να κάνουμε εμείς ως χώρα, ως Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαο Καντερή για την ιδιαίτερα ενημερωτική και ενδιαφέρουσα αγόρευσή του γι' αυτό το θέμα αυτής της ειδικής συνεδρίασης.

Ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Πρωτόπαπας έχει το λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω πάρα πολλά να πω. Νομίζω ότι η τοποθέτηση τόσο του Υπουργού όσο και του κυρίου Υφυπουργού ήταν ιδιαίτερα θετικές και πλήρεις και ότι δεν πρέπει να κάνω κατάχρηση του χρόνου, καλύπτοντας όλο το χρόνο που έχω στη διάθεσή μου, για να πω τα ίδια.

Θεωρώ, όμως, ότι πρέπει, ανακεφαλαιώνοντας, να γνωρίζουμε κάποια πράγματα και αυτά νομίζω ότι πρέπει να είναι τα συμπεράσματα της σημερινής συζήτησης.

Πρώτα-πρώτα στην Ελλάδα, τουλάχιστον η συντριπτική πλειοψηφία των δυνάμεων δεν είναι υπέρ της χρήσης της πυρηνικής ενέργειας για τους δεδομένους λόγους, οι οποίοι αναπτύχθηκαν. Αυτό μπορούμε να το κρατήσουμε.

Δεύτερον, γίνεται μια πολύ μεγάλη προσπάθεια, ώστε να υπάρξουν –τουλάχιστον με ό,τι παρεμβάσεις μπορεί να κάνει η χώρα μας γενικότερα– οι αναγκαίες διασφαλίσεις απ' όλους και για τα εργοστάσια εκείνα που παράγουν ηλεκτρική ενέργεια στις χώρες που το επιλέγουν, ώστε να μην έχουμε κυριολεκτικά τον τρόπο πυρηνικών ατυχημάτων σαν και αυτά που έγιναν πριν από μερικά χρόνια και που μας απειλούν, ίσως, ακόμη σε ορισμένες πεπαλαιωμένες εγκαταστάσεις σε χώρες με τις οποίες η Ελλάδα γεινιάζει.

Τρίτον, υπάρχει ειδικότερα το θέμα της Τουρκίας για το οποίο αναλύθηκαν οι παρεμβάσεις που έχουν γίνει και εκτιμώ ότι θα συνεχίσουν να γίνονται, ώστε να ληφθούν οι αναγκαίες κινήσεις για την ασφάλεια των εγκαταστάσεων και στη γείτονα χώρα.

Εκτός, όμως, από το θέμα της πυρηνικής ενέργειας, στο οποίο εκτιμώ ότι η όλη ανάλυση της Κυβέρνησης είναι ιδιαίτερα θετική, όπως θετικές ήταν και οι παρατηρήσεις όλων των συναδέλφων από το ΣΥΡΙΖΑ που πήρε την πρωτοβουλία, μέχρι τα άλλα κόμματα, θέλω να τονίσω ότι εδώ υπάρχει και ένα θέμα που πρέπει να δούμε.

Το θέμα είναι, κύριε Υπουργέ, ότι εισάγουμε ενέργεια και εισάγουμε ακόμα και από γείτονες οι οποίοι τη φτιάχνουν, την παράγουν σε πυρηνικά εργοστάσια και ορισμένες φορές σε πυρηνικά εργοστάσια αμφιβόλου ποιότητας, όσον αφορά την ασφάλεια των εγκαταστάσεών τους. Αυτό είναι ένα τεράστιο πρόβλημα. Μπορεί εμείς να λέμε ότι δεν επιλέγουμε το δρόμο αυτό, αλλά όταν τον επιλέγει ο γείτονάς σου και όταν εισάγεις από εκεί ενέργεια, ουσιαστικά κλείνεις τα μάτια σε μία πραγματικότητα.

Τι πρέπει να κάνουμε; Να ακολουθήσουμε κι εμείς; Όχι. Το είπα ήδη. Υπάρχει μία απόφαση σταθερή, την οποία στηρίζουμε: Να αναζητήσουμε εναλλακτικές μορφές. Αυτό σημαίνει ότι όλο το θέμα της ενέργειας καλό θα είναι να συζητηθεί. Ξέρω ότι θα καταθέσετε νομοσχέδιο. Έχει κατατεθεί, νομίζω, ήδη από χθες. Θα έχουμε, λοιπόν, την ευκαιρία από την άλλη εβδομάδα στην επιτροπή και στην Ολομέλεια, κύριε Πρόεδρε, σύντομα, να συζητήσουμε γι' αυτό το θέμα. Βεβαίως, το νομοσχέδιο μπορεί να αφορά ειδικότερα την ηλεκτρική ενέργεια, αλλά είναι μία ευκαιρία να γίνει μία συνολική συζήτηση για όλο το σχεδιασμό. Δηλαδή, τι σχεδιασμός θα περιλάβει την ηλεκτρική ενέργεια, πώς θα αυξησουμε τις παρεμβάσεις σε σχέση με το λιγνίτη.

Εκτιμώ, κύριε Υπουργέ, ότι αυτές ο εκκρεμότητες γύρω από τη Βεύη και τις άλλες υποθέσεις πρέπει να λήξουν. Είναι μία ευ-

καιρία με τη νέα πολιτική ηγεσία, στην οποία κι εσείς έχετε την εμπειρία, αλλά υπάρχει και ο Υπουργός, να τρέξουμε σε αυτόν τον τομέα. Έχουμε το θέμα της ενέργειας ανανεώσιμων πηγών, όπου ξεκίνησε μία καλή προσπάθεια και κόλλησε και τώρα πρέπει να ξεκολλήσει, για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους. Πρέπει να δούμε πώς τρέχουμε και στον τομέα αυτό και ξεπερνάμε αδυναμίες, γραφειοκρατικές αγκυλώσεις και καταστάσεις οι οποίες έχουν μπλοκάρει αυτόν τον ιδιαίτερα φιλόδοξο, αλλά αναγκαίο τομέα για την ελληνική οικονομία και επίσης, τι άλλες παρεμβάσεις στον τομέα του ενεργειακού σχεδιασμού κάνουμε ώστε η χώρα μας και αυτάρκης να είναι ενεργειακά και γιατί όχι και στο μέλλον να μπορεί και να εξαγάγει, αντί να εισάγει την ενέργεια, κυρίως από ανανεώσιμες πηγές όπου με το όνομά τους ένα φυσικό πλεονέκτημα. Νομίζω ότι αυτή η συζήτηση είναι αναγκαία να γίνει ως συνέχεια και της σημερινής.

Σήμερα είπαμε τι δεν κάνουμε και πού προστατεύουμε. Αύριο πρέπει να πούμε και τι εναλλακτικό κάνουμε και πώς αναπτύσσουμε. Διότι σε τελική ανάλυση, στον τομέα της ενέργειας, όπως και στους άλλους τομείς του Υπουργείου σας, όπως είναι το θέμα των απορριμμάτων, όπως είναι το θέμα των υδάτων, όπως είναι το θέμα των ορυκτών –και ξέρω και τις προσπάθειες προσωπικά που έχετε κάνει, κύριε Υφυπουργέ, για το θέμα των υδρογονανθράκων, που είναι πράγματι πολύ σημαντικές και πρέπει να το αναγνωρίσουμε– το Υπουργείο σας είναι το κατ' εξοχήν Υπουργείο που μπορεί να αποτελέσει, κατά τη γνώμη μου, στις σημερινές συγκυρίες την ατμομηχανή για την ανάπτυξη που έχει ανάγκη η χώρα, την έξοδο από την κρίση και τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης.

Αυτά είχα να πω, κύριε Πρόεδρε, και νομίζω ότι σε αυτή την κατεύθυνση πρέπει να συνεχίσουμε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Ευχαριστούμε ιδιαιτέρως τον Χρήστο Πρωτόπαπα, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, ο οποίος μου θύμισε πως έπρεπε να σημειώσω τα θετικά της δικής σας αγόρευσης, κ. Μανιάτη, κύριε Υπουργέ.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Σπυρίδων Χαλβατζής, έχει το λόγο, για δώδεκα λεπτά.

Ορίστε, κύριε Χαλβατζή, έχετε το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι επίκαιρο το θέμα, ύστερα βέβαια και από το μεγάλο ατύχημα στη Φουκουσίμα. Μπαίνουν πολλά ερωτήματα: Μπορεί να προστατευτεί το περιβάλλον; Μπορεί να περιοριστεί η αρνητική επίδραση στην κλιματική αλλαγή;

Ο εισηγητής μας υπογράμμισε τις τεράστιες δυσκολίες, τους μεγάλους κινδύνους, άμεσους και μακροπρόθεσμους, στο ενδεχόμενο πυρηνικού ατυχήματος και βέβαια, μίλησε για τις αρνητικές επιπτώσεις μιας τέτοιας εξέλιξης σε ευρύτερες περιοχές. Να είμαστε καθαροί, οι κίνδυνοι είναι και μεγάλοι και ορατοί.

Δεύτερο, υπογραμμίζουμε, κύριε Πρόεδρε, ότι δεν έχουμε εξαντληθεί οι δυνατότητες των εγχωρίων πηγών ενέργειας. Είναι ο λιγνίτης, είναι τα νερά, είναι η γεωθερμία, είναι τα πετρελαϊκά κοιτάσματα στο Αιγαίο, στο Ιόνιο και σε άλλες περιοχές της χώρας. Αυτές οι πηγές μπορεί να αντιμετωπίσουν τις ανάγκες ηλεκτροπαραγωγής, τουλάχιστον κατά πάως λένε οι ειδικοί, μέχρι το 2020 και παραπέρα. Την ίδια περίοδο, έχουμε αυτό ακριβώς το πρόβλημα. Γειτονικές χώρες σχεδιάζουν, προχωρούν ή θα προχωρήσουν σε νέες, μεγάλες επενδύσεις στην πυρηνική ενέργεια. Εξ αυτού του λόγου, θεωρούμε ότι θα αυξηθεί και η ανταγωνιστική πίεση για αύξηση του μεριδίου εισαγωγής ηλεκτρικού ρεύματος και απ' αυτές τις περιοχές.

Τρίτον, γίνεται μεγάλη συζήτηση για την πράσινη ανάπτυξη και για την πράσινη ενέργεια. Θεωρούμε ότι δεν αντιστοιχούν στην πραγματικότητα όλα όσα υποστηρίζονται το τελευταίο διάστημα γιατί με το μέχρι τώρα νομοθετήματα της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, αλλά και προηγούμενα της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, στο πλαίσιο της απελευθέρωσης της ενέργειας –και μάλιστα της ηλεκτρικής– έχουν δοθεί κυριολεκτικά «στο πιάτο» σε μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους πολλά οικονομικά κίνητρα και μάλιστα εξασφαλισμένα. Τους δίνουν τη δυνατότητα να παράγουν ηλεκτρική ενέργεια και να την πωλούν στη ΔΕΗ σε

τιμές όχι μόνο μεγαλύτερες, αλλά πολλαπλάσια πιο ακριβές από τη ΔΕΗ και βεβαίως η ΔΕΗ αγοράζει αυτή την ενέργεια. Φυσικά η ΔΕΗ δεν είναι κανένας φιλανθρωπικός όμιλος. Αυτό το κόστος θα το μετακυλήσει και ήδη προχωράει να το μετακυλίσει στα λαϊκά νοικοκυριά και υπάρχει ένα ουσιαστικό πρόβλημα: Ποιος πληρώνει όλη αυτή τη δραστηριότητα; Φαίνεται ότι το ισοζύγιο το πληρώνει και αυτό η εργατική λαϊκή οικογένεια.

Επίσης, κύριε Υπουργέ –εσείς το γνωρίζετε καλύτερα– υπάρχουν συγκρουόμενα συμφέροντα ανάμεσα σε μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους που υποστηρίζουν διαφορετικές πηγές και επομένως αντίστοιχες τεχνολογίες ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, είτε αιολικά, είτε φωτοβολταϊκά, είτε τις υδατοπτώσεις.

Με την ευκαιρία θα πω ότι θεωρούμε πως είναι ανάγκη σήμερα η Κυβέρνηση να δει αυτό το μεγάλο πρόβλημα της απώλειας μεγάλων υδάτινων ποσοτήτων. Είχαν γίνει και παλαιότερα τέτοιες επιστημονικές έρευνες και μελέτες. Βέβαια χάνονται νερά και από τα κανάλια. Ώσπου να έλθει το νερό από το Μόρνο μέχρι το Μαράθωνα, χάνονται πάρα πολύ μεγάλες ποσότητες.

Έχει μία αξία να σημειώσουμε ποιες είναι οι επιπτώσεις απ' όλη αυτή τη δραστηριότητα στις τιμές καταναλωτή. Αναφερθήκαμε προηγουμένως σ' αυτό. Τι επιπτώσεις έχει στον προϋπολογισμό της λαϊκής οικογένειας η κατανάλωση ενέργειας;

Εμείς θεωρούμε –και επιμένουμε σ' αυτό– ότι η χώρα μας μπορεί να είναι αυτόρκτη ενεργειακά, κάτω βέβαια από ορισμένες προϋποθέσεις και αν αξιοποιήσει πλήρως τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Ειπώθηκαν και προηγουμένως αυτά για το λιγνίτη, για τη γεωθερμία, αλλά πρέπει να δούμε τι θα γίνει στο μέλλον και με το ουράνιο, όχι τώρα βέβαια.

Μπαίνει ένα μεγάλο ερώτημα: Μπορεί να περιοριστούν οι επιπτώσεις από το διοξείδιο του άνθρακα από τη χρήση του λιγνίτη; Η επιστήμη έχει αναπτυχθεί πάρα πολύ στις σημερινές εποχές και αναπτύσσεται συνέχεια και θεωρούμε ότι μπορούν να παρουσιαστούν πολύ έντονα αυτές οι επιπτώσεις.

Από την άλλη μεριά μπορεί η ιδιωτικοποιημένη πλέον ΔΕΗ να διαθέσει τόσα και τέτοια κονδύλια για να εξασφαλιστούν αυτές οι προϋποθέσεις για τη μείωση των αρνητικών επιπτώσεων από το διοξείδιο του άνθρακα; Θεωρούμε πως όχι, γι' αυτό τονίζουμε ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δεν υποστηρίζει ότι σε κοντινό χρονικό ορίζοντα μπορεί κανένας εδώ στη χώρα μας να μιλήσει για την παραγωγή πυρηνικής ενέργειας και αυτό γιατί στις δοσμένες κοινωνικοπολιτικές συνθήκες αυτό που κυριαρχεί είναι η επιδίωξη του μέγιστου καπιταλιστικού κέρδους. Αυτό ακριβώς είναι που δεν επιτρέπει, που δεν αφήνει να αξιοποιηθούν και να διασφαλιστούν προς όφελος του λαϊκού συμφέροντος μια σειρά από παράγοντες οι οποίοι, αν και εφόσον μπορούσαν να εξασφαλιστούν, θα μπορούσαν πράγματι να θεθούν για συζήτηση πολλά ζητήματα.

Το πρώτο: Είναι ο βαθμός διείσδυσης στο σύστημα ενέργειας προτάσσοντας την ολοκληρωμένη αξιοποίηση των εγχωρίων πηγών. Πράγματι αυτές οι πηγές είναι συγκεκριμένες και αναφέρθηκαν.

Το δεύτερο: Μπορούν να εξασφαλιστούν οι τεχνικές προϋποθέσεις οι οποίες θα διασφαλίσουν τις μέγιστες δυνατές προϋποθέσεις ασφάλειας σε όλες τις παραμέτρους και τις εκφάνσεις τους;

Το τρίτο: Είναι η δράση για αμοιβαία επωφελείς συμφωνίες οι οποίες θα περιλαμβάνουν τη μεταφορά τεχνολογίας. Δεν έχουμε λίγες περιπτώσεις –όχι στο δικό σας τομέα, κύριε Υπουργέ, αλλά σε άλλες δραστηριότητες– όπου η τεχνολογία ενώ διασφαλίζεται μέσα στους νόμους και στις συμφωνίες στην πράξη δεν εξασφαλίζεται.

Τέλος, κύριες και κύριοι Βουλευτές, έχουμε μια πραγματικότητα στη χώρα μας. Έχουμε το πλαίσιο της απελευθερωμένης αγοράς ενέργειας. Έχουμε έναν οξέυατο μονοπωλιακό ανταγωνισμό και σ' αυτό το χώρο.

Υπάρχουν, επίσης, οι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι που δε σταμάτησαν. Ο σύντροφός μου, Γιάννης Ζιώγας, μίλησε προηγουμένως για αυτό στο οποίο σχεδόν κανένας δεν αναφέρθηκε. Μίλησε για το επεμπλουτισμένο ουράνιο το οποίο έπεσε στη Γι-

ουγκοσλαβία κατά τη διάρκεια των βάρβαρων βομβαρδισμών σε όχι μικρές ποσότητες.

Επίσης, μια άλλη παράμετρος πολύ ανησυχητική είναι, ότι μέχρι σήμερα η ελληνική Κυβέρνηση και οι προηγούμενες κυβερνήσεις δεν έχουν προσδιορίσει, δεν έχουν καθορίσει την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας επέμεινε. Θα ήθελα να θυμίσω ότι πριν από οκτώ μήνες μέσα στη Βουλή τοποθετηθήκαμε και ζητήσαμε τον καθορισμό της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης. Μέχρι και σήμερα η Κυβέρνηση δεν προχωράει σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Συνεπώς, παίρνοντας υπ' όψιν αυτήν την πραγματικότητα και μέσα σ' αυτά το πλαίσιο που συζητούμε, η παραγωγή πυρηνικής ενέργειας, όπως και η εισαγωγή υλών ενέργειας και τεχνολογίας, αλλά και το θέμα της εξαγωγής των αποβλήτων, κατά κανόνα γίνεται με όρους δυσμενείς και για τη δημόσια ασφάλεια και για την λαϊκή κατανάλωση. Όσο, λοιπόν, κυριαρχεί το οικονομικό κοινωνικό σύστημα που έχει επίκεντρο το κέρδος, η συγκεκριμένη λύση δημιουργεί μεγάλους, τεράστιους κινδύνους και για τη δημόσια υγεία και για την ασφάλεια των κατοίκων και για την προστασία του περιβάλλοντος.

Εμείς, ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, αγωνιζόμαστε πρωτίστως για τη δημόσια υγεία, για την ασφάλεια των εργαζομένων, όλου του λαού και για την προστασία του περιβάλλοντος.

Κατά συνέπεια μια τέτοια εκδοχή για τη διαδικασία δημιουργίας εργοστασίων και παραγωγής πυρηνικής ενέργειας στη χώρα μας δεν την βλέπουμε καθόλου.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε πολύ, κύριε Χαλβατζή.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ και Βουλευτής Αχαΐας, κ. Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος, έχει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Χρυσανθακόπουλε, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Ο παγκόσμιος οικονομικός πόλεμος συνεχίζεται και στο θέμα της ενέργειας για πολλές δεκαετίες. Βέβαια, η αφορμή ήταν να συζητήσουμε το ζήτημα σήμερα σε σχέση με το ατύχημα του Τσέρνομπιλ, του οποίου τις συνέπειες ακόμα και σήμερα πληρώνουμε. Έχουν υπολογιστεί σε μερικές χιλιάδες τα θύματα στην Ελλάδα εξαιτίας αυτού του πυρηνικού ατυχήματος και η εξέλιξη στην Ιαπωνία πράγματι μας προβληματίζει όλους.

Βεβαιώθηκε ότι δεν υπάρχει απόλυτη ασφάλεια στην εφαρμογή της πυρηνικής ενέργειας και των αντιδραστήρων που έχουν κατασκευαστεί. Βέβαια, πρέπει να πούμε ότι η ανθρωπότητα πολύ πρόσφατα εξελίσσεται σ' αυτό το αντικείμενο. Ξεκίνησε, όπως οι περισσότερες τεχνολογίες, σαν χρήση πολεμικών όπλων και τώρα αναζητείται η ειρηνική εφαρμογή τους.

Να πω ότι ο πόλεμος για το ουράνιο έχει διαδραματιστεί –και διαδραματίζεται– σ' όλη την ανθρωπότητα. Πόσες φορές, αλήθεια, άλλαξε ο Καντέρ κυριαρχία στο οροπέδιο στη Σομαλία ανάμεσα στη Σομαλία και στην Αιθιοπία με τις παρεμβάσεις της σύγκρουσης της τότε Σοβιετικής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής;

Αυτό μας κάνει να είμαστε κι εμείς ιδιαίτερα ανήσυχοι, γιατί μην ξεχνάμε ότι στο Παράνεστι και στο Κιλκίς της Δράμας υπάρχουν αποθέματα. Οι διεθνείς αναλυτές το επισημαίνουν. Λένε, μάλιστα, ότι είμαστε η τρίτη χώρα στον κόσμο που έχει συγκεντρωμένα τέτοια στοιχεία.

Αν, λοιπόν, όπως έχει πει και ο κύριος Υπουργός, προχωρήσουν οι έρευνες και έχουμε και αξιοποίηση, γινόμαστε επίκεντρο ενδιαφέροντος και ίσως οι γεωπολιτικές ανακατατάξεις στην περιοχή, οι απειλές δηλαδή και από τις γειτονικές χώρες και όλα αυτά τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με τον ορυκτό μας πλούτο να αφορούν και αυτό.

Εμείς αναδείξαμε ως κόμμα το θέμα με επίκαιρη επερώτηση και όλοι οι Βουλευτές αναφερθήκαμε την προηγούμενη άνοιξη στα ζητήματα της ενέργειας, του ορυκτού πλούτου και της αξιοποίησης των ενεργειακών μας δυνατοτήτων και κυρίως των υδρογονανθράκων.

Έχει ιδιαίτερη σημασία να σταθεί κανείς ακριβώς σ' αυτό το θέμα:

Εμείς είμαστε μια χώρα που έχει την πρώτη ύλη, δεν έχει την τεχνολογία. Οι γειτονικές χώρες προχωρούν ακόμα και τα Σκόπια, στον Αξίον, να εγκαταστήσουν πυρηνικά εργοστάσια. Είναι ένα θέμα σε εξέλιξη. Βλέπουμε ότι η Αλβανία το είχε στο σχέδιο και μάλλον ακολουθεί τη γερμανική γραμμή, να αλλάξει στρατηγική μετά το ατύχημα στην Ιαπωνία. Επίσης και η Βουλγαρία προχωράει σε επεκτάσεις καινούργιων εργοστασίων, αλλά τα παλιά της εργοστάσια είναι επισφαλής. Η Τουρκία έχει ξεκινήσει από χρόνια μια σχέση τόσο με τη Νότιο Κορέα όσο και με το Πακιστάν και με την Ινδία και προσπαθεί να προσεγγίσει αυτές τις χώρες για την απόκτηση τεχνολογίας στην πυρηνική ενέργεια. Θα ενδιαφερόταν πάρα πολύ να γίνει πυρηνική δύναμη. Το Ιράν απειλείται -και απειλείται με διαμελισμό- ακριβώς γιατί θέλει να προχωρήσει στην κατασκευή εργοστασίου πυρηνικής ενέργειας. Βέβαια, επειδή είναι παρεμφερής η τεχνολογία, ο κίνδυνος να φτιάξει πυρηνικά όπλα είναι αυτός που αναστατώνει το δυτικό κόσμο, ο οποίος θέλει να μονοπωλεί τον έλεγχο αυτής της γνώσης.

Εμείς ως χώρα οφείλουμε να κινηθούμε σαφώς με την ειρηνική μας διάθεση, αλλά όχι αποδυναμωμένοι όσον αφορά την τεχνολογία, ειδικά από το γεγονός ότι έχουμε την πρώτη ύλη. Διαθέτουμε την πρώτη ύλη και δεν την έχουμε αξιοποιήσει. Είναι ιδιαίτερα κρίσιμο το γεγονός, ότι ακόμα και σύμφωνα με τον Ηρόδοτο, που θέλει να παράξει ραδιοϊσότοπα για την ιατρική, για ειρηνικούς σκοπούς, δεν προχωράνε αυτά τα προγράμματα. Εδώ ακριβώς έγκειται και η σωφροσύνη, την οποία οφείλουμε να επιδείξουμε ως χώρα.

Εάν η δυνατότητα κατασκευής ενός πυρηνικού αντιδραστήρα για παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος δεν είναι εφικτή και δεν είναι και επιθυμητή και ακριβώς μέσα στις ειδικές συνθήκες που περιγράφουμε, τη διεθνή αναστάτωση, που παρ' όλα αυτά η Μεγάλη Βρετανία συνεχίζει προς αυτήν τη κατεύθυνση, εμείς οφείλουμε να δούμε το ζήτημα πως ακριβώς μπορεί να αντιμετωπιστεί προς την μεριά της κατοχής αυτής της γνώσης της πυρηνικής τεχνολογίας.

Είπαμε, ότι μόνο σε επιλεγμένους στόχους μπορεί να είναι εφαρμόσιμη στη χώρα μας, που να μη δημιουργεί κινδύνους για τους πολίτες αυτού του τόπου, αλλά που να μπορεί να μας δίνει κάποια μέσα, τα οποία τα χρειαζόμαστε, όπως είπα, στον τομέα της ιατρικής.

Οφείλουμε, λοιπόν, να κάνουμε διάκριση μεταξύ εργοστασίου και εργαστηρίου. Είναι τελείως διαφορετικά θέματα, γιατί ένας απόλυτος δογματισμός μπορεί να μας απομονώνει από οφέλη.

Επίσης, όπως το είπε και ο κύριος Υπουργός, όταν διεξάγεται μια μάχη από λόμπι, δηλαδή από ομάδες πίεσης, πάνω στα συμφέροντα, επενδύεται παγκοσμίως προς την μια ή προς την άλλη κατεύθυνση.

Άλλοι επενδύουν στην έρευνα για το υδρογόνο για το μέλλον, για την τεχνολογία του υδρογόνου, άλλοι προχωρούν στην πυρηνική ενέργεια αποκλειστικά, ενώ άλλοι θέλουν τις ήπιες πηγές ενέργειας. Υπάρχουν ακόμη και οι ενεργειακές υποδομές από τους υδρογονάνθρακες, οι οποίοι τουλάχιστον για τα επόμενα εκατό χρόνια θα είναι στο προσκήνιο.

Έρχεται στη Βουλή το νομοσχέδιο για την έρευνα των υδρογονανθράκων. Πριν εμείς όμως, πιστοποιήσουμε την έρευνα, έχουν κάνει την έρευνα για εμάς άλλοι. Οι Νορβηγοί, για παράδειγμα, έχουν κάνει έρευνα και μας πρότειναν διακόσια πενήντα δισεκατομμύρια για να πάρουν τα πετρέλαιά μας και τους υδρογονάνθρακες με συμβόλαια και μάλιστα για πενταετούς διάρκειας συμφωνία.

Αυτό πρέπει να μας προβληματίσει σε σχέση με την προθυμία που έχουν οι παγκόσμιοι τοκογλύφοι να μας παίρνουν τα χρήματα, να εισπράττουν και να μας δανείζουν για να πάρουν από αυτά, δηλαδή να μας αυξάνουν το χρέος μας. Γιατί δεν μας τα δίνουν αυτά αν είναι τόσο επισφαλής για τα CDS; Μήπως υπολογίζουν ότι εμείς έχουμε επαρκείς υδρογονάνθρακες -κυρίως το φυσικό αέριο, που δεν έχει αποτιμηθεί επισήμως η αξία του νότια της Κρήτης, κυρίως αυτή η περιοχή- που αποτελεί τη μεσεγγύηση για το μέλλον;

Εδώ, θέλουμε να επιμεινουμε στη δική μας στρατηγική, μια στρατηγική που ξεκινάει από την αρχή ότι αυτή η χώρα δεν μπο-

ρεί να είναι πλούσια και να είναι τόσο φτωχοί οι πολίτες της. Είναι πλούσια σε προοπτική. Το κράτος τώρα είναι πτωχευμένο και οδηγούνται και οι πολίτες της στην πτώχευση. Αυτό το γύρισμα, η επαναφορά μας σε μία ισορροπία, μπορεί να γίνει με την αξιοποίηση αυτού του ορυκτού πλούτου, τους υδρογονάνθρακες.

Έχετε ένα νομοσχέδιο. Έχει ιδιαίτερη σημασία για εμάς να δούμε, πού θα οδηγηθούμε. Δηλαδή, θα έχουμε σύντομα ανάκαμψη οικονομική ακριβώς εξαιτίας του ενεργειακού μας πλούτου; Δηλαδή ο Ηρόδοτος -πάλι η αρχαία Ελλάδα μας σώζει- αποτελεί για εμάς την πανάκεια για να κάνουμε το άλμα προς τα εμπρός, ή μία μυστική διπλωματία θα απαξιώσει αυτό το στόχο, θα γίνουν έρευνες για πετρέλαια, των οποίων οι αποδόσεις σε οικονομικό επίπεδο μπορεί να είναι πολύ μικρότερου ύψους και το άλλο θέμα θα φύγει διά της τεθλασμένης σε μία εκχώρηση που έχει μεν μυστικά σχεδιαστεί, αλλά που δεν καλύπτει αυτό που εμείς επιδιώκουμε, την ισορροπία, την εξομάλυνση, την κάλυψη του μεγάλου μέρους του χρέους;

Εμείς έχοντας δίπλα την Τουρκία, η οποία ισχυρίζεται ότι είναι σε ένα προστάδιο για πυρηνικά όπλα -έχει σημασία για εμάς πάντα να προσέχουμε- κι έχοντας ταυτόχρονα συμφωνήσει ότι η πυρηνική ενέργεια δεν είναι η επιθυμητή μας λύση για τα ενεργειακά ζητήματα, τίθεται ένα θέμα: Δεκατεσεράμισι δισεκατομμύρια δολάρια είναι η ετήσια αγορά πετρελαίου για καύσιμα στη χώρα μας. Αυτό είναι το κόστος μας. Αν αυτό εκαλύπτετο από το φυσικό μας αέριο -το οποίο δεν πιθανολογείται πλέον, αλλά θεωρείται δεδομένο από τους επιστήμονες, ότι υπάρχει- και γλυτώναμε αυτά τα δεκατεσεράμισι δισεκατομμύρια, ξέρετε σε βάθος χρόνου, τι θα σήμαινε αυτό, στην επόμενη, δηλαδή, δύσκολη δεκαπενταετία, εικοσαετία;

Επίσης, η τεράστια γεωστρατηγική μας θέση στη διαπραγματεύση μας δυναμώνει. Ξέρετε ότι το φυσικό αέριο της Σιβηρίας είναι για τα επόμενα ογδόντα χρόνια; Κυρίως θα στραφεί προς την Κίνα ή στην Ινδία. Προς τα εκεί κατευθύνονται. Στρέφονται, όμως, και προς την Ευρώπη. Όταν όμως, η Ευρώπη, μετά την κατασκευή του κράτους της Βεγγάζης -βέβαια στη συνέχεια θα απορροφήσει όλη τη Λιβύη- και με το γεγονός ότι η Ελλάδα και η Κύπρος είμαστε αγωγοί αυτής της ενεργειακής διαδρομής, πηγαίνοντας προς το Οτράντο της Ιταλίας, που είναι έτοιμος ο αγωγός για να διοχετευθεί στην Ευρώπη, μήπως αυτή η αλλαγή γεωπολιτικών δεδομένων, η αποδυνάμωση δηλαδή της ρωσικής επιρροής στην Ευρώπη, αλλά η ενδυνάμωση της ελληνικής, ακριβώς εξηγεί και ένα μεγάλο μέρος της κρίσης στη χώρα μας;

Θα ήθελα μιας και ο Υπουργός μας είναι και απερχόμενος Υπουργός Οικονομικών να σκεφθεί το εξής: Σκεφθείτε ότι εμείς έχουμε δώσει περίπου εκατόν ογδόντα δισεκατομμύρια σε τόκους όλα τα τελευταία χρόνια. Αν είναι γεγονός αυτό ότι είναι εκατόν ογδόντα δισεκατομμύρια οι τόκοι -δεν γνωρίζω ακριβώς το άθροισμα, αυτό τουλάχιστον πιστοποιείται προς το παρόν- σκεφθείτε να τους βάζαμε φόρο 35% επί των κερδών. Γιατί αυτοί οι τόκοι είναι κέρδη, είναι υπερκέρδη από τη στιγμή που αποσβένονται τα κεφάλαια.

Δεν είναι, λοιπόν, ένα θέμα τόσο απλό η όλη σχέση της χώρας μας με το ζήτημα της ενεργειακής εξέλιξης των πραγμάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρούμε ότι πολύ σωστά υπάρχει απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής άρνηση και σκεπτικισμός πάνω στο θέμα της τεχνολογίας. Ξέρουμε ότι μεταξύ τους η πάλη των διαφόρων τεχνολογικών υποδομών, που παλεύουν ποια θα επιβληθεί, αφορά τα κέρδη τους, τα συμφέροντά τους, δεν αφορούν την τύχη του πλανήτη και σαφώς θεωρούμε ότι είναι μονομερές άδικο για τη χώρα μας να είναι αυτή που πρώτη θα πληρώσει τα μεγαλύτερα πρόστιμα την επόμενη χρονιά για το διοξείδιο του άνθρακα. Υπολογίζουν ότι από αυτή τη χώρα να λάβουν 1 δισεκατομμύριο περίπου.

Σκεφθείτε, λοιπόν, ότι εμείς έχουμε τον τρόπο να προχωρήσουμε προς τα εμπρός, αρκεί να επικρατήσει η σύνεση και το νομοσχέδιο που θα στηθεί αυτές τις ημέρες, αλλά και ο διαγωνισμός για την αξιοποίηση του ουρανού μας στο Παρανέστι και το Κίλικς να μην είναι μια εκχώρηση. Αυτή η χώρα έχει τη δυνατότητα να επιβιώσει, ακολουθώντας το δικό της δρόμο. Έχει σαφώς τον αέρα και τον ήλιο, αλλά αυτοί, που τα μεν μυαλά πήραν πολύ αέρα, ο δε ήλιος τους προξένησε ηλίαση, δεν είναι

σε θέση να δώσουν λύσεις. Η Κυβέρνηση οφείλει, την ώρα που είναι ακάλυπτη απέναντι στο λαό για τις ενέργειές της, να συνειδητοποιήσει ότι ο επόμενος βηματισμός δεν θα είναι τόσο ευχάριστος, εάν δεν δείξει τον απαραίτητο πατριωτισμό και τη σφροσύνη για την αντιμετώπιση αυτών των προκλήσεων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Αλέξανδρο Χρυσανθακόπουλο από το ΛΑΟΣ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι εκατόν οκτώ Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος κατέθεσαν:

α) πρόταση σύστασης ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης και

β) πρόταση ανάθεσης από τη Βουλή σε τριμελές γνωμοδοτικό συμβούλιο του νομικού ελέγχου των στοιχείων της κατηγορίας και της αξιολόγησης της ουσιαστικής βασιμότητας τους, κατά το άρθρο 86 παράγραφος 3 του Συντάγματος, τα άρθρα 153 και επόμενα του Κανονισμού της Βουλής και το άρθρο 5 του ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως αυτό τροποποιήθηκε από το άρθρο 2 του ν.3961/2011.

1) Για τον κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης από το 2004-2006 και Αναπληρωτή Υπουργό Εσωτερικών με αρμοδιότητα στα θέματα δημόσιας τάξης από τις 9-1-2009 έως τις 10-10-2009, σχετικά με την ενδεχόμενη τέλεση του αδικήματος της απιστίας σε βαθμό κακουργήματος κατ' εξακολούθηση -άρθρο 390 του Ποινικού Κώδικα όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 15 του ν.3242/24-5-2004- σε βάρος του δημοσίου.

2) Για τον κ. Γεώργιο Αλογοσκούφη, Υπουργό Οικονομίας και

Οικονομικών από το 2004-2008, σχετικά με την ενδεχόμενη τέλεση του αδικήματος της απιστίας σε βαθμό κακουργήματος κατ' εξακολούθηση -άρθρο 390 του Ποινικού Κώδικα όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 15 του ν.3242/24-5-2004- σε βάρος του δημοσίου.

Παράλληλα, η ως άνω πρόταση προβαίνει σε ειδική μνεία ως προς την ενδεχόμενη τέλεση αξιοποιώνων πράξεων για τους πρώην Υπουργούς κυρίου Αναστάσιο Μαντέλη και Αθανάσιο-Απόστολο Τσοχατζόπουλο. Για τον πρώην Υπουργό κ. Αναστάσιο Μαντέλη η πρόταση επισημαίνει ότι έχει ήδη ασκηθεί εναντίον του ποινική δίωξη και έχει παραγγελθεί κύρια ανάκριση. Για τον πρώην Υπουργό κ. Αθανάσιο-Απόστολο Τσοχατζόπουλο προτείνεται η αποστολή των σχετικών εγγράφων της δικογραφίας και του πορίσματος της εξεταστικής επιτροπής για τη διερεύνηση της υπόθεσης της «SIEMENS» στο σύνολό της στην τακτική δικαιοσύνη, ώστε να προχωρήσει αυτή στις δέουσες ενέργειες, σύμφωνα με τις αρμοδιότητές της.

Τέλος, σχετικά με τα λοιπά πολιτικά πρόσωπα που αναφέρονται στο πόρισμα της εξεταστικής επιτροπής για τη διερεύνηση της υπόθεσης της «SIEMENS» στο σύνολό της, προτείνεται η αποστολή του πορίσματος αυτού, των πρακτικών και των συνημμένων του στην τακτική δικαιοσύνη, ώστε αυτή να διερευνήσει τυχόν ευθύνες πολιτικών προσώπων για πράξεις που εμπίπτουν στην αρμοδιότητά της.

Η πρόταση θα κατατεθεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης και θα διανεμηθεί στους κυρίους Βουλευτές.

Η προαναφερθείσα πρόταση έχει ως εξής:

Προς την Βουλή των Ελλήνων

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1747
Ημερομ. 8/7/11

Πρόταση

Σύσταση Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής

για την διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης

κατά το άρθρο 86 παρ. 3 του Συντάγματος,
τα άρθρα 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής
και το άρθρο 5 του Ν.3126/2003 περί «Ποινικής Ευθύνης Υπουργών»
όπως αυτό τροποποιήθηκε από τον Ν.3961/2011

Βάσει του πορίσματος της Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής για τη διερεύνηση της υπόθεσης "SIEMENS" στο σύνολό της, των εγγράφων, στοιχείων και μαρτυρικών καταθέσεων της σχετικής δικογραφίας και εκφράζοντας την βούληση της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού για την ανάγκη περαιτέρω έρευνας του σκανδάλου της "SIEMENS" μέσω Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής του άρθρου 86 παρ. 3 του Συντάγματος, υποβάλλουμε στην Ολομέλεια της Βουλής πρόταση σύστασης προκαταρκτικής εξέτασης, σύμφωνα με τα άρθρα 86 παρ. 3 του Συντάγματος, 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και 5 του Ν.3126/2003 περί «Ποινικής Ευθύνης Υπουργών» όπως αυτό τροποποιήθηκε από τον Ν.3961/2011.

I.

Τα πραγματικά περιστατικά που αναφέρονται στο πόρισμα της Εξεταστικής Επιτροπής της 24.1.2011 οδηγούν στο συμπέρασμα ότι μία ομάδα μνημένων υπαλλήλων της μητρικής Siemens, η οποία αποτελείτο οπωσδήποτε από περισσότερα των τριών προσώπων, αποφάσισε και διοχέτευσε μαύρο χρήμα σε ανώτατους αξιωματούχους, πολιτικούς, μέλη Κυβερνήσεων, Κομμάτων κλπ. Αυτή η ομάδα έδρασε στην Ελλάδα από το 1990 και τουλάχιστον μέχρι το 2008, ενώ οι «χρήσιμες πληρωμές» υπολογίζονταν στο 2% κάθε σύμβασης για τα πολιτικά πρόσωπα και στο

8% αυτής της σύμβασης για τους αξιωματούχους. Οι πληρωμές γίνονταν με την διακίνηση μαύρου χρήματος μέσω υπεράκτιων εταιρειών και με την βοήθεια παρένθετων προσώπων. Από πλευράς Δικαιοσύνης που ερευνά την υπόθεση της Siemens από το 2005 δεν έχουν προκύψει ενδείξεις για σχετικές παράνομες πράξεις Υπουργών και Υφυπουργών, διότι διαφορετικά τα σχετικά στοιχεία θα είχαν διαβιβαστεί αμελλητί στην Βουλή, πράξη που μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει.

Αντίθετα, από την έρευνα της Εξεταστικής Επιτροπής συνάγονται τα παρακάτω συμπεράσματα αναφορικά με πράξεις που ενδεχομένως τελέστηκαν από τους εξής τέως Υπουργούς:

Α) Αναστάσιο Μαντέλη, Πρόεδρο του ΟΤΕ από 1985-1988, Γενικό Γραμματέα Υπουργείου Βιομηχανίας από 09/1993-09/1999, Υπουργό Επικοινωνιών και Μεταφορών από 09/1997-04/2000.

Ως Υπουργός ενέκρινε τις «Προγραμματικές Συμφωνίες 8002» στις 23.12.1997 με την υπ. αριθμ. 82961 απόφασή του και απεδέχθη τα τιμήματα, που του υπέβαλε ο ΟΤΕ, χωρίς να ελέγξει τις τιμές της αγοράς. Αυτή η ενέργεια απαιτείτο από την πλευρά της πολιτικής εξουσίας, καθόσον αυτή είχε – σύμφωνα με το άρθρο δεύτερο 1Αβ του Ν.2246/1994 – την εποπτεία του τομέα των τηλεπικοινωνιών. Η διακινδύνευση του δημοσίου συμφέροντος από τη συγκεκριμένη συμφωνία σε αυτό το χρονικό σημείο αποδεικνύεται από τα εξής έγγραφα:

- Από το πρακτικό (07.12.1997) της Επιτροπής Διαπραγμάτευσης, που όρισε η Διοίκηση του ΟΤΕ, από το οποίο προκύπτει ότι η βασική αρχή της διαπραγμάτευσης για τις τιμές ήταν οι τιμές παλαιότερων προμηθειών. Αυτό το γεγονός αποτελούσε αδυναμία διαπραγμάτευσης για ένα τόσο μεγάλο και πολυετές έργο, διότι έδινε την δυνατότητα στον προμηθευτή να κάνει μία ελάχιστη έκπτωση από τις προηγούμενες τιμές. Μέσω αυτής της διαδικασίας ο Οργανισμός ισχυριζόταν ότι εξασφάλιζε καλύτερες τιμές, ενώ στην πραγματικότητα αγόραζε πολύ υψηλότερα από τις τιμές της αγοράς.
- Η Επιτροπή Διαπραγμάτευσης θεώρησε ότι για υλικά, που ο ΟΤΕ προμηθευόταν για πρώτη φορά, οι τιμές οι οποίες συμφωνήθηκαν με τους προμηθευτές θα έπρεπε να είναι οι ανώτατες προσωρινές. Αυτός ο όρος δεν προστάτευε το

δημόσιο συμφέρον, διότι ήταν βέβαιο ότι οι προμηθευτές δεν θα επέτρεπαν να προκύψουν κατώτερες τιμές από τις ανώτατες προσωρινές. Η Επιτροπή όφειλε να είχε διενεργήσει έρευνα διεθνούς αγοράς για όλα τα υλικά που χρειαζόταν ο ΟΤΕ. Συγκεκριμένα, θα έπρεπε να είχε απευθυνθεί και σε άλλους κατασκευαστικούς οίκους, όπως είχε τη δυνατότητα, διότι το επιχείρημα ότι μέχρι τότε είχε ψηφιοποιηθεί το 50% του δικτύου του ΟΤΕ από τις δύο τεχνολογίες και επομένως δεν επιτρεπόταν η επιλογή άλλων τεχνολογιών λόγω συμβατότητας είναι - όπως αναλύθηκε πιο πάνω - αβάσιμο.

- Το Δ.Σ του ΟΤΕ δέχθηκε και ενέκρινε αυτούσια την πρόταση της Επιτροπής Διαπραγμάτευσης χωρίς περαιτέρω διαπραγμάτευση ή έρευνα τιμών. Η Διοίκηση του Οργανισμού άφησε να εξαντληθεί όλος σχεδόν ο χρόνος λήξης της οδηγίας της ΕΟΚ για να υποβάλει στον τότε Υπουργό Μεταφορών κ. Αναστάσιο Μαντέλη την έγκριση των προγραμματικών συμφωνιών, ώστε να μην υπάρξει χρόνος για έλεγχο ή επαναδιαπραγμάτευση. Άρα η Διοίκηση του ΟΤΕ σχεδίασε και συντόνισε ενέργειες, ώστε να επιτύχει ένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα, δηλαδή την υπογραφή των Προγραμματικών Συμφωνιών του ΟΤΕ με τις εταιρείες Intracom και SIEMENS.

Τα παραπάνω στοιχεία αποτελούσαν κατά τον χρόνο της έγκρισης της συγκεκριμένης συμφωνίας σοβαρές ενδείξεις για ύπαρξη προχειρότητας και καθυστερήσεων που με βεβαιότητα θα επηρέαζαν το κόστος του επιχειρησιακού σχεδίου του ΟΤΕ. Συνεπώς ο προληπτικός έλεγχος της «Προγραμματικής Συμφωνίας 8002» αποτελούσε υποχρεωτική ενέργεια για τον τότε αρμόδιο Υπουργό κ. Αναστάσιο Μαντέλη, στις αρμοδιότητες του οποίου ήταν - σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 εδ. 2 Ν. 2414/Ν.1996 - η παρακολούθηση της πορείας εκτέλεσης του Επιχειρησιακού Στόχου του συγκεκριμένου Οργανισμού.

Η παράλειψη εποπτείας του τότε Υπουργού μπορεί να συνδεθεί με τη διαδικασία με την οποία εμβάσθηκαν σε λογαριασμό του περίπου 250.000 €, τα οποία - σύμφωνα με την πρόταση του Εισαγγελέα Εφετών της 9.6.2010 σχετικά με την απαγόρευση εξόδου από τη χώρα του τότε Υπουργού, η οποία επικυρώθηκε από το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών στις 11.6.2010 - ευρίσκονται σε συνάφεια με πιθανολογούμενη παθητική δωροδοκία για την έγκριση από αυτόν της προγραμματικής σύμβασης 8002. Συγκεκριμένα, το Σεπτέμβριο του 1998 ο κουμπάρος του κ. Αναστάσιου Μαντέλη, κ. Γιώργος Τσουγγράνης, άνοιξε λογαριασμό στην Dresdner Bank, στο Υποκατάστημα της Γενεύης, στο όνομα "Rocos". Στις 03.11.1998 εμβάσθηκαν σε

αυτόν τον λογαριασμό 200.000 γερμανικά μάρκα από την τράπεζα UBS της Ζυρίχης Ελβετίας και από λογαριασμό που τηρούσε η Αντωνία Μάρκου, παρόντο πρόσωπο του Ηλία Γεωργίου. Στις 8.2.2000 κατατέθηκαν σε αυτόν τον λογαριασμό 250.000 γερμανικά μάρκα από άγνωστο πρόσωπο (βλ. απόφαση Συμβουλίου Εφετών Αθηνών υπ. αριθμ. 1357/2010 σ. 14). Σύμφωνα με τη μαρτυρία του, αυτά τα χρήματα πληρώθηκαν από χορηγούς του κ. Αναστάσιου Μαντέλη για την ενίσχυσή του στις επικείμενες εκλογές (βλ. κατάθεση κ. Γιώργου Τσουγγράνη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 26.05.2010, σελ. 55). Ο κ. Γιώργος Τσουγγράνης κατέθεσε, ότι ο κ. Αναστάσιος Μαντέλης παραδέχτηκε σε αυτόν πως τα 200.000 γερμανικά μάρκα που κατατέθηκαν στο λογαριασμό του προέρχονταν από την SIEMENS (βλ. κατάθεση κ. Γιώργου Τσουγγράνη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 26.05.2010, σελ. 85). Συμπλήρωσε δε, ότι ο ελβετικός λογαριασμός έκλεισε το 2007 και τα χρήματα μεταφέρθηκαν σε δικό του λογαριασμό στην Alpha Bank. (βλ. κατάθεση κ. Γιώργου Τσουγγράνη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 26.05.2010, σελ. 129).

Ο κ. Αναστάσιος Μαντέλης στην Εξεταστική Επιτροπή κατέθεσε, ότι σχετικά με το έμβασμα των 200.000 γερμανικών μάρκων στο λογαριασμό του κ. Γιώργου Τσουγγράνη το Νοέμβριο του 1998, δέχθηκε τηλεφώνημα από ένα στέλεχος της SIEMENS, το όνομα του οποίου δεν θυμάται. Αυτό το στέλεχος – σύμφωνα με την μαρτυρία του - του είπε ότι εκπροσωπεί τη Διοίκηση της SIEMENS Γερμανίας και ότι η εταιρεία ήθελε να ενισχύσει τον εκλογικό του αγώνα. Συμπλήρωσε δε ο κ. Μαντέλης, ότι δεν γνωρίζει από που προήλθαν τα υπόλοιπα 240.000 γερμανικά μάρκα (βλ. κατάθεση κ. Αναστάσιου Μαντέλη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 26.5.2010, σελ. 186). Ο πρώην Υπουργός κατέθεσε επίσης, ότι φρόντισε να διαταχθεί έλεγχος σχετικά με την ενεργοποίηση των ρητρών της «Προγραμματικής Συμφωνίας 8002», από τον οποίο προέκυψε ότι ο ΟΤΕ είχε κέρδος από τη συγκεκριμένη σύμβαση (βλ. κατάθεση κ. Αναστάσιου Μαντέλη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.5.2010, σελ. 322-323). Από τα πρακτικά της Επιτροπής Αξιολόγησης που κατέθεσε στην Εξεταστική Επιτροπή ο πρώην Πρόεδρος του ΟΤΕ κ. Δημήτριος Παπούλιας συνάγεται όμως, ότι δεν υπήρξε κοστολογικός έλεγχος που θα οδηγούσε στην ενεργοποίηση των ρητρών της «Προγραμματικής Συμφωνίας 8002».

Η διαδικασία μεταφοράς χρημάτων στον ελβετικό λογαριασμό του κ. Αναστάσιου Μαντέλη αντιστοιχεί με τη μέθοδο πληρωμών «πριμ» από την SIEMENS ώστε να διασφαλίζονται πρακτικές, οι οποίες θα ήταν ευνοϊκές για την εταιρεία (βλ. πρακτικό

συνάντησης Στελεχών του Γραφείου Συμμόρφωσης της SIEMENS με τον κ Πρόδρομο Μαυρίδη της 26.7.2007 και μαρτυρία Jens Burgard στην Βαυαρική Υπηρεσία Δίωξης Εγκλήματος στο Μόναχο στις 24.7.2007). Έτσι μπορεί να ερμηνευθεί και το γεγονός, ότι τα χρήματα μεταβιβάστηκαν στο λογαριασμό του τότε Υπουργού ένα χρόνο μετά την έγκριση από αυτόν της «Προγραμματικής Συμφωνίας 8002». Οι μεταχρονολογημένες πληρωμές θα εξασφάλιζαν τη μη άσκηση εποπτείας από τον κ. Αναστάσιο Μαντέλη κατά την υλοποίηση της συμφωνίας, ώστε να μην ενεργοποιηθούν οι ασφαλιστικές ρήτρες της υπέρ του ΟΤΕ.

Σύμφωνα με τα παραπάνω είναι προφανές, ότι και τα δύο εμβάσματα στον λογαριασμό του τότε Υπουργού αποτελούν παράνομα χρήματα, που προέρχονται από τα «μαύρα ταμεία» της SIEMENS. Όπως δε ο κ. Αναστάσιος Μαντέλης παραδέχεται, μέρος αυτών των χρημάτων στάλθηκαν μετά το 2000 στην Αμερική για να πληρωθούν διδάκτρα του γιού του για τις μεταπτυχιακές του σπουδές (βλ. απολογητικό Υπόμνημα κ. Αναστάσιου Μαντέλη προς το Συμβούλιο Εφετών στις 3.9.2010, σελ. 41)

Β) Γεώργιο Αλογοσκούφη Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών από 2004 – 2008.

Ο τότε Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών ήταν - σύμφωνα με το άρθρο 10 του Ν.3429/2005 - Πρόεδρος της Διυπουργικής Επιτροπής Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών στην οποία ανήκε ο κρατικός έλεγχος των ΔΕΚΟ. Επομένως - σύμφωνα με τα άρθρα 7, 8 Ν. 3429/2005 - είχε υποχρέωση ελέγχου νομιμότητας και σκοπιμότητας των ενεργειών της Διοίκησης του ΟΤΕ.

Η Προγραμματική Συμφωνία 8002 συνέχισε να ισχύει χωρίς να γίνεται έλεγχος στις ρήτρες και στις τιμές, παρ' όλο που ο χρόνος λήξης των προγραμματικών είχε παρέλθει.

Αν ο τότε Υπουργός, ως εκπρόσωπος του Δημοσίου και ως κύριος μέτοχος του ΟΤΕ, είχε ασκήσει τον απαιτούμενο έλεγχο για την εφαρμογή των ρητρών, θα είχε εξασφαλίσει σε βάθος εξαετίας, δηλαδή από το 1998, όλα τα υπερτιμήματα και θα είχε προστατεύσει κατά τον καλύτερο τρόπο το δημόσιο συμφέρον, όπως αυτό όριζαν οι ρήτρες (άρθρα 8, 9, 10 της Προγραμματικής).

Αυτό δεν σημαίνει βέβαια, ότι ο έλεγχος ισοδυναμεί με υποκατάσταση της Διοίκησης του ΟΤΕ, όπως ο πρώην Υπουργός ισχυρίστηκε στην Εξεταστική Επιτροπή. Είναι

προφανές ότι ο κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης σκόπιμα παρερμηνεύει τις έννοιες «διοίκηση» και «έλεγχος» προσπαθώντας να αιτιολογήσει τις προσωπικές του παραλείψεις (βλ. κατάθεση κ. Γεωργίου Αλογοσκούφη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 31.08.2010, σελ. 91).

Το γεγονός ότι συνειδητά δεν εξετέλεσε το καθήκον ελέγχου που είχε και το γεγονός ότι γνώριζε πως αυτή η παράλειψή του είχε ως συνέπεια την ζημία του Ελληνικού Δημοσίου αποδεικνύεται από τα εξής γεγονότα:

- Στην κατάθεσή του στην Εξεταστική Επιτροπή ισχυρίστηκε, ότι συνολικά οι ενέργειες της Διοίκησης του κ. Παναγή Βουρλούμη ήταν προς το συμφέρον του Οργανισμού (βλ. κατάθεση κ. Γεωργίου Αλογοσκούφη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 31.08.2010, σελ. 87).
- Στην ίδια κατάθεση επιβεβαίωσε ως εκπρόσωπος του Ελληνικού Δημοσίου το διορισμό του κ. Παναγή Βουρλούμη ως Διευθύνοντα Συμβούλου του ΟΤΕ, αν και γνώριζε ότι εκκρεμούσε κατηγορία εναντίον του από την Ελληνική Δικαιοσύνη για απιστία. (βλ. κατάθεση κ. Γεωργίου Αλογοσκούφη 31.08.2010, σελ. 86)
- Όταν το 2006 ξέσπασε το σκάνδαλο της Siemens ο πρώην Υπουργός ούτε ζήτησε άμεσα από τον κ. Παναγιώτη Βουρλούμη την εφαρμογή του κοστολογικού ελέγχου και των ρητρών για να διασφαλίσει τα υπερτιμήματα προς όφελος του Ελληνικού Δημοσίου και του ΟΤΕ, έστω από το 2000 και μετά, ούτε στράφηκε δικαστικώς, ως θα έπρεπε, κατά της SIEMENS διεκδικώντας τη ζημία που υπέστη το Ελληνικό Δημόσιο.

Η Προγραμματική Συμφωνία και οι άλλες συμβάσεις του Δημοσίου με τη SIEMENS συνεχίστηκαν κανονικά σε όλη τη διάρκεια της υπουργίας του χωρίς κανένα έλεγχο των τιμών και των ρητρών στον ΟΤΕ με υπερτιμήματα περίπου 65% (π.χ τεχνική υποστήριξη).

Επί της Υπουργίας του κ. Γεωργίου Αλογοσκούφη το Ελληνικό Δημόσιο υπέστη την μεγαλύτερη οικονομική απώλεια λόγω της Προγραμματικής Συμφωνίας 8002, αφού δύο φορές δεν διεκδίκησε, όπως όφειλε, τα υπερτιμήματα και δεν απαίτησε από τη SIEMENS τις νόμιμες αποζημιώσεις, που αποκαλύφθηκαν από το σκάνδαλο.

Όσον αφορά τη ζημία του ΟΤΕ, αυτή μπορεί να προσδιορισθεί ως εξής:

- Από την προγραμματική σύμβαση 8002: 162.157.579,40 Ευρώ
- Από έργα και ουρές αυτής της προγραμματικής σύμβασης: 21.494.902,34 Ευρώ

- Από προμήθειες στελεχών του ΟΤΕ: 12.502.436,38 Ευρώ
- Από το 10%: 50.000.000 Ευρώ
- Από τεχνική υποστήριξη: 40.000.000 Ευρώ

Η συνολική περιουσιακή ζημία του Ελληνικού Δημοσίου στην οποία συνέβαλε η μη τήρηση των κανόνων επιμελούς διαχείρισης από τον τότε Υπουργό, όπως αυτές προσδιορίζονται στο Ν.3429/2005 ανέρχεται - κατά προσέγγιση - στα **286.154.918 Ευρώ** (λαμβανομένου φυσικά υπόψη των διαφοροποιήσεων του ποσοστού του Ελληνικού Δημοσίου στον ΟΤΕ).

Γ) Χρήστο Μαρκογιαννάκη, Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης από 2004-2006, Αναπληρωτή Υπουργό Εσωτερικών με αρμοδιότητα στα θέματα δημόσιας τάξης από 9/1/2009-10/10/2009.

Ο τότε Υπουργός εξέδωσε απόφαση με την οποία ενέκρινε την οριστική παραλαβή με μειωμένη τιμή των Υποσυστημάτων 1-7, τα οποία αποτελούν το Σύστημα Υποστήριξης Διοίκησης και λήψης Αποφάσεων του CDSS των Συστημάτων C4I, παρά τις αρνητικές τεχνικές εκθέσεις μετά και από δοκιμές του συστήματος, χωρίς να έχει εξασφαλιστεί η διαλειτουργικότητα, επέστρεψε εγγυητικές επιστολές ύψους 11.158.065, 14 €, παρά το γεγονός ότι το σύστημα ήταν ακατάλληλο για την συμβατικά προβλεπόμενη χρήση. Το ότι ο κ. Μαρκογιαννάκης γνώριζε ότι οι ενέργειές του είχαν ως συνέπεια την ζημία του Ελληνικού Δημοσίου προκύπτει από τα εξής:

Ο τότε Υφυπουργός κατέθεσε στην Εξεταστική Επιτροπή ότι το σύστημα C4I απερρίφθη το 2005 μετά από 6μηνη διαδικασία. Σε έγγραφο όμως της ΔΑΟΑ με ημερομηνία 12.10.2005 προς ΓΔΑΕ/ΥΠΙΕΘΑ (έγγραφο με αρ. πρωτ. 2004-00/3/13/2ια) που είχε αποσταλεί και στον τότε Υφυπουργό αναφερόταν ότι οι δοκιμές ολοκληρώθηκαν στις 2.4.2005 (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σ. 20).

Ο τότε Υφυπουργός κατέθεσε επίσης ότι οι Τεχνικοί Σύμβουλοι της BOARTES δεν είχαν υποβάλει εκθέσεις για την πορεία του έργου (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σελ. 30). Όπως προκύπτει όμως από τα σχετικά έγγραφα οι τεχνικοί σύμβουλοι της BOARTES

(2004-30/27/2-2ρξδ/13/6/2004 έκθεση BOARTES, 2.7.2004 έκθεση BOARTES, 2004-50/1/10-ρλγ/2/7/2004 έκθεση BOARTES) είχαν αποστείλει: α) εκθέσεις σχετικά με τις δοκιμές στα διάφορα Υποσυστήματα, β) αξιολόγηση της άσκησης IET-3 και της «στημένης» επίδειξης της 1/7/2004. Από όλες αυτές τις εκθέσεις προκύπτει σαφώς ότι το C4I δεν ήταν κατάλληλο να χρησιμοποιηθεί.

Σε αντίθεση με την μαρτυρία του πρώην Υφυπουργού (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σελ. 37) ο τότε Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Σπήλιος Σπηλιωτόπουλος ήταν αυτός που προσέφυγε στο Ελεγκτικό Συνέδριο και όχι οι δικηγόροι της SAIC. Ο κ. Σπήλιος Σπηλιωτόπουλος ζήτησε με αίτησή του στις 19.09.2005, την ανάκληση της υπ. Αριθμ. 8/2005 πράξης του Ελεγκτικού Συνεδρίου για να μην εκταμιευθούν τα 63.109.140 € και να πληρωθούν έργα που αφορούσαν το C4I. Τελικά το ένταλμα θεωρήθηκε από το Ελεγκτικό Συνέδριο με την αιτιολογία της «συγγνωστής πλάνης» αυτών που υπέγραψαν τη σύμβαση (βλ. υπ. αριθμ. 16^{ης}/17-11-2005 Απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου).

Ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης κατέθεσε ότι όλο το χρονικό διάστημα συγκροτούσε Επιτροπές Παραλαβών με συγκεκριμένους αξιωματικούς (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σελ. 46-47). Βεβαιώνει επομένως με αυτόν τον τρόπο, ότι στα πρόσωπα των συνεργατών του συνέτρεχαν οι διατάξεις του άρθρου 16 του Π.Δ. 284/89 «περί ασυμβιβάστου», εφόσον είχαν χρηματίσει μέλη σε περισσότερες από μία επιτροπές του ίδιου έργου (Διαπραγματεύσεων και Παραλαβής).

Η κατάθεση του τότε Υφυπουργού, ότι το 2004 υπογράφηκε μνημόνιο για την προσωρινή παραλαβή του C4I, επειδή στη δοκιμή του συστήματος στις αρχές Ιουλίου διαπιστώθηκε «ότι μπορούσε να προσφέρει σημαντικά πράγματα στην κατάσταση που βρισκόταν εκείνη την στιγμή», είναι ανεπαρκής και εν μέρει ανακριβής (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σελ. 56). Η συμφωνία με τη SAIC για προσωρινή παραλαβή οριστικοποιήθηκε - πριν αποφασίσει το ΚΥ.ΣΕ.Α - στις 01.07.2004 και υπογράφηκε χωρίς να ληφθούν υπόψη τα εξής:

- i. Η Επιτροπή Παραλαβής και οι τεχνικοί σύμβουλοι της BOARTERS με έκθεσή τους είχαν αξιολογήσει αρνητικά την επανάληψη της άσκησης IET-3.

- ii. Η επίδειξη του C4I από τη SAIC την 01.07.2004 είχε αρνητικά αποτελέσματα, όπως προκύπτει από τις αναφορές των μελών της Επιτροπής Παραλαβής και την Έκθεση των BOARTERS.
- iii. Τα υποσυστήματα 1-7 του CDSS δεν είχαν αναπτυχθεί και δεν υπήρχε διαλειτουργικότητα, παρά μόνο μερική αυτοτελής λειτουργία.

Όπως προκύπτει από τις αναφορές μελών της Επιτροπής, τα μέλη της Επιτροπής Παραλαβής και του Ολυμπιακού Κέντρου Ασφάλειας δεν γνώριζαν τίποτε για την επίδειξη της 01-07-2004. Αντίθετα διετάχθησαν το βράδυ της προηγούμενης να παραστούν στην επίδειξη ως παρατηρητές. (βλ. το από 07-07-2004 Μνημόνιο, την υπ' αριθ. 1 Απόφαση της 9^{ης}/21-7-2004 Συνεδρίασης ΚΥΣΕΑ, την Φ.600/ΑΠ 45070 Σ.9/28-7-2004 Επιστολή Υπουργού Άμυνας κ. Σπήλιου Σπηλιωτόπουλου, την 04-2186 (CA-04-301)/ 30-7-2004 επιστολή SAIC, την 04-2191/2-8-2004 επιστολή SAIC, την 04-2231/9-8-2004 επιστολή SAIC, την 04-02462/17-9-2004 επιστολή SAIC, το Φ.600/ΑΔ 110736Σ35/30-9-2004 έγγραφο ΓΔΑΕ/ΥΠΙΕΘΑ και το Φ.600/ΑΔ 131405Σ1037/1-10-2004 έγγραφο κ. Γιώργου Ζορμπά, βλ. επίσης κατάθεση Σπηλιωτόπουλου 2.9.2010, σ. 37, όπου τόνιζε, ότι η απόφαση του ΚΥ.ΣΕ.Α της 21.07.2004 δεν υλοποιήθηκε).

Σε αντίθεση με την κατάθεση του τότε Υφυπουργού στην Εξεταστική Επιτροπή το ΚΥ.ΣΕ.Α δεν κάλυψε όλες τις αλλαγές που είχαν γίνει στη σύμβαση.

Στην κατάθεσή του ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης δεν ανέφερε ότι με την 4^η τροποποίηση της σύμβασης νομιμοποίησε την απ' ευθείας ανάθεση έργου (Αναβάθμιση του κτηρίου της ΓΑΔΑ) ύψους 7.100.000€ στη ΔΙΕΚΑΤ και το ενέταξε ως επιπλέον υποσύστημα στο C4I (το 22Α) (βλ. το από 30-6-2004 Πρακτικό αξιολόγησης επανεξετασθέντων στόχων της άσκησης IET-3 της Επιτροπής Παραλαβής, την υπ' αριθ. 04-1994/30-06-2004 Επιστολή SAIC, Δώδεκα (12) αναφορές μελών της Επιτροπής Παραλαβής, του Π.Σ. και του Ολυμπιακού Κέντρου Ασφάλειας σχετικά με την επίδειξη του C4I την 1-7-2004, την από 2004-50/1/10-ρλγ/2-7-2004 Έκθεση BOARTES, το από 7-7-2004 Μνημόνιο μεταξύ Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και SAIC).

Ο τότε Υφυπουργός κατέθεσε επίσης ότι η SAIC επέμενε να γίνει η Γενική Δοκιμή την 01.10.2004 (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σ. 57). Η ημερομηνία όμως είχε αποφασισθεί από το ΚΥ.ΣΕ.Α μετά από δική του εισήγηση, αν και γνώριζε ότι πριν από τη γενική δοκιμή έπρεπε να δοκιμασθούν τα Υποσυστήματα, διαδικασία που δεν είχε πραγματοποιηθεί.

Αν και το ΚΥ.ΣΕ.Α είχε αποφασίσει συγκεκριμένες διαδικασίες μέχρι την 01.10.2004, με ευθύνη του Υπουργού άλλαξαν οι διαδικασίες με άλλες που ευνοούσαν τη SIEMENS. Ως παράδειγμα μπορεί να αναφερθεί ότι έγινε απευθείας ανάθεση απεγκατάστασης εξοπλισμού, χωρίς αυτός να έχει δοκιμασθεί.

Ο τότε Υφυπουργός κατέθεσε επίσης ότι τον Απρίλιο του 2005 διεμήνυσε στην SAIC ότι το Ελληνικό Δημόσιο δεν μπορεί να παραλάβει το σύστημα C4I (βλ. κατάσταση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σελ. 58). Από τη σχετική αλληλογραφία όμως προκύπτει ότι ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης διαπραγματευόταν σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που έθετε η εταιρεία SAIC. Από τα έγγραφα του φακέλου συνάγεται ότι οι ενέργειες του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και ειδικά οι χειρισμοί του θέματος από τον τότε Υφυπουργό δεν είχαν νομιμοποιητική βάση. Συγκεκριμένα:

- 1) Παρά τη διαπίστωση ότι το C4I ήταν ακατάλληλο ήδη από την περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων με υπαιτιότητα της SAIC εν τούτοις δεν κινήθηκε η διαδικασία να κηρυχθεί η εταιρεία έκπτωτη.
- 2) Δόθηκαν ανακριβή στοιχεία για την ανάπτυξη των Υποσυστημάτων στο ΥΠΕΘΑ χωρίς να έχουν γίνει σε αυτά δοκιμές.
- 3) Ο τότε Υφυπουργός έστειλε στη SAIC σχέδιο απόφασης ΚΥ.ΣΕ.Α που αφορούσε την τροποποίηση της Σύμβασης. Η SAIC απάντησε θέτοντας νέους όρους. Ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης αποδέχθηκε την εισήγηση του κ. Σωτήριου Τσενέ για 18μηνη παράταση ώστε να μην κηρυχθεί η SAIC έκπτωτη (βλ. 2004-00/3/13/1-μζ/19-3-2005 έγγραφο ΔΑΟΑ στη SAIC, F.600/319445.Σ.768/30-3-2005 έγγραφο ΓΔΑΕ/ΥΠΕΘΑ, 2004-00/3/13/1-ξα/5-4-2005 έγγραφο ΔΑΟΑ, CA-05-386/18-4-2005 Επιστολή SAIC στον Χρήστο Μαρκογιαννάκη, 2004-00/3/13/1-ση/28-4-2005 έγγραφο ΔΑΟΑ, 2004-00/3/13/1-ρκβ/1-7-2005 εισήγηση ΔΑΟΑ σε κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, 2004-00/3/13/1-ρκγ/30-6-2005 έγγραφο ΔΑΟΑ, 168/2005 Γνωμοδότηση Νομικού Συμβούλου ΥΕΘΑ).

Ο ίδιος κατέθεσε τα εξής σχετικά με το κλίμα που επικρατούσε στις διαπραγματεύσεις για την τροποποίηση της σύμβασης. Αποδέχθηκε ως «σωστή» την απαίτηση της εταιρείας να παραληφθεί το C4I ανά Υποσύστημα, ενώ γνώριζε, ότι αυτή η διάταξη είχε ως συνέπεια να ανακληθεί ο όρος της αρχικής σύμβασης περί παραλαβής του συστήματος «με το κλειδί στο χέρι». Αιτιολόγησε δε την απευθείας ανάθεση της αναβάθμισης του κτηρίου της ΓΑΔΑ στην τεχνική εταιρεία ΔΙΕΚΑΤ

μετονομάζοντάς την σε «Υποσύστημα» (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σελ. 66-68).

Από τα σχετικά έγγραφα προκύπτει ότι ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης διαπραγματευόταν με τις SAIC-SIEMENS και τη ΔΙΕΚΑΤ χωρίς να εξετάζει τη νομιμότητα των ενεργειών του και το γεγονός αυτό ισχυροποιούσε τη θέση της SAIC, εφόσον οι διαπραγματεύσεις γίνονταν βάσει των όρων και απαιτήσεων που έθετε η εταιρεία. Συγκεκριμένα:

- 1) Ο τότε Υφυπουργός διαπραγματεύθηκε με τις εταιρείες SAIC και ΔΙΕΚΑΤ και έδωσε στη ΔΙΕΚΑΤ με απευθείας ανάθεση την αναβάθμιση του κτηρίου της ΓΑΔΑ κόστους 7.100.000 €. Το έργο πέρασε ως Υποσύστημα στην 4^η τροποποίηση της σύμβασης και ενσωματώθηκε στο C4I.
- 2) Η SAIC πίεζε για επίτευξη συμφωνίας ώστε η παραλαβή του C4I να γίνει ανά Υποσύστημα για να της επιστραφούν οι αντίστοιχες εγγυητικές επιστολές χωρίς να υπάρξει εκ μέρους της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου ουσιαστική αντίδραση στις πιέσεις.
- 3) Το TETRA παρουσίαζε ουσιώδεις αποκλίσεις.
- 4) Η Επιτροπή Παραλαβής εισηγήθηκε να κηρυχθεί έκπτωτη η SAIC. Η εισήγηση δεν έγινε αποδεκτή και διατάχθηκε να συνεχίσει το έργο της. Υπέρ της συνέχισης γνωμάτευσε ο Νομικός Σύμβουλος του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης κ. Κώστας Καταβάτης.
- 5) Ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης αποδέχθηκε εισήγηση της ΔΑΟΑ για άμεση ανάγκη νομιμοποίησης των μέχρι τότε ενεργειών της, καθόσον η ΔΑΟΑ κινείτο στα όρια της νομιμότητας. Αυτό το γεγονός αποδεικνύει ότι ουδέποτε έλαβε υπόψη την απόφαση του ΚΥΣΕΑ και τις επισημάνσεις του Υπουργού Εθνικής Άμυνας (βλ. 2004-00/3/13/2-ιθ/14-10-2005 έγγραφο Επιτροπής Παραλαβής, 2004-00/3/13/2-κε/21-10-2005 έγγραφο Επιτροπής Παραλαβής, 3657.β/26-10-2005 επιστολή κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη σε SAIC, 2004-1/17/47-ρλβ/7-11-2005 έγγραφο ΔΑΟΑ, το από 3-12-2005 Εισηγητικό Σημείωμα ΔΑΟΑ σε κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη).
- 6) Ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης κατέθεσε σχετικά με τα Υποσυστήματα που παρέλαβε ως αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών το 2009, ότι «δεν είχε ερέθισμα» για το γεγονός ότι αυτά δεν λειτουργούσαν (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 26.04.2010, σ. 69). Οι Υπουργοί κ. Παναγιώτης Χηνοφώτης και κ. Προκόπης Παυλόπουλος όμως είχαν αρνηθεί το 2008 την παραλαβή του Υποσυστήματος 14. Αντίθετα ενέκρινε την παραλαβή του

Υποσυστήματος το 2009 και αποδέσμευσε δύο εγγυητικές επιστολές της SAIC αξίας 2.797.903, 62 € και 3.802.022, 67 €.

7) Μετά την παραλαβή των Υποσυστημάτων 1-7 (CDSS) και του C4I συνολικά από την Επιτροπή ο τότε Υπουργός συγκάλεσε σύσκεψη στο Υπουργείο Εσωτερικών. Παρ' όλο που από τα πρακτικά της σύσκεψης προέκυπτε ότι υπήρχε πρόβλημα συνολικής λειτουργικότητας του C4I, με απόφασή του ενέκρινε την παραλαβή των Υποσυστημάτων 1-7 (CDSS) και επέστρεψε στη SAIC εγγυητικές επιστολές συνολικού ύψους 11.158.065,14 €.

8) Ο τότε Υπουργός κατέθεσε ότι ο χρόνος εγγύησης του C4I καλυπτόταν από την 5^η τροποποιητική (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σελ. 76) αν και η εγγύηση του εξοπλισμού C4I είχε λήξει την 30.10.2006, δηλαδή πριν την υπογραφή της 5^{ης} τροποποίησης. Η δε συντήρηση – υποστήριξη όλων των Υποσυστημάτων C4I και του TETRA έληξε στις 30.09.2009 με εξαίρεση κάποια υποσυστήματα του CDSS για τα οποία υπήρχε διετής εγγύηση από την ημερομηνία παραλαβής τους (βλ. 020^Α/03 σύμβαση – 5^η τροποποιητική).

Η κατάθεσή του δε, σε ό,τι αφορά στην παραλαβή και τη λειτουργία των Υποσυστημάτων AVL και CDSS, δεν συνάδει με τα πραγματικά γεγονότα (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σελ. 82). Ο τότε Υπουργός γνώριζε ότι το AVL απορρίφθηκε από την Επιτροπή το 2007 λόγω ουσιωδών αποκλίσεων. Γνώριζε, επίσης, ότι δεν τηρήθηκαν τα οριζόμενα στη σύμβαση και οι διατάξεις του Π.Δ. 284/1989. Η ενέργεια να συμπεριληφθεί το AVL από την Επιτροπή στο τελικό πρωτόκολλο, ως παραληπτέο, είναι παράνομη. Γνώριζε ότι τα υποσυστήματα του CDSS ουδέποτε λειτούργησαν και δεν λειτουργούν, ώστε να επιτευχθεί η διαλειτουργικότητα συνολικά του C4I. Γνώριζε επίσης, ότι μετά την 7^η τροποποίηση δεν υπήρχε εκπαιδευμένο προσωπικό για να λειτουργήσει και να υποστηρίξει το CDSS. Του ήταν γνωστό ότι η παραλαβή των Υποσυστημάτων 1-7 (CDSS) έγινε από την Επιτροπή χωρίς να ληφθούν υπόψη οι Εκθέσεις των Τεχνικών Συμβούλων του Υπουργείου, σύμφωνα με τις οποίες αυτά ήταν ακατάλληλα προς παραλαβή. Όσον αφορά δε τις εγγυητικές επιστολές – σε αντίθεση με αυτά που κατέθεσε στην Εξεταστική Επιτροπή - με την έγκριση της παραλαβής επεστράφησαν στην SAIC ισόποσες εγγυητικές επιστολές μετά από αφαίρεση των απομειώσεων. Οι επιφυλάξεις δε που είχε σχετικά με «τον φόρτο ανταπόκρισης του συστήματος», αφορούσαν το Τελικό Πρωτόκολλο και όχι τα κατά μόνος πρωτόκολλα (βλ. 2004-00/6/2-κβ/6-6-2007 Πρωτόκολλο Απόρριψης Υ/Σ 16 (AVL), Τελικό Πρωτόκολλο

Παραλαβής Συστήματος C4I (14-11-2008), Πρωτόκολλα Παραλαβής Υποσυστημάτων 1-7 (CDSS).

9) Σχετικά με τη λειτουργία του CDSS στο ΕΚΑΒ ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης αποδέχθηκε την επιχειρηματολογία της SAIC ότι το CDSS θα μπορούσε να λειτουργήσει θαυμάσια, αλλά δεν το λειτουργεί κανένας υπάλληλος του ΕΚΑΒ από ευθυνοφοβία (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σελ. 95). Η αλληλογραφία όμως με το ΕΚΑΒ αποδεικνύει, ότι παρόλο που το προσωπικό έχει εκπαιδευθεί, το CDSS δεν λειτουργεί.

Η κατάθεση του τότε Υπουργού σχετικά με τη λειτουργικότητα των Υποσυστημάτων και τη διαλειτουργικότητα του όλου συστήματος C4I την οποία και υπεραμύνθηκε δεν συνάδει με τα πραγματικά γεγονότα (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σελ. 140-141). Οι Εκθέσεις των Τεχνικών Συμβούλων, η έκθεση της Επιτροπής Παραλαβής του CDSS κατά τις δοκιμές των Υποσυστημάτων το 2008 και η τεχνική έκθεση ανέφεραν ότι το C4I ήταν ακατάλληλο προς παραλαβή (βλ. τις Εκθέσεις των Τεχνικών Συμβούλων Ρηγογιάννη/Καμπουράκη/Καρδάρω ως προς τη λειτουργικότητα του CDSS και τη διαλειτουργικότητα του C4I).

10) Ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης αξιολόγησε ως εκβιασμό τη συμπεριφορά της SAIC, όταν η εταιρεία μετά τις 28.5.2004 δεν ήταν σε θέση να παραδώσει το σύστημα (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σ. 160-161). Αντί όμως να εκμεταλλευτεί την αδυναμία της SAIC προς όφελος του Δημοσίου, λειτούργησε υπέρ της εταιρείας με τις πράξεις του, όπως η επανάληψη της αποτυχημένης άσκησης IET-3, η υπογραφή Μνημονίου και η εισήγηση στο ΚΥ.ΣΕ.Α για προσωρινή παραλαβή του C4I.

11) Ο τότε Υπουργός στην κατάθεσή του σχετικά με την επιμέρους διαλειτουργικότητα των Υποσυστημάτων, τη συντήρηση και την εγγύησή τους (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σελ. 166-167) δεν έκανε καμία αναφορά στις απορριπτικές τεχνικές εκθέσεις των Ρηγογιάννη/Καμπουράκη/Καρδάρω και κινήθηκε στη λογική του «παραπλανηθέντος Υπουργού», επικαλούμενος την εμπιστοσύνη που είχε στους επιχειρησιακούς συνεργάτες του κ. Νικόλαου Σουπιώνη και κ. Γεράσιμο Βασιλάτο, ενώ συμπεριέλαβε στην εγγύηση, συντήρηση και υποστήριξη το σύνολο των Υποσυστημάτων, αν και γνώριζε ότι εγγύηση σύμφωνα με την 5^η τροποποίηση - υπήρχε μόνο για τα Υποσυστήματα 1-7 (CDSS). Γνώριζε βεβαίως, ότι αφού δεν είχε εγκριθεί το τελικό

πρωτόκολλο παραλαβής από αυτόν, οι σχετικές διατάξεις δεν ισχύουν (βλ. αρθρ. 15.1., 15.1.1, 15.1.2, 15.1.3, 16.1, 16.1.1, 16.1.2, 16.1.3 σύμβασης μετά την 5^η τροποποιητική).

Η ερμηνεία που ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης έδωσε σχετικά με τη διαδικασία των διαπραγματεύσεων με την SAIC για τον επανασχεδιασμό των Υποσυστημάτων 1 έως 7 (CDSS), ότι δηλαδή το Δημόσιο απέρριπτε τις προτάσεις της, δεν επιβεβαιώνεται από τα πραγματικά περιστατικά (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σ. 191-195). Από τα έγγραφα προκύπτει ότι οι πιέσεις της SAIC είχαν σχέση με τη μη τήρηση των συμφωνηθέντων και την καθυστέρηση στην τροποποίηση της σύμβασης. Για το λόγο αυτό η εταιρεία προσέφυγε στη διαιτησία και απέσυρε την σχετική αίτησή της το 2007, δηλαδή λίγες ημέρες πριν από την υπογραφή της 5^η τροποποίησης της σύμβασης στις 29.03.2007. Η ενδοτικότητα του τότε Υφυπουργού στις πιέσεις της SAIC δεν βρίσκει έρεισμα στα πραγματικά γεγονότα αναφορικά με την πλήρη ακαταλληλότητα του C4I. Παρ' όλα αυτά εκείνος διαπραγματευόταν δίνοντας στην εταιρεία χρόνο και νομικά επιχειρήματα (βλ. CA-05-386/18-4-2005 επιστολή SAIC σε κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, 2004-00/3/13/1-ρκβ/1-7-2005 Εισηγητικό κ. Σωτήριου Τσενέ σε κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, 2004-00/3/13/2-ια/12-10-2005 έγγραφο ΔΑΟΑ, CA-06-446/9-1-2006 επιστολή SAIC σε κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, την από 21-4-2006 προσφυγή της SAIC στη Διαιτησία, 2004-1/17/47/4-ρξε/4-7-2006 έγγραφο Δ/σης Τεχνικών στο Νομικό Σύμβουλο του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης).

Σε αντίθεση με τις πληροφορίες που έδωσε ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης σχετικά με τη διαπραγμάτευση της απευθείας ανάθεσης της αναβάθμισης της ΓΑΔΑ στην ΔΙΕΚΑΤ (Υποσύστημα 22^α) (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σ. 202-203), τον Ιανουάριο 2004 η Επιτροπή - όπως προκύπτει από το Πρακτικό της Επιτροπής Αξιολόγησης και Παρακολούθησης του Έργου C4I - υπό τον τότε Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης κ. Τσερτικίδη συμφώνησε με τη SAIC το κόστος της ΓΑΔΑ (22Α) στο ποσό των 7.000.000€. Επί τρεις μήνες η SAIC, εκμεταλλευόμενη την προεκλογική περίοδο, δεν άρχισε τις εργασίες και μετά τις εκλογές, στις 19.03.2004 κατέθεσε νέα προσφορά ύψους 7.400.000 €. Στις 23.03.2004 η Επιτροπή συνεδρίασε με πρόεδρο τον κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, επαναδιαπραγματεύθηκε το Υποσύστημα 22Α και συμφώνησε με τη SAIC στο ποσό των 7.100.000 €. Συνεπώς η SAIC, αν και είχε αθετήσει τα συμφωνηθέντα, ωφελήθηκε κατά 100.000 €. Στην κατάθεσή του δε ο τότε Υφυπουργός δεν εξήγησε

γιατί η 4^η τροποποίηση της σύμβασης που είχε υπογραφεί τον Αύγουστο του 2004 αφορούσε μόνο το 22Α και όχι όσα είχε αποφασίσει το ΚΥ.ΣΕ.Α (βλ. 1183/26-3-2004 Πρακτικό Επιτροπής Αξιολόγησης και Παρακολούθησης του Έργου C4I, 2004-00/3/13/1-κγ/7-2-2005 Εισηγητικό σημείωμα των κ.κ. Νικόλαου Σουπιώνη / Σωτήριου Τσενέ σε κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη).

Ο τότε Υφυπουργός δεν κατέθεσε σωστά στοιχεία προκειμένου να αιτιολογήσει την απόφασή του για προσωρινή παραλαβή του C4I και τη συνέχιση των διαπραγματεύσεων με την εταιρεία (βλ. κατάθεση Μαρκογιαννάκη 27.4.2010, σ. 21-34). Από το Πρακτικό Ολοκλήρωσης της Άσκησης IET-3 της 11/3/2004 προκύπτει ότι η Άσκηση IE-3 απέτυχε σε δεκατέσσερις (14) από τους εικοσιπέντε (25) στόχους. Οι δώδεκα (12) αποτυχίες οφείλονταν στη SAIC και οι δύο (2) στη μη διαθεσιμότητα Ολυμπιακών Εγκαταστάσεων. Η άσκηση είχε ως στόχο να ελέγξει την ανάπτυξη των Υποσυστημάτων 1-7 (CDSS) και επαναλήφθηκε τον Ιούνιο του 2004. Όπως προκύπτει από το Πρακτικό Αξιολόγησης δεν επιτεύχθηκαν έξι (6) στόχοι της IET-3 και ένας (1) της IET-2 που είχε μεταφερθεί. Το γεγονός αυτό είχε ως συνέπεια την ακύρωση της διεξαγωγής της Άσκησης IET-4.

Ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης στην επιστολή που έστειλε στον τότε Υπουργό του κ. Γιώργο Βουλγαράκη στις 23.6.2004 ανέφερε ότι η Άσκηση IET-3 απέτυχε σε τέσσερις – πέντε επουσιώδεις στόχους που αποτελούσαν, κατά τη SAIC, το 2-3% του όλου συστήματος, και δεν επηρέαζαν τη λειτουργικότητά του και τόνιζε ότι η εταιρεία «επιμένει πειστικά, θα έλεγα εκβιαστικά, να λάβει το ποσό των 31.000.000€». Στην επιστολή του συμπλήρωνε ότι και η ΔΑΟΑ συνηγορούσε υπέρ της θέσης της SAIC, και, ενώ υπήρχαν δύο αντίθετα πρακτικά της ΔΑΟΑ, πρότεινε οι στόχοι που δεν είχαν επιτευχθεί να θεωρηθούν μη κρίσιμοι, να χορηγηθεί βεβαίωση στη SAIC για επιτυχή διεξαγωγή της άσκησης IET-3 και να της καταβληθεί το ποσό των 31.000.000 €.

Σε αυτό το σημείο πρέπει να τονισθεί ότι ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης με την υπ' αριθμό 1643α απόφασή του είχε ήδη στις 3.6.2004, δηλαδή πριν αποστείλει την επιστολή στον αρμόδιο Υπουργό - δώσει εντολή στην ΔΑΟΑ να ακολουθήσει συγκεκριμένη πορεία ενεργειών μεταξύ των οποίων και η παραλαβή για χρήση των Υποσυστημάτων που είχαν ολοκληρωθεί μετά από τη διαδικασία της δοκιμής και αποδοχής τους (βλ. κατάθεση Βασίλη Κωνσταντινίδη στην Πταισματοδίκη στις 28.11.2005 σ. 4).

Για να αποποιηθεί των ευθυνών του ο τότε Υφυπουργός εισηγήθηκε στο ΚΥ.ΣΕ.Α την προσωρινή παραλαβή του συστήματος, το οποίο αποφάσισε εν μέρει διαφορετικά

από τους όρους του Μνημονίου. Αυτό προκύπτει από την επιστολή του Υπουργού Εθνικής Άμυνας στις 28-7-2004 που επισημαίνει ότι οι στόχοι της Άσκησης IET-4 θα δοκιμασθούν στην πράξη κατά τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Εκ του αποτελέσματος προκύπτει ότι στην πράξη δεν δοκιμάστηκε τίποτε (βλ. Πρακτικό ολοκλήρωσης Άσκησης IET-3 της 11-3-2004, από 16-4-2004 Ενημερωτικό Σημείωμα του προέδρου της Επιτροπής Παραλαβής Σ. Τσενέ, υπ' αριθ. 1/23-6-2004 επιστολή Χ. Μαρκογιαννάκη σε Γ. Βουλγαράκη, από 30-6-2004 Πρακτικό Αξιολόγησης επανεξετασθέντων στόχων Άσκησης IET-3, επίδειξη συστήματος C4I την 1-7-2004, το από 7-7-2004 Μνημόνιο μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και SAIC, το Φ.600/ΑΠ45070Σ.9/28-7-2004 έγγραφο ΓΔΑΕ/ΥΕΘΑ).

Ο τότε Υφυπουργός κατέθεσε ότι δεν ετέθη ποτέ θέμα έκπτωσης της SAIC από τη σύμβαση (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.04.2010, σελ. 40). Από σχετικά έγγραφα προκύπτουν όμως τα εξής: Στις 22.11.2004, έξι (6) ημέρες πριν παρέλθει το επιπλέον συμβατικό δμηνο που έπρεπε η SAIC να παραδώσει το C4I, η ΔΑΟΑ, με συντάκτη τον κ. Νικόλαο Σουπιώνη, εισηγήθηκε στον κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη να δοθεί παράταση στη SAIC κατά δύο (2) μήνες. Ο τότε Υφυπουργός συμφώνησε και με επιστολή του στον τότε Υπουργό Εθνικής Άμυνας κ. Σπήλιο Σπηλιωτόπουλο ζήτησε έξι (6) μήνες παράταση. Το αίτημα απορρίφθηκε. Στις 26.11.2004 η Επιτροπή Παραλαβής και πάλι με συντάκτη τον κ. Νικόλαο Σουπιώνη εισηγήθηκε στην ΔΑΟΑ να κηρυχθεί έκπτωτη η SAIC. Η ΔΑΟΑ, με συντάκτες τους κ. Κώστα Κασαπάκη και κ. Σωτήριο Τσενέ, δεν έκανε δεκτή την εισήγηση και διέταξε εγγράφως την Επιτροπή στις 20.11.2004 να συνεχίσει το έργο της. Στις 14.10.2005 η Επιτροπή Παραλαβής με πρόεδρο τον κ. Γρηγόρη Δουμεντζιάνο πρότεινε και πάλι στη ΔΑΟΑ να κηρυχθεί η SAIC έκπτωτη, επισημαίνοντας ότι οι μέχρι τότε ενέργειές της βασίστηκαν σε προφορικές διαταγές. Στις 21.10.2005 η Επιτροπή Παραλαβής με έγγραφό της απάντησε στη διαταγή της ΔΑΟΑ για την πορεία του έργου C4I και ανέφερε τις νομικές και τεχνικές εκκρεμότητες που καθιστούσαν αδύνατη τη Γενική Δοκιμή του συστήματος και τη λειτουργία της Επιτροπής Παραλαβής. Στις 07.11.2005 η ΔΑΟΑ, με διευθυντή της τον κ. Σωτήριο Τσενέ, απέστειλε έγγραφο την Επιτροπή Παραλαβής, όπου απέρριπτε τις ενστάσεις της. Στις 3.12.2005 η ΔΑΟΑ εισηγήθηκε στο κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη άμεση έγερση διαδικασιών ώστε να νομιμοποιηθούν οι μέχρι τότε ενέργειες της Επιτροπής Παραλαβής που ήταν στα όρια της νομιμότητας (βλ. 2004-00/4/21/1-πδ/22-11-2004 Εισήγηση ΔΑΟΑ σε κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, 2004-00/2-1-οθ/26-11-2004

Πρόταση Επιτροπής Παραλαβής για κήρυξη της SAIC ως έκπτωτης, 2004-1/17/29-ρη/30-11-2004 Διαταγή ΔΑΟΑ στην Επιτροπή Παραλαβής, 2004-00/3/13/2-ιθ/14-10-2005 Πρόταση Επιτροπής Παραλαβής για κήρυξη της SAIC ως έκπτωτης, 2004-00/3/13/2-κε/21-10-2005 Έγγραφο Επιτροπής Παραλαβής στη ΔΑΟΑ, 2004-1/17/47-ρλβ/7-11-05 Διαταγή ΔΑΟΑ στην Επιτροπή Παραλαβής, 73/2005 Γνωμοδότηση Νομικού Συμβούλου Υπουργείου Δημόσιας Τάξης κ. Κωνσταντίνου Καταβάτη, από 3-12-2005 Εισηγητικό ΔΑΟΑ σε κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη).

Στη μαρτυρία του ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης αναφέρει την έλλειψη εμπιστοσύνης που είχε στην εταιρεία BOARTERS διότι – όπως τονίζει – δεν είχε κανέναν λόγο «να μην έχει υπόνοιες ότι μεταξύ BOARTERS και SAIC υπήρχε κάποιο παιχνίδι» (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 27.04.2010, σελ. 42). Όπως προκύπτει όμως από τα σχετικά έγγραφα, η BOARTES γνωμοδοτούσε πάντα ενάντια στα συμφέροντα της εταιρείας. Συγκεκριμένα οι Τεχνικοί Σύμβουλοι της BOARTES αξιολόγησαν αρνητικά την Άσκηση IET-3. Αρνητικά αξιολόγησαν επίσης την επίδειξη του C4I της 1.7.2004, την οποία ο τότε Υφυπουργός αποδέχθηκε. Με έκθεσή τους οι Τεχνικοί Σύμβουλοι της BOARTES διαφώνησαν με πρόταση της ΔΑΟΑ της 30.8.2004, την οποία αποδέχθηκε ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης, να απομακρυνθεί εν μέσω των Ολυμπιακών Αγώνων ο εξοπλισμός C4I από τις Ολυμπιακές Εγκαταστάσεις, χωρίς προηγουμένως να έχει αυτός δοκιμασθεί. Το έργο ανατέθηκε απευθείας στη SIEMENS με κόστος 220.000 € (βλ. την από 28.8.2004 έκθεση της BOARTERS και την εισήγηση της ΔΑΟΑ με συντάκτες τους κ. Νικόλαο Σουπιώνη/Βασίλη Κωνσταντινίδη, στον τότε Υφυπουργό).

Η κατάθεση του κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη αναφορικά με την παραλαβή του C4I δεν συνάδει με τα πραγματικά γεγονότα (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 27.04.2010, σ. 65-69). Συγκεκριμένα: αντίθετα με όσα κατέθεσε ο πρώην Υπουργός, η Επιτροπή Παραλαβής δεν ενεργούσε αυτοβούλως. Διαδικαστικά ακολουθούσε τους όρους της σύμβασης και τις διατάξεις του Π.Δ. 284/89. Οι Τεχνικοί Σύμβουλοι με τις εκθέσεις τους αξιολόγησαν αρνητικά τα υποσυστήματα του CDSS και το C4I στο σύνολό του. Η Επιτροπή Παραλαβής όμως δεν έλαβε υπόψη τις εκθέσεις των Τεχνικών Συμβούλων και προχώρησε στην παραλαβή τους. Ανακριβώς αναφέρει ο τώως Υπουργός, ότι σύμφωνα με τη σύμβαση η διαδικασία παραλαβής δεν ολοκληρώθηκε επειδή δεν είχε ολοκληρωθεί η εκπαίδευση και οι χρήστες δεν είχαν αποκτήσει βεβαίωση εκπαίδευσης για τη λειτουργία των Υποσυστημάτων. Η προϋπόθεση αυτή υπήρχε στην αρχική σύμβαση

και παρέμεινε και με την 5^η τροποποίηση. Με την 7^η τροποποίηση όμως η παραλαβή των Υποσυστημάτων 1-7 (CDSS) αποσυνδέθηκε από την υποχρέωση εκπαίδευσης του προσωπικού που θα τα λειτουργούσε (άρθρο 8 παράγραφο 6.3). Σχετικά με τις – σύμφωνα με την μαρτυρία του τότε Υπουργού – αμφιβολίες του αναφορικά με την ποιότητα του φορτίου ανταπόκρισης των Υποσυστημάτων του CDSS και τη διαλειτουργικότητα γεννώνται ερωτηματικά γιατί δεν είχε τις αμφιβολίες αυτές, όταν ενέκρινε την κατά μόνος παραλαβή των Υποσυστημάτων 1-7. Μετά από αυτού του είδους την παραλαβή η SAIC πληρώθηκε κανονικά και της επιστράφηκαν οι εγγυητικές επιστολές.

Η κατάσταση του τότε Υπουργού σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του C4I και την παραλαβή των Υποσυστημάτων 1-7 δεν συνάδει με τα πραγματικά γεγονότα (βλ. κατάθεση κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 27.04.2010, σελ. 106-109). Οι Τεχνικές Εκθέσεις αξιολογούσαν τα Υποσυστήματα 1-7 (CDSS) μετά τις δοκιμές τους ως ακατάλληλα. Παρ' όλα αυτά η Επιτροπή Παραλαβής τα παρέλαβε και ο τότε Υπουργός ενέκρινε στις 16-02-2009 με απόφασή του την παραλαβή τους. Η ίδια δε η Επιτροπή Παραλαβής παρέλαβε το σύστημα στο σύνολό του παρά το γεγονός ότι η τεχνική έκθεση για τη γενική δοκιμή του C4I το αξιολογούσε ως ακατάλληλο.

Από τα παραπάνω συνάγεται, ότι ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης με τις πράξεις και παραλείψεις του, ως Υφυπουργός και Υπουργός δεν διαχειρίστηκε σωστά και με επιμέλεια τη δημόσια περιουσία, η οποία του ήταν εμπιστευμένη, καθ' όσον οι εταιρείες SAIC και SIEMENS ωφελήθηκαν οικονομικά από τη συμπεριφορά του και συγκεκριμένα από πληρωμές προς αυτές και από την αποδέσμευση εγγυητικών επιστολών τους καλής εκτέλεσης με αντίστοιχη ζημία της περιουσίας του Δημοσίου. Δεδομένου ότι το σύστημα C4I ουδέποτε παραλήφθηκε η περιουσιακή ζημία του Ελληνικού Δημοσίου ανέρχεται τουλάχιστον στα 254.999.999 Ευρώ, δηλαδή το συνολικό τίμημα της σχετικής σύμβασης.

Δ) Απόστολο - Αθανάσιο Τσογατζόπουλο, Υπουργό Εθνικής Άμυνας από 1996-2001

Ευρέθησαν χρηματικά ποσά σε λογαριασμούς δύο υφισταμένων του τότε Υπουργού και ειδικότερα:

1) σε λογαριασμό του Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή της Γενικής Διεύθυνσης Εξοπλισμού κ. Αντωνίου Κάντα επί Υπουργίας του κ. Α. Τσοχατζόπουλου, σε ελβετική τράπεζα που είχε ανοιχτεί το τέλος του 2002 εμβάσθηκαν 500.000 ευρώ από την εταιρεία “Martha Holding Corporation”, δικαιούχος της οποίας ήταν ο κ. Πρόδρομος Μαυρίδης και στην οποία έρρεαν χρήματα από τα «μαύρα ταμεία» της Siemens. Στην κατάθεσή του στην Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής ο κ. Κάντας δεν ήταν σε θέση να δώσει πειστικές εξηγήσεις σχετικά με την προέλευση αυτού του ποσού (βλ. κατάθεση Α. Κάντα στην Εξεταστική Επιτροπή στις 21.9.2010).

2) Σε λογαριασμό του κ. Παύλου Νικολαΐδη, Αντιπροέδρου της ΕΒΟ επί Υπουργίας Α. Τσοχατζόπουλου, εμβάσθηκαν τον Ιούλιο του 2000 5.000.000 δρχ. από λογαριασμό του κ. Ηλία Γεωργίου της Τράπεζας UBS μέσω της οποίου κινούντο χρηματικά ποσά των «μαύρων ταμείων» της Siemens. Στην κατάθεσή του στην Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής ο κ. Παύλος Νικολαΐδης δεν ήταν σε θέση να δώσει πειστικές απαντήσεις σχετικά με την προέλευση των χρημάτων και ειδικά της επαναπληρωμής των (βλ. κατάθεση Π. Νικολαΐδη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 1.9.2010, σ. 47)

Σχετικά πρέπει να αναφερθεί ότι στην κατάθεσή του στην Εισαγγελία του Μονάχου ο R. Siekaczek στους ανακριτές κ.κ. Ζαγοριανό και Αθανασίου ανέφερε ότι παρέδωσε περίπου 10 εκατ. € ευρώ στους κ.κ. Gebauer και Ψαρρό, που ήταν στελέχη της Siemens Ελλάς ως προμήθεια για τη σύμβαση των πυραύλων PATRIOT. Το ίδιο αναφέρει στην απολογία του και άλλο στέλεχος της Siemens ο Rainer Niedl, ο οποίος δηλώνει τα εξής: «Εκείνη την εποχή έτρεχε ένα έργο με τις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις. Δεν επρόκειτο για επίσημο προϊόν της SIEMENS, όμως η τοπική εταιρεία ήθελε παρ’ όλα αυτά να πάρει το έργο και ο Siekaczek το υποστήριζε. Για το κλείσιμο της σύμβασης ο στρατός ήθελε φακελάκι». (βλ. κατάθεση Siekaczek σε Εισαγγελία Μονάχου στις 8.10.2008 και απολογία Rainer Niedl στην Υπηρεσία Εγκληματολογικών Ερευνών του Μονάχου στις 23.11.2007). Ο Siekaczek στην κατάθεσή του σε μέλη της Εξεταστικής Επιτροπής στην Εισαγγελία Μονάχου αναφερόμενος στο ίδιο θέμα τόνισε ότι: «Έδωσα χρήματα στον Gebauer και στον Ψαρρό. Μετά από λίγο καιρό και οι δύο αποχώρησαν από την SIEMENS HELLAS. Πιθανόν να έμεινε και κάτι στις τσέπες τους. Δεν το γνωρίζω όμως» (βλ. κατάθεση Siekaczek στην Εισαγγελία Μονάχου από μέλη της Εξεταστικής Επιτροπής στις 26.10.2010, σελ. 22).

Με βάση τα παραπάνω πιθανολογείται διάπραξη παθητικής δωροδοκίας περί το έτος 1998 από τον τότε Υπουργό Α.-Α. Τσοχατζόπουλο, διότι δεν είναι γνωστό αν το «φακελάκι» – όπως αναφέρεται στην παραπάνω κατάθεση – αφορά πολιτικό πρόσωπο ή αξιωματούχο.

II.

Από τα ανωτέρω στοιχεία και πραγματικά περιστατικά προκύπτουν ισχυρές ενδείξεις για την τέλεση αδικημάτων από τέως Υπουργούς οπότε απαιτείται η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων και ειδικότερα:

A.

1) Για τον κ. **Χρήστο Μαργκιαννάκη**, Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης από το 2004-2006 και αναπληρωτή Υπουργός Εσωτερικών με αρμοδιότητα στα θέματα δημόσιας τάξης από τις 9/1/2009-10/10/2009 η ενδεχόμενη τέλεση του αδικήματος της απιστίας σε βαθμό κακουργήματος κατ' εξακολούθηση (άρθρο 390 ΠΚ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 15 Ν.3242/24.5.2004 σε συνδυασμό με το άρθρο 390 ΠΚ) σε βάρος του Δημοσίου.

2) Για τον κ. **Γεώργιο Αλογοσκούφη**, Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών από το 2004 – 2008 η ενδεχόμενη τέλεση του αδικήματος της απιστίας σε βαθμό κακουργήματος κατ' εξακολούθηση (άρθρο 390 ΠΚ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 15 Ν.3242/24.5.2004 σε συνδυασμό με το άρθρο 390 ΠΚ) σε βάρος του Δημοσίου.

B)

Σχετικά με τους κκ. **Αναστάσιο Μαντέλη** και **Αθανάσιο - Απόστολο Τσοχατζόπουλο**, για τους οποίους υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις για πιθανολογούμενες δωροδοκίες, σύμφωνα με το αρθρ. 235 ΠΚ και νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα σύμφωνα με τα άρθρα 1^α, 2 §§ 1 και 4 Ν.2331/95 σε συνδ. με 13^α, 235, 263^Α ΠΚ και 1 § 1 Α.Ν. 1608/50, οι υπογράφωντες βουλευτές σημειώνουν τα εξής:

1) Οι πιθανολογούμενες δωροδοκίες συνιστούν αδικήματα που τελέστηκαν κατά την τέλεση των καθηκόντων των προαναφερθέντων Υπουργών. Για αυτές τις πράξεις ισχύει η αποσβεστική προθεσμία του άρθρου 3 παρ. 2 Ν.3126/2005

σύμφωνα με το οποίο: «το αξιόποιο των πράξεων των Υπουργών, που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1 εξαλείφεται με το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση της αξιόποινης πράξης, εάν ως τότε η Βουλή δεν έχει αποφασίσει να ασκήσει ποινική δίωξη κατά του Υπουργού, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο νόμο αυτό». Επειδή ο χρόνος τέλεσης των πιθανολογούμενων δωροδοκιών μπορεί να προσδιορισθεί στο χρονικό διάστημα μεταξύ 1997 μέχρι 1999, έχει επέλθει για τα συγκεκριμένα αδικήματα η αποσβεστική προθεσμία του παραπάνω άρθρου, η οποία είναι αποκλειστική. Άρα το αξιόποιο των συγκεκριμένων παράνομων πράξεων έχει εξαλειφθεί. Για τον λόγο αυτό για τους κκ. Αναστάσιο Μαντέλη και Αθανάσιο - Απόστολο Τσοχατζόπουλο η Βουλή δεν έχει την αρμοδιότητα να διενεργήσει περαιτέρω έρευνα σχετικά με πιθανολογούμενες δωροδοκίες (βλ. σχετικά και υπ. αριθμ. 1/8.2.2011 Βούλευμα του Δικαστικού Συμβουλίου του αρθρ. 86 § 4 του Συντάγματος σ. 5). Αυτό το γεγονός δεν αφαιρεί βεβαίως το δικαίωμα των αναφερθέντων πρώην Υπουργών να αιτηθούν οι ίδιοι σύμφωνα με το άρθρο 86 παρ. 5 του Συντάγματος να συσταθεί ειδική επιτροπή, η οποία θα ελέγξει εάν ευσταθεί η κατηγορία της πιθανολογούμενης δωροδοκίας που τους αφορά.

2) Όσον αφορά στο κακούργημα της νομιμοποίησης από εγκληματική δραστηριότητα εναντίον του κ. Αναστάσιου Μαντέλη έχει ασκηθεί ποινική δίωξη για αυτήν την εγκληματική πράξη, έχει παραγγελθεί η διενέργεια κύριας ανάκρισης και του έχει απαγορευθεί η έξοδος από την χώρα (βλ. και βούλευμα υπ. αριθμ. 1357/2010 του Συμβουλίου Εφετών). Για τον κ. Αθανάσιο-Απόστολο Τσοχατζόπουλο οι υπογράφωντες βουλευτές προτείνουν την αποστολή των σχετικών εγγράφων της δικογραφίας και του πορίσματος της Εξεταστικής Επιτροπής για την διερεύνηση της υπόθεσης της Siemens στο σύνολό της στην τακτική δικαιοσύνη ώστε να προχωρήσει στις δέουσες ενέργειες σύμφωνα με τις αρμοδιότητές της. Ο λόγος είναι ότι η έρευνα για συμπεριφορά υπουργού εναντίον του οποίου υπάρχουν ενδείξεις για τέλεση του εγκλήματος της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα – όπως στην συγκεκριμένη περίπτωση η πιθανολογούμενη δωροδοκία - δεν υπάρχει στον νόμο περί ευθύνης Υπουργών. Για αυτήν την πράξη ισχύει η 15ετής παραγραφή του κοινού ποινικού δικαίου και αρμόδια για την διερεύνηση και εκδίκασή της είναι τα κοινά ποινικά δικαστήρια. Σε αυτήν την περίπτωση η ποινική δικαιοσύνη θα ερευνήσει αναγκαίως και παρεμπιπτόντως το βασικό έγκλημα ακόμη και αν λόγω της αποκλειστικής αποσβεστικής προθεσμίας δεν

έχει ασκηθεί ποινική δίωξη από την Βουλή. Με αυτόν τον τρόπο θα προσδιορισθεί επαρκώς και θα εξατομικευθεί ο χρόνος τέλεσης της πιθανολογούμενης δωροδοκίας.

Γ)

Για τον ίδιο λόγο προτείνεται να αποσταλεί το πόρισμα της Εξεταστικής Επιτροπής για τη διερεύνηση της υπόθεσης Siemens στο σύνολό της, τα πρακτικά και τα συνημμένα του στην τακτική δικαιοσύνη, ώστε αυτή να διερευνήσει τυχόν ευθύνες πολιτικών προσώπων για πράξεις που εμπίπτουν στην αρμοδιότητά της, όπως η νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα. Τα συγκεκριμένα πολιτικά πρόσωπα αναφέρονται μεν στο πόρισμα της Εξεταστικής Επιτροπής, η Βουλή όμως λόγω παρόδου της αποσβεστικής προθεσμίας δεν έχει αρμοδιότητα να ερευνήσει για την τυχόν τέλεση υπηρεσιακών αδικημάτων από αυτά. Η αποστολή θεωρείται απαραίτητη καθόσον η Δικαιοσύνη και κρατικές υπηρεσίες, όπως η Επιτροπή Ανταγωνισμού, το ΣΔΟΕ και η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, συνεχίζουν τις έρευνες για να ταυτοποιηθούν οι τελικοί αποδέκτες – και όχι τα παρένθετα πρόσωπα - από τα «μαύρα ταμεία» της Siemens. Δεν έχει για παράδειγμα ακόμη αιτιολογηθεί για ποιο λόγο εμβάσθηκαν τα παρακάτω ποσά στις εξής ημερομηνίες:

5.8.2004 το ποσό των 250.000 ευρώ από την εταιρεία Tamarind

6.8.2004 το ποσό των 250.000 ευρώ από την εταιρεία Electronic Technology

2.9.2004 το ποσό των 250.000 ευρώ από την εταιρεία Weavind

2.9.2004 το ποσό των 250.000 ευρώ από την εταιρεία Electronic Technology

7.9.2004 το ποσό των 250.000 ευρώ από την εταιρεία Electronic Technology

16.9.2004 το ποσό των 250.000 ευρώ από την εταιρεία Electronic Technology

7.10.2004 το ποσό των 250.000 ευρώ από την εταιρεία Weavind.

Αυτά τα ποσά εστάλησαν από τις παραπάνω εταιρείες στην εταιρεία Fairways Ltd, η οποία – σύμφωνα με την απόφαση του Πρωτοδικείου Μονάχου CS 402 Js 51016/09 – χρησιμοποιείτο για να συγκεντρώνονται χρήματα για παράνομες πληρωμές. Οι σχετικές πληρωμές πραγματοποιήθηκαν πριν και μετά τη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα το 2004, και φέρεται ότι είχαν σκοπό να εξασφαλίσουν την παραλαβή του συστήματος C4I, που παρουσίαζε σημαντικά προβλήματα λειτουργίας. Επίσης δεν έχουν γίνει ακόμη γνωστά τα στοιχεία για τους δύο λογαριασμούς τρίτων που ευρίσκονται στην Ελβετία και στην οποία φέρεται να είναι κατατεθειμένα χρηματικά ποσά από την μητρική Siemens (βλ. συμφωνία συμβιβασμού Siemens AG/Siemens A.E και Μ. Χριστοφοράκου της 21.4.2010 § 2 υποπαρ. 2 και § 5 της

συμφωνίας). Η τακτική δικαιοσύνη έχει την αρμοδιότητα να προβεί στις περαιτέρω ενέργειες που θα οδηγήσουν στον εντοπισμό και την τιμωρία των πιθανών πολιτικών προσώπων-αποδεκτών του μαύρου χρήματος.

Από το πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, που προτείνουμε να συγκροτηθεί, κατά το άρθρο 86 παρ. 3 εδ. Γ΄ του Συντάγματος, του Ν. 3126/2003 περί «Ποινικής Ευθύνης Υπουργών» όπως τροποποιήθηκε από τον Ν.3961/2011 και κατά τα αρθρ. 253 επόμενα του Κανονισμού της Βουλής, ενδεχομένως θα προκύψει η περαιτέρω εξειδίκευση και εξατομίκευση των αναφερομένων ανωτέρω πράξεων και η τυχόν συμμετοχή άλλων προσώπων ως συνανතුργών και συμμετόχων σε αυτές, ώστε να αποφασίσει η Ολομέλεια της Βουλής για την άσκηση ή μη δίωξης.

Επειδή η παρούσα περιέχει τα στοιχεία που απαιτούνται βάσει των άρθρων 86 παρ. 3 του Συντάγματος, 154 παρ. 3 Κανονισμού της Βουλής και 5 παρ. 1 Ν.3126/2003 όπως αυτό τροποποιήθηκε από τον Ν.3961/2011

Για τους λόγους αυτούς προτείνουμε

Να συσταθεί Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή που θα διενεργήσει προκαταρκτική εξέταση κατά το άρθρο 86 παρ. 3 του Συντάγματος και τα άρθρα 153 επόμενα του Κανονισμού της Βουλής για τα ανωτέρω πρόσωπα, για την ενδεχόμενη τέλεση των παραπάνω αδικημάτων που αναφέρθηκαν.

Να ανατεθεί από τη Βουλή – σύμφωνα με το άρθρο 154 παρ. 3 του Κανονισμού της Βουλής και το άρθρο 5 παρ. 2 του Ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του Ν.3961/2011 – σε τριμελές γνωμοδοτικό συμβούλιο ο νομικός έλεγχος των στοιχείων της κατηγορίας και η αξιολόγηση της ουσιαστικής βασιμότητας αυτών. Προτείνεται επίσης να ταχθεί προθεσμία 15 ημερών από την ημέρα συγκρότησης του οργάνου για την ολοκλήρωση του ελέγχου και της παράδοσης της γνωμοδότησης του γνωμοδοτικού συμβουλίου στον Πρόεδρο της Βουλής.

Αθήνα, 5/7/2011

Οι προτείνοντες Βουλευτές:

ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ ΙΩΣΗΦ

ΡΗΓΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ - ΒΥΛΛΙΩΤΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΤΟΛΚΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

ΚΑΡΥΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ ΜΑΡΙΑ

ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ

ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ ΑΧΜΕΤ

ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ ΜΙΧΑΗΛΗΣ

ΤΣΙΑΟΥΣΗ ΕΛΕΝΗ

ΜΙΧΟΥ ΜΑΡΙΑ

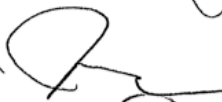
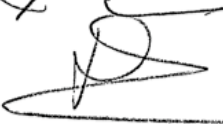
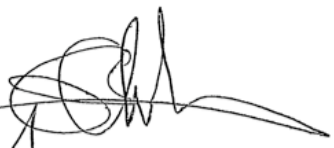
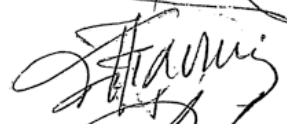
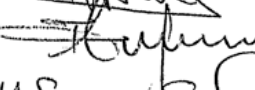
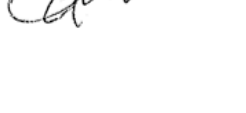
Μανώλης Καρανίκης

Σαλαχισάνης Νίκος

Θεοχαρά Μαρία

Βλαχάκης Ιωάννης

Ζήκρη Γεωργία
 Τσίμης Ν. Η.
 Βαβαρίδης Δτ.
 Ραμνέϊ Όλγα
 Τσίρωνης Δημήτρης
 Φαρχακη-Γκεκη Αικατερίνη
 Αρηνόπου Χρύσα
 Φραγκίδης Γεώργιος
 Παναγιώτα Χρύσα
 Παπαδόπουλος Αθανάσιος
 ΕΥΔΟΣΙΑ ΕΥΔ ΚΑΙΗΗ
 ΓΙΟΥΜΑΤΣΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
 ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΤΑΚΗΣ
 Κασάρας Γιώργος
 Μοσχονάκος Σπυρίδων
 ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
 Κουσελάς Δαφνύριος
 Πυθαγόρας Χ. Βαρδίκος
 Τριανταφυλλόπουλος Ανδρέας
 Αντωνόπουλος Π.
 Παπαδανίου Αερυδίου

Οδυσσεύς Βουδούρης.
 Κασανίω Ηλίας
 Ανδρακίτης Δημ.
 Σωρός Βούρας.
 Περλέτης Ανάτολιος
 Χαραλαμπίδης Γεώργιος
 Θεοφίλης Αθίνας
 Ιταδινός Πάνος
 Τζελέμης Μιχαήλ
 Κερίστας Σπύρος
 Μαργαρίτης Χρίστος
 Αντωνίου Τσούκας
 Καυτερίδης Στάθης
 Λαφάτζης Αργέντιος
 Μερνίμ Σαγιό
 Μαρξίτης Σπύρος
 Μιχός Λάμπρος
 Κεφαρίδου Χρήστος
 Αγάθος Πάρις
 Κατοχλή Πούμης

Ζητήθηκε Χείρμη
 Νέτη Ζόνη

ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΝΑΝΣΙΑ

Λιτζέρης Λιτζέρης
 Κουβέλις Σαυρίδης
 Παράσκιος Θείδης

Βαίρος Γιάννης

Παπαθανάσης Γεώργιος

Σιδυρόπουλος Αναστάσιος

Τσουρή Ελπίδα

Χαίδος Χρυσός

Χαυτίδης Αθανάσιος

Αλμοιρίδης Γιάννης

Αποστολάκης Μιχάλης

Αρβαυτιδής Γεώργιος

Ασπράδακης Παντελής

Καρχιτάκης Μιχάλης

Γιαννάκης Σοφία

Παπαυδρέου Βάσω

Διαμαντιδής Γιάννης

Σαββας Εμμανουήλ

Παυλίδης Ελπίδα

Τσούρας Θανάσης

A/S

Γικονογλου Θανάσης

Διευθυντής

Μκ. Α. Μαντινι

Ντόλιος Γεωργιος

Καρτάλης Κωνσταντίνος

Θανασιάς Αλέξανδρος

Μανωλάκης Αγγελος

Ευθυμίου Πέτρος

Γιερρεκου Αγγελικη

Κρεμαστινός Δημήτρης

Μιτταύτη

Τοχίας

Μπατσελά

Αδελφίν

Ευαγγελία

Μιχαήλ Καςίμης

Κατσούρας Χρύσιος

Σαφινάκης Γεώργιος

Σειρίτης Μανώλης

Μιχαήλ Γεωργίου Ιωάννης

Αννα Νταχάρ

Θωφας Ροτνοπουλος
Ελευα Παυδριτυ
Οδυσσεας Κωνσταντινιδης
Θαυαυς Αλκυρας
Βαγιλινς Εξαρχος

>>.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ ο συνάδελφος κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης έχει το λόγο από του Βήματος για δώδεκα λεπτά, όπως όλοι και ολοκληρώνεται η ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Και εμείς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Άκουσα την πρόταση η οποία έγινε, με την οποία τέσσερις πρώην Υπουργοί, δυο του ΠΑΣΟΚ και δυο της Νέας Δημοκρατίας παραπέμπονται για περαιτέρω διερεύνηση αδικημάτων, τα οποία είναι κακουργήματα. Δεν θέλω να κάνω κανένα σχόλιο επ' αυτού, αλλά μπαίνω στον πειρασμό να σχολιάσω το εξής:

Καλά, η «SIEMENS» δεν θα πάθει τίποτα σε αυτή τη χώρα; Τίποτα απολύτως; Λες και δεν τρέχει τίποτα; Όπως δρούσε μέχρι τώρα, θα συνεχίσει να δρα; Να παίρνει δουλειές, να αναπτύσσει δραστηριότητες κ.λπ.; Είναι ένα ερώτημα.

Νομίζω ότι όλοι σχεδόν συμφωνήσαμε σε αυτήν την Αίθουσα ότι η πυρηνική ενέργεια είναι επικίνδυνη. Βεβαίως, εγώ δεν ξεχνάω ότι τουλάχιστον άμεσα για τον ελληνικό λαό η μνημονιακή πυρηνική βόμβα είναι πιο επικίνδυνη. Το θέμα είναι, κύριε Παπακωνσταντίνου ότι αυτήν την απασφαλισμένη μνημονιακή πυρηνική βόμβα δεν την κρατάτε εσείς στα χέρια σας τώρα άμεσα, την έχετε παραδώσει σε έναν άλλον.

Θα ξεκίναγα με το κάνω ορισμένες παρατηρήσεις επί του θέματος λίγο ανορθόδοξα. Όχι από την πυρηνική ενέργεια, αλλά από τα πυρηνικά όπλα. Θα σας θέσω ένα ερώτημα που παρ' όλο δεν είναι στις αρμοδιότητές σας, απασχολεί την κοινή γνώμη. Υπάρχουν πυρηνικά όπλα στη χώρα; Υπάρχουν πυρηνικές βόμβες αποθηκευμένες; Και αναφέρομαι ιδιαίτερα στις αμερικανο-νατοϊκές βάσεις στη χώρα μας και ειδικότερα, αν θέλετε, στη Σούδα στην οποία αναφέρθηκε και ο συνάδελφός μου ο Μιχάλης ο Κριτσωτάκης. Θα ήθελα ένα σχόλιο επ' αυτού και μια απάντηση.

Θα πρόσθετα επίσης ότι επειδή τα πυρηνικά όπλα είναι ό,τι πιο επικίνδυνο και ό,τι πιο τρομερό για την ευρύτερη περιοχή μας, η Ελλάδα θα όφειλε να πάρει επ' αυτού μεγάλες και ουσιαστικές πρωτοβουλίες. Πρωτοβουλίες από πυρηνικοποιήσεις, τόσο στα Βαλκάνια, όσο και στη Μεσόγειο και στην Ευρώπη. Και το λέω αυτό, διότι πολλές χώρες γειτονικές μας ερωτοτροπούν με την ιδέα των πυρηνικών όπλων. Και πρέπει κανείς να σκέφτεται έγκαιρα και να δρα έγκαιρα, πριν οι καταστάσεις γίνουν ανεπίστρεπτες. Νομίζω ότι αυτή είναι η καλύτερη ώρα να πάρει η ελληνική Κυβέρνηση μια πρωτοβουλία για τα Βαλκάνια και την περιοχή μας. Πιο συγκεκριμένα, εννοώ τα Βαλκάνια, χωρίς βεβαίως να υποτιμώ στην άλλες δυο μεγάλες περιοχές ιδιαίτερης σημασίας στις οποίες αναφέρθηκα, τη Μεσόγειο και την Ευρωπαϊκή Ένωση στο σύνολό της.

Θα μου πείτε: Καλά η Ελλάδα είναι σε θέση και μάλιστα αυτήν την ώρα που δοκιμάζεται σκληρά να πάρει τέτοιου είδους πρωτοβουλίες και να είναι και αποτελεσματικές; Νομίζω ότι είναι σε θέση και ότι μπορεί να έχουν απήχηση. Δεν θα έλεγα ότι θα έχουν άμεση αποτελεσματικότητα αλλά κάποια απήχηση. Και ξέρετε, όταν φυτεύεις ένα σπόρο, μπορεί να αργήσει να καρπίσει αλλά ο σπόρος δεν πάει χαμένος.

Θα πρόσθετα, επίσης, ότι τελευταία έχουμε αναπτύξει και ειδικές σχέσεις με το Ισραήλ. Σας απασχολεί το γεγονός ότι το Ισραήλ κατά παράβαση όλων των κανόνων των σχετικών με τα θέματα αυτά διαθέτει πυρηνικά όπλα; Και μάλιστα, εδώ η Ελλάδα έχει απαγορεύσει –λες και αυτή έχει επιβάλει αποκλεισμό στη Γάζα– τον απόπλου του στολίσκου της ελευθερίας για να μεταφέρει ανθρωπιστική βοήθεια στη Γάζα. Τόσο στενές και στρατηγικού τύπου, δορυφοροποιημένες σχέσεις έχουμε με το Ισραήλ. Σας απασχολεί όμως ότι υπάρχουν πυρηνικά όπλα στο Ισραήλ; Θα πείτε κάτι επ' αυτού; Δεν σας ανησυχεί το ενδεχόμενο να έχουμε εξελίξεις στην περιοχή που να χρησιμοποιηθούν αυτά τα πυρηνικά όπλα ή το Ισραήλ να γίνεται πόλος έλξης και για άλλους προκειμένου να ζητάνε πυρηνικά όπλα;

Θα τονίσω και μια άλλη διάσταση του θέματος για τα πυρηνικά, η οποία να μην είναι ίσως και τόσο ορατή, αλλά έχει και αυτή τη σημασία της. Άκουσα αυτά που ελέγχθησαν για το απεμπλουτισμένο ουράνιο. Βόμβες απεμπλουτισμένου ουρανού.

Μέγα θέμα. Θα σας κάνω και μία ερώτηση όμως και αν θέλετε, σημειώστε τη. Θα ήθελα μία απάντηση. Δυστυχώς αρμοδιώς της έχω απευθύνει και δεν έχω πάρει απάντηση, κακώς βεβαίως. Γίνονται ασκήσεις από τις ελληνικές ένοπλες δυνάμεις με βόμβες απεμπλουτισμένου ουρανού; Είναι ένα μέγα ερώτημα. Αυτή είναι μία σοβαρή διάσταση του θέματος διότι υπάρχουν σχετικές καταγγελίες. Παλαιότερα είχα πάρει απαντήσεις οι οποίες δεν ήταν καθόλου καθησυχαστικές επί του θέματος αλλά νομίζω ότι είναι το θέμα αυτό επίκαιρο με τη συζήτησή μας.

Είλλα πολύ θετικό το γεγονός ότι οι περισσότερες πτέρυγες της Βουλής και κυρίως τα δύο κόμματα που κυβέρνησαν τη χώρα έχουν μία θέση κατά της πυρηνικής ενέργειας. Είναι πάρα πολύ θετικό αυτό το γεγονός για τη χώρα μας. Δεν αρκεί όμως αυτό. Εγώ δεν άκουσα δεσμεύσεις για κάποιες πρωτοβουλίες που μπορούν να αναληφθούν, ώστε αυτή η θέση μας να μην είναι μία μονομερής εθνική θέση, η οποία στο βαθμό που τα προβλήματα της πυρηνικής ενέργειας δεν έχουν σύνορα, δεν έχει αυτή την αξία προστασίας της χώρας μας που έχουν άλλες θέσεις εθνικού ενδιαφέροντος ή εθνικές θέσεις. Δεν άκουσα να δεσμευόμαστε εδώ για πρωτοβουλίες οι οποίες θα αφορούν το να σταματήσει η επέκταση των πυρηνικών εργοστασίων στην περιοχή μας, αλλά και πρωτοβουλίες τολμηρές και ουσιαστικές, όπως αυτό που έκανε η Γερμανία, να μπουν όρια και χρονοδιαγράμματα για να τελειώνουμε με την πυρηνική ενέργεια και τα πυρηνικά εργοστάσια και στην περιοχή μας και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ευρύτερα στην Ευρώπη. Αυτή η πρωτοβουλία μέχρι προχθές μπορεί να φάνταζε μακρινή ή δύσκολη ή και ουτοπική εντελώς, παρ' όλο που οι ιδέες όταν πέφτουν και είναι γόνιμες και ουσιαστικές, ποτέ δεν είναι ουτοπίες. Μπορεί όμως να φάνταζε έτσι.

Αλλά, μετά τη Γερμανία και την κινητοποίηση που έγινε εκεί με τη Φουκοσίμα και την απόφαση της γερμανικής Κυβέρνησης –δεν ξέρω εάν θα την τηρήσει βεβαίως, είναι ένα ερώτημα αυτό, αλλά εν πάση περιπτώσει δεσμεύτηκε ότι μέχρι το 2022 δεν θα υπάρχει, θα εγκαταλειφθεί η πυρηνική ενέργεια στη Γερμανία– εμείς νομίζω ότι έχουμε τη δυνατότητα να κινηθούμε πολύ πιο ριζοσπαστικά σε μία λογική εγκατάλειψης της πυρηνικής ενέργειας και από την περιοχή μας και στη Μεσόγειο και στην Ευρώπη. Ιδιαίτερα –θα έλεγα– στην περιοχή μας αυτό είναι κρίσιμο θέμα, πάρα πολύ κρίσιμο θέμα.

Άκουσα τον κ. Μανιάτη, ο οποίος –εάν κατάλαβα καλά– είπε ότι σε σχέση με την Τουρκία έχει μπλοκαριστεί το κεφάλαιο της ενέργειας από την Κύπρο και επομένως υπάρχει ένα εμπόδιο όσον αφορά την ανάπτυξη των πυρηνικών σταθμών από την κυπριακή πλευρά. Εγώ θα έλεγα: Από τη δική μας πλευρά δεν έχουμε θέσει βέτο γι' αυτό το θέμα; Δηλαδή η Κύπρος έχει πρόβλημα με το φυσικό αέριο και εγείρει θέματα του ενεργειακού κεφαλαίου με την Τουρκία. Εμείς δεν έχουμε πρόβλημα με την υφαλοκρηπίδα, με την αποκλειστική οικονομική ζώνη; Εμείς δεν θα έπρεπε πρώτοι να εγείρουμε τέτοια θέματα και να τα συνδέσουμε αυτά τα θέματα βεβαίως και με το πελώριο θέμα της ανάπτυξης πυρηνικών εργοστασίων στη γειτονική χώρα; Αυτά τα θέματα νομίζω ότι είναι μείζονα για εμάς, μεγάλης σημασίας, διότι, αν συμβεί κάτι αύριο, αντιλαμβανόμαστε τι προεκτάσεις θα έχει και τι κινδύνους θα έχει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό μόνο, κύριε Πρόεδρε.

Θα έλεγα επίσης ότι βεβαίως έχουν γίνει πρόοδοι στην πυρηνική τεχνολογία, αλλά δεν υπάρχει γενικότερα ασφαλής τεχνολογία. Οι ατέλειες και στις πιο προωθημένες τεχνολογίες είναι εγγενείς και βεβαίως το ανθρώπινο σφάλμα πάντοτε παρεισφρεί. Γι' αυτό, όταν εμείς λέμε ότι η πυρηνική ενέργεια δεν πρέπει να αναπτυχθεί και δεν πρέπει να είναι μία ενέργεια πάνω στην οποία θα βασίζει κανείς το ενεργειακό του ισοζύγιο, δεν αφορά τη θέση για το παρόν σύστημα –κάτι που νομίζω ότι άκουσα από το ΚΚΕ– και ότι ένα μελλοντικό σύστημα πιο δίκαιο, πιο θετικό, πιο ανώτερο θα μπορούσε να χρησιμοποιεί την πυρηνική ενέργεια με μεγαλύτερη ασφάλεια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μπορεί με μεγαλύτερη ασφάλεια, ίσως, αλλά χωρίς τους κιν-

δύνους που ελλοχεύουν με την έννοια εντελώς να τους παραμερίσει είναι αδύνατον. Άρα, αυτό που λέμε για την πυρηνική ενέργεια δεν ισχύει μόνο για σήμερα, ισχύει για την προοπτική μιας διαφορετικής κοινωνίας την οποία επιδιώκουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κλείστε όμως, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

Τελειώνω με το ότι το ενεργειακό πρόβλημα είναι παγκόσμιο, είναι ευρωπαϊκό, είναι και εθνικό. Είναι μια μεγάλη ωρολογιακή βόμβα για όλη την ανθρωπότητα. Είναι ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα και δύο είναι τα σημαντικά θέματα όσον αφορά το ενεργειακό: Το πρώτο είναι η ρύπανση και οι επιπτώσεις που προκαλεί, το κεντρικό πρόβλημα των κλιματικών αλλαγών που κινδυνεύει όλη η ανθρωπότητα από αυτό, από αυτή την προέκταση. Και βεβαίως, η άλλη πλευρά του ενεργειακού προβλήματος είναι οι ενεργειακές κρίσεις που προκαλούνται και οι συνέπειες που έχουν, οι οποίες είναι εκρηκτικές μέσα στο σύγχρονο κόσμο. Νομίζω, λοιπόν, ότι η Ελλάδα έχει δυνατότητα όσον αφορά το ενεργειακό πρόβλημα να διαμορφώσει έναν ενεργειακό σχεδιασμό ο οποίος να συμβάλλει και στην διέξοδο από την κρίση και στην εξοικονόμηση ενέργειας και στην προσπάθεια να μειωθούν δραστηριότητες οι ρύποι, δίνοντας έμφαση στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Βλέπω όμως –και τελειώνω μ' αυτό, κύριε Πρόεδρε– ότι η Κυβέρνηση δυστυχώς, αντί να στηρίξει μία δημόσια παρέμβαση σ' αυτές τις κατευθύνσεις, οδηγείται σε μία λογική εκποίησης και διάλυσης της Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού.

Αν η χώρα αυτή έχει βοηθηθεί σε κάτι στην ανάπτυξη και την προοπτική της μεταπολεμικά είναι από μία ισχυρή δημόσια παρουσία της ΔΕΗ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Μιλάτε δεκαπέντε λεπτά, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η πολιτική διάλυσης και ιδιωτικοποίησης της ΔΕΗ την οποία ακολουθείτε και τα όσα είπατε χθες, κύριε Υπουργέ, σημαίνουν για την Ελλάδα μία μεγάλη οικονομική, ενεργειακή και κοινωνική καταστροφή, απόλυτη και μεγάλη κοινωνική καταστροφή. Αν θέλετε να αλλάξουμε το ενεργειακό μας ισοζύγιο και την ενεργειακή μας προοπτική, χρειαζόμαστε μία δημόσια ΔΕΗ, η οποία θα αναλάβει κεντρικό ρόλο σ' ένα νέο ενεργειακό σχεδιασμό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Λαφαζάνη.

Ο χρόνος της συνεδρίασης κλείνει εδώ. Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο για τρία λεπτά.

Κύριε Υπουργέ, θα σας παρακαλούσα να μιλήσετε αυστηρά επί του θέματος της ειδικής συνεδρίασης.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα σας διευκολύνω. Δεν θα χρειαστώ τα τρία λεπτά.

Στην Κοινοβουλευτική μας Δημοκρατία η συζήτηση στη Βουλή ενέχει από τη φύση της την έννοια της αντιπαράθεσης. Έτσι πρέπει. Γι' αυτό και είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρον και χρήσιμο, όταν

υπάρχουν στιγμές όπως η σημερινή, όπου για ένα πολύ σημαντικό ζήτημα υπάρχει ομοφωνία, μία κοινή θέση. Αυτό αποτυπώθηκε σήμερα στη συζήτηση που κάναμε για το πολύ σημαντικό θέμα της πυρηνικής ενέργειας.

Πρέπει να πω ότι από την πλευρά της Κυβέρνησης εμείς είμαστε εξαιρετικά ικανοποιημένοι για το ότι τέθηκε το θέμα και για τη θέση που εκφράστηκε από τα διαφορετικά κόμματα. Θα παραμείνω, λοιπόν, αυστηρά σ' αυτό το θέμα και θα υπενθυμίσω τα τρία βασικά συμπεράσματα που εμείς τουλάχιστον κρατάμε από αυτή τη συζήτηση.

Πρώτον, όχι μόνο από πλευράς Κυβέρνησης, αλλά και από πλευράς όλων των πολιτικών κομμάτων, η θέση παραμένει ότι στη χώρα μας η πυρηνική ενέργεια δεν έχει ούτε θα έχει θέση.

Δεύτερον, η ελληνική Κυβέρνηση κάνει ό,τι μπορεί και χρησιμοποιεί όλες τις δυνατότητες που της δίνει η συμμετοχή της σε διεθνείς οργανισμούς και σχηματισμούς για να παρακολουθήσει, να ελέγξει και να ελαχιστοποιήσει τις όποιες συνέπειες από εγκαταστάσεις πυρηνικής ενέργειας στην ευρύτερη περιοχή.

Τρίτον, πιστεύω ότι η σημερινή συνεδρίαση είναι μία πολύ καλή ευκαιρία για να ξεκινήσει την επόμενη εβδομάδα η συζήτηση για το νομοσχέδιο που έχει καταθέσει το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, όσον αφορά το μέλλον της αγοράς ενέργειας στη χώρα και ευρύτερα για το ενεργειακό μας μείγμα και τη δυνατότητα που θα έχουμε να παράγεται ενέργεια με ασφαλή τρόπο, με πλήρη ενεργειακή ασφάλεια για τη χώρα προς όφελος των Ελλήνων πολιτών τα επόμενα χρόνια.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Παπακωνσταντίνου, Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και όλους τους συναδέλφους για τη συμμετοχή τους σ' αυτή την ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας με αφορμή τις συνέπειες που προκύπτουν από τη χρήση της πυρηνικής ενέργειας με τη συμπλήρωση είκοσι πέντε χρόνων από την καταστροφή του Τσερνόμπιλ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης της Ολομέλειας της Βουλής, σχετικά με τις συνέπειες που προκύπτουν από τη χρήση της πυρηνικής ενέργειας, με αφορμή τη συμπλήρωση είκοσι πέντε χρόνων από την πυρηνική καταστροφή στο Τσερνόμπιλ και το πρόσφατο πυρηνικό ατύχημα στην Ιαπωνία.

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της 1ης, 2ας και 3ης Ιουνίου 2011 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Συνεπώς τα Πρακτικά της 1ης, 2ας και 3ης Ιουνίου 2011 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.05' λύεται η συνεδρίαση για την προσεχή Δευτέρα 11 Ιουλίου 2011 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαιρών ερωτήσεων, σύμφωνο με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.